

૧૯૬૫

॥ શ્રી ॥

લોહાગચ્છીય શ્રાવકસ્ય સાર્યપંથ પ્રતિક્રમણસૂત્ર.

તથા

કેટલાં જોડ સ્તવન, સઝાજો
વગેરે પ્રકરણ.

તેને યથા મતિ સશોધન કરીને

પૂન્ય ભદ્રારક

શ્રીકલ્યાણચંદ્ર નયચંદ્રજે

મોહમયી મધ્યે

નગદીશ્વર પ્રેસમાં છપાવી

પ્રગટ કર્યાં છે.

આવૃત્તિ જીભ.

આશ્વિન વદ ૧૩.

સંવત ૧૯૩૬

આ પુસ્તકનો હક્ક માલેકે પોતાને સ્વાધીન

રાખ્યો છે.

9655

॥ अनुक्रमणिका प्रारंभः ॥

विषय.

पृष्ठ.

| | | |
|----|---------------------------------|----|
| १ | पंथ परमेशि नमस्कार | १ |
| २ | छेछामि जभासभणो | २ |
| ३ | पंथिंहिय | २ |
| ४ | छेरियावहियं | ३ |
| ५ | तस्तजितरी | ६ |
| ६ | अन्नथ्यजिससिअणं | ७ |
| ७ | लोगस्त | ८ |
| ८ | सामायिक लेवानो पाठ | १३ |
| ९ | नमुथ्युणंनो पाठ | १४ |
| १० | सामायिक पारवानो पाठ | १८ |
| ११ | पडिड्डमणुं छेछामि जभासभणो | १९ |
| १२ | आवसिआअेनो पाठ | २१ |
| १३ | पडिड्डमणुं आववानो पाठ | २२ |
| १४ | छेछामि ढामिनी पाठ | २३ |
| १५ | तपना उजिस्सज्जनी आठ गाथा | २५ |
| १६ | आर व्रतना अतिथार | ३१ |
| १७ | वंहित्ता सूत्र | ५५ |
| १८ | गुइ जामणानो पाठ | ८३ |
| १९ | लुवराशी जमावुंल | ८५ |
| २० | आयरिय जिवज्जाय | ८६ |

| | | |
|----|-----------------------------|-----|
| २१ | नवक्रासि आदि दश पञ्चज्जाण | ८८ |
| २२ | थोद नियमनी गाथा | ९८ |
| २३ | साभायिड लेवानो विधि | ९९ |
| २४ | साभायिड पारवानो विधि | ९९ |
| २५ | दैवसिड प्रतिक्रमण विधि | १०० |
| २६ | राठ प्रतिक्रमण विधि | १०३ |
| २७ | पाक्षिड प्रतिक्रमण विधि | १०४ |
| २८ | थोमासी प्रतिक्रमण विधि | १०४ |
| २९ | सांवच्छरिड प्रतिक्रमण विधि | १०५ |
| ३० | वरसीतपना डाणिससग्गनो पाठ | १०५ |
| ३१ | पोसह लेवानो विधि | १०८ |
| ३२ | पोसह पारवानो विधि | १११ |
| ३३ | थोवीश तीर्थङ्करनुं स्तवन | ११२ |
| ३४ | श्रीपार्श्वनाथनुं स्तवन | ११३ |
| ३५ | श्रीशांति निन विनति | ११५ |
| ३६ | श्रीवर्धमान निन स्तुति | ११७ |
| ३७ | श्रीगौतमस्वामीनी सळ्ळाय | ११८ |
| ३८ | श्रीशांतिनाथनुं स्तवन | ११९ |
| ३९ | श्रीपार्श्वनाथ स्तोत्र | १२० |
| ४० | श्रीपंच परमेष्टि सळ्ळाय | १२१ |
| ४१ | श्रीसीमंधर निन स्तवन | १२३ |
| ४२ | साभायिड जव्रीश घोषनी सळ्ळाय | १२४ |

| | | |
|----|-------------------------------|-----|
| ૪૩ | આવકના એકવીશ ગુણની સજ્જાય | ૧૨૬ |
| ૪૪ | શિખામણની સજ્જાય | ૧૨૭ |
| ૪૫ | આવકની કરણીની સજ્જાય | ૧૨૮ |
| ૪૬ | શોભસતીની સજ્જાય | ૧૩૦ |
| ૪૭ | નવકારનો છંદ | ૧૩૩ |
| ૪૮ | મહાવીર નિન સ્તવન | ૧૩૬ |
| ૪૯ | મહાવીરાષ્ટક | ૧૩૮ |
| ૫૦ | મહાવીર સ્તવ પ્રભાતેં કહેવાનું | ૧૩૯ |
| ૫૧ | હિતોપદેશ પચ્ચીશી | ૧૪૧ |
| ૫૨ | જ્ઞાન પચ્ચીશી | ૧૪૩ |
| ૫૩ | ખાલચંદ જત્રીશી | ૧૪૬ |
| ૫૪ | આદેશરની વિનતિ | ૧૫૭ |
| ૫૫ | સરસતીનો છંદ | ૧૬૭ |
| ૫૬ | શ્રીસંત્તવનાથનું સ્તવન | ૧૬૮ |
| ૫૭ | દ્યૌપદીની સજ્જાય | ૧૭૦ |
| ૫૮ | મેઘકુમારની સજ્જાય | ૧૭૩ |
| ૫૯ | અરણીક મુનિની સજ્જાય | ૧૭૩ |
| ૬૦ | રેવતીની સજ્જાય | ૧૭૫ |
| ૬૧ | પારસનાથનો છંદ | ૧૭૬ |
| ૬૨ | માંગલિક | ૧૮૦ |
| ૬૩ | શ્રી અનિત નિન સ્તવન | ૧૮૨ |
| ૬૪ | વંકથૂલની સજ્જાય | ૧૮૭ |

| | | |
|----|----------------------------|-----|
| ૬૫ | શ્રોવીરા તીર્થંકરનું સ્તવન | ૧૮૫ |
| ૬૬ | સુવિધિનાથનું સ્તવન | ૧૮૬ |
| ૬૭ | ધર્મનાથનું સ્તવન | ૧૮૭ |
| ૬૮ | અનિતનાથનું સ્તવન | ૧૮૮ |
| ૬૯ | દશાર્ણલક્ષ્મી સજ્જાય | ૧૮૯ |
| ૭૦ | શ્રીપારસનાથનું સ્તવન | ૧૯૩ |
| ૭૧ | નંજુ સ્વામીની સજ્જાય | ૧૯૪ |
| ૭૨ | રાત્રિમતીની સજ્જાય | ૧૯૬ |
| ૭૩ | મેઘ મુનિનું ચોઢાલીયું | ૧૯૬ |
| ૭૪ | એલાયથી કુમરની સજ્જાય | ૧૯૯ |
| ૭૫ | શ્રીમહાવીર નિનસ્તવન | ૨૦૧ |
| ૭૬ | શ્રીમહાવીર નિનસ્તવન | ૨૦૨ |
| ૭૭ | શિજામણી સજ્જાય | ૨૦૩ |
| ૭૮ | પરનારી પરિહાર સજ્જાય | ૨૦૪ |
| ૭૯ | કુમતિ સુમતિની સજ્જાય | ૨૦૪ |
| ૮૦ | જ્ઞાન પંથમીનું સ્તવન | ૨૦૬ |
| ૮૧ | જ્ઞાન પંથમીની સજ્જાય | ૨૦૭ |
| ૮૨ | શ્રીગૌતમ સ્વામીનો રાસ | ૨૦૮ |
| ૮૩ | નેમનાથનું સ્તવન | ૨૧૮ |
| ૮૪ | નવતત્ત્વની ચોપાઈ | ૨૧૯ |

॥ श्रीवीतरागाय नमः श्रीगुडत्व्यो नमः ॥

॥ अथ ॥

श्रावडनुं पडिडमणुं, सामायिड, सळ्ळा
यादिड वजियें छैयें.

॥ तिहां प्रथम पंथ परमेशि
नमस्कार प्रारंभः ॥

छोत्रीश अतिशय अने जार गुणें उरी सहित
એવા શ્રી અરિહંત પ્રભુને મહારો નમસ્કાર હો ॥૧॥
નેણેં આઠ કર્મને ક્ષય કર્યાં છે એવા શ્રીસિધ્ધલ
ગવાનુ તેને મહારો નમસ્કાર હો ॥૨॥

નમો અરિહંતાણં નમો સિધ્ધાણં ॥

છત્રીશ ગુણેં કરી સહિત એવા શ્રીઆચાર્ય પ્રભુ
ને મહારો નમસ્કાર હો ॥૩॥ પચ્ચીશ ગુણેં સંયુક્ત
શ્રીબિપાધ્યાયજીને મહારો નમસ્કાર હો ॥૪॥

નમો આચરિયાણં નમો બિવજ્ઞાયાણં ॥

અઢી દીપને વિષે ને કોઈ સાધુ સત્તાવીશ ગુ
ણેં બિરાજમાનુ છે, તે સર્વ સાધુ પ્રત્યેં મહારો નમ
સ્કાર હો ॥૫॥

નમો ભોજે સબ્ધ સાહુણં ॥

એ પૂર્વોક્તિ પંથ પરમેષ્ટિને ને ગુરૂએ મને જોલ-
ખાધ્યા છે, તે ગુરૂદેવને મહારી બિડાલ વંદના હોને
ઠાઈતિ ૥૧૥

શ્રીગુરૂદેવને બિડાલ વંદણા ઠાઈતિ ૥૧૥

હવે એવા ગુરૂને વંદના કરનાર કહે છે.

ઈશ્વં હું, હે સ્તમાશ્રમણ ! એટલે સાધુજી ! તમ
ને વાંદવાને (નવણિન્નએ કે) મહારા શરીરની
શક્તિયે સહિત.

ઈછામિ ખમાસમણો વંદિઉં નવણિન્નએ
પાપના ને વ્યાપાર, તેને નિષેધીને હે પૂન્યજી ! હું
તમોને મસ્તકે કરી વાંદું છું ૥ ઠાઈતિ ૥૨૥

નિસીદિ આએ પૂન્યજી મથ્યએણ વંદામિ ૥૨૥

હવે ગુરૂ કહેવા છે ? તે કહે છે.

પાંખેન્દિયના ત્રેવીશ વિષયને સંવરનાર

પંચિંદિસ સંવરણો ૥

તથા નવ પ્રકારે જ્ઞાનચર્યની ગુપ્તિના ધરનાર -

એટલે શીલની નવ વાડના પાલનાર,

તહુ નવવિહ જંભયેર ગુપ્તિધરો ૥

પાર પ્રકારના ક્રોધાદિક કષાયથી મૂકાણા છે.

પેગિવિહ કસાય મુકો ॥

એ સર્વ એકઠા કરતાં અઢાર ગુણ થયા, તેણે
કરી યુક્ત છે.

ઈજ અઢારસ ગુણેહિં સંનુત્તો ॥૧૫

પ્રાણાતિપાતાદિક પંચામ્રવના ત્યાગ રૂપ પાંચ મ
હાગ્રતેં કરી યુક્ત છે,

પંથ મહવ્યય નુત્તો ॥

પંથવિધ આચાર પાલવાને સમર્થ છે.

પંથવિહાયાર પાલણ સમથ્યો ॥

પાંચ સમિતિયેં કરી સમિત છે, એટલે જીમયુક્ત
છે ત્રણ ગુણિયેં કરી ગુણ છે.

પંથ સમિઓ તિગુત્તો ॥

એ છત્રીશ ગુણેં કરી સહિત મહારા ગુરૂ છે ॥૩૫

છત્તીસ ગુણો ગુરૂ મઝ્ઝ ૧૨ ૥ ઈતિ ॥૩૬

તમારી ઈચ્છા પૂર્વક આદેશ આપો. હે ભગવન! પૂન્ય

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન ॥

ઈરિયાપધિક ને ચાલવાનો માર્ગ તેને વિશે થઈ

એવી ને ભવ વિરાધના રૂપ સપાપક્રિયા, તે થકી કું

પડિક્કમું ? એટલે નિવર્તું ? પાપ દાલું ? તેવારેં ગુરૂ

કહે કે, પડિક્કમહ એટલે નિવર્તી પાપ દાલો. તેવારેં

શિષ્ય કહે, ઈછું. એટલે પ્રમાણ છે.

ઈરિયાવહિયં પડિહ્મમામિ ાઈછં ા

હું પણ પડિહ્મમિળું એટલે પડિહ્મમવાને નિવર્તવા
ને ઈછામિ એટલે ઈછું છું. ડૂડી પેરેં માર્ગે ચાલ
તાં ઈરિયા શોધતાં પણ ને ભરીને,

ઈછામિ પડિહ્મમિળું ઈરિયા વહિઆએ ા

વિરાધ્યા હોય, ગમણાગમણે એટલે બતાં તથા અ
વતાં પ્રાણી, તે જેંદિયાદિક ભવને આંપવે કરીને

વિરાહુઆએ ગમણાગમણે પાણકુમણે ા

સર્વ જીવને આંપવે કરી, હરિત એટલે નીલી વ
નસ્પતિને આંપવે કરી, ઓસનું પાણી, ઊત્તિંગ એટ-
લે. ગ્રેહ તે ઘરનું પાણી,

જિઅહ્મણે હરિઅહ્મણે ઓસા ઊત્તિંગ

પણાગ એટલે પાથે વરણી નીલ ફૂલને (દગ કેળ)
પાણી, (મટ્ટી કેળ) માટી, (મહ્મડા કેળ) કરોલીઆનાં
સંતાન એટલે નલ,

પણાગ દગ મટ્ટી મહ્મડા સંતાણા ા

જે સર્વભવને સંક્રમણ એટલે પર્ગે કરી આંધ્યા
પડી ને મેં ભરોને વિરાધ્યા હોય, તે કહે છે.

સંક્રમણે ને મે ભવા વિરાહિઆ ા

એકેંદિય ભવને, બેંદિય ભવને, તેંઈંદિય ભવને,

ચૌરિંદિય ભવને,

એગિંદિયા જેઠંદિયા તેઠંદિયા ચૌરિંદિયા

પંચેંદિય ભવને, (અભિહયા કે) સામા આવ-
તા હુયા હોય (વતિયા કે) ધૂલેં કરી ઢાંક્યા હોય,
(લેસિયા કે) લૂમિ સાથેં ઘસ્યા હોય,

પંચિંદિયા અભિહયા વતિયા લેસિયા ॥

માંહો માંહેં એકઠા કીધા હોય, તે ભવોની સાથેં સં-
ઘટ્ટો કીધો હોય, તે ભવોને પરિતાપ ઊપન્નજ્યો હોય

સંઘાઠયા સંઘટ્ટિયા પરિયાવિયા ॥

તે ભવોને ગાઢી કિલામણા ઊપન્નવી હોય, (ઊદ્ધ-
વિયા કે) તે ભવોને ત્રાસ પમાડ્યો હોય, પોતાનાં
સ્થાનક થકી ઊપાડીને બીજાં સ્થાનકેં

કિલામિયા ઊદ્ધવિયા ઠાણાઓ ઠાણં ॥

સંક્રમાવ્યા હોય, તેના ભવિતવ્ય થકી (વવરોવિ-
યા કે) વિપરીત કીધા હોય, ચૂકાવ્યા હોય, ભૂદા
કીધા હોય, માસ્યા હોય,

સંકામિયા ભવિયાઓ વવરોવિયા ॥

તે સંજંધિને દુષ્ટત એટલે પાપ લાગ્યું હોય, તે મ-
હાન પાપ મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોને ॥ ઈતિ ॥ ના

તસ્મિન્મિદ્ધામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ઈરિનાન્ના

હવે એ આલોચ્યા, પડિક્કમ્યા ને અતિચાર, તેનું
 ઊત્તરીકરણ એટલે વલી વિશેષ શુદ્ધિ કરવાને અર્થે
 કાળિસ્સગ્ગ કરવાને ઇચ્છતો થકો તસ્સ ઊત્તરીનો
 પાઠ કહે, તે કહે છે:-

એ આલોચતાં, પડિક્કમતાં પણ ને કાંઈ પાપ સ
 હિત આત્મા રહ્યો હોય (તસ્સ કે) તેની ન વલી વિ
 શેષ શુદ્ધિને અર્થે ને કાંઈ આગલ કરવું, તેને ઊ
 ત્તરીકરણ કહિયે, તે આગલ તો હવે કાળિસ્સગ્ગ
 કરવો છે તે કાળિસ્સગ્ગ તો પાપચ્છિત્ત કરણેણં કે
 વિશુદ્ધ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવે કરીને હોય

તસ્સ ઊત્તરિ કરણેણં પાપચ્છિત્ત કરણેણં ॥

તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરણ પણ વિશોધિ કરણ એટલે
 આત્માને વિશુદ્ધ નિર્મલતા કરવે કરીને હોય, તે વિ
 શોધિ કરણ પણ વિશલ્ય એટલે આત્માને નિઃ-
 શલ્ય કરવા થકી એટલે માયાદિક ત્રણ શલ્ય રા
 લવા થકી થાય

વિસોહિ કરણેણં વિસત્તી કરણેણં ॥

હવે એ ઊત્તરિ કરણાદિક ચાર હેતુયે કરીને
 શું કરવું? તે કહે છે. સંસારહેતુ ને જ્ઞાનાવરણી
 યાદિક પાપ રૂપ કર્મો છે, તેને નિર્ધાતિન ઊછેદન
 કરવાને અર્થે,

પાવાણં કમ્માણં નિધ્યાયણાદ્વાજે ॥

ઠાળિં છું એક ઠામેં કરું છું, કાચવ્યાપાર ત્યાગરૂ

પ કાળિસ્સગ્ગ પ્રત્યેં ઠાળિં છું ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

ઠામિ કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

હવે એક ઠામેં કાળિસ્સગ્ગ કરું, એ પહેં કરીને એ વી પ્રતિજ્ઞા કરી કે, કાયાનો વ્યાપાર ન કરું તો હવે જીને કાંઈ પણ શરીરનો વ્યાપાર કરવા થકી પ્રતિજ્ઞાનો લંગ થાય, તે માટે કાળિસ્સગ્ગમાં નીચેં લખેલા આગાર મોકલા રાખ્યા છે, એ આગારેં કરી કાળિસ્સગ્ગનો લંગ ન થાય, તે કહે છે :-

અન્યત્ર એટલે આગલ ને ઊચ્છ્વાસાદિક આગાર કહેશે, તે વર્તીને જીને સ્થાનકેં કાયાનો વ્યાપાર કરવાનો નિયમ કરું છું. (ઊસસિએણં કે) એક ઊંથો શ્વાસ લેવે કરીને જીનું નીથો શ્વાસ મૂકવે કરીને ॥

અન્નથ્થ ઊસસિએણં નીસસિએણં ॥

ત્રીનું ખાંસી, ઊધરસ આવે થકે, થોથું છીંક આવે થકે, પાંથમું જગ્ગસું આવે થકે, છઠું ઓઝાર આવે થકે ॥

ખાસિએણં છીએણં નંભાઈએણં ઊડુએણં

સાતમું અધોદ્વારે વાયુ નિકલવે કરીને, આઠમું
તમરી ફેર આવવે કરીને, નવમું પિત્તને પ્રકોપે
મૂર્છા આવવે કરીને ॥

વાયનિસજ્જેણં તમલિજ્જે પિત્તમુછ્જાજ્જે ॥

દશમું સૂક્ષ્મ અંગનો સંચાર કરવે કરી, અગ્નિ
આરમું સૂક્ષ્મ ॥

સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ॥

શ્લેષ્મના સંચાર કરવે કરી, બારમું દષ્ટિનો સં
ચાર કરવે કરીને

જેતસંચાલેહિં સુહુમેહિં દિદ્ધિસંચાલેહિં ॥

એ પૂર્વે બાર આગાર કહ્યાં, તે આદે દેઈને
આદિ શબ્દથકી જીન્ન પણ આગારે કરીને એ મ
હારો કાઠિસ્સજ્જ અત્તગ્ન સર્વથા અખંડિત ॥

એવ માર્ઠજ્જેહિં આગારેહિં અત્તગ્ગો ॥

અવિરાધિત હોન્ને. મહારો કાઠિસ્સજ્જ તે-
ક્યાં લગે હોન્ને ? તો કે,

અવિરાહિજ્જો હુન્ન મે કાઠિસ્સજ્જો ॥

ન્યાંસુધી શ્રી અરિહંત લગવંતને નમસ્કાર કરી,

નવ અરિહંતાણં લગવંતાણં નમુક્કારેણં ॥

હું કાઠિસ્સજ્જ પારે નહીં, ત્યાં લગે એ મહારી
કાયાને એક સ્થાનકે સ્થિરપણે, મૌનપણે,

ન પારેમિ તાવકાયં ઢાળેણં મોણેણં ॥

એકાગ્ર ધ્યાનેં કરીને મહારા આત્માપ્રત્યે વો
સિરાવું છું ॥૬૫

ઝાળેણં અપ્પાણં વોસિરામિ ॥૬૬

હવે કાગિસ્સગ્ગમાં કહેવાના લોગસ્સનો પાઠ-
અર્થ સહિત લખીયેં છેયેં:-

સર્વ લોકમાંહેં કેવલ જ્ઞાનેં કરી ઊઘોતના કર
નાર, ચતુર્વિધ સંઘ રૂપ ને ધર્મતીર્થ, તેના કરનાર,
રાગ દ્વેષના છંપનાર ॥

લોગસ્સ ઊઝ્ઝોઝગરે, ધમ્મતિથ્યયરે નિણે ॥

કર્મ રૂપ શત્રુને હણનાર, એવા અરિહંતનું હું કી
ર્તન કરીશ, તેમાં ઋષભાદિક એવીશ તીર્થંકરો
ને કેવલી થયા છે, તેનું તો નામોચ્ચારણા પૂર્વક
કીર્તન કરીશ, અપિ શબ્દ થકી અન્ય તીર્થંકરો
નું પણ કીર્તન કરીશ ॥૬૭

અરિહંતે કિત્ત ઈસ્સં, ચઊવીસંપિ કેવલી ॥૬૮

શ્રીઋષભદેવ તથા શ્રીઅભિતનાથને હું વાંડું છું ॥

ઊસત્ત મનિયં ચ વંદે ॥

શ્રી સંત્રવનાથને, શ્રીઅભિનંદનને, વલી શ્રી
સુમતિનાથને હું વાંડું છું. વલી

~~સંભવ મભિણંદણં થ સુમર્ઠ થા~~
~~શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી પ્રત્યે, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રત્યે,~~

~~પણિમપ્પહં સુપાસં ા~~

~~કર્મશત્રુને ભંતનાર એવા શ્રી ચંદ્રપ્રભ પ્રત્યે, હું~~

~~વાંડું છું ારા~~

~~ભિણં થ ચંદ્રપ્પહં વંદે ારા~~

~~શ્રી સુવિધિનાથ વલી એમનું જીભું નામ પુષ્પ~~

~~દંત છે તે પ્રત્યે,~~

~~સુ વિહિં થ પુષ્કદંત ા~~

~~શ્રી શીતલનાથને, શ્રેયાંસ પ્રભુને, શ્રીવાસુપૂ-~~

~~ન્ય સ્વામીને, વલી~~

~~સીઅલ સિલ્લંસ વાસુપુલ્લં થા~~

~~શ્રી વિમલનાથને, શ્રી અનંતનાથને, વલી કર્મ~~

~~શત્રુને ભંપનાર~~

~~વિમલમણાંતં થ ભિણં ા~~

~~એવા શ્રી ધર્મનાથને, શ્રી શાંતિનાથ પ્રત્યે હું~~

~~વાંડું છું ાડા~~

~~ધમ્મં સંતિં થ વંદામિ ાડા~~

~~શ્રી કુંથુનાથને, શ્રી અરનાથને, વલી શ્રીમ~~

~~ત્તિનાથને~~

~~કુંથું અરં થ મલ્લિં ા~~

વાંદું છું. શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીને, નમિ નિનને વલી

વંદે મુણિસુવ્યયં નમિનિણં થા

હું વાંદું છું, અરિષ્ટને મિનાથ પ્રત્યેં

વંદામિ રિઠ્ઠનેમિં

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રત્યેં, તથા શ્રી વર્ધમાન પ્રત્યેં હું

વાંદું છું ાજ્ઞા

પાસં તહ વર્ધમાણં થાજ્ઞા

એ પ્રકારેં મહારે ભવેં ને નામ પૂર્વક અલિસુ

તા એટલે સંસ્તવ્યા તે ચોવીશે નિનવર કેહેવા

છે ? તો કે

એવ મરને અલિથુજ્ઞા

વિધુત એટલે ટાલ્યાં છે કર્મરૂપ રત્ન, અને ક

ર્મરૂપ મલ નેણેં એવા છે, વલી પ્રક્ષીણ એટલે અ

તિશયેં કરીને ક્ષય કસ્યાં છે, નરા અને મરણ ને

ણેં એવા

વિહુય રય મલા પક્ષીણ નરમરણા

પૂર્વોક્ત ચોવીશે તીર્થંકર સાંપ્રત કાલેં થયા,

અપિ શબ્દ થકી બીજા પણ તીર્થંકર લેવા.

ચઊવીસંપિ નિણવરા

તે તીર્થંકરો (મે કે) મહારા બીપર પ્રસન્ન

થાઓ ાપા

તિથ્યચરા મે પસીયંતુ ાપા

કીર્તિત છે, વંદિત છે, પૂનિત છે, એટલે ઈશ્વાદિકો
યેં નેને કીર્ત્યા, વાંઘ્યા, લાવેં કરી પૂન્યા છે

કિત્તિઅ વંદિઅ મહિઆ ા

એવા ને એ સુતીર્થ લોકને વિષે ઊત્તમ સિ-
ધ્ધ લગવંત તમેં મુઝને

ને એ લોગસ્સ ઊત્તમા સિધ્યા ા

રોગ રહિત પણું તે સ્વ્ય આરોગ્યતા અને સિ-
ધ્ધ પણું તે લાવ આરોગ્યતા, તે તો જોધિલાલ
એટલે શ્રી નિનધર્મની પ્રાપ્તિનો લાલ થાય, તેવા-
રેં પમાય છે.

આરૂગ્ગ જોહિલાલં ા

તે શ્રી નિનધર્મની પ્રાપ્તિનો લાલ થવાને અ-
ર્થે સ્ત્રવ્યને વિષે સ્થિરતા રૂપ ઊત્તમ સમાધિ મુ-
ઝને આપો ાદા

સમાહિવર મુત્તમં દિંતુ ાદા

ચંદ્ર સમુદાય થકી અત્યંત નિર્મલ છે

ચંદેસુ નિમ્મલયરા ા

સૂર્ય સમુદાય થકી અધિક પ્રકાશના કરનારા છે

આઈએસુ અહિયં પયાસયરા ા

સ્વયંતુ રમણનામા સમુદ્ધની પેરેં ગુણેં કરી

ગંભીર છે.

સાગરવર ગંભીરાત્

એવા અષ્ટકર્મ રહિત સિદ્ધ તમે મુઝને સિ-
ધિ પ્રત્યે આપો તાજા

સિધ્ધા સિધ્ધિં મમ દિસંતુ ાઈતિ ાજા

હવે સામાયિક લેવાનો પાઠ, અર્થ સહિત લખે છે.
કર્મ છું હે ભગવંત ! સામાયિક પ્રત્યે સાવધ એટલે
પાપ સહિત ને મન, વચન અને કાયાના વ્યાપાર

કરેમિ ભંતે સામાયિક સાવળં નેગં ા

તે પ્રત્યે પશ્ચાન્નું છું, તે ન્યાં સુધી સામાયિક
વ્રતના નિયમને હું પર્યુપાસું, સેવું, ત્યાં સુધી ક
રવા કરાવવા રૂપ

પશ્ચાન્નામિ, નવ નિયમં પન્નુવાસામિ ા

જે પ્રકારનો ને સાવધ વ્યાપાર, તેને ત્રિવિધેં
કરી એટલે મને કરી, વચને કરી,

દુવિદેણં તિવિદેણં મણેણં વાયાએ ા

કાયાયેં કરી, હું પોતેં નહીં કરેં, અનેરા પાસેં
નહીં કરાવું.

કાએણં ન કરેમિ ન કારવેમિ ા

તે અતીત કાલ સંજંધિ ને સાવધ વ્યાપાર રૂપ

પાપ, તેને હે લગવંત ! હું પ્રતિક્રમું છું. આત્મા
સાજે નિંદું છું ॥

તસ્સ ભંતે પડિહ્કમામિ નિંદામિ ॥
ગુરુની સાજે ગર્હું છું, તે પાપથી મહારા આત્મા
ને વોસિરાયું છું ॥ ૮ ॥

ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ૮ ॥

અથ નમુચ્ચુણંનો પાઠા ॥

નમસ્કાર કરું છું - આઠ કર્મ રહિત એવા સિ
ધ્ધ લગવંત પ્રત્યેં.

નમસ્કાર કરું છું. સિધ્ધ લગવંત પ્રત્યેં ॥

નમસ્કાર હો શ્રીઅરિહંત લગવંત પ્રત્યેં. અ
રિહંત કેવા છે ?

નમુચ્ચુણં અરિહંતાણં લગવંતાણં ॥

ધર્મની આદિના કરનાર, અતુર્વિધ સંઘર્ષપ-
તીર્થના કરનાર, પોતાની મેલે જૂન્યા છે.

આર્થગરાણં તિથ્યયરાણં સયંસંજુધ્યાણં

પુરુષ માંહેં ઊત્તમ છે, પુરુષ માંહેં સિંહ સમાન છે,

પુરિ સુત્તમાણં પુરિસ સીહાણં ॥

પુરુષ માંહેં પ્રધાન પુંડરીક કમલ સમાન છે.

પુરિસ વર પુંડરીઆણં ॥

~~પુરુષ માંહેં પ્રધાન ગંધહસ્તી સમાન છે.~~

પુરિસવર ગંધહૃથીણાં ॥

~~લોક માંહેં ઉત્તમ છે, લોકના નાથ છે, લોકને~~

~~હિતન કરનાર છે~~

લોયુત્તમાણં લોગનાહાણં લોગહિઆણં ॥

~~લોક માંહેં પ્રદીપ સમાન છે, લોકને વિષે પ્રયો
તના કરનાર છે, એટલે મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારના
દાહનાર છે.~~

લોગપર્ષવાણં લોગપલ્લનેઅગરાણં ॥

~~છક્કાયના ભવને અભયના દેનાર છે, સમ્યક્
જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુના દેનાર છે, રત્નત્રયરૂપ ને મોક્ષ
નો માર્ગ છે, તેના દાતાર છે,~~

અભયદયાણં ચૃજ્જુદયાણં મજ્જદયાણં ॥

~~કર્મભૂપથી બીક પામનારા ભવને શરણના દા
તાર છે, સંયમરૂપ ભવિત્યના દાતાર છે, સમ્યક્
રૂપ બોધજીવના દાતાર છે,~~

સરણદયાણં ભવદયાણં જોહિદયાણં ॥

~~ચારિત્રરૂપ ધર્મના દાતાર છે, ધર્મ માર્ગના બીપ
દેશના કરનાર છે,~~

ધમ્મદયાણં ધમ્મદેસિયાણં ॥

~~ધર્મના નાથક છે, ચારિત્રરૂપ ધર્મના સારથિ છે,~~

ધમ્મનાયગાણં ધમ્મસારહીણં ॥

ધર્મને વિષે પ્રધાન થાતુરંત થક્રવર્તિ સમાન છે.

ધમ્મવર થાઊરંત થિક્કવટ્ટીણં ॥

સમુદ્ર મધ્યે નેમ દ્વીપ આધાર લૂત છે તેમ-

સંસાર મધ્યે સ્વામી આધાર લૂત છે, દુઃખિઆ
જીવને શરણ લૂત છે.

દીવોત્તાણં સરણગયપઠ્ઠાણં ॥

અપ્રતિહત એટલે આઘ્યા પછી પાછા ન ન્ય
અથવા કોઈથી હુણાય રોકાય નહીં એવા પ્રધા-
ન જ્ઞાન અને દર્શનના ધરનાર છે ॥

અપ્પહિય વર નાણં દંસણ ધરાણં ॥

. નિવર્ત્યું છે ને થકી છન્નસ્થ પણું રાગાદિક અંત
રંગ વૈરીને પોતે જીત્યા છે જીનને રાગાદિક વૈરી
થકી જંતાવવાને સમર્થ છે.

વિયટ્ટ છગિમાણં નિણાણં ન્નવયાણં ॥

પોતે સંસાર સમુદ્ર થકી તર્યા છે જીનને સં-
સાર સમુદ્ર થકી તારવાને સમર્થ છે, પોતે તત્ત્વના
ન્નણ થયા છે જીનને સ્વસ્વરૂપનો જોધ કરના
ર છે.

તિન્નાણં તારયાણં જુધ્યાણં જોહ્યાણં ॥

આઠકર્મ થકી પોતે મૂકાણા છે, જીનને મૂકાવવા

સમર્થ છે, સર્વ વસ્તુને જ્ઞાનેં કરી નાણો છે, સર્વ વસ્તુ
ને દર્શને કરી દેખે છે.

મુક્તાણં મોક્ષગાણં સવ્યન્નૂણં સવ્યદરિસીણં

(શિવ કેળ) ઊપદ્રવ રહિત અચલ છે (અરુઢ કેળ)
વ્યાધિ વેદનાથી રહિત છે. જ્ઞાનાદિક અનંત ચતુષ્થયેંક
રી યુક્ત છે, અક્ષય છે.

સિવમયલ મરય મણંત મજ્જયા

(અવ્યાબાધ કેળ) બાધા પીડા રહિત છે સંસારમાં
કરી અવતરવું નથી માટે અપુનરાવર્તિ એવી
સિધ્ધિ ગતિ છે.

મવ્યાબાહ મપુણરાવત્તિ સિધ્ધિગર્ઠા

નામ નેનું એવા સ્થાનક પ્રત્યેં (સંપ્રાપ્ત કેળ) પામ્યા
તે અરિહંતને નમસ્કાર થાઓ. કેવા છે તે શ્રી અરિહંત
તોકે અંતરંગ રાગાદિક શિપુવર્ગને ભંતનાર છે.

નામધેયં ઠાણં સંપત્તાણં નમો નિણાણં

ભંત્યા છે ઈહલોકાદિક સાત ભય નેણેં એવા દેવા-
ધિદેવને મહારી ત્રિકાલ વંદના હોને ॥ ઈતિ ॥ ૯ ॥
નિય ભયાણં દેવાધિદેવને ત્રિકાલ વંદના
૥ ઈતિ ॥ ૯ ॥

~~અથ સામાયિક પારવાનો પાઠા~~
~~સામાયિક વ્રતને વિષે સંયુક્ત હોય ॥~~

~~સામાઈજ વચ નુત્તો~~
~~ન્યાંસુધી જીવ સાવધબ્યાપારના નિયમ સંયુક્ત હોયા~~

~~નવ મણે હોઈ નિયમ સંનુત્તો ॥~~
~~ત્યાં સુધી અશુભ કર્મને છેદે~~

~~છિન્નઈ અસુહં કમ્મં ॥~~
~~નેટલી વાર સામાયિક કરે, તેટલી વાર અશુભ કર્મને છેદે~~

~~સામાઈજ નત્તિઆ વારા ॥ ૧ ॥~~
~~(૭ કે) વધી સામાયિક કરતી વખત,~~

~~સામાઈયંમિ ઊ કચે ॥~~
~~(નમ્હા કે) ને માટે સાધુ સમાન આવક હોય,~~

~~સમણોઈવ સાવજો હવઈ નમ્હા ॥~~
~~એ કારણ લણી ઘણા સામાયિક પ્રત્યે ને તત્ત્વના~~

~~નણ હોય તે કરે.~~

~~એએણ કારણેણં, જહુસો સામાઈયં કુન્ન ॥ ૨ ॥~~
~~સામાયિક વિધેં લીધું વિધેં પારિણં,~~

~~સામાયિક વિધેં લીધું વિધેં પારિણં ॥~~
~~વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના~~

~~વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના~~
~~થઈ હોય, તે (દુષ્ટ કે) પાપ મિથ્યા એટલે નિ~~

પ્રલથાન્ને.

થઈ હોય તસ્સ મિછામિ દુક્કડં

સામાયિક વ્રતને વિષે દશ મનના દોષ, દશ વચનના દોષ, અને બાર કાયાના દોષ.

દશ મનના દશ વચનના બાર કાયાના

એવં બ્રહ્મીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય,

એ બ્રહ્મીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય

તે પાપ નિપ્રલથાન્ને ાઈતિ સામાયિક પારદાનો પાઠા

તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ાઈતિ ાણા

અથ પડિક્કમણું લિખ્યતે

ઈછું છું. વાંછું છું. હે ક્ષમાશ્રમણા તમોને વાંદું છું.

યાપનિકા એટલે, મહારા શરીરની શક્તિયેં કરી સહિત

ઈછામિ બ્રહ્મસમણો વંદિઉં નવણિન્નએ

પાપશૂપ વ્યાપારને નિષેધિને વાંદું છું. તમે (એ કે)

મુઝને (મિગિગ્ગહ કે) મિત અવગ્રહ માંહેં પ્રવેશ કરવા

ની (અણુન્નણહ કે) આજ્ઞા આપો

નિસીહિઆએ અણુન્નણહ મે મિગિગ્ગહં

એક ગુરિવંદન વિના બીજા વ્યાપારને નિષેધિને (અથ

સ્કાય કે) ગુરિનો અધઃપ્રદેશનો છેલ્લો ભાગ તે પગ

ન્નણવા, એટલે ગુરિના પગ પ્રત્યે પોતાના (કાય કે)

હાથ અને લલાટેં કરી રૂડી રીતે (સંકાસં કે૦) સ્પર્શે.

નિસિહિ અહો કાયં કાયસંકાસં ॥

પછી જે હાથ નેડી ગુરૂની સન્મુખ દૃષ્ટિ રાખી આવી રીતે કહે કે હે પૂન્ય ! તમારાં ચરણ સ્પર્શતાં ને કાંઈ મહારે જીવેં આપને (કિલામો કે૦) કિલામના એટલે પી-ડા ઊપન્નવી હોય, તે (લે કે૦) તમોને (જમણિને કે૦) જમવા યોગ્ય છે (અપ્પકિલંતાણં કે૦) આપ અત્થ કિ-લામણાવાલા છો.

જમણિન્ને લે કિલામો અપ્પકિલંતાણં ॥

જહુ શુલેં કરીને એટલે ઘણા સમાધિ લાવેં કરી-ને જોમ કુશલેં કરીને (લે કે૦) તમારો દિવસ, વ્યતિક્રાંત થયો એટલે વીત્યો ?

જહુ સુલેણ લે દિવસો વઠ્ઠકંતો ॥

(લે કે૦) તમારે (જ્ઞાતા કે૦) સંયમ યાત્રા (થે કે૦) વતી (જ્ઞવણિઝં કે૦) ઈંદ્રિય અને નોંઈંદ્રિયના ઊપશમાદિક પ્રકારેં કરી નિરાબાધ શરીર (લે કે૦) તમારે છે. હું જમાવું છું.

જ્ઞાતા લે જ્ઞવણિઝં થે લે જામેમિ ॥

હે ક્ષમામમણ ! તમોને દિવસ સંજંધિ વ્યતિક્રમ એટલે અવશ્ય કરણીય વિરાધનારૂપ મહારો અપરાધ તેમ જ ત્યેં ॥ ઈતિ વાંદણા ખાર આવર્ત રૂપ સંપૂર્ણ ॥ ૧૧ ॥

જમાસમણો દેવસિયં વઠ્ઠમંઠિતિ ॥૧૧॥

અથ આવસિઆએનો પાઠઅર્થસહિત.

અવશ્ય કરણીને વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે
થકી હું નિવર્તું છું. ક્ષમાશ્રમણા સંજંધીની

આવસિઆએ પઠિહ્મમામિ જમાસમણાણં

દિવસને વિષે થઈ એવી ને આશાતના તે કેઈ આશા
તના તો કે તેત્રીશ આશાતના માંદેલી અનેરી કોઈ પ-
ણ આશાતનાયેં કરીને તથા વલી

દેવસિઆએ આસાયણાએ તિત્તીસન્નયરાએ

ને કાંઈ ફૂડું આલંબન લેઈ મિથ્યાલાવ વર્તાયો
હોય મન સંજંધિ ને દુષ્કૃત એટલે પાપ વચન સંજંધી
ને દુષ્કૃત એટલે પાપ

નંડિયિ મિદ્ધાએ મણદુહ્કડાએ વયદુહ્કડાએ

કાયા સંજંધિ અયલાયેં ને દુષ્કૃત થયું હોય, કોયેં
કરી, માનેં કરી, માયાયેં કરી,

કાયદુહ્કડાએ કોહાએ માણાએ માયાએ ॥

તોલેં કરી, સર્વ ત્રણે કાલને વિષે ને અવિનયા
દિહ થયો હોય, સર્વથા મિથ્યા બિપચાર રૂપ આશાત
નાયેં કરીને

તોલાએ સવ્વકાવિઆએ સવ્વમિદ્ધોવચાર

એ ॥

સર્વ ધર્મ ને આઠ પ્રવચન માતા રૂપ તેની કરણીને
અતિક્રમવા રૂપ આશાતનાથેં કરીને એ પૂર્વોક્ત પ્ર-
કારની સર્વ આશાતનાથેં કરીને

સવ્યધમ્માઈકકમણાએ આસાયણાએ

ને મહારે જીવેં અતિચાર દોષ કર્યો હોય, તે અતિ
ચાર પ્રત્યેં હે ક્ષમાશ્રમણ ! હે સાધુ !

ને મે અઈઆરો કર્યો તસ્સ જમાસમણો

હું પડિક્કમું છું, આત્માની સાજેં નિંદું છું. ગુરૂ સાજેં ગર્હું છું

પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ

તે અપરાધ રૂપ પાપેં કરી સહિત એવા આત્માને હું વો
સિરાવું છું ॥ ઈતિ આવસિઆએનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥ ૧૨ ॥

અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ સમાપ્ત ॥ ૧૨ ॥

અથ પડિક્કમણું ઠાવવાનો પાઠા

અવશ્ય કરણી કરવા યોગ્ય તેનો તમારી ઈચ્છા હો
ય તો આદેશ આપો. હે ભગવનૂ પૂન્ય ! તો

આવસહિ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવનૂ

હું દિવસ સંજંધિ પડિક્કમણું ઠાળું દિવસ સંજંધિ ॥

દેવસિ પડિક્કમણું ઠાએમિ દેવસિ ॥

જ્ઞાનાધારને વિષે, સમ્યક્ત્વ દર્શનને વિષે, દેશવિરતિ
ચારિત્રને વિષે, તપાધારને વિષે, વીર્યાધારને વિષે,

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ વીરિયા

ને અતિથાર લાગો હોય, તેની ચિંતવનાને અર્થે ક
રું છું. હું કાચોત્સર્ગ પ્રત્યે ॥ ઈતિ પઢિફ્કમણું ઠાવવાના
પાઠનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥૧૩॥

અતિથાર ચિંતવનાર્થે કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગા
ઈતિ ૧૩

અથ ઈચ્છામિ ઠામિનો પાઠા

ઈચ્છું છું હું એક ઠામે કાઠિસ્સગ્ગા કરવાને ને મહા
રે ભવે ॥

ઈચ્છામિ ઠામિ કાઠિસ્સગ્ગં ને મે ॥

દિવસ સંજંધિઓ અતિથાર દોષ કીધો હોય તે અ-
તિથાર અનેક પ્રકારના છે, તે કહે છે. કાયા સંજંધિ

દેવસિઓ અઈઆરો કરો કાઈઓ ॥

વચન સંજંધિ મન સંજંધિ ત્યાં ઊત્સૂત્ર જોલવા થ-
કી ઊન્માર્ગ સ્થાપ્યો હોય, તેના યોગેં કરી,

વાઈઓ માણસિઓ ઊત્સૂતો ઊમ્મગો ॥

અકલ્પનીય પણું આચર્યું વલી તેના યોગેં કરી નહીં
કરવા યોગ્ય કાર્ય કર્યું એ કાય અને વચન સંજંધિ અ-
તિથાર કહ્યા, હવે મન સંજંધિ અતિથાર કહે છે - મન
ને વિષે (દુબ્બનઓ કે) દુધ્યાન કરવે કરી તે દુધ્યાનના
યોગેં કરી દુષ્ટ અશુભ કાર્યનું ચિંતવણું ॥

અકપ્પો અકરણિન્ને દુન્નમ્મો દુચ્ચિંતિન્નો

તે માટે તે અનાયાર કહિયે. તે અનાયાર માટેન ઈછવા વાંછવા યોગ્ય નહીં તે ઈછવા વાંછવા યોગ્ય નહીં માટેન આવકને કરવા યોગ્ય નહીં, બિચિત નહીં એ મન સંજંધિ અતિયાર કહ્યો.

અણાચારો અણિછિયવ્વો અસાવગપાવગો

હવે એ સર્વ અતિયાર શાને વિષે લગાડ્યો હોય તે કહે છે. જ્ઞાનને વિષે, તથા દર્શન તે સમકિતને વિષે ચારિત્રાચારિત્ર તે દેશવિરતિ ચારિત્રને વિષે.

નાણે તહદંસણે ચરિત્તાચરિત્તે

શ્રુત સિધ્ધાંતને વિષે, સમ્યક્ત્વ રૂપ સામાયિકને વિષે, શંકા પ્રમુખે કરી ત્રણ ગુણિને અણપાલવે કરી,

સુએ સામાઈએ તિન્હં ગુત્તીણં

ચાર કષાયને કરવે કરીને પાંચ અણુવ્રત માંહેથી

ચેગિન્હં કસાયાણં પંચન્હં મણુવ્વયાણં

ત્રણ ગુણવ્રત માંહેથી, ચાર શિક્ષા વ્રત માંહેથી,

તિન્હં ગુણવ્વયાણં ચેગિન્હં સિજ્જાવ્વયાણં

એ જાર પ્રકારના વ્રત રૂપ આવકનો ને ધર્મ, તેને વિષે

જારસ્સ વિહસ્સ સાવગ ધમ્મસ્સ

ને કાંઈ દેશચક્રી જંકના કીધી હોય, ને કાંઈ સર્વ ચક્રી લંગ કરી વિરાધ્યું હોય, તેનું દુષ્ટત ને પાપ, તે

મહાશં પાપ, મિથ્યા ધ્યાઓ ॥ ઈતિ ઈચ્છામિ ઠામિના
પાઠનો અર્થ ॥૧૮॥

નં જંડિઅં નં વિરાહિઅં તસ્સ મિચ્છામિ દુ
ક્કડં ॥ ઈતિ ॥૧૯॥

સાંઝના પડિદ્ધમણામાં તપનો

ડાણિસ્સણ પ્રારંભઃ

જ્ઞાનને વિષે, સમક્ષિત દર્શનને વિષે,

નાણંમિ દંસણંમિઅ ॥

આરિત્રને વિષે, તપને વિષે તથા વીર્યને વિષે,

અરણંમિ તવંમિ તહય વીરિયંમિ ॥

એ પાંચને વિષે ને આશ્વરણ એટલે વ્યાપાર, તેને
(આચારો કે) આશ્વાર કહિયેં અથવા એ જ્ઞાનાદિક પાં
ચનું ને આશ્વરણ, તેને આશ્વાર કહિયેં.

આયરણં આચારો ॥

એ પ્રકારેં એ પ્રત્યક્ષ પાંચ પ્રકારનો આશ્વાર, શ્રીતી
ર્થકરેં કહ્યો છે ॥૧૯॥

ઈઅ એસો પંથ હા ભણિઓ ॥૨૦॥

તિહાં પ્રથમ જ્ઞાનના આઠ આશ્વાર કહે છે. એક કા
લ વેલાયેં લણવું, જીનું જ્ઞાનીનો વિનય કરવો, ત્રી
નું જ્ઞાની તથા જ્ઞાનને વિષે અંતરંગ પ્રેમ કરવો, તે-

ને જહુમાન કહિયેં ॥

કાલે વિણએ જહુમાણે ॥

થોથું સૂત્રોના તપ વિશેષ ઊપદાન યોગનું વહેવું ત
થા પાંથમુ વિદ્યાગુણે ઓલવવો નહીં, વિસારવો નહીં

ઊવહાણે તહય નિન્હવણે ॥

છહું સૂત્ર અક્ષર શુધ્ધ લણવો તેને વ્યંનન કહિયે
સાતમો અર્થ શુધ્ધ લણવો, આઠમો (તદુલએ કે)
સૂત્ર અને અર્થ એ બેહુ શુધ્ધ લણવાં ॥

વંળણ અથ્થ તદુલએ ॥

એ આઠ પ્રકારે જ્ઞાનાધાર બણવો. તે નેમ કહ્યો છે
તેમન કરવો, એથી વિપરીત કરીયેં તો અતિધાર લાગે

અહુવિહો નાણ માયારો ॥ શા

હવે દર્શનના આઠ આધાર કહે છે. એક શ્રી ભિન
વચનમાં શંકા ન કરવી, બીજી અન્ય દર્શનની વાંછા
ન કરવી, અન્ય દર્શનનીમાં લગારેક ક્ષમાદિક ગુણદે-
ખી તેનો અભિલાષ ન કરવો.

નિસ્સંકિઅ નિકંકિજિયા ॥

ત્રીજી ક્રિયા અનુષ્ઠાનાદિક ધર્મના રૂલમાં સંદેહ
ન રાખવો તથા સાધુ સાધવીના મલ મલિન શરીર,
વસ્ત્ર દેખી ડુગંછા ન કરવી. ચોથું મિથ્યા દષ્ટિનાં-
ક્રિયા, કષ્ટ, કરામત દેખી તેના ઊપર વ્યામોહ ન થાવું

તે અમૂઢ દષ્ટિ પુરૂષનું લક્ષણ ન્નણવું ॥

નિવિતિગિછા અમૂઢ દિઢિઅા

પાંચમું સમકેત ધારી ગુણવંતના અલ્પગુણની-
પણ અધ્યા પૂર્વક પ્રશંસા કરવી. તે ઊપજાવેલું આચાર
ન્નણવો. છઠું શ્રીનિન ધર્મ થકી પડતા પ્રાણીને-
સહાય આપી ધર્મમાં ચિર કરવો, તે ચિરીકરણ પુ-
રૂષનું લક્ષણ ન્નણવું.

ઊવવૂહ ચિરી કરણો ॥

સાતમું સાધર્મિની ભક્તિ કરવી, તે વાત્સલ્ય પુરૂષ-
નું લક્ષણ. આઠમું ને રીતે અન્ય દર્શની લોક પણ શ્રી
નિનશાસનની અનુમોદના કરે, મિથ્યાત્વ મૂકે એવાં
કાર્ય કરવાં ને થકી શ્રીનિન ધર્મ દીપે, તે પ્રભાવના લક્ષણ.

વચ્છલ પ્પભાવણે અઢૂાડા.

હવે ચારિત્રાચાર કહે છે. (પ્રણીધાન કે) સ્થિર યો-
ગ સંયમ વ્યાપાર એટલે મન, વચન, કાયાના યોગ
ચારિત્ર પાલવાને વિષે યુક્ત હોય.

પણિહાણ નેગન્નુત્તો ॥

તે પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુણિ તેણે કરી

પંચહિં સમઘિં તિહિં ગુત્તિહિં ॥

એ ચારિત્રાચાર ને છે, તે આઠ પ્રકારનો ન્નણવો ॥

એસ ચરિત્તાચારો ॥ અઢૂવિહો હોઈ નાયવ્યો ॥

હવે તપાચાર કહે છે - જાર પ્રકારના તપને વિષે અ
પિ શબ્દે નિશ્ચય છે -

જારસવિહંભિવિ તવેા

તે છેલેદ અલ્યંતર અને છેલેદ બાહ્ય સહિત છે.
વલી કુશલ એટલે તીર્થકરે બિપદિષ્ટ્યું છે એવું છે ॥

સમ્પિંતર બાહિરે કુસલ દિઢૂા

તે તપ કહેવું છે તો કેગલાનિ એટલે કુગંછા લાવ
રહિત છે તથા અશનાદિક આજીવિકાયેં કરી રહિત
છે, માત્ર કર્મક્ષયને નિમિત્તેન કરવું છે પણ હું તપ ક
શંતો મહારી પેટભરાઈ થાલે, તે વાસ્તે નહીં.

અગિલાઈ અણાળવી ॥

એ રીતેં બણાવી તે તપાચારને અને એથી વિપરી
ત કરે તો તે તપાચારના અતિચાર લાગે ॥ ૫ ॥

નાયવ્યો સો તવાયારો ॥ ૫ ॥

હવે તપાચારના જાર લેદમાંથી પ્રથમ બાહ્ય તપના
છેલેદ કહે છે. એક અશનાદિક ચાર આહારનો
ત્યાગ કરવો તેને અનશન તપ કહિયે, તે બે પ્રકારે
છે. એક નવકારસીથી માંડીને હમ્માસી પર્યંત તપ
કરવું તે ઈત્તર કહીયે. બીજું નવજીવ પર્યંત અન-
શન કરવું. બીજે બીનોદરીકા તપ. તે વસ્ત્ર પાત્ર ઓ
છાં કરવાં તથા ભૂજ કરતાં પાંચ સાત કોલિઆ ઓ

છા નમવા તથા કષાયની ન્યૂનતા કરવી.

અણસણ મૂળોચરિયા ॥

ત્રીને સ્વ્યાદિક ચાર પ્રકારના અભિગ્રહ કરીને વ્રતી
એટલે આઠવિઠાનો સંક્ષેપ કરવો, તેને વ્રતિ સંક્ષેપ ત
પ કહિયેં. ચોથો વિગ્યાદિક રસનો ત્યાગ કરવો તથા
લીલોતરી પ્રમુખનો નિયમ કરવો, નીચી કરવી, તેને
રસ ત્યાગ તપ કહિયેં.

વત્તિ સંજેવણ રસચ્યાઓ ॥

પાંચમું તપ કાગિસ્સગ્ગ કરવો, વીરાસન, પદ્માસન
તથા ઊઠરાદિક આસન કરવાં, ટાઢ તાપની આતા-
પના લેવી, લોથ કરવો, ઊઘાડે પગે ચાલવું, લૂંભિ
ઊપર શયન કરવું, ઈત્યાદિક પ્રકારે કરી શરીરને ક
ષ્ટ દેવું, તેને કાય કલેષ તપ કહીયેં. છઠું વિષય કષાય
ને ઊદીરવા નહીં, ઊદય આવ્યા તેને નિઃકલ કરવા, અ
શુભ યોગનું નિવારવું, શુભયોગમાં પ્રવર્તવું, સ્ત્રી,
પશુ, નપુંસક રહિત સ્થાનક સેવવું, ફૂકડીની પેરે
હાથ પગ પ્રમુખ સંવરી રાખવા, તેને સંલીનતા તપ
કહીયેં. એ છ પ્રકારે (જન્મે તવો હોઈ કે) બાહ્ય
તપ છે ॥૬॥

કાયકલેસો સંલીણ યાયજન્મે તવો હોઈ વ
હવે અભ્યંતર તપના છેલ્લે ઉહે છે. એક દોષ ત્રણે

થકે ગુરૂ પાસેંથી જ્ઞાતોયણા લીયે, બીન્ને જ્ઞાનાદિક
નો વિનય કરે. તથા ગુરૂવાદિકનો વિનય કરે. ત્રીન્ને
જાલ, વૃદ્ધ, તપસ્વી, ગુલાનની વયાવશ્ય એટલે શુ-
શ્રૂષા કરે, (તહેવ કે) તેમજ. થોથો વાંચના, પૃછ-
ના, પરાવર્તનાદિક પાંચ પ્રકારનો સ્વાધ્યાય કરે ॥

પાયછિત્તં વિણ્ણો, વેયાવશ્યં તહેવ સઝ્ઝાઓ

પાંચમો આર્ત અને રોદધ્યાન નિવારણો અને ધર્મ
તથા શુક્લ ધ્યાનનું ધ્યાવણું, તેને ધ્યાન તપ કહીયે.
છઠું કર્મક્ષય નિમિત્તે કાયોત્સર્ગ કરવો, તેને કાઠિ-
સ્સગ્ગ તપ કહીયે. (અપિ કે) નિશ્ચે, એ અત્યંતર
તપ છ પ્રકારે છે ॥ ૭ ॥

બ્બાણં ઊસ્સગ્ગોવિય, અપ્પિંતરઓ તવો હોઈ

હવે વીર્યાધાર કહે છે. અનિગૂહિત એટલે અણ
ઢાંકેલા છે અણ ગોપવેલા છે, અર્થાત્ પ્રગટ છે મ-
ન, વથન અને કાયાનાં બલવીર્ય નેનાં.

અણિગૂહિઅ બલવીરિઓ ॥

(ને કે) ને (પરિક્કમઈ કે) પરાક્રમ કરે છે, બિ-
દ્યમ કરે છે, (બહુત કે) યથોક્ત નેમ શ્રીતીર્થંકર દેવે
કહ્યો છે તેમ (મગિત્તો કે) બિપયુક્ત સાવધાન થકો.

પરિક્કમઈ ને બહુત મગિત્તો ॥

(બુનંઈ કે) તે ધર્મકાર્યને વિષે નેડે, લાગે, પ્રવર્તે,

(નહાથામં કે) યથાશક્તિ પ્રમાણે પીતાના જલને-
 અનુસારે તેને (નાયબી કે) નળાવો વીર્યાધાર પ્રત્યે
 એટલે સંવર કરણીમાં યથાશક્તિયે પરાક્રમ ફોરવે,
 તે મનાદિઙ્ગ ત્રણ લેદે વીર્યાધાર નળાવો પાટા

નુંભઈઅ નહાથામં, નાયબો વીરિઆયારો
 પાટા ઈતિ તપના ઠાળિસ્સગ્ગ સંપૂર્ણા

અથ જારવ્રતના અતિથાર અર્થસહિત
 પ્રારંભિયે છેયેં

શ્રીજ્ઞાનને વિષે ને ડાંઈ અતિથાર લાગ્યા હોય.

શ્રીજ્ઞાનને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય

તે આલોળિં છું. ને વચન હીણ લણ્યો હોયપણા.

અક્ષર લણતાં વચમાં મેલી દીધો હોય પારા

તે આલોળિં. નં વાઈધ્યં વચ્ચે મેલિઅં

હીન અક્ષર લણ્યો હોય પાડા અધિકી અક્ષર

લણ્યો હોય પાજા પદ હીન એટલે લણતાં પદ મે

લી દીધું હોય પાપા

હીણાજ્જરં અચ્ચેજ્જરં પયહીણં

વિનય હીન, તે સુતાં, બિદતાં, લાંબે પગેં જેસતાં

લણ્યો હોય પાડા યોગ હીન લણ્યો હોય પાજા શ

જ્ઞ હીન લણ્યો હોય પાટા

વિનયહીણં નેગહીણં ઘોસહીણં

ગુરુએ અક્ષર રૂડો દીધો તેને ફેરવી નાખ્યો હોય
યા તાજા ગુરુ દત્ત અક્ષરને ભૂંડી રીતે ઈછ્યું હોય
પાપના અકાલે

સુદુહિન્નં દુદુ પડિછિયં અકાલે

સિધ્ધાંત લણ્યો હોય ૫૧૫ અને કાલ વેલાયે
સિધ્ધાંત ન લણ્યો હોય ૫૧૨

કરુ સઝારુ કાલે ન કરુ સઝારુ

અ સઝાર્યે, સઝાય ધ્યાન કર્યો હોય ૫૧૩
સઝાય કરવાની વેલાયે સઝાય ધ્યાન ન કર્યો
હોય ૫૧૪

અસઝાર્યે સઝાયં સઝારુ ન સઝાયં

એમ ને કોઈ જ્ઞાન લણવાના યોદ અતિથારને વિષે
ને કોઈ જ્ઞાનના થગીદ અતિથારને વિષે
દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય.

દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય

જ્ઞાનની આશાતના લણાતી વળતે કરી હોય, તે
પાપ મિથ્યા હોને નિઃશ્વ હોને ૫૧૫

તસ્સ મિછામિ દુકકડં

હવે નિનવથન ઊપર નિસ્સંક પણે રહેવું એવું ને

શ્રી સમ્યક્ત્વ દર્શન રૂપ રત્ન તેને વિષે ને

~~દર્શન શ્રી સમકેત રત્નને વિષે ને~~

~~અતિયાર લાગો હોય, તે આલોગિં છું.~~

~~અતિયાર લાગો હોય, તે આલોગિં~~

~~શ્રી નિન તીર્થંકરના વચન સત્ય કરી ઠીક સદ્દેશ્યાં
ન હોય પાશા~~

~~શ્રી નિન વચન સમાં સદ્દેશ્યાં ન હોય~~

~~તેમના વચનજી પર પ્રતીત એટલે આસ્તા આણી ન
હોય પાશા તીર્થંકરના વચનજી પર રૂચિ આણી ન હોય પાશા~~

~~પ્રતિત્યાં ન હોય, રોચ્યાં ન હોય~~

~~પરદર્શની ને યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ તેની આકાં-
ક્ષા વાંછના પ્રમુજ કીધી હોય પાચા~~

~~પરદર્શનીની આકાંક્ષા કીધી હોય~~

~~તપ પ્રમુજ ધર્મ કરણીનાં ને ફલ, તે પ્રત્યે સંદેહ
આણ્યો હોય, ને આ ધર્મ કરણી કહું છું, તેનું ફલ થ
શે કિંવા નહિં થાય પાચા~~

~~ફલ પ્રત્યે સંદેહ આણ્યો હોય~~

~~યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ પરદર્શનીનો મહિમા દેખી
વખાણ્યા હોય પાશા~~

~~પર પાજંડીની પ્રશંસા કીધી હોય~~

~~પરદર્શનીનો સંસ્તવ કર્યો હોય પાશા પરદર્શની~~

સાથે રાત્રિ દિવસ પરિથય ગોષ્ઠિ કરી હોય ॥૮૧॥

પરપાઝંડિનો સંસ્તવ, પરિથય કીધો હોય ॥

એ રીતે સમકેત રૂપ રત્નને વિષે ને કાંઈ મલીન લા
વકર્યો હોય. એ આઠ પ્રકાર માંહેલો ને કોઈ

ને કાંઈ સમકિત રત્નને વિષે આઠ પ્રકારે

ન્નણતાં, અન્નણતાં, દિવસ સંજંધી

ન્નણતાં, અન્નણતાં દિવસ સંજંધી

દોષ લગાડ્યો હોય, તે મહાર્ગ પાપ નિષ્ફળ થાઓ ॥૮૨॥

દોષ લગાડ્યો હોય તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥૮૩॥

હવે બાર વ્રતના શાઠ અતિથાર આલોવે છે, તિહાં પ્ર
થમ મહોર પ્રાણીના પ્રાણનો અતિપાત એટલે ઘાત ક
ર્યો, તેથી નિવર્ત્યો છું. તે વ્રત માંહે

પહેલું સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રતને વિષે

ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તેને આલોગું છું ॥

ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોગીં

પ્રથમ રીશ વર્શે ક્રોધેં કરી કોઈ ન્વ બપરેં આકરો

ઘાવ ઘાલ્યો હોય, એટલે ઘણો માર્યો હોય ॥૮૪॥

રીશવર્શે ગાઢો ઘાવ ઘાલ્યો હોય ॥

ઢોર પ્રમુજને આકરા જંધને જાંઘ્યા હોય ॥૮૫॥ ઢોર

પ્રમુજના નાક, કાન, કંઝલાદિક અવયવનો

ગાઢે જંઘનેં જાંઘ્યા હોય અવયવનો
 છેદ કીધો હોય ાઝા ગાંડલ પળે ઢોર ગાડાં, ઊંટ,
 પ્રમુજ ઊપરેં અત્યંત તાર લસ્યો હોય ાન્ના
 છેદ કીધો હોય અતિતાર લસ્યો હોય
 ઢોર પ્રમુજને ચારો, પાણી, દાણો પ્રમુજ દેવાનો વિ
 છેદ એટલે અંતરાય કીધો હોય ાપા

ભાત પાણીનો વિછેદ કીધો હોય,
 એ પ્રથમ વ્રતના પાંચ અતિયાર માંહેલો ને કોઈ દિ
 વસ સંજંધિ દોષ એટલે પાપ લાગ્યું હોય,
 ને કાંઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય,
 તે મહાર્કે દુષ્ટત એટલે પાપ મિથ્યા થાને ાઝા
 તસ્સ મિછામિ દુઝ્ઝડં ાઝા

જીને વ્રતેં મહોટકું નૂહું જીલવા થકી નિવસ્યું છું તેને વિષે
 જીનું સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણવ્રતને વિષે
 ને અતિયાર દોષ લાગ્યો હોય તે આલોળિં છું.
 ને અતિયાર દોષ લાગો હોય, તે આલોળિં છું.
 સહસાહારેં કોઈના ઊપર અછતું જોતું આલ દીધું હોય
 સહસાહારેં કોઈ પ્રત્યેં ઠૂડાં આલ દીધાં હોય,
 કોઈ મિત્રાદિકની છાની ગુહ્ય વાર્તા પ્રગટ કીધી હોય
 રહસ્ય છાની વાત પ્રગટ કીધી હોય

સ્ત્રીના મર્મની વાત, લોક આગલ પ્રકાશી દેખાડી હોય

સ્ત્રીનાં મર્મ પ્રકાશ્યાં હોય

કોઈને નવભાં નાખવાને અર્થે નૂહો ઊપદેશ દીધો હોય

કોઈને અપાય પાડવા લાગી મૃષા ઊપદેશ

દીધો હોય

જોટા લેજ લજ્યા હોય, જોટી સાક્ષી પૂરી હોય

ફૂડા લેજ લજ્યા હોય, ફૂડી સાજ પૂરી હોય

એ જીન વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિવસ સંજંધિ અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃ

શ્વ થાને

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ નાજા

ત્રીને વ્રતે મહોટકું અદત્તાદાન એટલે ચોરી કરવા થ

ડી નિવૃત્ત્યો છું, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા ને

આલોભી છું

ત્રીનું સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણ વ્રતને વિ

ષે ને અતિથાર લાગા

ચોરીની વસ્તુ નાણીને લીધી હોય

હાય દીધું હોય

ચોરાઈ વસ્તુ લીધી હોય, ચોરને સહાય દી

ધું હોય,

રાન્ય વિરધ્ય કાંઈ આચર્યું હોય, દાણચોરી કી-
ધી હોય તાહા

રાન્ય વિરધ્ય કીધું હોય

ખોરાં તોલ, ચાલવાં તથા પાચલી, ગળ પ્રમુજ મા-
પ ખોરાં કીધાં હોય, લેવાના નૂદાં અને દેવાનાં નૂ-
દાં કીધાં હોય તાન્ના

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ કીધાં હોય,

સારી વસ્તુમાં માઠી વસ્તુનો લેલ, સંલેલ કરી વેચી
હોય, અથવા સારી નણસ દેખાડીને પછી ખરાબ
નણસ આપી હોય તાપા

વસ્તુમાં લેલ સંલેલ કીધા હોય

એ રીતે ત્રીન વ્રતના પાંચ અતિચારમાં ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃકુલ થાને
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તા

થોધે વ્રતે પોતાની સ્ત્રી ને પંચની સાજેં પરણી છે,
તેની સાથેં લોગ લોગવવાનો સંતોષ રાખ્યો છે, અને
પરદારા ને પરસ્ત્રી તેની સાથેં ગમન કરવાનો
ચોધું સ્થૂલ સદારા સંતોષ પરદારાગમન
ત્યાગ કીધો છે, એવા ચોથા વ્રતને વિષે ને અતિ-
ચાર દોષ લાગો હોય, તે આલોળું છું

વિરમણ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા
જીનની રાજેલી વેશ્યા સાથે મૈથુન સેવા કીધી

હોય તે પ્રથમ અતિથાર ૧૧૧૧

ઈત્તર થોડા કાલની રાજીસૂં ગમન કીધાં હોય

વિધવા કુમારિકા તથા દાસીની સાથે મૈથુન સે
વા કીધી હોય ૧૧૨૧

અપર ગ્રહીતનાં ગમન કીધાં હોય,

અન્ય સ્ત્રીઓ સાથે આલિંગન, ચુંજનાદિક કરવા
પડી ત્રીને અતિથાર થાય ૧૧૩૧ પોતા વિના અન્ય
પડીલાદિકના દીકરા દીકરીના વિવાહ નેડ્યા હોય ન

અનંગ ક્રીડા કીધી હોય, પીયારા વિવાહ
નેડ્યા હોય,

કામલોગ, તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય,

કામલોગ તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય ૧૧

અનેકા પાસે કામલોગ સેવરાવ્યાં હોય કોઈ સેવતા
હોય તેને અનુમોદન આપ્યું હોય ૧૧૫૧

સેવરાવ્યા હોય, સેવતાં પ્રત્યે અનુમોદા હોય

એ રીતે થોથા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધિ
દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને.

ને કાંઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્મિન્

પાંચમા પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતને વિષે પોતાની ઈ
છા પ્રમાણે ધનાદિડ નવવિધ પરિગ્રહનું પ્રમાણ કરે
લ છે, તે વ્રતને

પાંચમું ઈછાપરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોળિં છું.

વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય તે આલોળિં

ધન તે નાણાનું, તથા ઓવીશ નતના ધાન્યનું પ
રિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૧૧૧ ઢાંકેલી તથા બિઘાડી ભૂ
મિડાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૨૧૧ રૂપા તથા સો
નાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૩૧૧

ધન ધાન્યનું જિત્તવચ્ચુનું રૂપા સોનાનું

દાસ, દાસી, ગાય, ભેંસ, ઘોડા પ્રમુજ દ્વિપદ ચતુ
ષ્પદનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૧૧૧ ઘર વજરી, થાલી,
વાટકા પ્રમુજનું પરિમાણ,

દુપદ ચિપ્પદનું કુવિધાતુનું પરિમાણ

અતિક્રમ્યું હોય ૧૧૧૧ એ પાંચના પરિમાણ થ
કી બિપરાંત વધારો થાય તેને રાખે, તેવારે તે અતિ-
ક્રમ્યો કહેવાય, એ રીતે પાંચમા પરિગ્રહ પરિમાણ
વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિક્રમ્યું હોય, ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે મહાર્ગ પાપ નિષ્કૂલ હો
ને ૧૧૧૧

દોષ લાગો હોય, તસ્સ મિછામિ દુઝડં ॥ જા

છઠ્ઠું વ્રતેં દિશિની મર્યાદાનું પ્રમાણ કરેલું છે, તે વ્રતને વિષે ને

છઠ્ઠું દિશિ પરિમાણ વ્રતને વિષે ને

અતિથાર લાગા હોય, તે આલોઈં છું. ઊંચી તે પર્વતા દિકની ભૂમિ ॥ ૧૧ ॥ નીચી તે ભૂયરાદિકની ભૂમિ ॥ ૧૨ ॥ અતિથાર લાગા હોય, તે આલોઈં, ઊંચી, નીચી, તીર્છી તે આર દિશિ, અને વિદિશિની ભૂમિ ॥ ૧૩ ॥ એ રીતેં દશદિશિનું ને પ્રમાણ કરેલું છે, તેને અતિ-ક્રમ્યું હોય,

તીર્છી દશો દિશિનું પરિમાણ, અતિક્રમ્યું હોય
ચોથું આરે દિશિનું ને પરિમાણ રાજેલું છે, તેમાંથી એક દિશિ વધારી હોય, અને એક દિશિ ઘટાડી હોય ॥ ૧૪ ॥ એક દિશિ વધારી હોય, એક દિશિ ઘટાડી હોય
પાંચમો માર્ગના સંદેહથી એટલે ને ને મર્યાદા રાજેલી છે, તે મર્યાદા ઓલંધીને સંદેહથી આઘો ચાલ્યો હોય ॥ ૧૫ ॥

પાંચને સંદેહથી આઘો ચાલ્યો હોય ॥

એ રીતેં છઠ્ઠા વ્રતના પાંચ અતિથારને વિષે દિવસ સંજંધી ને અતિથાર દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને ॥ ૧૬ ॥

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તત્

સાતમા વ્રતે ઊપલોગ પરિલોગના પરિમાણનું પ
શ્ચજ્ઞાણ કસ્યું છે, તિહાં ને એકવાર લોગવવામાં
આવે એવા ને ફૂલફૂલાદિક, તેને લોગ કહિયેં.
અને સ્ત્રી તથા ઘરેણાં પ્રમુજ ને વારંવાર લોગવ
વામાં આવે, તેને પરિલોગ કહિયેં એવા લોગોપ-
લોગ વ્રતને

સાતમું ઊપલોગ પરિલોગ પરિમાણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોભિં છું.

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોભિં

એક ગુરુ મુજે પશ્ચજ્ઞાણ કસ્યું છે, તે ઊપરાંત
સચિત્ત વસ્તુનો

પશ્ચજ્ઞાણ ઊપરાંત સચિત્તનો

આહાર કીધો હોય તાશા જીને સચિત્ત વસ્તુ સા
થેં પ્રતિજંધ તે ગોલ તથા જનૂર, તિલાદિકેં મિશ્રિ
ત તેને અચિત્ત વસ્તુ ન્હાણે

આહાર કીધો હોય, સચિત્ત પડિજંધનો

આહારી હોય તાશા ત્રીને અપક્ય તે જાનરા
પ્રમુજનો લોટ અણચાલ્યો હોય તેનો ફુલેરાદિક
કરી જાધો હોય તાગા ચોથો દુપક્ય તે એલાપ્રમુજ

કાંઈક કાચાં કાંઈક પાકાં તેનો

આહાર કીધો હોય, અપકક દુપકકનો

આહાર કીધો હોય તાજા પાંચમું તુછોષધિ તે ને
વસ્તુ થોડી ખાધામાં આવે અને ઘણી નાજી દેવી
પડે એવી શેલડી પ્રમુખ તુછોષધિનાં લક્ષણ કી
ધાં હોય તાજા

આહાર કીધો હોય, તુછોષધિનાં લક્ષણ
કીધાં હોય તા

એ રીતે સાતમા વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો દિ
વસ સંજંધિ ને દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાનેપાવ
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગાજા

હવે પંદર કર્મદાન કહે છે. ને થકી કર્મનો આ
દાન એટલે ગ્રહણ કરીયે, તેને કર્મદાન કહીયે, તે
આવકને ન્નણવા યોગ્ય છે.

પન્નરે કર્મદાન આવકને ન્નણવાં.

પણ તેને સમાધરવાં નહીં, તે પંદર જોલ કહે છે. તિ
હાં પ્રથમ અંગાર કર્મ, તે લીલાલાદિક કરવા નહીં તાજા

પણ સમાધરવાં નહીં, ઈંગાલકમ્મે,

જીનું વનકર્મ, તે વન કપાવવાં નહીં તારા ત્રીનું સ
કટકર્મ, તે ગાડાં ગાડલીના સાટાં કરી વેચવાં વેચાવ-

वां नहीं पाडा थोथुं लाडीकर्म ते घोडा, जलद प्रभुज
राजी तेनु लाडु करी आणविका करवी नहीं पाजा

वणकम्मे सकट साडिकम्मे लाडीकम्मे

पांथिमुं डोटिक कर्म, ते वाव्य, दूवा, तलाव, जाला
प्रभुज जलाववी नहीं पथ्यर डोटवा नहीं पाया छहुं
घंत कुवाणिन्य ते घांत तथा कथिकडानो व्यापार करवो
नहीं पाजा सातमुं लाज कुवाणिन्य ते लाक्षादिकनो
व्यापार करवो नहीं पाजा

डोडीकम्मे घंतवाणिन्ने लज्जवाणिन्ने

आठमुं रस कुवाणिन्य, ते घत, तेल, मधु, माज
ण, प्रभुज रसनो व्यापार करवो नहीं पाजा नवमुं -
विष कुवाणिन्य ते अद्रिण, वछनाग, सोमल तावपु
टादिक अेरी वस्तुनो व्यापार करवो नहीं पाजा दश
मुं डेश कुवाणिन्य ते मनुष्य अने पशु प्रभुजनो -
व्यापार करवो नहीं पाजा

रसवाणिन्ने विसवाणिन्ने डेसवाणिन्ने

(अेवं डे) अेम (जु डे) निश्चें अगीआरमुं यंत्र
पीलन कर्म, ते अरहुट, थरजा, थोथोडा, रेटीआ, घं
टी प्रभुज लाल अर्थे वेथवां नहीं पाजा आरमुं नि
लच्छन कर्म, ते लालार्थे मनुष्य तथा पशुने सभा
रवा समराववा नहीं पाजा

એવં જુલંત પિલ્લણકમ્મં નિલલંછણકમ્મં ॥

તેરમું દવદાનકર્મ તે વગડા તથા વનને દવ દેવું
નહીં, એટલે અગ્નિયેં કરી સલગાવવું નહીં ॥૧૩॥યૌ
દમું શાર, ફૂલા, વાપી તથા તલાવાદિકના પાણી
શોષવાં નહીં, શૂઝાવવાં નહીં ॥૧૪॥

દવનું દેવું સરદહ તલાય સોસંથ ॥

પંદરમું અસતીપોષણ કર્મ, તે ફૂતરાં, ફૂડડાં, બિ-
લ્લાડાં, પોપટ, પ્રમુજ હિંસક જીવો તથા દુરાચારી,
દાસ, દાસીઓનું પોષણ કરવું નહીં ॥૧૫॥

અસતી બનનાં ત્નરણ, પોષણ કીધાં હોય

એ રીતેં એ પંદરે કર્માદાનને વિષે દિવસ સંજંધી ને
કોઈ અતિથાર દોષ લગાડ્યા હોય, તે પાપ નિષ્ફળ થાને ॥
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગા ॥

આઠમે વ્રતેં અનર્થ એટલે ને થકી સ્વાર્થ વિના આ
ત્મા દંડાય તેને અનર્થ દંડ કહીયેં. તે અનર્થ દંડરૂપ
પાપકર્મ કરવું નહીં એવી રીતના વ્રતનું પશ્ચાન્નાણ
ચુરિમુજેં કર્યું છે. એ વ્રતને

આઠમું અનર્થદંડ વિરમણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોછી છું.
વિષે ને અતિથાર લાગા હોય તે આલોછી છું.

કામલોગના ચાલા કચ્ચા હોય ૧૧૧૧ લાંડલવાચા-
ની પેરેં ગાલ, મુજ અપેટાં વગાડ્યાં હોય ૧૧૨૧

કંદર્પની કચા કીધી હોય, લાંડ ચેષ્ટા કીધી હોય

મુજરી તે વાચાલપણે પીચારી તાત, મર્મ, મોસો,
જોલ્યો હોય ૧૧૩૧ બીજલ, મુસલ, ઘંટી પ્રમુજ અધિ-
કરણના સંયોગ નેડી મૂક્યા હોય ૧૧૪૧

**મુજરી વચન જોલ્યાં હોય, અધિકરણ નેડી
મૂક્યાં હોય ૧૧**

ખાવા પીવાની વસ્તુ તે લોગ વસ્તુ અને વસ્ત્ર, પાત્ર
પ્રમુજ તે પરિલોગ વસ્તુને જપ કરતાં અધિક કરી રા-
ખ્યાં હોય ૧૧૫૧

બિવલોગ પરિલોગ અધિક વધાર્યાં હોય

એ રીતેં એ આઠમા અનર્થ દંડ વિરમણ વ્રતને વિ-
ષે ને દિવસ સંજંધિ અતિચાર દોષ લાગો હોય તે પા-
પ નિષ્કલ થાને ૧૧૬૧

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગા ૧૧

નવમું સામાયિક નામેં વ્રત, તે નિત્ય પ્રત્યેં સ. ૧૧૭૧
કરવું એવો નિયમ લીધેલો છે, તેને વિષે ને અતિચાર
નવમું શ્રીસામાયિક વ્રતને વિષે ને અતિચાર
દોષ લાગ્યા હોય તે આલોખિં છું.

દોષ લાગા હોય તે આતોળિં ઘું.

એક મનોયોગ, જીન્ને વચન યોગ, ત્રીન્ને કાય યોગ, એ ત્રણ યોગને સામાયિક માંહેં વિપરીત પાણે પ્રવર્ત્યા હોય એ ત્રણ યોગના ત્રણ અતિથિાર થયા તાડા

મન, વચન, કાયાના નેગ, પાડુવે ધ્યાને પ્રવર્ત્યા હોયા

ચોથો સામાયિકમાં સમતા ન કીધી હોય, સામાયિકને વજતેં કર્યું નેઈયે તે વજતેં ન કર્યું હોય અને કર્યું તો યદ્વા તદ્વા કર્યું અથવા જિતાવલથી આદરવિના સ્વે છાયાં ક્રિયા કરે તે અનવસ્થા દોષ રૂપ થોથો અતિથિાર.

સામાયિક માંહે સમતા ન કીધી હોય,

સામાયિકની વેસા થયા વિના અણ પૂરું પાર્યું હોય, સામાયિક કરતાં જિતાવલથી કોઈ સૂત્રું લેણતાં મૂકી દીધું હોય, વીસાર્યું હોય, તે પાંચમો સ્મૃતિવિદીન અતિથિાર ન્ણવો.

અણપૂરું પાર્યું હોય, પારતાં વીસાર્યું હોય

એ રીતે સામાયિક નામા નવમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને પણ ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય ત

સ્સ મિછાના ૧૨૫

દશમા દેશાવકાશિક વ્રતેં નિત્ય પ્રત્યેં દિશિનો સં
ક્ષેપ કરે છે, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા હો
ય, તે આલોજીં છું.

દસમું દેસાવગાસિક વ્રતને વિષે ને અંગા
નેટલી ભૂમિડા મોડલી રાજી છે, તેથી બિપરાંતની
ભૂમિથી ડોઈ વસ્તુ અણાવી હોય પાપા

નીમિ ભૂમિડા જાહેરથી વસ્તુ અણાવી હોય
તથા ત્યાં ડોઈ વસ્તુ મોડલાવી હોય પાશાશબ્દ,
જુંજારો પ્રમુજ કચ્ચો હોય પાડા હાથ, પગ, આઘો
પાછો કરી રૂપ દેખાડવું પાજા

તથા મોડલાવી હોય, શબ્દ કરી રૂપ દેખાડી
પુદ્ગલ પ્રક્ષેપ એટલે કાંકરો નાજી પોતાનું છતા
પણું નણાવ્યું હોય પાપા

પુદ્ગલ નાજી આપણ પુંછતું નણાવ્યું હોય,
એ રીતેં દશમા વ્રતને વિષે ને ડોઈ દિવસ સંજંધિ -
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાન્ને પાડા

ને ડોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગાડ

અગીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા
તે આલોજીં છું

અગીઆરમું પોષધ વ્રતને વિષે ને અંગા લાગા

સુવાનો સંથારો તેને પ્રતિ લેખ્યા, ન્નેયા વિના સુવે
 અથવા ન્નુજે તો નેમ તેમ જીપયોગ વિના ન્નેઈને સુવે ૫
 સઝા સંથારો અપ્રતિલેખ્યો હોય દુઃપ્રતિ
 લેખ્યો હોય.

તેમન અણપૂંને સૂવે અને પૂંને તો ભૂંડી રીતે જી-
 પયોગ વિના પૂંને ૧૧૨૧૧ તથા જીસ્થાર એટલે વડી-
 નીતિ, લઘુનીતિ, પરઠવવાની

અપ્રમાણ્યો હોય, દુઃપ્રમાણ્યો હોય, જી-
 સ્થાર પાસવણ

ભૂમિકા, તે ન્નેઈ ન હોય, અને ન્નેઈ હોય તો રૂ-
 ડી રીતે ન ન્નેઈ હોય ૧૧૩૧૧

ભૂમિકા અપ્રતિલેખી હોય દુઃપ્રતિલેખી હોય

અણપૂંને પરઠવ્યું હોય, અને પૂંને તો નેમ તેમ
 પૂંનું પરઠવી દીધું હોય ૧૧૪૧૧ પોસહ કચ્છા પછી જે
 ઠાં જેઠાં સૂત્ર વિશ્લેષ વાત

અપ્રમાણ્ય હોય દુઃપ્રમાણ્ય હોય પોસહ માં
 હેં વાત

વિકથા કીધી હોય, નિરા, આલસ, પ્રમાદેં કરી પોસહ
 ના દિવસ સંજંધિ કાલનું નિર્ગમન કચ્છું હોય ૧૧૫૧૧

વિકથા નિરા પ્રમાદેં કરી કાલ નિર્ગમ્યો હોય

એ રીતે અગીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને કોઈ દિ-

વસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને રહે
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તબક્ક

જારમું અતિથિ સંવિભાગ વ્રત, તે સાધુ ચારિત્રિયા
ને વહોરાવીને ગૃહસ્થે નમવું, તે વહોરાવતાં ને દોષ
લગાડ્યો હોય, તે વ્રતના પાંચ અતિથાર આલોગિં છું.

જારમું અતિથિ સંવિભાગ વ્રતને વિષે ને અઠ

શુધ્ધમાન આહાર ને રોટલી, ઘાન્ય, પાણી પ્રમુખ
તેને વિસ્મૃતે કરી સચિત્ત વસ્તુ ઊપર મૂકી દીધી હોય ત

સૂનતી વસ્તુ સચિત્ત ઊપર મૂકી હોય,

તથા સૂન ॥ વસ્તુને સચિત્ત વસ્તુએ કરી ઢાંકી મૂ
કી હોય ॥ રા સાધુને વોહોરાવવાનો વખત અતિ-
ક્રમાવીને પછી નિમંત્રણા કીધી હોય ॥ ૩૮ ॥

સચિત્તે કરી ઢાંકી હોય, કાલ અતિક્રમ્યો હોય,

પોતાની વસ્તુ હોય તે સાધુએ માંગી છતાં, એવું ક
હે કે સ્વામી ! એતો પારકી વસ્તુ છે મહારી નથી ॥ ૩૯ ॥

આપણી વસ્તુ પીરખારી કીધી હોય,

જું ઘાનેસરી છું માટે ઘાન આપું છું, જીને કોણ મ
હારી સ્પર્ધા કરે ! એમ ચિંતવી મત્સર સહિત સાધુને
લાત, પાણી આપ્યાં હોય ॥ ૪૦ ॥ લાણે જોશીને

મછર સહિત ઘાન દીધું હોય, લાણે જોશીને

સાધુ, સાધવીને વોહોરાવી નમું, એમ ચિંતવણા કરવી એવી ચિંતવણા કસ્યા વિના વ્રતધારી નમે તો તેને દોષ લાગે.

સાધુ, સાધવીની ચિંતવણા ન કીધી હોય
કોઈ પણ ન્તતનાં વ્રત, પશ્યજ્ઞાણ કસ્યાં હોય તેને પારતી વેલાયેં ત્રણ નવકાર તથા નમુચ્ચુણંનો પાઠ લણીને પારવાં, તે પાઠ લણ્યા ગણ્યા વિના નવકાર નમોચ્ચુણં લણ્યા ગણ્યા વિના વ્રત પશ્યજ્ઞાણ પાસ્યું હોય તો દોષ લાગે.

વ્રત પશ્યજ્ઞાણ પાસ્યું હોય,
એ રીતેં જારમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી અતિથાર લાગા હોય, તે પાપ નિષ્કલ થાને તાજપા ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તજપ

અંત સમય અથવા રાત્રિ સમય સાગારી અનશ ન કરવાં, તે ચારેં કોઈ ન્તતની વાંછા કરવી નહીં, અને ને વાંછા કરે, તો અતિથાર લાગે એ સંલેષણાના પાંચ અતિથાર લાગા હોય તે આલોગિં છું.

સંલેષણા વ્રતના પાંચ અતિથાર લાગાના
ફરી આલોકમાં સુખી થાગિં, એવી વાંછા કીધી હોય તાજા પરલોકેં દેવેં થાગિં, એવી વાંછા કીધી હોય તજા

ઈહલોગાસંસપ્પજોગે પરલોગાસંસ- પ્પજોગે

અણસણમાં ઘણા લોકની પૂન સહાર દેજીને પોતે સુજીઓ લણી જીવવાની વાંછા કીધી હોય પણ અણસણ કરીને સુધાદિ પરિસહે પીડયો થકો મન માં વિશ્વારે ને હવે પીડા સહન થતી નથી માટે વહેવું મરણ થાય તો સારું ? એવા ચિંત્વ ઉઠે તે થોથો અતિથાર

જીવિઆસંસપ્પજોગે મરણાસંસપ્પજોગે

અનશનનો ફલ ફૂડા કામ લોગની પ્રાપ્તિ ઈછે એ વી વાંછા કરે, તે પાંચમો અતિથાર. (એ રીતે સંલેખણાના પાંચ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિવસ,

કામલોગની વાંછા કીધી હોય ને કોઈ દિવસ

સંજંધિ દોષ લગાડ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને

સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્સગાવદ્વા

અદાર પ્રકારનાં પાપ સ્થાનક સેવવાં બંધ કર્યાં છે, તેમાં ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોગિં છું.

અદારે પાપસ્થાનક લાગાં હોય, તે આલોગિં

પ્રથમ પ્રાણાતિપાત, તે જીવહિંસા, જીનું નૂહું જો લવું, તે પાપસ્થાનક.

પહેલું પ્રાણાતિપાત ૥૧૥ બીન્નું મૃધાવાદ ૥૨૥

ત્રીન્નું ચોરી કરવી, તે પાપસ્થાનક, ચોથું પરસ્ત્રી
ગમન કરવું, તે મૈથુન પાપ સ્થાનક, પાંચમું પરિગ્રહ
ઉપર મૂઢછા તે પાપનું સ્થાનક,

ત્રીન્નું અદત્તાદન ૥૩૥ ચોથું મૈથુન ૥૪૥
પાંચમું પરિગ્રહ ૥૫૥

છઠ્ઠું ક્રોધનું પાપસ્થાનક, સાતમું અહંકારનું પા
પસ્થાનક, આઠમું કપટ કરવું તે પાપસ્થાનક, નવમું
લોભ સંજ્ઞા તે પાપસ્થાનક,

છઠ્ઠું ક્રોધ ૥૬૥ માન ૥૭૥ માયા ૥૮૥
લોભ ૥૯૥

દશમું પ્રેમ પાપસ્થાનક, અગ્નીઆરમું રીશ કરવી
તે પાપસ્થાનક, બારમું કલ્હજી કરવો કરાવવો તે ક-
લહ પાપસ્થાનક, તેરમું પરને બ્રૂહું આલ દેવું, તે અ-
ભ્યાખ્યાન પાપસ્થાનક,

રાગ ૥૧૦૥ દ્વેષ ૥૧૧૥ કલહ ૥૧૨૥ અભ્યા
ખ્યાન ૥૧૩૥

ચૌદમું પારકી ચાડી કરવી, તે પાપસ્થાનક, પંદરમું
પારકા અપવાદ જોલવા તે પાપસ્થાનક, શોલમું સુ
જપામી શાતા માનવી દુઃખ પામી અશાતા માનવી
તે રતિ અરતિ નામા પાપસ્થાનક.

પૈશૂન્ય ાવજ્ઞા પરપરિવાદ ાવજ્ઞા રતિ
અરતિ ાવજ્ઞા

સત્તરમું કપટની કેલવણી કરીને અંદરથી ખોદું-
ખોલવું, અને બાહિરથી આગલાને મીઠાશ ણિપન્નવવી,
તે માયામૃષા પાપસ્થાનક, અઢારમું જીવને મિથ્યા-
ત્વના યોગે શંકાદિક શલ્ય રહે, તે પાપસ્થાનક.

માયામોસો ાવજ્ઞા મિથ્યા દરસણ શલ્ય ા

એ અઢારે પાપસ્થાનકને પોતે સેવ્યાં હોય અ-
નેરા પાસેં સેવરાવ્યાં હોય,

એ અઢારે પાપસ્થાનક સેવ્યાં હોય, સેવ
રાવ્યાં હોય,

કોઈ સેવતો હોય, તેના ટૂંકાં વંજાણ કથ્યાં હોય, એ
રીતેં અઢારે પાપસ્થાનકમાં દિવસ સંજંધિ ને કોઈ
સેવતાં પ્રત્યેં અનુમોદ્યા હોય ને કોઈ દિવસ
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફળ હોને ાવજ્ઞા

સંજંધિ દોષ લાગો તસ્સ મિછામિ દુઃ ાવજ્ઞા

એ પૂર્વોક્ત બારે વ્રત તેને હું અતિક્રમ્યો હોજિં એ
વ્રતોથી વ્યતિક્રમ્યો હોજિં, અતિથાર લગાડ્યા હોય,
અનાથાર લગાડ્યા હોય,

અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિથાર, અનાથાર

પાંચ મૂલગુણમાં તથા દશ ઉત્તર ગુણમાં ને કો
ઈ દિવસ

મૂલગુણ ઉત્તરગુણને વિષે ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે મહાદેવ પાપ, મિથ્યા
એટલે નિષ્ફલ હોને ૥૧૮૥

સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્સ મિછાના ૧૮૫

ઈછું છું હું આતોવવાને ને મેં દિવસ સંજંધિ
ઈછું આતોએમિ ને મે દેવસિઓ
અતિથાર દોષ કીધો હોય, તે અતિથાર દોષ અ-
નેક પ્રકારના છે, તે કહે છે. કાયાયેં કરી, વચ્ચનેં કરી,
મનેં કરી અથવા મનયોગેં કરી

અઈચારો કર્યો કાઈચો વાઈચો માણ
સિચો

ઉત્સૂત્ર જોલવા થકી, બિન્માર્ગ સ્થાપવાના ચોગેં કરી,
ઈત્યાદિ ઈછામિ ઠામિનો પાઠ સંપૂર્ણ થાવત્
આવડના ધર્મની ને જંડના કીધી હોય,

ઉસ્સુતો ઉમ્મગ્ગો ઈત્યાદિ થાવત્ નં જંડિયં
ને કાંઈ વિરાધના કીધી હોય, તે મહાદેવ દુષ્ટ અ-
ટલે પાપ, મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોને ૥૧૯૥

નં વિરાહિચં તસ્સ મિછામિ દુકુડં ૥૧૯૥

સર્વે પણ દિવસ સંજંધિ અતિથાર તે દુશ્ચિંતિત
ને પરદેષાદિક દુષ્ટ કાર્ય તેને ચિંતવવા થકી થયો.

સવ્યસ્સવિ દિવસિઅસ્સ દુશ્ચિંતિઅસ્સ

વલી દુર્ભાષિત તે અનિષ્ટ દુષ્ટાદિક ભાષા જોલવા
થકી થઓ તથા દુશ્ચેષિત તે કાયાની દુષ્ટ ચેષ્ટા રૂપ પ્ર
વૃત્તિ થકી થયું તેને નિવારવાને અર્થે સૂત્ર લણુંકું.

દુપ્પાસિઅસ્સ દુશ્ચિદ્ધિઅસ્સ સૂત્રલણેમિ

ખીન્ને કોઈ સૂત્ર લણે તે સાંલણું તે હે પૂન્ય સૂત્ર
લણવાનો મુન્ને આદેશ આપો ॥૧૧૧॥ ઈતિ આવક
ના અતિથારનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥

સૂત્ર સાંલલેમિ સૂત્રનો આદેસ ॥ ઈતિ

અતિથાર સંપૂર્ણમૂળ

અથ વંદિત્તા સૂત્ર પ્રારંભઃ ॥

ઈછ્છા સહિત સર્વ વસ્તુના નળા તીર્થંકરને તથા
સિધ્ધને તથા ધર્માચાર્યને અ શબ્દ થકી ઊપાધ્યા
યને તથા સર્વ સાધુ એ પાંચ પદ ને છે તેમને વં-
દિત્તુ કેળે વાંદીને નમસ્કાર કરીને

ઈછ્છં ॥ વંદિત્તુ સવ્વ સિધ્ધે, ધમ્માચરિએ

અ સવ્વ સાહુ અ ॥

ઈછ્છું છું. વાંછું છું. પડિક્કમવાને ઐટલે નિવર્તવા

ને શ્રાવક ધર્મને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે થ
ડી નિવર્તવાને ઈછું છું ॥૧૧॥

**ઈછામિ પડિહમિ ઊં, સાવગધમ્મા ઈ-
આરસ્સા ॥૧૧॥**

ને મુલ્લને વ્રત છે, તેને વિષે અતિથાર હુઓ હો
ય, તથા (નાણે કે) જ્ઞાનને વિષે (તહ કે) તથા-
(દંસણે કે) દર્શનને વિષે (ચરિત્તે કે) દેશવિરતિ થા
રિત્તને વિષે ચ શાઙ્ગ થડી તપાચારને વિષે

**ને મે વચાઈઆરો, નાણે તહ દંસણે ચ-
રિત્તે આ ॥**

સૂક્ષ્મ તે ન્હાના દોષ, બાદર તે મહોટા દોષ, લાગા
હોય (તં કે) તે અતિથાર પ્રત્યે આત્મ સાજે હું નિંદું
છું. (ચ કે) વલી ગુરુ સમક્ષ હું ગર્હું છું ॥૧૨॥

**સુહુમો અ બાયરો વા, તં નિંદે તં ચ ગ-
રિહામિ ॥૧૨॥**

બે પ્રકારે પરિગ્રહ છે એક સચિત્ત અને બીજા અ
ચિત્ત પરિગ્રહ છે. અથવા બાહ્ય અને અત્યંતર એ
વો બે પ્રકારનો પરિગ્રહ છે. તેની બિસત્તિનું કારણ સા
વજ્ઞ એટલે પાપ સહિત એવા બહુવિધ અનેક પ્રકાર
રના કૃષી પ્રમુખ આરંભ છે તેને

દુવિહે પરિગ્ગહમિ, સાવજ્ઞે બહુવિહે અ

આરંભે ॥

(કરણે કે) પોતે કરવા થકી તથા અનેરા પાસે
(કારાવણે કે) કરાવવા થકી અ શબ્દ થકી બીજા
આરંભ કરતા હોય તેને અનુમોદન દેવા થકી ને અ
તિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર
પ્રત્યે પ્રતિક્રમું છું, નિવર્તું છું ॥૩૫

કારાવણે અ કરણે, પડિઝમે દેસિઅં સવ્યાં ॥૩
ને ઈન્દ્રિયેં કરીને અશુભ કર્મને બાંધ્યું હોય, ત
થા ક્રોધાદિક ચાર કપાયેં કરીને તથા અપ્રશસ્ત તે
માઠા ઓછાદિક લાવના બિદ્યેં કરી

નં બધ્યમિંદિએહિં, ચગિહિં કસાએહિં અ
પ્પસથ્યેહિં ॥

રાગેં કરી અથવા દ્વેષેં કરી ને અશુભ કર્મ બાંધ્યું
હોય, તે આત્માની સાજેં હું નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં
ગુફની સાજેં હું ગંદું છું ॥૩૬

રાગેણવ દોસેણવ, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૩૭

મિથ્યાત્વીના ઓછવાદિક બેવાને અર્થે આગ
મન નિર્ગમન કરવું એટલે આવવું, તથા નવું, તથા
મિથ્યાત્વીને સ્થાનકેં બિલો રહેતાં તથા ચંકમણ
એટલે તિહાંન અરહાં પરહાં કરતાં, અણાલોગે એ

ટલે અનજિપયોગ થકી

**આગમણે નિજામણે, ઘણે ચંક્રમણે અ
ણાત્નોગે ॥**

અભિયોગ એટલે રાત્રના આદેશ તથા ઘણા
લોકના આગ્રહ થકી નિયોગ તે પરાધીન આજીવિકા
થતાવવા થકી, દાસ પણ કરવા થકી મિથ્યા દૃષ્ટિ સં
જંધિ રથ યાત્રા પ્રમુખ નેવાને અર્થે ને અતિથાર
લાગા હોય તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે
પડિકકમું છું ॥૫૮॥

**અભિઓગે અ નિઓગે, પડિકકમે દેસિ
અં સચ્ચં ॥૫૯॥**

પ્રથમ જ્ઞાન વચનને વિષે સંદેહ કરવો તે શંકા,
જીને પરદર્શનનો અભિલાષ કરવો તે કાંક્ષા, ત્રીને
ધર્મના ફલનો સંદેહ કરવો તે વિગિછા, ચોથું કુ
લિંગી ને મિથ્યાત્વી તેની પ્રશંસા કરવી તે પ્રશંસા,
તથા પાંચમો મિથ્યાત્વીનો સંસ્તવ, પરિચય કરવો
તે સંસ્તવ ન્નણવો.

**સંકા કંજ વિગિછા, પસંસ તહ સંથવો
કુલિંગીસુ ॥**

એ પાંચ સમ્યક્ત્વને વિષે અતિથાર ન્નણવા તે માં
હેલો અતિથાર લાગો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ

પાપ પ્રત્યે હું પડિહું છું ॥૬॥

સમ્મતસ્સ ઈયારે, પડિહુંમે દેસિયં સવ્વં ॥૬॥

પૃથિવી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ અને વ્રક્ષ
એ છઠ્ઠાયાના જીવોને સમારંભ એટલે પરિતાપ ઊ-
પદ્ધતિ હુઓ હોય, તે શાને વિષે હુઓ હોય ? તો કે
(પયણે કે) અન્નાદિકને પચાવવે કરી પચાવણે એ
ટલે જીવન પાસે પચાવતે થકે એ શબ્દ થકી જીવન
પચાવતાં હોય તેને અનુમોદન દેવા થકી ને દોષ
લાગા હોય,

**છઠ્ઠાયા સમારંભે, પયણે અ પચાવણે
અ ને દોસા ॥**

તે કોના વાસ્તે અન્નાદિક રંધાવ્યું ? તે કહે છે. (અ
ત્તહા કે) પોતાને અર્થે (પરહા કે) પર પ્રાણુ-
દિકને અર્થે (જિલયહા કે) પોતાના તથા પરના જે
હુના ભોગને અર્થે તથા (એવ કે) નિશ્ચે પર ઉપર
દેવ કરવા થકી, ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યે
હું નિંદું છું ॥૭॥

અત્તહા ચ પરહા, જિલયહા એવ તં નિંદે ॥૭॥

સ્થૂલ પ્રાણાતિપાતાદિક પાંચ અણુવ્રતને વિષે ત
થા દિશિ પરિમાણાદિક ત્રણ ગુણવ્રતને વિષે ને અ
તિથાર લાગ્યો હોય,

પંચનૃ ભણવ્યયાણં, ગુણવ્યયાણં ચ તિ
નૃ મઠચારેણ

તથા સામાયિકાદિક ચાર શિક્ષાવ્રતને વિષે ચ
શબ્દ થકી સંલેષણાદિકને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો
હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર પ્રત્યે પડિઠ્ઠ મું છું
સિખ્જાણં ચ ચઉન્હં, પડિઠ્ઠ મે દેસિયં
સવ્યાંતાટા

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય,
તે કહે છે. સ્થૂલ એટલે જેન્દ્રિયાદિક ત્રસ જીવ સંજં
ધિ ને પ્રાણનો અતિપાત એટલે વિનાશ કરવો તેની
વિરઠ્ઠનો એટલે વિરતિ નિવૃત્તિ કરી છે

પદમે અણુવ્યયંમિ, થૂલગ પાણાઠવા
ચ વિરઠ્ઠનોણ

તે થકી ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું ઓલંઘવું, તે
(ઈથ્ય કે) અહિંજાં અતિથાર બ્રણવો, તે અતિથાર
પ્રમાદના પ્રસંગે કરીને અપ્રશસ્ત અશુભ માઠ કષ્ટ
યાદિક ઝોદયિક લાવ હુએ છતેં થાય છે તાજા

આયરિય મપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાય પ્પ-
સંગેણં તાજા

હવે એ પ્રથમ અણુવ્રતના પાંચ અતિથાર કહે છે.
પ્રથમ દ્વિપદ ચતુષ્પદ જીવને વધવું, હણવું, તાડવું,

તે વધ કહિયેં- જીનું આકરે જંઘને જાંઘવું, ત્રીને
છવિ તે જલદાદિકને સમારવા, તથા છેદ તે કા
ન નાકનું છેદન કરવું. ચોથો તેમના ઊપર અતિ-
ભાર ભરવો. પાંચમું તે જીવોને ભાત પાણીનો વિછે
દ કરવો, એ પાંચ.

**વહુ જંઘ છવિ છેએ, અઠભારે ભત્તપા
ણ વુછેએ ॥**

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે અતિથિાર ન્ણવા. તે માં
હેલો ડોઈ અતિથિાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ
સર્વ અતિથિાર પ્રત્યેં પડિક્કમું છું ॥૧૧૧॥

**પદ્મ વયસ્સ ઈયારે, પડિક્કમે દેસિયં
સવ્યં ॥૧૧૨॥**

જીન અણુવ્રતને વિષે અત્યંત પણે મહોદું ને અલિ
કવચન તે થકી વિરમ્યો છું. એટલે તેની વિરતિ કીધી છે.

**જીએ અણુવ્યંમિ, પરિશૂલગ અલિઅ
વયણ વિરઈઓ ॥**

તેથકી ને આયરિઅ એટલે અતિક્રમવું, ઓલંઘવું,
તે (ઈથ્ય કેળ) અહીંજાં જીન અણુવ્રતને વિષે અ-
તિથિાર થાય, તે અતિથિાર પ્રમાદના પ્રસંગેં કરી અપ્ર-
શસ્ત, અશુભ ભાવ હુએ છતે થાય તે કહે છે ॥૧૧૩॥

આયરિય મપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાયપ્પસંગેણં

એક સહસ્રાહારેં કોઈને માથે અણવિચાર્યું નૂ
 હું આલ દેવાથી થાય, જીનું કોઈને એકાંતેં છાની
 વાત કરતાં દેખીને કહે કે, તમેં અમુક અમુક રાન્ય
 વિરધ્ય વિચાર કરો છો તેથી થાય, ત્રીનું પોતાની સ્ત્રી
 ની છાની વાત જીન આગલ પ્રગટ કરવાથી થાય,
 ચોથું કોઈને ખોટો ઊપદેશ દેવાથી થાય, પાંચમું દૂ-
 ડા લેખ લખવાથી થાય.

**સહસ્સા રહસ્સ દારે, મોસુવએસે અ દૂડ
 લેહે આ ॥**

એ જીન વ્રતના અતિથાર આશ્રયિ ને મહારે અ
 તિથાર લાખ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથા
 ર પ્રત્યેં પડિફકમું છું ॥ ૧૨ ॥

**જીજ વયસ્સ ઈઆરે, પડિફકમે દેસિયં
 સવ્યં ॥ ૧૨ ॥**

ત્રીન અણુવ્રતને વિષે મહોટકું પારકું દ્રવ્ય હરાણ
 કરવું તે થકી વિરત્યો છું. નિવત્યો છું. તે વિરતિ થકી
 તઈએ અણુવ્યયંમિ, થૂલગ પરદવ્ય હર
 ણ વિર ઈઓ ॥

(આયરિય કે) અતિક્રમવું, ઓલંઘવું, તેથી અ-
 તિથાર (ઈથ્ય કે) અદ્વીજાં પ્રમાદને પ્રસંગેં કરી અ
 પ્રશસ્ત અશુભ ભાવ હુએ છતે થાય ॥ ૧૩ ॥ તે કહે છે.

આયરિજ મપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાયપ્પ- સંગેણાં ૥૧૩૥

પ્રથમ ચોરની ચોરી આણેલી વસ્તુને સોંધી ન્હાવી
લેવી તે સ્તેનાહત અતિથાર, જીન્ને ચોરને સંજલ
આપવું તે પ્રયોગ અતિથાર, ત્રીન્ને સારી વસ્તુમાં ન
રસી વસ્તુ લેલીને સારીને ભૂલેં વેચવી, તે તત્તેતિ-
રૂપ અતિથાર, ચોથો ઘાણચોરી પ્રમુજ રાત્ર્ય વિરધ્ય
આચરવું તે વિરધ્યગમન અતિથાર પાંચમું ૥
તેનાહડપ્પરજોગે, તપ્પડિ રૂવે વિરધ્ય ગ-
મણે અ ૥

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ, પાયલી, ગલ્લ પ્રમુજ રાજેવાં
અધિકેં લેવું અને જોછે દેવું, તે ફૂડતુલ ફૂડમાન અ
તિથાર ન્હાવો. અને ત્રીન્ન વ્રતના અતિથાર આશ્ર
વી ને કોઈ અતિથાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ
સર્વ અતિથાર પ્રત્યેં પડિહ્હમું છું ૥૧૪૥

ફૂડ તુલ ફૂડ માણે, પડિહ્હમે દેસિયં સજ્જં ૥

હવે ચોથા અણુવ્રતને વિષે નિરંતર પરદારાગમ-
ન કરવું, જેટલે પરસ્ત્રી સેવન કરવા થકી નિવર્ત્યો
છું. વિરતિ કીધી છે તે થકી

થળિથ્યે અણુવ્યયંમિ, નિશ્ચં પરદાર
ગમણ વિરઈઓ ૥

ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું, ઓલંઘવું, તેણેડ
રી અહીંનાં પ્રમાદના પ્રસંગેં કરી અપ્રશસ્ત અશુભ
લાવ હુએ છતે અતિથાર થાય ૥૧૫૥ તે કહે છે.

**આયરિયમપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાય પ્પ-
સંગેણં ૥૧૫૥**

પ્રથમ અપરિગ્રહિતા, તે વિધવા તથા કુમારિકા
તથા દાસી નેને જીન્ન કોઈયેં ગ્રહણ કરી ન હોય,
તેની સાથેં મૈથુન સેવવું, જીન્ને ઈત્વર તે જીન્નની
રાખેલી વેશ્યા સાથેં મૈથુન સેવા કીધી હોય, ત્રીન્ને
કંદર્પ વિહાર ભગે, તેવી રીતેં સ્ત્રીની સાથેં હાસ્યાદિ
કથેષ્ટા કરવી, થોથું

**અપરિગ્રહિઆ ઈત્તર, અણંગ વીવાહ તિ
વ્વ અણુરાગે ૥**

પારકા છોડના વિવાહ મેલવ્યા હોય, પાંચમું તીર્થ
અનુરાગ તે કામ લોગને વિષે અત્યંત અભિલાષા
નું કરવું, કામ દીપાવવાની વસ્તુ ઝોષધાદિક જાવાં
એ થોથા વ્રતના અતિથાર આશ્રયી ને અતિથાર
લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર પ્રત્યેં
પડિહ્મું છું ૥૧૬૥

**થઠિથ્ય વયસ્સ ઈઆરે, પડિહ્મમે દે-
સિયં સવ્વં ૥૧૬૥**

ઈત્તો કેળે એ ચોથા વ્રત કહ્યા બિપરાંત પાંચમું એ
 બુવ્રત કહિયેં છેયેં. એ વ્રતને વિષે ને અપ્રશસ્ત અ-
 શુભ લાવ થયે છે તે અતિયાર આચર્યો હોય,

**ઈત્તો અણુવ્યજ્ઞે પંચમંભિ આચરિજ્ઞ
 મપ્પસથ્યંભિ ॥**

પરિગ્રહના પરિમાણ પ્રત્યં પરિછેદ કરે થકે એ
 તલે બિલ્લંઘન કરવા થકી (ઈથ્ય કેળે) અહીંઆં એ
 વ્રતને વિષે ને અતિયાર પ્રમાદના પ્રસંગથી લાગ્યો
 હોય ॥૧૭૮૮૮ તે અતિયાર આગલ કહે છે.

**પરિમાણ પરિછેએ, ઈથ્ય પમાયપ્પ-
 સંગેણં ॥૧૭૮૮૮**

પ્રથમ ધનનું અને ધાન્યનું પરિમાણ, તે થકી બિ-
 લ્લંઘવું. બીનું બેત્ર તે બિઘાડી ભૂમિ અને વાસ્તુ તે
 હાંકેલી ભૂમિ, તેના પરિમાણ થકી બિલ્લંઘવું, ત્રીનું
 ફૂપું અને સોનું એ બેફુના પરિમાણ થકી બિ-
 લ્લંઘવું, ચોથું કુપિત તે ઘરવજરીના પરિમાણ
 થકી બિલ્લંઘવું,

**ઘણ ધન્ન જિત્તવથ્થૂ, રૂપ્પ સુવન્ને અ
 કુવિજ્ઞ પરિમાણે ॥**

પાંચમું દાસ દાસી તથા ગાડી રાંધણી વાણો
 તર પ્રમુજ તે દ્વિપદ તથા ગાય, ભેંસ, ઘોડા, બેર,

જલદ, વેસર, જકરાદિક એ ચતુષ્પદ નળાવા એ બે
કુના પરિમાણ થકી બિલ્લંઘવું, એ પાંચ અતિચાર
સંજ્ઞાંધિ ને કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવ
સ સંજ્ઞાંધિ અતિચાર પ્રત્યે હું પડિહ્મું છું ॥૧૮॥

**દુપડે ચળીપ્પચંમિ, પડિહ્મું મે દેસિયં
સચ્ચં ॥૧૮॥**

હવે ત્રણ ગુણવ્રતમાં પ્રથમ દિગ્ પરિમાણ વ્રત
કહે છે. (દિસાસુ કે) બિલ્લંઘવું અને તિર્છિ દિ
શિને વિષે (ગમણસ્સબિ કે) નવનાનું પરિમાણ
કર્યું છે તેને વિષે ને અતિચાર લાગ્યો હોય તે આ
ગત નિંદિયે છે. એક તો બંધી દિસીના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું. બીજું નીચી દિશિના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું. ત્રીજું તિર્છિ દિશિના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું.

**ગમણસ્સ બિપરિમાણે, દિસાસુ બિદ્ધં અ
હે અ તિરિયં ચ ॥**

ઓથું એક દિશિ ઘરાડીને ને દિશિયેં નવાનું
કામ પડે, તે દિશિયેં ચોન્નની વૃદ્ધિ કરવી, પાંચમું
સ્મૃતિ અંતર્ધ્યા, પરિમાણ બાંધેલું હોય, તે થકી બિપરાં
ત ભૂલમાં આપ્યા હોઈયેં એ પ્રથમ ગુણવ્રતને વિષે
પૂર્વોક્ત પાંચ અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લાગ્યો

હોય તે હું નિંદું છું ॥૧૮૧॥

બુદ્ધિ સઘં અંતરઘ્યા, પદમંમિ ગુણવ્ય

એ નિંદે ॥૧૮૨॥

મદિરા, માંસ તથા જે ચકાર થકી જીભ પણ
અલક્ષ સ્વચ્છ અહણ કરવાં. તથા પુષ્પ તે સર્વ ન્નતિનાં
ફૂલ ન્નણવાં. ચ શબ્દ થકી કુંથુ આદિક ભવેં કરી સ
હિત એવા નાગરવેલીના પાન ન્નણવાં, તથા તંજૂ,
જીલાં, પીણાં, જીર પ્રમુખ અલક્ષ ફૂલ ન્નણવાં તથા
ખરાસ, અત્તર, અજીર, પ્રમુખ ગંધ વસ્તુ ન્નણવી.
(મલ્લેઅ કે) ફૂલાદિકની માણા.

મન્નંમિ અ મંસંમિ અ, પુષ્પે અ ફૂલે અ

ગંધ મલ્લેઅ ॥

એ ઊપલોગ પરિલોગ નામેં જીભ ગુણ વ્રતને વિષે
ને અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ પ્રસેં હું નિંદું છું ॥૧૮૩॥

ઊવલોગ પરીલોગે, બીઅંમિ ગુણવ્યએ

નિંદે ॥૧૮૪॥

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર અને કર્મ આશ્રયિ
પંદર અતિથારને પડિદ્ધમિયેં છેયેં. પ્રથમ સખિત્ત વ
સ્તુના કરેલા પ્રમાણ ઊપરાંત લોગવી હોય, જીભે સ
ખિત્તની સાથેં જાંઘેલી બેડેલી વસ્તુને અખિત્તની જુ
ધિયેં વાપરવાથી ત્રીને અપહ્વાહાર, તે તરતનો પી

સેલો લોટ, અણચાલ્યો લોટ, ચોથો દુપડ્ડાહાર તેઓ
લા, ઊંજી, પોંક, પ્રમુજ.

**સચિત્તે પડિજધે, અપોલ દુપ્પોવિજંચ
આહારે ૥**

પાંચમું તુછોષધિ લક્ષણ અતિથાર, તે મગ પ્ર-
મુજની કોમલ ફૂલી તથા જોર પ્રમુજ તુછ અસાર
વસ્તુ ઘણી જાઘાથી પણ તૃપ્તિ ન થાય, તેને સચિ-
ત્ત વસ્તુ જાવાનો નિયમ હોય, તેને એ પાંચ અતિ-
થાર સંતલવે, એ લોબ્ધન વિષયિક પાંચ અતિથાર આ-
શ્રયી ને મહારે અતિથાર લાગ્યો હોય તે દિવસ
સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે પડિફ્ફમું છું ૥ ૨૧ ૥

**તુછોસહિ લજ્જણચા, પડિફ્ફમે દેસિ-
ચં સચ્ચં ૥ ૨૧ ૥**

હવે પંદર કર્મોદ્ધનના પંદર અતિથાર કહે છે. પ્ર-
થમ સોનાર ફુંલારાદિકનાં ને કર્મ, તે અંગાર કર્મ. -
જીનું છેદ્યાં, અણછેદ્યાં વન વેથવાં, તે વન કર્મ. ત્રી-
નું ગાડા પ્રમુજ બનાવીને વેથવાં તે સાડી કર્મ. ચોથું
જલદ ઊંટ, ઘર પ્રમુજ રાખીને ભાડે આપવાં તે ભા-
રિક કર્મ. પાંચમું ફૂવા, વાવિ. પ્રમુજ જણાવવાં પૃ-
થિવિકાય પ્રમુજની ફોડ તોડ કરવી તે ફોડી કર્મ. એ
પાંચ કર્મ પ્રત્યે આવડ અત્યંત પણ વર્ણ ૥

ઈંગાલી વણ સાડી, ભાડી ફોડી સુવન્ન એ કમ્મં

હવે પાંચ કુવાણિન્ય કહે છે. એક દાંત, નજાદિક
નો વ્યાપાર તે દંતવાણિન્ય. જીને લાજ, ધાવડી, પ્ર
મુજનો વ્યાપાર, તે લજ્જવાણિન્ય. ત્રીનું ઘૂત, તેલ,
ગોલ, મઘાદિકનો વ્યાપાર, તે રસવાણિન્ય નળાવો.
થોથો મનુષ્ય તથા પશુનો વ્યાપાર, તે કેસવાણિન્ય.
પાંચસું અડીણ, સોમલ, વછનાગ પ્રમુજનો વ્યાપાર,
તે વિષ વિષય વાણિન્ય કહિયેં ॥ ૨૨ ॥ એ પાંચ
કુવાણિન્ય વર્ણવાં ॥ ૨૨ ॥

વાણિન્નં ચેવ ય દંત, લજ્જ રસ કેસ- વિસ વિસયં ॥ ૨૨ ॥

હવે પાંચ સામાન્ય કર્મ કહે છે. એમ નિશ્ચેં એક
મુસલ, ઘંદી, થરજી, રેંદીઓ પ્રમુજ બનાવીને વેચ
વા, તે યંત્ર કહિયેં. તથા એરંડાદિક પીલવાના યં-
ત્ર, તે યંત્ર પીલનકર્મ. જીને જાલકના કાન વિંધાવ
વા, ઘોડા, જલદ સમરાવવા. પૂંછડાં છેદવાં, તે નિસ્તં
છન કર્મ. ત્રીને વન, ભડી પ્રમુજને અગ્નિનું (દાન કે)
આપવું તે દવદાન કર્મ ॥

એવં જુ નંત પિલ્લણ, કમ્મં નિલ્લંછણં
થ દવદાણં ॥

ચોથું સર, દહ, તલાવ, ફૂવા પ્રમુખ પાણીનાં સ્થા
 નડોનું શોષણ કરવું, તે અતિચાર. પાંચમું ફૂડા,
 મોર, બિલ્લાડાં, ફૂતરાં પ્રમુખ હિંસક જીવોનું શોષણ
 કરવું. તથા કસાઈ, માછી, વાઘરી, તેલી સાથે વ્યા
 પાર કરી તેનું શોષણ કરવું. તેમજ કુશિલિણી સ્ત્રી દુ
 શ્ચ પુત્રાદિકનું શોષણ કરવું. એ સર્વને અસતિ કહિ
 યેં ॥ એ પાંચ સામાન્ય કર્મ કહિયેં તે શ્રાવકે નિશ્ચયે
 કરી વર્ણવાં એ પંદર અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર
 લાખ્યો હોય, તે સર્વ પ્રત્યે હું નિંદુ છું ॥૨૩॥

**સર દહ તલાવ સોસં, અસઈ પોસં ચ
 વર્ણિન્ન ॥૨૩॥**

. હવે અનર્થદંડ વિરમણ નામા ત્રીન્નું ગુણવ્રત ક
 હે છે. શસ્ત્ર તે તરવાર પ્રમુખ અગ્નિ, મુસલ, યંત્ર,
 તે ધંદી પ્રમુખ, તણ તે સાવરણી પ્રમુખ તથા કાષ્ઠ
 લાકડી લાતી પ્રમુખ, તથા સાપ જીલવા પ્રમુખના
 યંત્ર નાગદમણી પ્રમુખ નડી તથા ગર્ભસાતન પાતન
 તે મૂલ કહિયેં ગોલી ચૂરણ પ્રમુખ જે વસ્તુ આદિના
 મેલાપથી થાય તે લેખન્ય કહિયેં ॥

**સથ્થજિ મુસલ નંતગ, તણ કહે મંત
 મૂલ લેસન્ને ॥**

ઈત્યાદિક વસ્તુને દાક્ષિણતા દાવી જીનને દેવા

થકી તથા જીન પાસેથી અપાવવા થકી અથવા જી
ન આપનારને અનુમોદવા થકી ને અતિથાર લાગ્યા
હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે હું પડિ
ઝડમું છું ॥૨૪૫॥

દિન્ને દવાવિજેવા, પડિઝમે દેસિયં સબં ॥૨૪૬॥

અન્યણાયેં જીવાદૂલ ભૂમિયેં અથવા અણગલ
પાણીયેં સ્નાન કીધું હોય જીવદુણ તે પીઠી પ્રમુજેં ક
રી શરીરનો મેલ જીતાઓ હોય, વર્ણક વસ્તુ તે અખી
ર, ગુલાલાદિક, કેસર, ચંદન, કુંકુમાદિક તે વિલેપન વ
સ્તુ નાણવી. રાજ તે વંશ વીણાદિકના નાણવા. સ્ત્રી
પ્રમુજના રૂપ નેવાં, રસ તે મધુર આંખાદિકના નાણ
વા. સુગંધિ કરૂર કસ્તૂરી પ્રમુજ ગંધ વસ્તુ નાણવી.

**ન્યાણુ વદુણ વન્નગ, વિલેવણે સદ્ રૂવ
રસ ગંધે ॥**

વસ્ત્ર, જેસવાનાં આસન, એને સંજંધેં કામાસન
કોકશાસ્ત્ર પ્રમુજ સીજવાં તે પણ નાણી લેવાં તથા
મુકુટ કુંડલ પ્રમુજ આભરણ નાણવાં એમ અનેક જીપ
લોગ પરિલોગ વસ્તુ આશ્રયી અયલાથી અણ જીપયો
ગથી ને કોઈ મહારે અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવ
સ સંજંધી અતિથાર પ્રત્યે હું પડિઝમું છું ॥૨૪૬॥
વથ્યાસણ આભરણે, પડિઝમે દેસિયં

સવ્યંતરપા

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર કહે છે. એક કામ
લોગની કથાનું કરવું, તથા ને થકી કામવિકાર ન્નગૃ
તથાય, એવા હાસ્યકારી વચનનું જોતવું. જીન્ને
લૂકરી, નેત્ર, નાક, હાથ પ્રમુજની ચેષ્ટા કરી લોકોને
હાસ્ય ઊપન્નવવું તે કૌક્ય. ત્રીનું વિચાર રહિત વા
ચાલપણો જોતવું તે મુજરી કહિયે. ચોથું શસ્ત્ર,
અગ્નિ, મુસલ, પ્રમુજ અધિકરણને સન્ન કરી રાજ
વાં. કોઈ માગવા આવે તેને આપવા, અગ્નિ પ્રમુજ
અધિકરણની પ્રથમ પ્રવૃત્તિ ચલાવવી. પાંચમું લોગ
ઊપલોગ વસ્તુ અતિરિક્ત એટલે પોતાના જ પકર
તાં પણ વધારે રાખવી, એટલે તેલ, કંકોડી, પાણી
પ્રમુજ ન્કાવાની વસ્તુ તથા લોન્ન પ્રમુજ ખાધાની વ
સ્તુ અધિક કરી રાજે ને દેખી જીન્નને મન થાય એ
થકી લોગાદિક વસ્તુનો અધિક દોષ લાગે.

કંદપ્પે કુક્કુઈએ, મોહરિ અહિગરણ લોગ
અઈરિત્તે ॥

એ અનર્થ દંડ વિરમણ નામ ત્રીન્ન ગુણવ્રતને વિષે
ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યેકું નિંદું છું ॥૨૬॥
દંડમિ આણાહાએ, તઈયંમિ ગુણવ્યએ
નિંદે ॥૨૬॥

હવે ચાર શિક્ષા વ્રત કહે છે. મન, વચન અને કાયા
એ ત્રણ પ્રકારેં દુષ્પણિધાન એટલે દુષ્ટ વ્યાપાર સા
વધ વ્યાપાર છે, તેના ત્રણ અતિચાર ન્હાવા. ચોથો
સામાયિકનો કાલ પૂર્ણ થયા વિના સામાયિક પારવો
તથા આદર રહિત પણે કરવો, તે અનવસ્થાન અતિ
ચાર. પાંચમું નિઠાદિક પ્રમાદના વશ થકી સામાયિક
કર્મે કીધો કે નથી કીધો એવું બિપયોગ શૂન્ય પણું તે
સ્મૃતિ વિહીન અતિચાર ન્હાવો.

**તિવિહે દુષ્પણિહાણે, અણવઢાણે તહા
સર્થવિહૂણે ॥**

એ સામાયિક પ્રત્યેં વિતથ એટલે ભૂઠો કીધે થ
કે પ્રથમ સામાયિક નામા શિક્ષા વ્રતને વિષે પૂર્વેક્તિ
પાંચ અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લાગ્યો હોય,
તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥ ૨૪ ॥

**સામાઈઅ પિતહુ કઅ, પઢમે સિખ્જાવ
એ નિંદે ॥ ૨૫ ॥**

એક પ્રમાણ કરેલી ભૂમિથી બિપરાંત જાહિરની
ભૂમિથી કોઈ વસ્તુ મંગાવી હોય, બીજીને પ્રમાણ ક
રેલી ભૂમિથી બિપરાંતની ભૂમિને વિષે દાસ પ્રસુખ-
સાથેં કોઈ વસ્તુ મોકલાવી હોય, ત્રીજીને હુંજારાદિક
શબ્દ કરી પોતા પણું નણાવવું. ચોથો બંધો થઈ પો

તાનું રૂપ દેખાણું હોય. પાંચમું નનાર માણસને કાંક-
ચાદિઠ નાખી પોતા પણું છતું નણાવ્યું હોય તે પુણ-
લ પ્રક્ષેપ નામા અતિથાર.

**આણવણે પેસવણે, સદે રૂવે અ પુણાલ
ખેવે ॥**

એ દેશાવગાશિક નામેં જીન શિક્ષા વ્રતને વિષે ને
અતિથાર લાગ્યો હોય, તે પ્રયેં હું નિંદું છું ॥૨૮॥

**દેસાવગાસિઅંમિ, જીએ સિજ્જાવએ
નિંદે ॥૨૮॥**

સચ્ચા સંચારો જીવ્યાર તે વડિનીતિ અને લઘુની-
તિના ઠંડિલ એનો વિધિ ને પ્રકાર, તેને વિષે ને પ્રમાદ
કરવો, તે અતિથાર ચતુષ્ચ ન્નણવો. તે કહે છે. એક
સચ્ચા સંચારાને ન પડિલિહે, અથવા પડિલિહે તો
કાંઈક પડિલિહે કાંઈક ન પડિલિહે. જીને સચ્ચા સં-
ચારાને ન પ્રમાર્ને અથવા પ્રમાર્ને, તો કાંઈક પ્રમાર્ને,
કાંઈક ન પ્રમાર્ને. ગ્રીને વડીનીત તથા લઘુનીત પર-
ઠવવાની ભૂમિને ન પડિલિહે અથવા પડિલિહે તો કાં-
ઈક પડિલિહે, કાંઈક ન પડિલિહે. ઓથો વડીનીત ત
થા લઘુનીત પરઠવવાની ભૂમિને ન પ્રમાર્ને, અથવા
પ્રમાર્ને તો કાંઈક પ્રમાર્ને કાંઈક ન પ્રમાર્ને. પાંચમું
તેમન વલી લોભનનો આલોગ કરવો ચિંતવન કરવું.

એટલે પોસહ લીધા પછી લોભનાદિકની ચિંતા કરે,
ક્યારે પોસહ પૂર્ણ થશે ક્યારે ખાતણું કરી શું ?

**સંચારચારવિહી, પમાય તહયેવ લો
અણા લોએા**

એ પોસહ વ્રતનો વિધિ ને પ્રકાર, તે વિપરીત કરે-
થકે ત્રીન્ન શિક્ષાવ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હો
ય તે પ્રત્યે હું નિંદું છું ॥૨૭॥

**પોસહ વિહિ વિવરીએ, તઈએ સિજ્જા
વએ નિંદે ॥૨૮॥**

એક સાધુને દેવાયોગ્ય આહાર સચિત્ત ઊપર-
મૂક્યો હોય. જીને પ્રાશુક નિર્દોષ દેવાયોગ્ય વસ્તુ
ને સચિત્તે કરી ઢાંકી હોય. ત્રીને પોતાની વસ્તુને
અણ દેવાની જુધિયે પારકી કહી હોય, તે વ્યપદે-
શ નામા અતિથાર. થોથો મત્સર ધરી જીનનું દા
ન દેખી મુનિને દાન આપવું. જીનનું સારું નેઈ
ન શકવું (યેવ કે) નિશ્ચયે

**સચિત્તે નિજિવણે, પિહિણે વવએસ
મછરે થેવ ॥**

પાંચમું સાધુનો ગોચરીનો ઠાલ અતિક્રમાવીને
તેડવું, તે ઠાલાતિક્રમ દાન નામા અતિથાર અણ
વો. એ થોથા શિક્ષાવ્રતને વિષે સાધુને અલ્પ દેવા

ની જુધિયેં તથા અણદેવાની જુધિયેં કરીને ને અ
તિથાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૩૦॥

**કાલાર્ઠક્રમદાણે, થગિથ્યે સિખજાવચે
નિંદે ॥૩૧॥**

સુહિત એવા સાધુ વલી રોગેં કરી પિડિત તપેં ક
રી પુર્જલ, તુછ નર્ણ બિપધિયેં કરીને દુઃખીઆ
પોતાની સ્વેચ્છાયેં વિચરનારા નહીં પણ શ્રી તીર્થ-
કરની આજ્ઞાયેં વિચરનારા, એવા સુસાધુને વિષેને
અનુકંપા કરી પરંતુ કેવી રીતેં અનુકંપા કરી ?

**સુહિએસુ અ પુહિએસુ અ, ન્મ મે અસ્સં
નએસુ અણુકંપા ॥**

. તો કે આ મહારો પુત્ર ભાઈ પ્રમુજ છે, એવા રા
ગેં કરી અથવા આ સાધુ તુજ્યો છે, આ બાપડા
ને આપણે આહાર નહીં આપીશું તો બીન્ને કોણ
આપશે ? એવા દ્વેષેં કરી ને અશનાદિક પ્રમુજ દા
નેં કરી દયા લક્ષિ કીધી હોય તે પ્રત્યેં હું આત્મા-
સાજેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુફની સાજેં ગ
હું છું ॥૩૨॥

**રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં થગરિ
હામિ ॥૩૩॥**

સુસાધુને આહાર આપવા સંબંધિ સંવિભાગન

કચ્ચો હોય તે સાધુ કહેવા છે ? તો કે તપેં કરીને ચરણસીત્તરિયેં કરીને તથા કરણ સીત્તરિયેં કરીને નુત્ત એટલે સહિત એવા છે તેવા સાધુને

**સાહુસુ સંવિભાગો, ન કચ્ચો તવ ચરણ
કરણ નુત્તેસુ**

દેવા યોગ્ય પ્રાશુક નિર્દોષ એવો અરનાદિક દા ન દસંતે કેળે છે તે પણ મહારે જીવે ને સંવિભાગ ન કચ્ચો હોય, તેથી ને અતિચાર કુચ્ચો હોય, તે પ્રત્યેં હું આત્માની સાખેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુફની સાખેં ગર્ફું છું ॥૩૨૧॥

**સંતે કાસુજ દાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૩૨૨॥**

એક રાત્રપદવી, શીઠ પદવી, પામવાની વાંછા તે ઈહલોકાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. જીને દેવ દેવેંદ્ર ની પદવી પામવાનો અભિલાષ તે પરલોકાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. શ્રીને સુખીઆ લણી જીવવાની વાંછા તે જીવિઆસંસ પ્રયોગ અતિચાર. થો થો દુઃખિયા લણી મરવાની વાંછા કરવી તે મરણાસંસ પ્રયોગ અતિચાર ચ શાન્દથકી પાંચમો કામલોગ ભોગવાની વાંછા તે કામલોગાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. અહીં આસંસા એટલે અભિલા

ષ તેનો પ્રયોગ એટલે મનનો વ્યાપાર ન્નણવો.

**ઈહલોએ પરલોએ, ભવિષ્ય મરણે અ
આસંસ પરજોગે ॥**

એ પાંચ પ્રકારની વાંછાનું કરવું તે સંલેષણા સં
જંધિ પંથવિધ અતિથાર ન્નણવો. તે મરણને અં
તેં મુળને મ હોને ॥૩૩॥

**પંથવિહો અઈઆરો, મા મળ્લં ફુલ્લ
મરણં તે ॥૩૩॥**

કાયાયેં કરી કરેલાં એવાં ને વધાદિ પાપ, તે
ને કાયોત્સર્ગાદિક તપ અનુષ્ઠાન ને કાયાના શુભ
વ્યાપાર, તેણેં કરી યુક્ત એવા શરીરેં કરીને છાંડું.
તથા સહસાલ્યાખ્યાનાદિ વચનેં કરી કરેલું પાપ,
તેને વચનેં કરી મિથ્યા દુકકડ દેવું. ઈત્યાદિ વચનના
શુભ વ્યાપારેં કરી નિવર્ત્તાવું.

**કાર્ણેણ કાઈઅસ્સ, પડિહ્મમે વાઈઅ
સ્સ વાયાએ ॥**

દેવ તત્ત્વાદિકને વિષે મનેં કરી, શંકાદિકને કરવે
કરી, કર્યું એવું ને પાપ, તેને અનિત્ય લાવનાદિક મ
નના શુભ વ્યાપારેં કરી એટલે હા મેં દુષ્ટ કામ કર્યું? ઈ
ત્યાદિક આત્મનિંદાયેં કરીને છાંડું, એમ સર્વ વ્રતના-
અતિથાર મત્યેં ત્રિકરણ શુદ્ધેં કરીનેં ફું પ્રતિક્રમું છું ॥૩૪॥

મણસા માણસિજસ્સ, સવ્યસ્સ વયા
ઈજારસ્સ ાઝના

એક ગુરવાંદણાં, બીજા જાર પ્રકારનાં વ્રત, ત્રીજી
શિક્ષા, ચોથા ત્રણ ગારવને વિષે, પાંચમો ચાર સં
જ્ઞા, છઠો ક્રોધાદિક ચાર કષાય, સાતમો ત્રણ દંડ,
વંદણ વચ સિજ્ઞા, ગારવેસુ સન્નાક
સાય દંડેસુ ા

આઠમો મનાદિક ત્રણ ગુપ્તિ, નવમો ઈર્યાદિક પાં
ચ સમિતિ, એ નવ જોલ મધ્યે ને નિષેધ કરવા યો
ગ્ય છે. તેને કરવા થડી તથા ને કરવા યોગ્ય છે તે
ને ન કરવા થડી ને અતિચાર મને લાગ્યો હોય, તે
પ્રત્યે હું નિંદું છું ાઝપા

ગુત્તીસુ અ સમિર્ઘસુ અ, ને અઈજારો
અ તં નિંદે ાઝપા

સમ્યક્ દષ્ટિ ભવ ને પણ કિંચિત્ માત્ર ક્ષણી
પ્રમુખ આરંભ રૂપ પાપને સમાચરે છે (હુ કે) તો
પણ તેને

સમ્મદિઠ્ઠી ભવો, નઈવિ હુ પાવં સમા
ચરઈ કિંચિ ા

અલ્પકર્મનો જંઘ પડે કેમ કે સમ્યક્ દષ્ટિ ને છે, તે
નિર્દયપણે હિંસાદિક વ્યાપાર કરે નહીં ાઝપા

અપ્પોસિ હોઈ જંધો, નેણન નિધંધસં
કુણઈ ૥૩૬૫

તંપિ કે) તે અલ્પકર્મના જંધ પ્રત્યે પણ કુ ઈતિ
નિશ્ચે પડિહકમણાને કરવે કરીને વલી પરિતાપ સહિત
પશ્ચાત્તાપ કરવે કરીને ઊત્તર ગુણે સહિત થકો એટ
લે ગુરુત્ત પ્રાયશ્ચિત્તને કરવે કરીને

તંપિ કુ સપડિહકમણાં, સપ્પરિઆવં સઊ
ત્તરગુણં ચ ૥

ક્ષિપ્ર એટલે શીઘ્રપણે ઊતાવતો તે પાપને ઊપ
શમાવે છે કોની પેરેં તોડે નેમ ત્વતો શીજેતો વૈદ્ય
તે (વાહિ કે) વેદના પ્રત્યે તરત ઊપશમાવે છે, તે
વત્ ન્નણવાં ૥૩૭૫

જિપ્પં ઊવસામેઈ, વાહિ વ્વ સુસિજ્જિ
ઓવિન્ને ૥૩૭૫

નેમ કોષ્ટગત એટલે શરીરમાં વ્યાપેલું એવું ને સ
પાંદિકનું વિપ્પ, તેને મંત્ર મૂલના વિસારદ એવા ને
બહા વિસં કુહુ ગયં, મંત મૂલ વિસારયા ૥
વૈદ્ય છે તે મંત્રોયેં કરીને હણે છે, તેવારેં તે શ
રીર નિર્વિષ હોય છે ૥૩૮૫

વિન્ન હણંતિ મંતે હિં, તો તં હવઈ નિવ્વિસં ૩૮
એ પ્રકારેં શ્રાવકેં પણ આઠ પ્રકારનું કર્મ ને રાગ,

હેપેં કરીને સમાર્નિત કરેલું ઊપાર્નેલું એવું ને કર્મ,
એવં અહુવિહં કમ્મં, રાગ દોસ સમન્નિજ્ઞા

તેને પણ સુઆવક ને છે, તે ગુરૂ સમિપેં આ-
 લોવતો (અ કે) વલી નિંદતો થકો સાચા મન
 થી મિછામિ ડુકડ દેતો થકો સિધ્ધ એટલે ઊતાવ
 લો હણે છે ફેડે છે ાડળા

આલોજંતો અ નિંદંતો, જિપ્પં હણઈ સુ
સાવજો ાડળા

પાપનો કરનાર એવો પણ મનુષ્ય તે ગુરૂ સમિપેં
 પાપને આલોવતો થકો પાપની નિંદા કરતો થકો

કયપાવોવિ મણુસ્સો, આલોઈઅ નિંદિ
અ ગુરૂ સળાસે ા

અતિરેક એટલે અત્યંત પાપ થકી (લહુઓ કે) હસવો થાય, કોની પેરેં તોડે નેમ તારનો વહેનાર વ
 હિંતરું કરનાર મનુષ્ય, તાર પ્રત્યેં ઊતારીને હસવો
 થાય છે તેની પેરેં એપણ કર્મ રૂપ તારેં કરીને હસ-
 વો થાય છે ાજ્ઞા

હોઈ અઈરેગ લહુઓ, ઓહરિઅ લરૂ
વ્ય તારવહો ાજ્ઞા

(નઈવિ કે) ને પણ ઘણો નવો કર્મબંધ રૂપ ર
 બવાલો એવો આવક હોય, તો પણ (એએણા કે)

એ પડિહમણાદિક આવશ્યકને કરવે કરીને

**આવસ્સએણ એએણ, સાવઓ નઠવિ
જહુરઓ હોઈ પા**

તે દુઃખોની અંતક્રિયા એટલે વિનાશક્રિયાને ક
રશે. (અથિરેણ કાલેણ કેવે) થોડા કાલ માંહે તે પા
પોનો વિનાશ કરશે પાછા

**દુખ્ખાણમંત કિરિઅં, કાહી અથિરેણ
કાલેણ પાછા**

ગુરૂ આગલ પાપ, પ્રમાદ, આલોચવાની પ્રકાશ ક
રવાની રીતિ તે જહુવિધ એટલે ઘણા પ્રકારની છે,
તે પડિહમણા કરવાના અવસરે ન સાંભરી હોય, તે
ન સાંભરવા થકી

**આલોઅણા જહુવિહા, નય સંભરિઆ
પડિહમણ કાલે પા**

મૂલગુણ તે પાંચ અણુવ્રત, તેને વિષે તથા જી
ત્તરગુણ તે ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત તેને
વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય, તે પ્રત્યેં હું આત્મા સા
જેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુરૂની સાજેં ગર્હું છું પાછા

**મૂલગુણ ઉત્તરગુણે, તં નિંદે તં થ ગ
રિહામિ પાછા**

તે ગુરૂ પાર્શ્વને વિષે પ્રતિપન્ન એવો હું કેવલી

ત્રાપિત આવડ ધર્મની,

તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવતિ પન્ન તસ્સા

ને (આરાહણ કે) આરાધનાને માટે (અપ્પહિ
ઓમિ કે) હું સારી રીતે પાલન કરવાને ઊઠ્યો છું.
અને તે ધર્મની વિરાધના થકી વિરત્યો છું, નિવ
ત્યો છું.

**અપ્પહિ ઓમિ આરા હણાએ વિરત્તો
મિ વિરાહણાએ**

ત્રિવિધેં કરી એટલે મન, વચન, અને કાયાયેં
કરી પડિઝ્ઝમતો થકો નિવત્યો થકો અપ્પત્તાદિઝ્ઝો
વીશ નિન પ્રત્યેં હું વાંડું છું ॥ ૪૩

**તિવિહેણ પડિઝ્ઝંતો, વંદામિ નિણે ચળિ
બ્બીસં ॥ ૪૩ ॥**

ઈતિ વંદિતા સૂત્રાર્થ સમાપ્ત. અહીં થોથું આવ
શ્યક સંપૂર્ણ થયું ॥

ઈતિ વંદિતાસૂત્રં સંપૂર્ણ ॥

અથ ગુરુ જામણાનો પાઠા

તમારી ઈછાયેં કરી હું ભગવન્ ! આદેશ આપો.
આવસ્સ ઈછાકારેણ સંદિસહ ભગવન્
હું ઊઠ્યો છું સાવધાન થયો છું. દિવસ માંહે કી-

ઘા હોય ને અપરાધ તે પ્રત્યે જમાવવાને

અહ્નુદ્ધિઓમિ અહ્નિંતર દેવસિઅં જામેમિ

ઈછું છું. તેવારે ગુરુ કહે છે શિષ્ય ! જમાવો, પછી શિષ્ય કહે છે પૂન્યલ ! હું તમને જમાવું છું. ને કાંઈ

ઈછું જામેમિ પૂન્યલ જામેમિ નંકિંચિ

અપ્રીતિ લાવ ઊપન્નવ્યો હોય, ઉપરપત્તિઅં કે જે વિશેષથી અપ્રીતિ લાવ ઊપન્નવ્યો હોય, તે શાને વિષે ઊપન્નવ્યો હોય ? તો કે લાતને વિષે, પાણીને વિષે, વિનયને વિષે,

અપત્તિઅં પરપત્તિઅં ભત્તે પાણે વિણાએ

વૈધ્યાવચ્ચને વિષે, એકવાર જોતવું તે આત્મા પ કહીયે, તેને વિષે, ચારંવાર જોતવું તે સંતાપ કહીયે તેને વિષે, ગુરુથી બંધ્યા આસને બેસવા ને વિષે,

વેજાવચ્ચે આતાવે સંતાવે બંધ્યાસણે

ગુરુની પાસે સરખા આસને બેસવાને વિષે ગુરુ વાત કરતા હોય તેની વચ્ચે વાત કરવી, તેને અંતર લાષા કહીયે, તેને વિષે ગુરુ વાત કરી રહ્યા પછી તેહીન વાત વિશેષ પણે કરી દેખાડવી તેને ઊપરિ લાષા કહીયે તેને વિષે,

સમાસણે અંતરલાસાએ ઊવરિલાસાએ

ને કાંઈ મહારે વિનય લક્ષિ રહિત પણું થયું હોય,
તેમાં ને થોડા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય તે સૂક્ષ્મ

નંડિયિ મઝ્ઝ વિણય પરિહિણં સુહુમં વા

અથવા ને ઘણા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય, તે જાદ
ર કહીયેં, એવું વિનય હીન પણું તે સર્વ તમેં ન્ણો
છો. હું મૂઢપણા માટે નથી ન્ણાતો.

જાયરં વા તુલ્લે ન્ણાહ અહં ન ન્ણામિ

પૂન્યલ્લનો અવિનય રૂપ આશાતના થઈ હોય,
પૂન્યલ્લનો અવિનય આશાતના થઈ હોય
તે પાપ, મહારં મિથ્યા થાઓ.

તસ્સ મિહ્છામિ દુકકંડા

અથ જીવરાશી જમાવુંજા

સાત લાજ પૃથિવી કાય ૫ સાત લા-
જ અપ્પ કાય ૫ સાત લાજ તેજી કાય ૫
સાત લાજ વાજી કાય ૫ દશ લાજ પ્રત્યેક
વનસ્પતિ કાય ૫ ચૌદ લાજ સાધારણ
વનસ્પતિ કાય ૫ જે લાજ બેંદી, જે લાજ
તેંદી ૫ જે લાજ ચૌરિંદી, ચાર લાજ દેવ-
તા ૫ ચાર લાજ નારકી ૫ ચાર લાજ તિ-
ર્યંચ પંચેંદી ૫ ચૌદ લાજ મનુષ્ય, એવંકા

રે ॥ ચૌરાસી લાજ જીવાયો નિમાંહિ ॥ મા-
 હારે જીવે ને કોઈ જીવ ॥ હણ્યો હોય હણા
 વ્યો હોય ॥ હણતાં પ્રત્યે અનુભોયો હોય
 ॥ તે સવ્વે મને વચને કાચાયેં કરિ ॥ તસ્સ
 મિછામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ॥

આચાર્યને ઊપાધ્યાયને શિષ્યને સાધર્મિકને
 એક આચાર્યના પરિવારને કુલ કહીયે તેને તથા
 ઘણા આચાર્યના શિષ્ય સંતાનને ઘણા કહીયે તેની
 ઊપર અર્થાત્ એ સર્વની ઊપર

આચરિય ઊવજ્જને, સીસે સાહમ્મિ.
 એ કુલ ગણે આ ॥

મહારે જીવે ને કાંઈ કષાય કીધો હોય, તે સર્વ
 મન, વચન અને કાચાયેં કરી હું જામું છું ॥ ૧ ॥
 ને મે કોઈ કસાયા, સવ્વે તિવિદેણ જા
 મેમિ ॥ ૧ ॥

સર્વ અમણ સંઘ રૂપ લગવંતના કીધા ને અપ-
 રાધ તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જે હાથ પ્રત્યે મસ્તકેં કરી
 ને એટલે અંનલી અઝાલીને

સવ્વસ્સ સમણ સંઘસ્સ, લગવજ્જો અંન
 લિ કરિઅ સીસે ॥

તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જમાવીને વલી એમ કહે
ને તે સર્વના કરેલા અપરાધ પ્રત્યે હું પણ જમું છું ॥૨૧॥

**સવ્યં જમાવર્ષતા, જામેમિ સવ્યસ્સ
અહયંપિ ॥૨૨॥**

એકેંદ્રિયાદિક સર્વ જીવની રાશિ પ્રત્યે એટલે-
થોરાશી લાજ જીવા યોની પ્રત્યે લાવથી ધર્મને વિષે
સ્થાપ્યું છે નિહ પિત્ત નેણું થે વોછતો

**સવ્યસ્સ જીવ રાસિસ્સ, લાવજો ધમ્મ
નિહિય નિયચિત્તો ॥**

તે જીવોના સર્વ અપરાધ પ્રત્યે, જમાવીને તે સ
ર્વ જીવરાશીના કીધા ને અપરાધ, તે પ્રત્યે જમું છું ॥૩॥

**સવ્યં જીવ જમાવર્ષતા, જમામિ સવ્યસ્સ
અહયંપિ ॥૩૧॥**

ઈતિ જામણાં સંપૂર્ણા ॥

અવશ્ય વાંછું છું, હે પૂજ્ય ! તમારી ઈચ્છાયેં મને આ
દેશ આપો તે દિવસ સંજંધિ પાપનો

**આવસ્સ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગ-
વન્ દિવસિ**

પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાને અર્થે વિશુદ્ધિ કરવાને અર્થે
કાજિસ્સગ્ગ કરું ॥

પાયછિત્ત વિશુદ્ધનાર્થં કરેમિ કાગિસ્સગ્ગં

અથ નમુક્કાર સહિનું પચ્ચજ્ઞાણા

સૂર્યના ઊદયથી માંડીને જે ઘડી પ્રમાણ નવકાર સહિત એટલે નવકાર કહીને પાંચ એવી રીતે-
પચ્ચજ્ઞાણા કરું છું.

ઉગ્ગાએ સૂરે નમુક્કાર સહિયં પચ્ચજ્ઞામિ

હવે શાનું પચ્ચજ્ઞાણ કરે? તે કહે છે. ચાર પ્રકારનો આહાર ન કરવો તે કહે છે. એક અન્ન, બીજું પાણી, ત્રીજું જાદિમ તે સુખડીની ભત, ચોથો સ્વાદિમ તે મુખ વાસની ભત. એ ચાર પ્રકારના આહારનો નિયમ લઈ છું.

**યજિવિહંપિ આહારં અસણં પાણં જાઈ-
મં સાર્ધમં**

હવે એને વિષે આગાર કહે છે. અત્યંત વિસર્જન થયાથી, મુખમા વસ્તુ પ્રક્ષેપવાથી પચ્ચજ્ઞાણભંગ ન થાય. જીભને સહસાહારે વર્ષાદિ પ્રમુખનો છાંટો બીડી મુખમાં પડે, તો પચ્ચજ્ઞાણ ભંગ ન થાય. એ પ્રકારના આગારે કરી જે ઘડી સુધી ચારે આહારને વોસિરાવું છું. અહીં વોસિરામિ એ શિષ્યનું વચન છે, અને ગુરૂ પચ્ચજ્ઞાણ આપે, તો વોસિરે કહે. એમ જ-

ધાં વ્રતોને વિષે આગલ પણ ન્હાણી લેવું તાપા
 અન્નથ્યાણા લોગેણં સહસ્તાગારેણં વો
 સિરામિ ઠાઈતિ તાપા

પોરિસીનું પશ્ચિજ્ઞાણા

સૂર્ય ઊગ્યા પછી પોરિસી લગેં એટલે દિવસના થો
 યા લાગ લગેં નિયમ લખેં છું. એમન સાથ પોરિસી
 હોય તો દોઢ પોહોર લગેં

ઊગ્યાએ સૂરે પોરિસીયં સાથ પોરિસીયં

પશ્ચિજ્ઞનું છું ચાર પ્રકારના આહાર પ્રત્યે એક અંશન
 પશ્ચિજ્ઞામિ થઈવિહંપિ આહારં અસણં
 જીનું પાણી, ત્રીનું જાદિમ, થોથું સ્વાદિમ, હવે
 આગાર કહે છે. એક અન્નથ્યાણા લોગેણં.

પાણં જાઈમં સાઈમં અન્નથ્યાણા લોગેણં

જીન્ને સહસ્તાગારેણં, ત્રીન્ને પ્રછન્ન કાલ, તે સૂ
 ર્ય વાદલે કરી અથવા રત્ન પ્રમુજેં કરી ઢંકાઈ ન્નય
 તેથી વજતની જરાજર જજરન પડવાથી પશ્ચિજ્ઞા-
 ણા લાંગે નહીં. થોથો દિસામોહેણં ને દિગ્મૂઢ પણ ન્ને
 ટલે પૂર્વને પશ્ચિમ કરી ન્હો અને ઊત્તરને દક્ષિણ કરી
 ન્હો એવા અન્નણ પણાથી લંગ ન થાય

સહસ્તાગારેણં પ્રછન્નકાલેણં દિસામોહેણં

પાંચમું સાધુના વચ્ચેને કરી પોરિસી પૂર્ણ થઈ ન્ન
 ણીને નમે તો વ્રતતંગ દોષ ન લાગે. છઠું સર્વ પ્રજા
 રેં શરીરમાં અસમાધિ રહે એટલે પચ્ચજ્જાણ કહ્યા
 પછી તીવ્ર શૂલાદિક રોગ બિપન્ને અથવા સર્પાદિક ડંશે
 એમ અકસ્માત્ અસમાધિ બિત્પન્ન થયાથી ઓષધા
 દિકના કારણે પાલતાં પચ્ચજ્જાણ તંગ ન થાય એ
 વા છ આગારેં કરી વોસિરાવું છું.

**સાહુવયણેણં સલ્લસમાહિવત્તિ આગારે
 ણં વોસિરામિતારા**

પુરિમદ્દનું પચ્ચજ્જાણા

સૂર્યના બિદ્યથી માંડીને પૂરિમાર્ધ્ય એટલે પં
 હેલા જેમ્પહોર સૂધી અશનાદિક ચારે આહાર પ-
 ચ્ચજ્જનું છું.

**બિગ્ગએ સૂરે પુરિમદ્દં પચ્ચજ્જામિ
 થબિવિહંપિ આહારં અસણં પાણં ખાઈમં
 સાર્ધમં અન્નથ્થણાલોગેણં સહસ્સાગારેણં
 પછ્છન્ન કાલેણં દિસા મોહેણં સાહુવયણેણં**

(મહત્તર કે) મહોટે કારણે એટલે નેટલો પચ્ચ-
 જ્જાણમાં લાલ્લ થતો હોય તે કરતાં પણ અત્યંત
 મહોટો નિર્બરણનો લાલ્લ ને કાર્યમાં થતો હોય, તો

વખત પૂર્ણ થયા વિના પણ ને પાલવામાં આવે તો
પશ્ચજ્જાણ લંગ ન થાય એ સાત આગારેં કરી
વોસિરાવું છું ॥૩૫॥

**મહત્તરાગારેણં સવ્યસમાહિવત્તિઆગા
રેણં વોસિરામિ ॥૩૬॥**

એકાસણા જિયાસણાનું પશ્ચજ્જાણ.

ન્યાં એકવાર (એસણ કેને) લોભન કરવું, તેને
એકાસણું કહિયેં, અથવા એકલ આસન છે માટે
એકાસણું કહેવાય, તથા ન્યાં બે વાર અશન એ
રહે લોભન કરવું, તે બેયાસણું કહેવાય છે. તેનું પ
શ્ચજ્જાણ કરેં છું. બે

એગાસણં જિયાસણં પશ્ચજ્જામિ દુવિહંપિ

આહાર, એક અશન અને જીન્ને જાદિમ છાંડું
છું. અને નમ્યા પછી પાણી અને સ્વાદિમ. તે સોપારી
પ્રભુજા જાવાની છૂટ છે. ત્યાં આગાર કહે છે. પ્રથ
મ અન્નથ્યાણાલોગેણં આ આગાર.

આહારં અસણં જાઠમં અન્નથ્યાણાલોગેણં

જીન્ને સહસાહાર આગાર ત્રીન્ને સાગારી તે
નેની દૃષ્ટિ માઠી હોય, તેની દૃષ્ટિ પડે, અથવા સર્પ,
ચોર, જંદીવાન, આવેથી બિલ્લો રહે અથવા અગ્નિ

સાગે, ઘર પડે, પાણીની રેલ આવે, તેથી એક સ્થા
નકથી બીજી જીને સ્થાનકે નઈ એકાસણું કરે, ન્તિ
લંગ નહીં.

સહસ્સાગારેણં સાગારિયાગારેણં

ચોથો અંગોપાંગ પસારતાં લંગ નહીં, પાંચમું ગુર
આવ્યાધી બિઠવું પડે તો પશ્ચજ્ઞાણ લંગ નહીં.

આબિટણ પસારેણં ગુરુઅપ્પુઠાણેણં

છઠ્ઠું વધેલો આહાર પરઠવવો પડે તેને ગુરુની આ-
જ્ઞાથી લેતા લંગ નહીં, સાતમું મહત્તરાગાર

પારિઠ્ઠાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં

નવમું સર્વ સમાધિ વતિરેક આગાર, એઆઠ આ-
ગારેં કરી જે આહારને ચોસિરાવું છું તાજા

સચ્ચસમાહિવત્તિઆગારેણં ચોસિરામિતાજા

એમ એકલઘાણાનું પશ્ચજ્ઞાણ પણ કહેવું, પરંતુ
તેમાં આબિટણ પસારેણં એ એક આગાર ન કહેવો
ખાકી સાતન આગાર કહેવા તપા

અથ આયંજિલનું પશ્ચજ્ઞાણા

પાણીમાં રોટલી ચોલીને નમવું, તે આંજિલને
પશ્ચજ્ઞનું છું. એના આગાર કહે છે. એક અન્ન-

થ્યણા લોગેણં

આયંજિલં પથ્યજ્જામિ અન્નથ્યણાલોગેણં

જીને સહસ્સાગારેણં, વીને લેપાલેપ તે ઘૂતાદિ
કના લેપવાલા લાભન અથવા લેપવાલા હાથ હો
ય તેને સારી રીતે લૂછી નાખ્યું હોય તે વારે અ-
લેપકદ્વીયે, એવા લેપાલેપના હાથે અથવા લાભને
લેવાથી લંગ નહીં. થોથું ગૃહસ્થે પોતાને અર્થે ડોઈ
વસ્તુને લેલવી મુકેલ છે, તે લેતાં લંગ નહીં.

**સહસ્સાગારેણં લેવાલેવેણં ગિહથ્ય
સંસદ્ધેણં**

પાંથમું ગોલ પકવાન્નાદિક રોટલી ઊપર મૂકેલા
હોય તેને પાછા લઈ લીધા હોય પરંતુ શેષ અંશ.
ગોલાદિકના રહેલા હોય, તેવા રોટલા લેતાં લંગ ન
હીં. છઠું પારિહાવણિઆગારે.

ઉજ્જિત્તવિવગેણં પારિહાવણિઆગારેણં

સાતમું મહત્તરાગાર, આઠમું સર્વ સમાહિવત્તિ-
આગાર,

મહત્તરાગારેણં, સવ્યસમાહિવત્તિઆગારેણં

હવે પાણીના આગાર કહે છે. એક લેપકૃત, તે
ઓસામણ ગલીને પીવા થકી પથ્યજ્જાણા લંગ ન
થાય, જીને અલેપકૃત તે કાંઈ પ્રમુજનું પાણી

ગલી પીયે, ત્રીન્નું અછ્છ તે નિર્મલ બિણ્ણ પાણી
પીવાથી લંગ નહીં.

પાણસ્સ લેવેણ વા અલેવેણ વા અછ્છેણ વા

યોથું બહુ જોહોલું, યોજા પ્રમુજનું ધોવણ,
તેને ગલીને પીયે, પાંચમું સીથ સહિત દાથરા પ્ર-
મુજનું ધોવણ ગલીને પીયે. છહું સીથ રહિત ક
ણક પ્રમુજેં હાથ ખરજ્યો હોય, તેનું ધોવણ ગલી
ને પીવાથી, એટલાં ટાલી બાકીના પાણીને વોસિ
રાવું છું તાડા

**બહુલેણ વા સસિથ્થેણ વા અસિથ્થેણ
વા વોસિરામિ તાડા**

અથ તિવિહાર ઊપવાસનું પથ્થજ્જાણા

સૂર્યના ઊદયથી માંડીને અભિક્તાર્થનો નિયમ લઈ છું.

ઊગ્ગએ સૂરે અપ્પત્તહં પથ્થજ્જામિ

ત્રણ પ્રકારના આહારનું અરાન, જાદિમ અને સ્વાદિમ,

તિવિહંપિ આહારં અસણં જાઈમં સાઈમં

એના આગારોનો અર્થ લખાઈ ગયો છે.

અન્નથ્થણાન્નેગેણં સહસ્સાગારેણં

પારિહાવણિઆગારેણં મહત્તરાગારેણં

સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિરામિ તાડા

अथ थणिविहार उपवासनुं
पथ्यज्जाणा ॥

सूरेणिगे अल्लत्तहं पथ्यज्जामि थणिवि
हंपि आहारं असणं पाणं जार्धमं सार्धमं
अन्नथ्यणात्तोणेणं सहस्सागारेणं
पारिहावणियागारेणं महत्तरागारेणं
सच्च समाहिवत्ति आगारेणं वोसिरामि
॥ १ ॥

विगयनुं पथ्यज्जाणा ॥
विगयं पथ्यज्जामि अन्नथ्यणात्तोणेणं
सहस्सागारेणं लेवालेवेणं
गिहथ्यसंसहेणं उज्जित्तविवगेणं
रोटवादिडने वगारेड घृतादिडं अक्षित उरे, नै ले
तां हाष नहीं, परंतु धारायें डरी अक्षित उरेला न ले
वाय अे पडूथ्यमज्जिअेणंनो अर्थ.
पडूथ्यमज्जिअेणं पारिहावणिआगारेणं
महत्तरागारेणं सच्चसमाहिवत्तिआगारे
णं वोसिरामि ॥

અથ સાંભે ચગિવિહારનું પશ્યજ્ઞાણા
 દિવસચરિત્રં પશ્યજ્ઞામિ ચગિવિહંપિ આ
 હારં અસણં પાણં જાઈમં સાઈમં અન્ન
 થ્યણા લોગેણં સહસ્સાગારેણં મહત્તરા
 ગારેણં સલ્લસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિ-
 રામિઆશાઈતિ ચગિવિહાર પશ્યજ્ઞાણા

ગાંઠ છોડી નમવું, તે ગાંઠસહિયં અને મુઠ્ઠ ઊઘા
 ડી નમવું તે મુઠ્ઠ સહિત પશ્યજ્ઞાણા વિંદી, ફેરવી નમ
 ણા હાથની અંગુઠીમાંથી ડાબા હાથની અંગુઠી મધ્યે
 ઘાલવી પછી નમવું તે વિદ્ સહિત પશ્યજ્ઞાણા.-
 એના આગાર નવકારસી પ્રમુજ ને પશ્યજ્ઞાણા સા
 થે એ પશ્યજ્ઞાણા લઈયે તેમ કહેવા.

ગાંઠસહિયં મુઠ્ઠસહિયં વિદ્સહિયં પશ્ય
 જ્ઞામિતા

અથ ધારણા પ્રમાણેં પશ્યજ્ઞાણા
 પોતાના મનમાં ધારણા કરીને કોઈપણ પ્રકારનું
 ને પશ્યજ્ઞાણા લેવું, તેને ધારણા પ્રમાણે પશ્યજ્ઞા
 ણા કહિયે. તે શ્રી અરિહંત દેવની સાજેં શ્રી સિદ્ધે
 લગવંતની સાજેં,

ધારણા પ્રમાણે અરિહંત સજ્જિયં સિ
ધ્ય સજ્જિયં,

સાધુ મુનિરાજની સાજેં કેવલી લગવાનની સા
જેં ચતુર્વિધ શ્રીસંઘની સાજેં

સાહુ સજ્જિયં કેવલિસજ્જિયં સંઘસજ્જિયં

પોતાના આત્માની સાજેં, આગારોના અર્થ સુલલ છે.

અપ્પસજ્જિયં સહસ્સાગારેણં મહત્તરાગા
રેણં વોસિરઘાટાઠિતિ પશ્ચજ્જાણ સંપૂર્ણ

સામાયિક, થેગિવિસથ્યો, વાંદણાં, પ-
ડિક્કમણ્ણ, કાગિસ્સણ્ણ, પશ્ચજ્જાણ, એ
છએ આવશ્યકને વિષે કાનો, માત્ર, પદ,
અક્કર, આંછો અધિકો લેયો હોય, લ
ણાવ્યો હોય, શ્રીવીતરાગ દેવની આજ્ઞા
વિખંડી હોય, તસ્સ મિછામિ દુક્કડં

સ્તવના કરું છું. માંગલિક હેતુ ગૌતમાદિક ગણ-
ધરને નમસ્કાર કરીને

થોઈ થઈ મંગલં ગોયમાઈ ગણહરાણં

સિધ્ધ લગવાનને નમસ્કાર કરવાને નમુશ્યુણં હું
લણું છું. ઈતિ શ્રી ૫

નમોઽયુગં ત્વણેભિ ાઠતિશ્રી ા

છ આવશ્યક રૂપ પ્રતિક્રમણ સૂત્રાર્થ સંપૂર્ણ ા

પડિઠ્ઠમણા સૂત્ર સંપૂર્ણ ા

અથ ચૌદ નિયમની ગાથા ા

એક સથિત વસ્તુનું પરિમાણ, બીજું નેટલાં રચ્યા
ખાવાને મોડલાં રાખવાં હોય, તેનું પ્રમાણ, ત્રીજું
ઘૂતાદિક છ વિગયનું પરિમાણ, ચોથું બિપાનક તે પ
ગરબાનું પરિમાણ, પાંચમું પાન સોપારી પ્રમુજ
તંજોલનું પ્રમાણ, છઠ્ઠું વસ્ત્રનું પ્રમાણ, સાતમું
ફૂલની નતિનું પ્રમાણ,

**સથિત દવ્ય વિગઈ, વાણદુ તંજોલ વ
ચ્ચ કુસુમેસુ ા**

આઠમું ગાડલા પ્રમુજ વાહનનું પ્રમાણ, નવમું સ
યન એટલે શય્યા, કોંચ, કુરસીનું પ્રમાણ, દશમું
વિલેપન કરવાની વસ્તુનું પરિમાણ, અગીઆરમું
જ્વલ્લથર્યનું પ્રમાણ, બારમું દિશિવિદિશીનું પ્રમા
ણ, તેરમું અંધોલના પાણીનું પ્રમાણ, ધૌદમું ભાત-
પાણી વાવરવાનું પ્રમાણ, ઈતિ નિયમગાથા સંપૂર્ણ

**વાહણ સયણ વિલેવણ, બંલ દિસિન્હા
ણ લત્તેસુ ા ા**

અથ સામાયિક લેવાનો વિધિ

પ્રથમ પોંછણાનાં સર્વ વસ્ત્ર પડિલેહવાં તથા ચ
 લાયેં આસનિયું પાથરવું, તે પછી ગુફને ઈચ્છામિ
 જમાસમણો. ૥ ૥ એ પાઠેં કરી ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પ-
 છી સીમંધર સ્વામીને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પછી ની
 થો બેસીને નવકાર ગણવો, પછી પંચિંદિઅનો પા
 ઠ કહેવો. પછી ઈરિયાવહિયં તસ્સગિત્તરી કહી એ
 ક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાગિસ્સગ્ગ કર
 વો, પછી કાગિસ્સગ્ગ પારવા નમો અરિહંતાણં એ
 પદ કહીને પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી ગુફની પાસેં
 સામાયિકની આજ્ઞા માંગવી. કદાપિ ગુફ ન હોય
 તો સીમંધર સ્વામી પાસેંથી આજ્ઞા માગીને કરેમિ
 ભંતેનો પાઠ કહેવો. પછી ડાબો દીથણ બિંથો રાખી
 ને નમોથ્થુણં કહેવું. ઈતિ સામાયિક લેવાનો વિધિ.

અથ સામાયિક પારવાનો વિધિ

પ્રથમ નવકાર ગણી ઈરિયાવહિનો પાઠ લણી,
 તસ્સગિત્તરી કહી, એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકાર
 રનો કાગિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણં પૂર્વક કાગિસ્સ
 ગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહીને ડાબો દીથણ બિંથો
 કરી નમોથ્થુણંનો પાઠ કહેવો. પછી સામાઈય વચન્નુ

તો કહી, દશ મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના,
ઈત્યાદિ પાઠ કહેવો ॥ ઈતિ ॥

અથ દેવસિક પ્રતિક્રમણ વિધિ ॥

પ્રથમ ગુરૂ પાસેં જીવી રીતેં આજ્ઞા માગીયેં છેથેં, તે
વી રીતેં આજ્ઞા માગીને પછી નવકાર ગણી, લોગસ્સ
કહી, ડાબો ઠીંચણ ઊંચો કરી, નમોચ્ચુણનો પાઠ ક-
હેવો, પછી બે બામણાં દેવાં, તિહાં પ્રથમ બામણો આ
વસિઆએ કહેવું અને બીજે બામણો આવસિઆએ
એ પાઠ ન કહેવો પછી પડિક્રમણ ઠાવવું તેમાં આવ
સ્ત ઈછાકારેણ એ પાઠ લણવો. પછી બિલાથઈ ન
વકાર ગણવો. પછી કરેમિલંતે કહીને ઈછામિઠામિ
કાઠિસ્સણ એ પાઠ લણવો. પછી તસ્સગિત્તરીનો પાઠ
લણી તપનો કાઠિસ્સણ કરવો. પછી નમો અરિહંતા
ણ કહી કાઠિસ્સણ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવું. પછી વલી
બે બામણાં દેવાં, તેમાં પહેલે બામણે આવસિઆએ
પાઠ કહેવો અને બીજે બામણે આવસિઆએ એ પા
ઠ ન કહેવો. જીવી રીતેં બામણાં દેઈને પછી અતિથા
રનાં બે થૂલ તેમાં એક તો શ્રી જ્ઞાનને વિષે અને બી
જે દર્શન એટલે સમ્યક્ત્વ રત્નને વિષે એ બે પાઠ ગુ
રૂ પાસેં કહેવરાવવા, અને ગુરૂ ન હોય તો પોતેં કહેવા,

તે કહીને પછી શ્રાવકના અતિથાર કહેવા. પછી તસ્સ
 સબ્બસ્સવિ દેવસિય દુચ્ચિંતિઅ એ પાઠ સંપૂર્ણ કહેવો,
 પછી નવકાર ગણવો, પછી કરેમિત્તંતે કહેવું. પછી ઈ-
 ણ્ણામિઠામિ સૂત્ર પઠિહ્મમિઠિં એ પાઠ કહેવો. પછી વં-
 દિત્તું કહેવું, તે કહી રહ્યા પછી પૂર્વોક્ત રીતે જે જામ
 ણાં દેવાં. પછી અભુદ્ધિઓ કહીને જમાવવું. પછી સાત
 લાજ કહેવા. પછી આચરિય ઊવન્નએ કહેવું. પછી
 આવસ્સ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહુ ત્તગવનૂ દેવસિયં પા-
 યછિન્ત વિશોધનાર્થે કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગં એ પાઠ કહી
 નવકાર ગણી કરેમિત્તંતે કહેવું. પછી ઈચ્છામિઠામિ
 નો પાઠ કહી તસ્સગિત્તરી કહી ચાર લોગસ્સ અથવા
 શોલ નવકારનો કાઠિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણાં
 કહી કાઠિસ્સગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહીને. વતી પૂર્વો-
 ક્ત રીતે જે જામણાં દેવાં. પછી ચેઠિવિહારનું પચ્ચ
 જ્ઞાણ લેવું. પછી સામાયિક, ચેઠિવિસથ્થો, વાંદણાં,
 પઠિહ્મમણ, કાઠિસ્સગ્ગ, અને પચ્ચજ્ઞાણ, એ છ આવ-
 શ્યકને વિષે ને દોષ લાગો હોય તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં
 એ પાઠ કહી, કાજો ઢીંચણ ઊંચો કરી નમોચ્ચુણં ક-
 હેવું. પછી નવકાર ગણી સ્તવન કહેવું. તેવાર પછી ક-
 મ્મક્ષય નિમિત્તનો કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગં એમ કહીને ચાર
 લોગસ્સ અથવા શોલ નવકારનો કાઠિસ્સગ્ગ કરી કા

બીસ્સણ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી, પછી નવકાર ગણી
ને સજ્જાય કહેવી. પછી નંદિ કહેવી. તેનો પાઠ લખી
યં છેયં:—

ન્યઈ ન્ગાલ્લવ નેણી, વિઆણઓ ન્ગા
ગુરૂ ન્ગાણંદો ॥ ન્ગનાહો ન્ગાજંધૂ, ન્યઈ
ન્ગપ્પિયા મહો લયવં ॥ ૧ ॥ ન્યઈ સુઆ
ણં પ્પલવો, તિથ્થયરાણં અપછિમો ન્ય
ઈ ॥ ન્યઈ ગુરૂતોગાણં, ન્યઈ મહુપ્પા
મહાવીરો ॥ ૨ ॥ લદં સવ્વન ગુન્ને, યગસ્સ
લદં નિણસ્સ વીરસ્સ ॥ લદં સુરાસુર ન
મં, સિયસ્સ લદં ધૂયરયસ્સ ॥ ૩ ॥ ગુણ લ
વણ ગહણ સુયરયણ, ભરિય દંસણ વિ
સુધ્ધ રથ્યાગા ॥ સંઘ નયર લદંતે, અ
જંડ પરિત્ત પાગારા ॥ ૪ ॥ સંનમ તવતું ખા
રસ્સ, નમો સમ્મત્ત પારિયલ્લસ્સ ॥ અપ્પ-
ડિયક્ક સલ્લઓ, હોંબી સયા સંઘથક્કસ્સ
॥ ૫ ॥ લદં સીલપડા ગૂસિયસ્સ, તવ નિય
મતુરય ભુત્તસ્સ ॥ સંઘ રહુસ્સ લગવઓ,
સજ્જાય સુનંદિઘોસસ્સ ॥ ૬ ॥ નંદિ, -
આનંદિ સદા સંઘને ન્ય ન્ય કારણી, આ
નંદ કારણી, કલ્યાણ કારણી, શ્રી ભિનેન્દે

વ શ્રીગુરુદેવને ત્રિકાલ વંદના ા ઈતિ દેવ
સિક પ્રતિક્રમણ વિધિ ા

અથ રાઈ પ્રતિક્રમણ વિધિ ા

પ્રથમ ગુરુ પાસેં આજ્ઞા માગી સામાયિક કરવો
પછી નવકાર ગણી રાઈ કર્મક્ષય નિમિત્તેં કરેમિ કાળ
સ્સગ્ગં કહી જે લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ પારી, પ્રગટ લોગ
સ્સ કહી નીચેં જેસી નવકાર કહી, ચળિવ્વિસથ્થો ક
હિયેં પછી વાંદણાં તથા ખામણાં લીનેં, પછી ઊભા થ
ઈને રાઈ પાચછિત્ત વિશોધનાર્થેં કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં
કહી, એક નવકાર ગણી, કરેમિલંતે ઈછ્છામિ ઠામિકા
ળિસ્સગ્ગં ન્નેમે રાઈન્નો અઈઆરો કર્મો ઈસાદિક ક
હી, તસ્સગિત્તરીનો પાઠ કહેવો. પછી આર લોગસ્સનો
કાળિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી તરત ઊભા
થઈને આવસ્સ ઈછ્છાકારેણ સંઘિસહુ લગવનૂ ! રા
ઈ પઠિક્કમણેં ઠાએમિ રાઈ જ્ઞાન, દર્શન, આરિત્ત, ત
પ, વીર્ય, અતિઆર થિંતવનાર્થેં કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં
એમ કહી એક નવકાર ગણી, કરેમિલંતે ઈછ્છામિ ઠા
મિં તન્સગિત્તરીં કહી પછી નાણાંમિનો કાળિસ્સગ્ગ
કરીયેં. પછી દેવસિની પેઠેં સર્વ પાઠ કહિયેં. પરંતુ ન્યાં
આર લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ આવે, તે સ્થાનકેં વરસી

તપનો કાળિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી જે વાં
દણાં આપીને યથાશક્તિ પથ્થજ્જાણ લીનેં તેવાર
પછી સ્તવન, સઙ્કાઓ, ને પ્રત્તાતનાં કહેવાંતાં હોય
તે કહેવાં તારપછી નંદિ કહેવી ॥ ઈતિ ॥

અથ પાસિડ પ્રતિક્રમણવિધિ ॥

પ્રથમ તો દેવસિની પેઠે વંદિતા સુધી સર્વ કહેવું,
પછી આલોખંતો નિંદતો દેવસિયં આલોખેમિ પજ્જિ-
લણેમિ એ રીતેં કહેવું, પછી ત્યાંથી પાછું વલી જે જામ
ણથી માંડીને ચાર લોગસ્સના કાળિસ્સગ્ગ પર્યંત કહેવું
પણ ચાર લોગસ્સને ઢેકાણે અહીં બાર લોગસ્સનો -
કાળિસ્સગ્ગ કરવો, અને છઠ્ઠો પથ્થજ્જાણ આવશ્યક -
આવે, તેવારેં થળિવિહારને સ્થાનકેં ધારણા પ્રમાણે
પથ્થજ્જાણ લેવું, ત્યાંથી પાછો આલોખંતો નિંદતો
પજ્જિજં આલોખેમિ દેવસિજં લણેમિ કહીને તેવાર
પછી તો વંદિતા સૂત્ર કહી રહ્યા પછી ને જે જામણાં
આપીયેં છેયેં, ત્યાંથી સર્વ દેવસિ પડિક્કમણાની પેઠેં
ચલાવવું ॥ ઈતિ ॥

અથ ચોમાસી પ્રતિક્રમણ વિધિ

પજ્જનીની પેઠેં ચોમાસી પ્રતિક્રમણનો સર્વ વિધિ

પાંજીની પેઠે સંવત્સરી પઢિહ્મણાનો પણ સર્વ
વિધિ નાળવો. પરંતુ એટલું વિશેષ કે ને ઢેકાણે જા
ર લોગસ્સનો ડાહીસ્સગ્ગ જાવે છે, તે ઢેકાણે અહીં
ચાલીશ લોગસ્સનો ડાહીસ્સગ્ગ કરવો. તથા નેને
સ્થાનકેં પજિચિયં પાઠ જાવે, તે તે સ્થાનકેં સંવહ્
રિયં પાઠ કહેવો ॥ ઈતિ ॥

અણસણ મૂળોયરિયા, વત્તિ સજ્જેવણં રસથ્યા
 જો પડાયકિલેસો સંતી,ણ જાચ જઝઝો તવો હોઈ
 પાપાપાયછિત્તં વિણજો, વેચાવશ્યં તહેવ સજ્જાજો
 પાન્નણં ઊસ્સગ્ગોવિય, અપ્પિંતરજો તવો હોઈ
 ધન્ય શ્રીઋષભદેવ સ્વામીને નેણેં વરસી તપ કર્યું,
 ધન્ય શ્રી મહાવીર સ્વામીને નેણેં છમ્માસી તપ કર્યું,
 જીમન ને પંથમાસી તપ કરે, તેને ધન્ય, ને ચારમાસી

તપ કરે, તેને ધન્ય, ને ત્રીમાસિ તપ કરે, તેને ધન્ય, ને
 બેમાસી તપ કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાવન ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને પીસ્તાલીશ આગમના પીસ્તાલીશ ઊપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને ચાલીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પાં
 ત્રીશ વાણીરૂપ સત્ય વચનના પાંત્રીશ ઊપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને ધોત્રીશ અતિશયના ધોત્રીશ ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને તેત્રીશ આશાતના ટાલવા નિમિત્ત
 તેત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને જત્રીશ યોગસંગ્ર
 હના જત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને એકત્રીશ સિ
 ધ્ધના ગુણ પામવાને એકત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધ
 ન્ય, ને ત્રીશ પ્રકારે મહા મોહનીય કર્મ ટાલવાના ત્રી
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ઝોગણત્રીશ પાપશાસ્ત્ર
 ટાલવાના ઝોગણત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સા
 ધુની અઠ્ઠાવીશ લઙ્ગિના અઠ્ઠાવીશ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને સાધુના સત્તાવીશ ગુણના સત્તાવીશ ઊપ
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને છઠ્ઠીશ દશા કલ્પના છઠ્ઠી
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચીશ ક્રિયા ટાલ
 વાના પચ્ચીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ધોવીશ તી
 ર્થકરના નામના ધોવીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને
 શ્રીસૂય ગણાંગના ત્રેવીશ અધ્યયનના ત્રેવીશ ઊપવા

સ કરે, તેને ધન્ય, ને જાવીશ પરિસહ જીવવાના જાવી
 શ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને જોડવીશ સજલ દોષ
 દાલવાને જોડવીશ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને વીશ
 અસમાધિના સ્થાનક દાલવાને વીશ જીવવાસ કરે, તે
 ને ધન્ય, ને શ્રીજ્ઞાતાસૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના જો
 ગણીશ અધ્યયનના જોગણીશ જીવવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને અઢાર પાપસ્થાનક દાલવાના અઢાર જીવ
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સત્તર પ્રકારે સંયમ પાલવા
 ના સત્તર જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને શ્રીસૂયગડાંગ
 ના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના શોલ અધ્યયનના શોલ જીવ
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પંદર પરમાધામિના કર્મ નિવા
 રવાના પંદર જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને થોંદ પ્રકારના
 જીવની દયા પાલવાના થોંદ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને તેર કાઠીઆ નિવારવાના તેર જીવવાસ કરે, તેને ધ
 ન્ય, ને લીજ્જુની જાર પડિમાના જાર જીવવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને આવકની અગીઆર પડિમાના અગી
 આર જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને દશવિધ યતિધર્મ
 પામવાના દશ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને નવ પ્રકાર
 રે જ્ઞાત્યર્થ પાલવાના નવ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને આઠ કર્મ દાલવાના આઠ જીવવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને સાત વ્યસન નિવારવાના સાત જીવવાસ કરે,

તેને ધન્ય, ને છકકાયની રક્તાના છ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને પાંચ પ્રમાદ દાલવાના પાંચ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને ચાર કષાય દાલવાના ચાર ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને ત્રણ દંડ દાલવાના ત્રણ ઊપવાસ કરે, તેને ધ-
 ન્ય, ને રાગ દ્વેષ દાલવાના બે ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને એક ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, આયંજિત કરે, તેને
 ધન્ય, એકાસણું કરે, તેને ધન્ય, ને એક ટાણું કરે, તેને
 ધન્ય, ને પૂરિમાર્ધ્ય કરે, તેને ધન્ય, ને પોરિસિ કરે,
 તેને ધન્ય, ને નવકારસિ કરે, તેને ધન્ય, ને ગંઠસી-
 ગિં, મુઠ્ઠસીગિં કરે, ને કોઈ શ્રીનિનાજ્ઞા પ્રમાણ થાલે
 તે જીવને ધન્ય છે, ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય નમો
 અરિહંતાણાં ॥ ઈતિ વરસી તપના કાળિસ્તગ્ગનો પા
 ૪ સંપૂર્ણ ॥

અથ પોસહ લેવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ વસ્ત્ર પડિલેહીને પછી ગુરૂને ત્રણ વાંદણાં
 દેવાં. પછી સીમંધર સ્વામિને ત્રણ વાંદણાં દેવા, પછી પં
 ચિંદિય કહી ઈરિયાવહી, પડિક્કમિ, તસ્સગિત્તરી, કહી
 ચાર નવકારનો કાળિસ્તગ્ગ કરી લોગસ્ત કહીયેં. પછી
 વલી ગુરૂને ત્રણ વાંદણાં તથા સીમંધર સ્વામીને ત્રણ
 વાંદણાં આપી દિસાઓ ધારવી. પછી પોસહ લેવાના

પાઠનો જીજ્ઞાસ કરીયે, તે પાઠ લખિયે છેયે:-

કરેમિલંતે પોસહં આહાર પોસહં દેસ
ઓ સવ્યઓ, સરીર સકાર પોસહં સવ્ય
ઓ, અલ્યાવાર પોસહં સવ્યઓ, જંલયેર
પોસહં સવ્યઓ, થઈવિહે પોસહં ઠાએમિ
નવદિવસં પન્નુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં
મણેણં વાયાએ કાએણં ન કરેમિ ન કારવે
મિ તસ્સ લંતે પડિહ્મમામિ નિંદામિ ગરિ
હામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ પોસહં
પાઠ સમાપ્ત ॥

એ પાઠ લખીને પછી ગુરુને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પ
છી સીમંધર સ્વામીને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પછી કરેમિ
લંતેનો પાઠ કહેવો, પછી નમુચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો, પ
છી દેવ વાંદવા, તે ત્રણ કાલ વાંદવા, પછી પહોર રાત્રિ
ગયે છતે, પ્રથમ ઈરિયાવહિ કહીને પછી સંધારા પોરિ
સીનો પાઠ લણવો, તે લખીયે છેયે:-

નિસિહિ નિસિહિ નિસિહિ નમો જમા-
સમણાણં ગોયમાઈણં મહામુણીણં આટ
લો પાઠ, તથા નમો અરિહંતાણં તથા કરેમિ
લંતે સામાઈયં આટલા પાઠ, ત્રણ વાર કહી
ને પછી, અણુન્નણહ નિહિન્ન, અણુન્નણહ

નિહિન્ન ॥ અણ્ણણહ પરમગુરુ, ગુરુ ગુણ
 રયણેહિં મંડિઅ સરીરા ॥ જહુપડિપુન્ના
 પોરિસી, રાઈઅ સંધારઅ ઠામિ ॥ ૧ ॥ અ
 ણ્ણણહ સંધાર, જાહુવહાણેણ વામ પા
 સેણ ॥ હુહુડિપાય પસારણ, અંતરંતુ પ
 મન્નઅ ત્તૂમિં ॥ રા સંકોઈઅ સંડાસા,
 ઊવટ્ટંતે ય કાય પડિલેહા ॥ દ્વ્યાઈ ઊવઅો
 ગં, ઊસાસ નિરૂંલણા લોઅ ॥ ૩ ॥ નઈ મે
 હુન્ન પમાઅો, ઈમસ્સ દેહસ્સ ઈમાઅે રય
 ણીઅે ॥ આહાર સુવહિ દેહ, સવ્વં તિવિ
 હેણ વોસિરિઅ ॥ ૪ ॥ અત્તારિ મંગલં, અ
 રિહંતા મંગલં, સિધ્ધા મંગલં, સાહૂ મંગલં,
 કેવલિ પન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ॥ ૫ ॥ અત્તારિ
 લોગુત્તમા, અરિહંતા લોગુત્તમા, સિધ્ધા
 લોગુત્તમા, સાહૂ લોગુત્તમા, કેવલિ પન્નત્તો
 ધમ્મો લોગુત્તમા ॥ ૬ ॥ અત્તારિ સરણં પવ
 ન્નમિ, અરિહંતે સરણં પવન્નમિ, સિધ્ધે સ
 રણં પવન્નમિ, સાહૂ સરણં પવન્નમિ, કે
 વલિ પન્નત્તં ધમ્મં સરણં પવન્નમિ ॥ ૭ ॥
 પાણાઈવાય મલિયં, ચોરિહં મેહુણં દવિ
 ણમુછં ॥ ૮ ॥ માણં માયં, લોત્તં પિન્નં ત

હા દોસં ॥ ટાકલહં અપ્પજ્જાણં, પેસુન્નં
 રઈ અરઈ સમાઝિત્તં ॥ પરપરિવાયં મા
 યા, મોસં મિછન્ત સલ્લં ચ ॥ જાવોસિ
 રિ સુઈ માઈ, મુજ્જ મજ્જ સંસજ્જ વિગ્ધ
 ભૂઆઈ ॥ દુગ્ગઈ નિજંધણાઈ, અઠ્ઠારસ
 પાવ ઠાણાઈ ॥ ૧૧૦ ॥ એગો હં નચ્ચિ મે
 ડોઈ, નાહ મન્નસ્સ કસ્સઈ ॥ એવં અ
 દીણ મણસો, અપ્પાણ મણુ સાસઈ
 ॥ ૧૧૧ ॥ એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણ દં
 સણ સંન્નુઓ ॥ સેસા મે જાહિરા ભાવા,
 સલ્લે સંન્નેગ લજ્જણા ॥ ૧૧૨ ॥ સંન્નેગ મૂ
 લા ભવેણ, પત્તા દુજ્જ પરંપરા ॥ તમ્હા સં
 ન્નેગ સંજંધે, સલ્લં તિવિહેણ વોસિરિયં ॥
 ॥ ૧૧૩ ॥ અરિહંતો મહુ દેવો, ભવન્નવં સુ
 સાહુણો ગુરુણો ॥ નિણ પન્નત્તં તત્તં, ઈય
 સમ્મત્ત મજ્જે ગહિયં ॥ ૧૧૪ ॥ ઈતિ સંથા
 રા પોરિસિ સંપૂર્ણા ॥

અથ પોસહ પારવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ ઈરિયાવહિયં કહી, પછી તસ્સઝિત્તરી કહી
 ચાર નવકારનો કાઝિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી

નમુચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો, તેવાર પછી સાગરચંદો
નો પાઠ કહીયે, તે લખીયે છેયે:-

સાગરચંદો કામો, ચંદવડિંસો સુદં
સણો ધન્નો ॥ નેસિં પોસહ પડિમા, અજંડિ
આ ભવિયં તેવિ ॥ ૧ ॥ ધન્ના સલાહણિ
ઝડા, સુલસા આણંદ કામદેવાય ॥ નેસિં
પસંસઈ લયવં, દદવ્યયં તં મહાવીરો ॥ ૨ ॥
સામાઈય પોસહ સંઠિયસ્સ, ભવસ્સનઈ
ને કાલો ॥ સો સફલો જોધવ્યો, સેસો સં
સાર ફલ હેળિ ॥ ૩ ॥ પોસહ વિધેં લીધું હો
ય, વિધેં પારીજિં હોય, પોસહુના અઢા
ર દોષ માંહેલો ને દોષ લાગો હોય, તસ્સ
મિછામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ॥ પછી નમુચ્ચુણં
નો પાઠ લાગવો, પછી સામાઈય વચનુ
ત્તાનો પાઠ લાગવો, પછી ચાર નવકાર ગ
ણીને ઊઠવું ॥ ઈતિ ॥

અથ ચોવીશ તીર્થકરનું સ્તવન ॥

પ્રભાતિ રાગમાં ॥

આદિ ભિનેસર પહેલા દેવ, બીજા અભિતનો
કીને સેવ ॥ ત્રીજા શ્રીસંલવ લય હરે, અભિનંદ

ન થોયા સુજ કરે ॥૧૧૥ પાંચમા સુમતિ સુમતિ
 દતાર, પદ્મ પ્રભં છદ્ધા નગ સાર ॥ સાતમા શ્રી સુ
 પાર્શ્વ ળિદાર, ચંદ્ર પ્રભ આઠમા ન્યકાર ॥ શાસુ
 વિધિનાથ નવમા અરિહંત, શીતલ દશમા છેલ
 ગવંત ॥ અગિઆરમા શ્રેયાંસ વદંત, વાસુપૂન્ય
 બારમા ન્યવંત ॥૩૭૥ વિમલનાથ તે તેરમા હોય,
 ભિન અનંત થી ળિદશમા નેય ॥ ધર્મનાથ પંચર-
 મા લણું, શ્રી શાંતિ ભિન શોભમા ધુણું ॥ જાડું ધુ
 નાથ સત્તરમા ભિનેસ, અરનાથ અઢારમા ધુણેસ
 ॥ શ્રી મસ્તિભિન ઝોગણીશમા, મુનિસુવ્રત વાંદું
 વીશમા ॥૪૦૥ નમિભિન એકવીશમા મહંત, નેમ-
 ભ બાવીશમા મહિમાવંત ॥ ત્રેવીશમા ભિનેસર
 પાસ, વીર થોવીશમા પૂરે આશ ॥૬૦૥ એ થોવી
 સે ભિનનાં નામ, લેતાં લાલે અવિથલ ઢામ ॥
 કર નેડીને કરૂં વીનતિ, ધન્ય માનવ ને પામ્યા
 મુગતિ ॥૭૦૥ ઈતિ ॥

અથ પારશનાથનું સ્તવન ॥

પ્રભાતિ રાગમાં ॥

પ્રણામું પાસ ભિણુંદ, દરિસન દીઠે આનંદ ॥
 નયરિ વણારસી ઢાય, તિહાં શ્રી અમ્બસેન રાય ॥

॥ १ ॥ वाभा तस पटराणी, रूपें रंल समाणी ॥ त
 स गिर पास जिपन्न, साधा थजिद सुपन्न ॥ शापोस
 वदि दशमी सार, न्नभ्या श्री पास कुमार छप
 न्न कुमारिजा आवे, ते हेतें उरी गुण गावे ॥ उता सो
 ह्रम सुरपति रंगें, लछि गया भेशनी शृंगें ॥ छंरु
 सर्वे तिहां भलिया, न्नभ भहो छव करि बलिया
 ॥ न्ना भूझ्या मातालने पासें, थिरंल वो ओमला
 से ॥ तातें भहो छव डीधो, पास कुमर नाम दी
 धो ॥ पा यौवन वय न्न न्नी, न्नेड भलावती
 राणी ॥ परण्या श्री निनराय, सेवे सुर नर पाय
 ॥ ३ ॥ लोण तणा इल लेछि, दान संवच्छरी देछि ॥ त्र
 एशें नर वर साथें, संयम लीधो श्री ल्गनाथें ॥ गा
 तप संयमें उरभने वाभी, श्री निनवर डेवल पाभी ॥
 पोहोता मुक्ति मोनर, नाम न्पतां न्य न्य कर ॥ टा
 ओडशो वर्षनु आय, नवकर शोलित डाय ॥ त्रेवीश
 भा श्री निनराय, न्स नामें नवनिधि थाय ॥ ५ ॥ श्री
 पारस जिपसर्ग थूरे, मन वंछित सुज पूरे ॥ स इल
 इले तस आस, नाम न्पे ने श्री पास ॥ १० ॥ स्तवन
 सदा सुजकारी, लणशे ने नर नारी ॥ लोळ ल
 ए उर नेडी, श्री पामे डल्याण डोडी ॥ ११ ॥ ॥
 छति श्री पार्श्वनि स्तवनं संपूर्ण ॥

अथ श्री शान्तिबिन्दु विनति ॥

देशी योपावनी.

शारद भाय नमं शिरनाभि, हुं गां विन्दुवन-
 जो स्वामी ॥ शान्ति शान्ति नमं सज ओं, ता घर शान्ति
 सदा सुज हो ॥ शान्ति नमं डी नं काम, सो ॥
 काम होवे अलिशाम ॥ शान्ति नमं परदेश सधावे,
 ते कुशलें कामला ले ॥ आवे ॥ शागर्ल थडी प्रलु भा
 रि निवारी, शान्ति नाम दीयो निरधारी ॥ नं नर
 शान्ति तणा गुण गावे, अर्घि अर्घिंति ते नर पावे
 ॥ आन्न नरहुं प्रलु शान्ति सहा ॥ ता नरहुं ज्या-
 आरति भा ॥ नं कुछु वंछे सो ॥ पूरे, हावि ॥ दुः
 ज मिथ्या भति थूरे ॥ नं अलज निरंजन न्योतं
 प्रकाशी, घट घट अंतरके प्रलु वासी ॥ स्वामि स्वरू
 प कही नवी नय, उहेतां मोभन अथिर ॥ थाया ॥
 ॥ आर दीजे सज हीं हथियारा, लत्यां मोह तणां ॥
 ल सारां ॥ नारि तल शिवशुं रंग राये, राग तन्यो
 पण साहेज साथे ॥ दा ॥ महा जलवंत उहीनें देवा, डा
 थर हुंथु न ओउ हणोचा ॥ रिधि सयल प्रलु पास
 लहीनें, लिखा आहारी नाम उहीनें ॥ जा निंदक पू
 उहुं सम लायक, पण सेव उहीहुं सुज दायक ॥ त
 ल परिग्रह लये न्गनायक, नाम अतीत सजे सि

ધિ સાયકાટાશત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીનેં, નામ
 દેવ અરિહંત લાણીનેં ॥ સયલ લ્લવ હિતવંત કહીનેં,
 સેવક નાણી મહા પદ દીનેં ॥ જા સાચર નૈસા હોત
 ગંલીરા, દૂષણ એક ન માય શરીરા ॥ મેર અથલ
 નિમ અંતરનમી, પણ ન રહે પ્રલુ એકણ ઠામી ॥
 ॥ પગાલોક કહે બિનલ સજ દેખે, પણ સુપનાંતર
 કજ હું ન પેખે ॥ રીસ વિના જાવીશ પરીસા, સેન્યા
 ભૂતી તે ભગદીસા ॥ ૧૧૧ ॥ માન વિના ભગ આણ મ
 નાઈ, માયા વિના શિવશું લય લાઈ ॥ લોલ વિન્ન
 ગુણ રાશિ ગ્રહીનેં, લિજ્જુલયે ત્રિગડો સેવીનેં ॥
 ॥ ૧૧૨ ॥ નિગ્રંથ પળે શિર છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પ-
 ણ ચમર ઢલાવે ॥ અલયદાન દાતા સુખ કારણ, આ
 ગલ થેન્ન થાલે અરિદારણ ॥ ૧૧૩ ॥ શ્રીભિનરાલ દ
 યાલ લાણીનેં, કરમ સજે કો મૂલ ખણીનેં ॥ થિજીવિ
 હું સંઘહ તીરથ થાપે, લછ્છી ઘણી સેવકને આપે
 ॥ ૧૧૪ ॥ વિનયવંત લગવંત કહાવે, ન કાકુકું શિશ ન
 માવે ॥ અકિંચનકો બિરદ ધરાવે, પણ સોવન પ
 દ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૧૫ ॥ રાગ નહીં પણ સેવક તારે,
 દેષ નહીં નિગુણા સંગ વારે ॥ સ્તન્યો આરંભ નિભ આ
 તમ પ્યાવે, શિવ રમણીકો સાથ થલાવે ॥ ૧૧૬ ॥ તે
 રો મહિમા અદ્ભુત કહિયેં, તોરા ગુનકો પાર ન લ

હીયેં ॥ તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ મેરા, હું મન મોહન
 સેવક તોરા ॥ ૧૭ ॥ તું રે ત્રિલોક તણો પ્રતિપાલ, હું રે
 અનાધી તું છો દયાલ ॥ તું શરણાગત રાજણ ધી
 રા, તું પ્રભુ તારક છો વડ વીરા ॥ ૧૮ ॥ તું હિ સમો
 વડ લાગ ન પાયો, તો મેરો કાલ થયો રે સવાયો
 ॥ ૧૯ ॥ બેડી પ્રભુ વીનવું તો સું, કરો દુષ્ટા બિનવરલ
 મોસું ॥ ૨૦ ॥ નમ મરણના દોષ નિવારો, લવ સા
 ગરથી પાર બિતારો ॥ શ્રી હૃથીણાગિર મંડણ સો
 હે, તિહાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે ॥ ૨૧ ॥ પદ્મ
 સાગર ગુફરાન પસાયા, શ્રી ગુણ સાગરકે મન
 લાયાં ॥ ૨૨ ॥ નર નારી એક ચિત્તે ગાવે, તે મન વં
 છિત નિશ્ચેં પાવે ॥ ૨૩ ॥ ॥ ઈતિ શ્રી શાંતિ બિન
 વિનતિ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રીવર્ધમાન બિન સ્તુતિ ॥

શ્રીસિધ્ધારથ કુલ શણગાર, ત્રિશલા નંદન
 ગ આધાર ॥ સુંદર સોહે સોવન વાન, શરણ તુમ
 શં શ્રીવર્ધમાન ॥ ૨૪ ॥ એ આંકણી ॥ તુમ નામેં ના
 વે આપદા, લૂત પ્રેત અંતર નવિકદા ॥ રોગ શોભ
 ચિંતા નવિ બનણ, શરણનાશ તુમ નામેં લહિયેં
 સંપદા, તુમ નામેં મન વંછિત મુદા ॥ તુમ નામેં લ

હિયેં સમાન ॥ શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ દુર્લ્ભ ન દુષ્ટ વૈરી વિ
 કરાલ, તુમ નામેં નાસે તહાલ ॥ તુમ નામેં દિન
 દિન કલ્યાણ, શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ગ્રહાદિક પીડા ન
 વિ કરે, નામ તુમારેં ને અનુસરે ॥ ધર્મસિંઘ મુ
 નિ લાવ પ્રધાન, શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રીગૌતમસ્વામીની સઝડાય ॥
 દેશી ચોપાઈની.

વીર બિનેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ ન્ખો
 નિશ દીશ ॥ ને કીલેં ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિ
 લસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામેં ગયવર થેઢે,
 મન વંછિત હેલા સંપલે ॥ ગૌતમ નામેં નાવે રોગ,
 ગૌતમ નામેં સર્વ સંભેગ ॥ ૨ ॥ ને વૈરી વિરજ્યા વં
 કડા, નસ નામેં નાવે દૂકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ મંડે
 પ્રાણ, તે ગૌતમના કડે વજાણ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામેં
 નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામેં વાઘે આયા ॥ ગૌતમ નિ
 નશાસન શણગાર, ગૌતમ નામેં ન્ય ન્ય કારા ॥ ૪ ॥
 શાલ ઘાલ સુરહાં ઘટ ગોલ, મન વંછિત કાપડ તંજો
 લા ॥ ઘરેં સુઘરણી નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામેં પુત્ર
 વિનીત ॥ ૫ ॥ ગૌતમ બિદ્યો અવિચલ લાણ, ગૌત
 મ નામ ન્ખો ન્ય ન્ય ॥ મોટાં મંદિર મેરે સમાન,

गौतम नामें सइल विहाण ॥ ६ ॥ घर भयगत
 घोडानी न्नेड, पहोंये चाई वंछित डोड ॥ महिय
 लभाने मड़ोटा राय, न्ने तूडे गौतमना पाय ॥ ७ ॥
 गौतम प्रणम्यां पातिउ टले, उत्तम नरनी संगति
 मले ॥ गौतम नामें निर्मल ज्ञान, गौतम नामें वा
 धे वान ॥ ८ ॥ पुण्यवंत अवधारो सहु, गुई गौत
 मना गुण छे जहु ॥ ९ ॥ उहे वावण्य समय हर न्नेड,
 गौतम तूडे संपत डोड ॥ १० ॥ छिति ॥

॥ अथ शांतिनाथनुं स्तवन ॥ प्रलातें उहेवानुं.

सुणो शांतिनिणंद सोलागी, हुंतो थयो तुम
 गुण रागी ॥ तुमें नीरागी लगवंत, न्नेतां डिम प
 डसे तंत ॥ १ ॥ हुंतो क्रोध उषायें लरिओ, तुंतो स
 मता रसनो हरिओ ॥ हुंतो अज्ञानें आवरियो, तुं
 तो केवल कमला चरियो ॥ २ ॥ हुंतो विषया सुजनो
 आशी, तेंतो विषय डीध निराशी ॥ हुंतो ऊरमने ला
 रें लख्यो, तुमें कर्मनो लार निचाख्यो ॥ ३ ॥ हुंतो
 मोह तणे चरा पडिओ, तुंतो सजल मोहने नडिओ
 ॥ हुंतो लव समुद्रमां जूतो, तुंतो शिव मंदिरमां पो
 होतो ॥ ४ ॥ माहारे लन्म भरएनो न्नेरो, तेंतो तो-

ઝ્યો તેહનો ઘેરો ॥ મહારો પાસો ન મેલેલ રાગ, પ્ર
 લુ તુમેં તો થયા વીતરાગ ॥ પાપા મુને માયાયેં મે
 લી કંસી, તુમેં નિરબંધ થયા અવિનાશી ॥ હું તો
 સમકેન થીરેં અધૂરો, તૂંતો સકલ પદારથેં પૂરો ॥
 ॥ હામાહારે તો તુંહિલ એક, તાહારે મુઝ સારિ-
 જા છે અનેક ॥ હું તો મનથી ન મેલું માન, તુમેં
 માન રહિત લગવાન ॥ જામાહારેં કીધું તે શું થા
 ય, તમેં રંક તણેં કરો રાય ॥ તુમેં એક કરો મેહે
 રખાની, માહારો મુઝરો લેન્ને માની ॥ ટાએક વા
 રન્ને નબરેં નિરખો, તો હું થાજિં તુમ ગુણ સરિ-
 જો ॥ ને સેવક તુમ ગુણ ગાસે, તે તુમ સરિજો ગુ
 ણી થાશે ॥ જાલવો લવ તુમારી સેવા, હું તો મા
 ગું છું દેવાધિ દેવા ॥ સાહામૂં ન્યૂવોને સેવક નાણી,
 એમ બિદયરતનની વાણી ॥ જાઠ ઈતિ ॥

॥ અથ પારસનાથ સ્તોત્ર પ્રારંભઃ ॥
 આપણા ઘર જેઠા લીલ કરો, નિલ પુત્ર કલ-
 ત્રશું પ્રેમ ધરો ॥ તુમેં દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય
 પાસ નપો શ્રીન્નિ રૂડો ॥ જામન વંછિત સઘલાંડા
 ન સરે, શિર બીપર થામર છત્ર ધરે ॥ કલમલ થા
 લે આગલ ઘોડો, નિત્ય પાસ નપો શ્રીન્નિ રૂડો ॥

॥ શાલ્મૂત પ્રેત પિશાચ વલી, સાયણીને દાયણી
 નય રતી ॥ છલ છિદ્ર ન ડોઈ લાગે બેડો ॥ નિત્ય
 ॥ ડાઁઁકાંતર તાવસીઓ દાહ, ઓષધ વિણ ન
 ચેં જણ માંહ ॥ નવિ દુઃખે માથું પગ ગૂડો ॥ નિત્ય
 ॥ ન્નાકુંઠમાલા ગડ ગુંજડ સજલા, તસ બિદર રો
 ગટલે સઘલા ॥ પીડા ન કરે ફીણ ગલ ફીડો, નિ
 ત્યનાપે ॥ ન્નગતો તીર્થંકર પાસ જહૂ, એમ ન્નણે
 સઘલો ન્નગત સહૂ ॥ તતક્ષણ અશુભ કરમ તોડે,
 નિત્યનાદા ॥ પાસ વણારસિ પુરિ નગરી, તિહાં બિ
 દ્યો બિનવર બિદ્ય કરી ॥ સમય સુંદર કહે કર
 બેડો ॥ નિત્યનાડા ઈતિ ॥

અથ પંથપરમેષ્ઠિ ગુણવર્ણન સઝઝાય.
 પ્રભાત સમય કહેવાની.

સુજ કારણ લવિયણ, સમર્થ નિત નવકારા ॥
 બિનશાસન આગમ, ચૌદ પૂરવનો સાર ॥ ૧ ॥ એ
 મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લાલે પાર ॥ સુરતરે ભેમ
 સંચિત, વંછિત ફેલ દતાર ॥ શાસુર ઘનવ માનવ,
 સેવ કરે કર બેડ ॥ લુબિ મંડલ વિચરે, તારે લવિ
 યણ કોડાડા ॥ સુર છંદે વિલસે, અતિશય ન-
 સ અનંત ॥ પદ પહેલે પ્રણમું, અરિગંભન અરિ-

હું તાજા ને પનરે ભેદે, સિધ્ધ થયા લગવંત ॥
 પંચમી ગતિ પોહોતા, અષ્ટ કરમ કરી અંત ॥ પા
 કલ અકલ સરૂપી, અક્ષય પદવી તેહ ॥ નિનવર
 પય પ્રણમું, જીને પદવલી એહ ॥ દુઃખ છાત્રાર
 ધુરંધર, સુંદર શશિ નેમ શોભે ॥ કરે સારણ વા
 રણ, ગુણ છત્રીશે ચોભે ॥ જા સૂત્ર ન્નણ શિરોમ
 ણિ, સાગર નેમ ગંભીર ॥ ત્રીને પદ નમિયે, આ
 ચારણ ગુણ ધીર ॥ દુઃખ શ્રુતધર ગુણ આગર,
 સૂત્ર લણાવે સાર ॥ તપ વિધ સંભેળે, લાંબે અર્થ
 વિચાર ॥ બ્રહ્મા મુનિવર ગુણ ભુક્તા, કહિયે તે ઊવ
 ઝડાવ ॥ થોથે પદ નમિયે, અહોનિશ તેહના પાય
 ॥ ૧૧ ॥ પંચાશ્રવ દાલે, પાલે પંચાચાર ॥ તપ સ્ત્રી
 ગુણ ધારી, વારે વિષય વિકાર ॥ ૧૨ ॥ ત્રસ થાવર
 પીયર, લોક માંહે ને સાધ ॥ ત્રિવિધે કરી પ્રણમું,
 પરમારથ નેણે લાધ ॥ ૧૩ ॥ અરિ કરિ હરિ સાર્થ
 ણી, દાર્ઢી લૂત વેતાલ ॥ સવિ પાપ વિણાસે,
 લાસે મંગલ માલ ॥ ૧૪ ॥ એણે સમસ્ત્યાં સંકટ,
 દૂર દલે તહાલ ॥ એમ નપે નિન ગુણ, સુંદર શિ
 ષ્ય રસાલ ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ સીમંધર બિન સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

શ્રી સીમંધર સ્વામી સુણો, નામ પ્રતાપ ઘણો

તમ તણો ॥ લવલવનાં ટાલીનેં પાપ, ભગમાં ઘ
ણો તુમ નામ પ્રતાપ ॥ ૧ ॥ તુમ દરિસનથી નાસે પા
પ, તુમ દરિસનથી રહે સંતાપ ॥ તુમ સેવા નિત્ય
નિત્ય કીલ્યેં, માનવ લવ લાહો લીલ્યેં ॥ ૨ ॥ રત્ન
ચિંતામણિ સરજું નામ, કામ ધેનુ ભિમ પૂરે હામ
॥ કલ્પવૃક્ષ ભિમ વંછિત દીગ્ને, તિમ પ્રભુજી રૂપ રા
જો હીયે ॥ ૩ ॥ દેવ અનેક નિહાલ્યા ઘણા, તેમાં કિ
હાંથી તુમ ગુણ તણા ॥ ચરણ કમલની સેવા ક
રૂં, સદા તુમારૂં ધ્યાનલ ધરૂં ॥ ૪ ॥ મોહોટા મહેર
કરે સદિ દેવ, નાણે નહીં સેવકની સેવ ॥ ૫ ॥ ચાકર
તો ચૂંકે ચાકરી, ઠાકુર પાલે હેતલ ધરી ॥ ૬ ॥ મેં
સેવ્યો તાહારો દરજાર, દીઠો બિરદ મુગતિ દાંતાર
॥ તાહારી સેવા અતિ સુખકાર, ત્રિલુવનમાં એ
ક તું કિરતાર ॥ ૭ ॥ માહા વિદેહમાં પ્રભુનો વાસ,
ભયવંતા બિન પૂરે આસ ॥ ૮ ॥ અવધી ને વંદન કરે,
લલિત લવની મનમાં ધરે ॥ ૯ ॥ કાકડીના નિધિ કી-
નેં આનંદ, વદન બિરાલે પૂનમ ચંદ્ર ॥ ૧૦ ॥ ચોરાશી-
લજ પૂરવ આય, ધનુષ પાંચશેં બંધી કાચ ॥ ૧૧ ॥
ભિમ ભલધર વરશે એક ધાર, તિમ પ્રભુની દેશના

સુવિચાર પાનીરથકી નેમ દલે દુકાલ, તેમ પ્રલુ-
 નામે મંગલ માલ પાલા ત્વાજ્ય અમારાં બિદ્યાં
 ન્નેય, દૃપા તમારી પૂરણ હોય પા ભન્મ ભન્મના પા
 તિક ગયાં, ને બિનવરલ થઈ તુમ દયા પાળા
 દુર્લભ ભગમાં તાહુરિં નામ, તે ધન નર ને સમ
 રે સામ પારસ થકી નેમ કંચન થાય, તેમ પ્રલુ
 નામે નિર્મલ કાય પાળા સીતલ નેમ ગંગાનું નીર,
 તેમ સુજ દાયક સામિ સધીર પા મહેર નર પ્રલુ-
 લ કીલ્યે, વંછિત અવિચલ પદ દીલ્યે પાળા
 સંવત સતર એકોતેર નળા, ભાદરવા સુદિ તેર
 સ ગુણ બાણ પા ગાયા બિન કુંતલ પુર ગામ, ગં
 ગા મુનિ કહે કરી પ્રણામ પાળા ઈતિ

અંથ સામાયિકમાં બ્રહ્મીશ દોષ દાલવાની
 સજ્જાય પ્રભાતે કહેવી, તે લખીયે છેયે પા
 આવક વ્રતધારી, ગુણ સામાયિક કીને અંકે
 અવતારે, શિવસુખ ફલ ભિમ લીને પાતસ દોષ બ્ર-
 હ્મીશો, ધિર ચિત્તે પરહા કીને પાદશ દશ મનવચન
 ના, બાર કાયાના કહીને પાળા પગ બિપર પગલાં,
 થિડાવી નવી બેસે પા અધિરાસન છંડી, દષ્ટિ ચંચ
 લતા વિશેષે પા ઘર કાલ ન કીને, ઓઢિંગાણ નવિ

લેવો ॥ તનુયે અંગ મોડન, આલસ ખરન ન જણો
 વો ॥ શાટાયિકા ન વગાડે, મેલ નહીં ઊતરાવે ॥ ન
 કરાવે વિસામણ, ઊંધ તને લલે લાવે ॥ એ બાર
 કાયાના, દોષ તને બુધ્ધિવંત ॥ એક વિધ સામા
 યિક, લાંબ્યો શ્રી લગવંત ॥ ૩ ॥ તને વચન દૂષણ
 દશ, દુવિધ સામાયિક લાંબે ॥ કુવચન નવિ જો-
 લે, નિબુણ નવિ પરકાશો ॥ ઊચિરે ન અન્નણ્યું,
 અલિક વચન નવિ આજે ॥ નિબ છંદે ન જોલે, દૂ-
 ષણ પરનાં ન દાજે ॥ ગા વિકથા થઈ વર્ણે, બડ બ
 ડ કરતો ન જોલે ॥ ન્નજો આવો ન ભલપે, હસતાં
 છિન્ન ન જોલે ॥ હવે મનનાં દૂષણ, દોષ તને બુ
 ધ્ધિવંત ॥ એ ત્રિવિધ સામાયિક, ગ્રહો સદા ગુણ
 વંત ॥ પાપન લોલ ધરીને, સામાયિક નવિ સેવે
 ॥ નિબ કીર્તિ સુણીને, હરજે નહીં સ્વયમેવ ॥ અધ
 કીને ઓછી, વેલા વિચાર ન જો ॥ કીરતિ નવી
 વંછે, મન અભિમાન ન આણે ॥ દા બીહીતો ન
 વી જોસે, હૃદય થડાવીને રીસ ॥ ન કરે નીઆણું,
 ધનાદિક નિસદીસ ॥ સામાયિક ફલનો, હૃદય
 સંશય નવિ રાજે ॥ અવિનય મન નાણે, શ્રી ભિન
 ન એમ લાંબે ॥ ગા આવશ્યક નિર્યુક્તે, જોલ્યા
 બગીશ દોષ ॥ ન્નણીને આવડ, કરે સામાયિક પોષ

॥ પૂન્ય શ્રી તેજસિંઘજી, સૂરત નયર ચોમાસે ॥ વ
 રસ સત્તર અઢાવને, ગણિ કાઠાનજી એમલાંજે
 ॥ ૮ ॥ ઈતિ સામાયિક બ્રહ્મીશ દોષ ટાલવાની સ
 ઝઝાય સંપૂર્ણ ॥

અથ શ્રાવકના એકવીશ ગુણની સઝઝાય
 ચોપાઈ રાગમાં ॥

સરસતિ ચરણ નભાવું શીશ, શ્રાવકના ગુણ
 કહું એકવીશ ॥ પહેલે જોલે લન્ન ઘરે, જીને જો
 લેં દયા આદરે ॥ ૧ ॥ આનંદ કારી પરસન પિત્ત,
 આગમ વચન વિશ્વાસી નિત ॥ ઢાંકે વલી પરાયા
 દોષ, પર જીપગારી સહેજ સંતોષ ॥ ૨ ॥ સૌમ્ય નન્દ
 સમ દષ્ટેં નૂલે, અવગુણ ઢાંકીને ગુણ લીએ ॥ જોલે
 મધુર વચન ન્ન ઈષ્ટ, દીર્ઘ વિચારી હોય ગરિષ્ઠ
 ॥ ૩ ॥ આલે નિત્ય લલી પરેં સદા, નિરમલ જુ-
 ધિ વસાવે રિદા ॥ કીધો ગુણ ન વીસારે નેહ, ધ
 મ દયા લય લીનો તેહ ॥ જાનહીં દીન નહીં મુજ
 અહંકાર, નવિ લોપે કુલનો આચાર ॥ વંદે બિન
 દરિસન સંભતિ, ન ચલે દૃષ્ટા પરેં સમકિતિ ॥ ૪ ॥
 પાપ કર્મનો મારગ તને, બિનની આણા મન
 માં લને ॥ એ એકવીશ જોલ પરિભાણ, ધન

ધન શ્રાવક તેહ સુન્નણા ૧૬૫ ઈતિ ૧૧

અથ શિખામણની સઝાય ૧૧

લગવતિ લારતિ થિરણ નમેવ, સહગુરૂ નામ
સદા સમરેવ ૧૧ જોલીશ હું એણી પરેં આચાર, ને
ઈ લેને ન્હણ વિચાર ૧૧૧૫ પંડિત તે ને નાણે ગર્વ,
જ્ઞાની તેને ન્હણે સર્વ ૧૧ તપસી તેનેં ન ધરે ક્રોધ,
અષ્ટ કરમ છંપે તે નેધ ૧૧૨૫ ઊત્તમ તેને જોલે
ન્યાય, ધર્મી તેને મન નિરમાય ૧૧ ઠાકુર તેને પા
લેવાસ, સદ્ગુરૂ તેને લાંબે સાથ ૧૧૩૫ ગીરિઓ
તેને ગુણ આગલો, પરનારી છંડે તે લલો ૧૧ મેલો
તેને નિંદા કરે, પાપી તે હિંસા આચરે ૧૧૪૫ મા
તા તેને બિનવર તણી, કીરતિ તેને બીને સુણી
૧૧૫૫ બિધિવંત ગૌતમ ગણધાર, બુધિવંત તે અલ
ય કુમાર ૧૧૬૫ શ્રાવક તેને લહે નવ તત્ત્વ, કાચર
તેને મૂકે સત્ત્વ ૧૧ મંત્ર જરો ને શ્રી નવકાર, દેવ
જરો ને મુક્તિ દાતાર ૧૧૭૫ પદવી તે તીર્થંકર ત
ણી, મતિ તેને બીપને આપણી ૧૧૮૫ સમકિત તે ને
સાથો ગમે, મિથ્યા મતિ તે લૂલો લમે ૧૧૯૫ મહો
ડો ને ન્હણે પર પીડ, ધનવંત તેને લાંબે લીડ ૧૧
૧૧૦૫ નવશ આણે તે જલવંત, આલસ થડી અલ

ગો પુણ્યવંત ॥ દાકામી નર તે કહિયેં અંધ, મોહ
 નલ તે મહોતો જંધ ॥ દારિદ્રી ને ધર્મે હીન, દુ
 ર્ગતિ માંહેં રહે તે દીન ॥ જાગ્યામ તેને જો-
 લે દયા, મુનિવર તેને પાલે ક્રિયા ॥ સંતોષી તે
 સુજિયા થયા, દુઃખિઆ તેને લોભેં ગ્રહ્યા ॥ જા
 નારી તેને હોયે સતી, દર્શન તે જોધો મુહપત્તી ॥
 રાગ દ્વેષ ટાલે તે ન્તી, સૂઘું નળે તે બિનમતિ ॥
 ॥ જાકાયા તેને શીયલેં પવિત્ર, વડપણ પાલે તે
 હિન પુત્ર ॥ માયા રહિત હોયે તે મિત્ર, ધર્મ હાણ
 કરે તે શત્રુ ॥ જાવૈરાગી તે વિરમે રાગ, તાર
 તે લવ તરે અથાગ ॥ રૌરવ નરક તણો જો માગ,
 છાગ હુણીને મંડે નગ ॥ જાકા દેહ માંહેં તે સારી
 જીહ, ધરમ થાય તે લેજે દીહ ॥ રસ માંહેં જીપશ
 મરસ લીહ, થૂલિલન મુનિવરમાં સિંહ ॥ જા
 સાચું તેને બિનનું નામ, બિનવર ધર્મ કરો અલિ
 રામ ॥ ન્યાયવંત ને માં કહિયેં રામ, નેજી તેને જી
 તે કામ ॥ જાજો જોલ જોલ્યા મેં જરા, સાર ન
 થી જોહથી જીપરા ॥ કહે પંડિત લક્ષ્મી કલ્લોલ,
 ધર્મ રંગ મન ધરને થોલ ॥ જાકા ઈતિ ॥

અથ શ્રાવકની કરુણીની સઝાયા થોપાઈની દેશીમાં

શ્રાવક તું ઊઠને પરભાત, ચાર ઘડી લેઈ પા
 છલી રાત ॥ મનમાં સમરે શ્રીનવકાર, નિમ પા
 મે ભવ સાયર પાર ॥ ૧ ॥ કવણ દેવ કવણ ગુરૂ ધ
 મ, કવણ અમારે છે કુલ કર્મ ॥ કવણ અમારે છે
 વિવસાય, એહવં ચિંત ને મન માય ॥ રા સામા
 યિહ લેને મન. ર્મ તણી હિયંડ ધરિ છુ
 ધ્ય. યાણી તણું, પાતક આલો
 વને નિ કરે પશ્ચાન્નાણ,
 ને ગણને સૂત્ર
 તાના ચિંતય
 યાં સીમાડ

મેલીશ એકે ઘડી ॥૮॥ વાડૂ શુધ્ધ કરને વ્યાપાર,
 ઓછા અધિકાનો પરિહાર ॥ મ ભરીશ કેહની દૂ
 ડી સાજ, દૂડા ન્નશું કથન મ ભાજ ॥૯॥ અનંતકા
 ચ કહિયે જત્રીશ, અલક્ષ્ય જાવીશે વિસવા વી
 શ ॥ તે ભક્ષણ નવિ કીને કિમે, કાચા ફૂણ ફલ
 મત ભિમે ॥૧૦॥ રાત્રિ લોન્નના જહુ દોષ, ન્ન
 ણીને કરને સંતોષ ॥ શાન સાજૂ લોહને ગલી, મ
 ઘુ ધાવડી મત બેચો વલી ત્રી મ કરાવીશ
 રંગણ પાશ, દૂષણ ઘણાં ક ત ગ
 લને જે જે વાર અ વારા
 ॥૧૧॥ ભવાણી
 પુન્ય ॥ છાણ
 પાપ ન. હોર

આરંભ, પાલો શીલ તલ મન દંભ ૥૧૭ ૥ દિવસ
છતાં કરને ચલિવિહાર, ચારે આહાર તણો પ-
રિહાર ૥ ચારે શરણાં કરી દટ હને, સાગારી અણસ
ણ લઈ સુને ૥૧૮ ૥ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહ-
થી લહિયેં લવનો છેહ ૥ આઠે કરમ પડે પાતલાં,
પાપ તણા છૂટે આમલા ૥૧૯ ૥ વારે લહિયેં અમર વિ-
માન, અનુક્રમેં લહિયેં શિવપુર થાન ૥ કહે ગણિ-
કાન શિખામણ એહ, કરણી દુઃખ હરણી છે તે
હાશના ઈતિ ૥

અથ શોલ સતીની સજ્જાય ૥

આદિનાથ આદે ભિનવર વંદિ, સફલ મનોરથ
કીલ્યેં એ ૥ પ્રલાતેં ઊઠી મંગલિકા કામેં, શોલ સ-
તીનાં નામ લીલ્યેં એ ૥ ૧ ૥ જાલ કુંવારી ભગદિત
કારી, જાહ્લી લરતની જેહેનડી એ ૥ ઘટ ઘટ આ-
પિ અક્ષર રૂપી, શોલ સતીમાં ને વડી એ ૥ ૨ ૥
જાહુ જલ લગિની, સતિય શિરોમણિ, સુંદરી નામેં
અપ્પલ સુતા એ ૥ અંગ સરૂપેં ત્રિભુવન માંહે, નેહ
અનોપમ ગુણ યુતા એ ૥ ૩ ૥ ચંદન જાલા જાલપણે
થી, શીયલવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ૥ અડદના જાન-
કુસા વીર પ્રતિ લાલ્યા, કેવલ લહિ વ્રત લાવિકા એ ૥

॥ ज्ञानाग्निसेन धूम्रा धारणी नंदनी, राक्षसती नेम
 वल्लभा ॥ १ ॥ यौवन वेशों कामने बंती, संयम लीजे
 देव दुल्लभा ॥ २ ॥ पंथ तरतारी पांडवनारी, सौ
 पद तनया वजाणीये ॥ ३ ॥ अकशो आठे थीर पूरा
 एा, शीयल भहिमा तसु नणीये ॥ ४ ॥ दशरथ
 नृपनी नारी निरपम, डौशल्या दुल्यंद्रिका ॥ ५ ॥
 शीयल सल्लूणी रामनेता, पुण्य तणी परना-
 लिका ॥ ६ ॥ कौशंजिक नामें सतानिक नामें, रा-
 न्य करे रंग रागओ ॥ ७ ॥ तस धर धरणी भृगा
 वती सती, सुर लवनें बरा गागओ ॥ ८ ॥ सु-
 लसा साथी शीयल न डायी, साथी नहीं विषयार
 से ॥ ९ ॥ सुजडुं नेतां पाप पलाओ, नाम लेतां भ-
 न गिल्लसे ॥ १० ॥ राम रघुवंशी तेहनी कामि-
 नी, बनक सुता सीता सती ॥ ११ ॥ सहु नणे
 घीळ करतां, अनल शीतल थयो शीयलथी ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ डाये तातणे थारणी जांधी, इवा थडी बल
 डाढीयुं ॥ १४ ॥ कलंक गितारवा सतिज सुलभा, थंपा
 पोल गिघाडीओ ॥ १५ ॥ सुर नर वंदित शीय-
 ल अजंडित, शीवा शिवपद गामिनी ॥ १६ ॥ नेहने
 नामें निर्मल थछये, जलिहारी तसु नामनी ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ हस्तिनापुरें पांडुरायनी, कुंता नामें कामि

ની એ ૥ પાંડવ માતા દશે દશારની, જેહેન પતિ
 વ્રતા પશ્ચિની એ ૥ ૧૩ ૥ શિલવતી નામે શીલવ્રત
 ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદિયે એ ૥ નામ નપંતા
 પાતક ન્નએ, દરિસને દુરિત નિકંદિયે એ ૥ ૧૪ ૥
 નિષેધા નગરી નલય નરિંદની, દમયંતી તસ્મુ ગેહિ
 ની એ ૥ સંકટ પડતાં શીયલ ન રાજ્યું, ત્રિભુવન કી
 ર્તિ તેહની એ ૥ ૧૫ ૥ અનંગ અનિતા ભગ ન્ન પૂર્ણિ
 ત, પુષ્પ ચૂલાને પ્રભાવતી એ ૥ વિશ્વ વિખ્યાતા કા-
 મિત દાતા, શીલભી સતી પદમાવતી એ ૥ ૧૬ ૥ વીરે
 લાંબી શાસ્ત્ર છે સાંબી, ઊદય રતન નંપે મુદા એ ૥
 ક્ષાણું વાહતાં ને નર લણશે, તે લેશે સુખ સંપદા
 એ ૥ ૧૭ ૥ ઈતિ ૥

અથ નવકારનો છંદ પ્રારંભઃ ૥

૥ ઘોષ ૥ વંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી ભિન્નશા-
 સન સાર ૥ નિશ્ચય શ્રી નવકાર નિત, નપતાં ન-
 ય નયકાર ૥ ૧ ૥ અડશઃ અક્ષર અધિક ફલ, ન
 વ પદ નવે નિધાન ૥ વીતરાગ સ્વયં મુખવદે, પંથ
 પરમેષ્ઠિ પ્રધાન ૥ ૨ ૥ એક ન અક્ષર એક ચિત્ત, સમ
 ર્યાં સંપત થાય ૥ સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર
 પલાય ૥ ૩ ૥ સકલ મંત્ર શિર મુકુટ મણિ, સદ્ગુરુ

લાખિત સારા સોલવિયા એક ચિત્તશું, નિત્ય ન
 પિયેં નવકારાજા છંદ હાટકીની ચાલ નવકાર
 થકી શ્રીપાલ નરેસર, પામ્યો રાન્ય પ્રસિદ્ધાસમ
 શાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવન પુરી સો સિ
 દ્ધા નવ લાજ નપંતાં નરક નિવારે, પામે લવનો પાર
 ાસોલવિયા ભત્તેં ચોખેં ચિત્તેં, નિત નપિયેં નવકાર
 ાપાએ આંકણી ાજાંધી વડ સાજા છીકે જેસી, હે
 ઠલ કુંડ હુતાસ ાતસ્કરને મંત્ર સમર્પ્યો શ્રાવકે,
 ઊડ્યો તે આકાશ ાશુભ રીત નપ્યો વિષધર વિષ
 ટાલે, ઢાલે અમૃત ધાર ાસોલવિયા ાશ ાબી
 ન્નેરા કારણ રાય મહાજલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધા
 નેણેં નવકારેં હુત્યા ટાલી, પામ્યો ચક્ષ પ્રતિજો
 ધા નવક્રોડ નપંતા થાયે ભિનવર, ઈશ્યો છે અ
 ધિકાર ાસોલવિયા ાડાપતિ પતિ શીખ્યો મુ
 નિવર પાસેં, મહા મંત્ર મન શુદ્ધ ાપરલવ તે રા
 સિંધ પૃથિવી પતિ, પામ્યો પરિગલ અર્ધ્ય ાએ મં
 ત્ર થકી અમરાપુર પહોતો, આરિદત્ત સુવિચાર ા
 સોલવિયા ાજા સંન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પં
 આગ્નિ પરન્નલ ાપેખ્યો શ્રીપાસ કુમારેં પન્નજ,
 અધ જલતો તે ટાલ ાસંલલાલ્યો નવકાર સ્વયં
 મુજ, ઈન્દ્ર લુવન અવતાર ાસોલવિયા ાપામન

शुद्ध नपतां भयणा सुंदरी, पामि पीयु संयोगा
 श्रीगे ध्यानें कष्ट दल्युं गिंजरनुं, रक्त पीतनी रोग
 ॥ निश्चें डरी नपतां नव निधि थाय, घरभ तणो
 आधार ॥ सोलवियाणा ॥ दाघट भांहें हृष्टा लुयं
 गम घाल्यो, घरणी डरवा घात ॥ परमेष्टि प्रलावे
 हार ते डुलनो, वसुधा भांहें विज्यात ॥ कमसाव
 तीये पंगूल डीघो, पाप तणो परिहार ॥ सोलवि
 याणा ॥ गयणांगण नति राजी गृहिणी, पाडी
 जाण प्रहार ॥ पट पंथ सुणतां पांडु रायनी, तेथ
 ठ कुंता नार ॥ अमे भंत्र अमुलिक भदिभां भहीरो, ल
 व दुजे लंगन हार ॥ सोलवियाणा ॥ संजलने डं
 जल डादव डाढ्या, शडट पांथशें परिमाण ॥ दीघो
 नवडार गया देवसोडे, विलसे अमर विभान ॥ अमे
 भंत्र थडी संपत्त वसुधातवे, विलसे नैन विहार ॥
 सोलवियाणा ॥ आगे थोवीशी हुंठ अनंती,
 होशे वार अनंत ॥ नवडार तणी डोठ आदि न
 नणी, ठम लांजे लगवंत ॥ पूरव दिशि गणियें
 आदि प्रपंथें, समर्यां सपत्त सार ॥ सोलविया
 णा ॥ पांथ परमेष्टि सुरपट पामे, ने हृत कर्म ङ्गो
 रा ॥ समवसरण भां प्रत्यक्ष पोण्यो, भणिघरने अ
 ड मोरा ॥ सद्गुने सन्भुज विधियें समरतां, सड

લભ્ય સંસાર ॥ સોલવિયાના ૧૧ ॥ સૂલિકા રોપ
 ૧૮ તસ્કર ડીધો, લોહ જરો પરસિધ્ધ ॥ તિહાં શેઠે
 નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની રિધ્ધ ॥ શેઠ ઘ
 ર આવી વિદ્ધ નિવાસ્યાં, સુર કરી મનોહાર ॥ સો-
 લવિયાના ૧૨ ॥ પંથ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાનન પંથ, પંથ દા
 ન આરિત્ર ॥ પંથ સજ્જાય મહાવ્રત પંથ, પંથ સ-
 મિતિ સમકિત ॥ પંથ પ્રમાદ વિષય તલ પંથ હ, પા
 લો પંથ આર ॥ સોલવિયાના ૧૩ ॥ કલશ ॥ નિત્ય
 પિયે નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખ દાયક ॥ શુદ્ધ મં
 ત્ર જો શાશ્વતો, જો મન પેળનાયક ॥ શ્રી અરિહંત
 સુસિધ્ધ આચારન ગણિનેં, શ્રી ઊવજ્જાય ભાવે
 સુસાધુ પંથ પરમેષ્ઠિ થુણીનેં ॥ નવકાર સાર સં-
 સાર છે, કુશલ લાલ વાચક કહે ॥ જો કથિતે આરા
 ધતાં, વિવિધ અધિ વંછિત લહે ॥ ૧૪ ॥ ઈતિ ॥ ॥

અથ માહાવીર નિન સ્તવન પ્રારંભઃ ॥
 વીર નિણંદ થોવીશભા, ત્રિશલા નેહની માય ॥
 ભૂપ પિતા ભગવંતનો, નર સિધ્ધારથ રાથ ॥ ૧ ॥ સિ
 ધ્યારથ કુલ જીપનો, વર્ધ્યમાન નેહનું નામ ॥ તે પ્ર
 ભુના હું ગુણ સ્તવું, પ્રેમે કડું પ્રણામ ॥ ૨ ॥ આઠે મ
 દ નેણે બંધ્યા, રાલ્યા દોષ અઢાર ॥ સકલ પાપ પર

ન્નવિજ્ઞાં, હણી કપાયે ચાર ॥૩૮॥ અનિત્ય લાવના
 લાવતાં, લીધું કેવલ જ્ઞાન ॥ તે બિનવરને સમરિ
 થેં, સો અ ધરે નિત ધ્યાન ॥ ૩૯ ॥ પંથ મહા વ્રતનો
 ધણી, વાણી ગુણ પાંત્રીશ ॥ સમીસરણે બેઠા
 પ્રભુ, નગત નમે નિશ દિશ ॥ ૪૦ ॥ અતિશય થો
 ત્રીશ બિનતણા, રંગે દીએ બિપદેશ ॥ વેર વિરોધ
 સર્વે દલ્યા, દાલ્યા સકલ કલેશ ॥ ૪૧ ॥ તે બિનવ
 રને સમરિથેં, આદિ દેવ અરિહંત ॥ સૂક્ષ્મ જાદ
 ર બવને, ન હણે તું ભગવંત ॥ ૪૨ ॥ મૃષા સુજ જો
 લે નહીં, વચન વદે અતિ જાશ ॥ તું સામી તું જા
 ધવા, તું ઠાકોર હું ઘસ ॥ ૪૩ ॥ મણિ મુગતા ફલ
 દેખીને, ન થલે સ્વામી મન ॥ કંચન પથર સમ
 ગણે, તું બિનવર ધન્ય ધન્ય ॥ ૪૪ ॥ સ્ત્રી સંગથી
 વેગલો, નેણે વશ કીધો છે કામ ॥ તે પરમેસર દે
 વતા, તેહનું લીને નામ ॥ ૪૫ ॥ ધણ કણ કંચન ગા
 મપુર, મૂર્છા નહીં ભગવંત ॥ તે બિનવર સમરેસ
 ધા, નિમ લહું સુજ અનંત ॥ ૪૬ ॥ સમસ્થો રાગ
 ધરે નહીં, દુહવ્યો ન કરે દ્વેષ ॥ ક્રોધ માન માયા
 નહીં, લોભ નહીં તસરેજ ॥ ૪૭ ॥ મોહ મધ્ધર ન
 હીં વીરને, નહીં પરનિંદા ઢાલ ॥ પરનાં મર્મ સુજ
 નવિ કહે, નવિ દીએ અવરને આલ ॥ ૪૮ ॥ હાસ્થ

વિનોદ ક્રીડા નહીં, નહીં લય નહીં અજ્ઞાન ॥ નિસ્ત
 નહીં મહા વીરને, સ્વામી નિર્મલ જ્ઞાન ॥ ૧૧ ॥ વીર
 દુર્ગંધા નવિ કરે, ન કરે શોક સંતાપ ॥ તે બિનવર
 ને સમરતાં, નન્યે પૂરવ પાપ ॥ ૧૨ ॥ પાંચેં ઈદ્રિ
 ય વશ કરી, દાત્યાં આઠે કર્મ ॥ લલિત લલવ પ્રતિ
 જોધિઆ, દીપાવ્યો બિન ધર્મ ॥ ૧૩ ॥ સંયમ ચોજું
 પાલિયું, નિર્મલ ગંગા નીર ॥ સકલ કર્મને ક્ષયક
 રી, મોક્ષ ગયા મહા વીર ॥ ૧૪ ॥ અરિહા દેવ ને સિધ્ધ
 હુવા, સોય નમું નિશ દિશ ॥ રિષલ દાસ ચરણે ન
 મે, સંઘની પૂરો નગીશ ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીરાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

નમો નિત્ય દેવાધિદેવં ચ વીરં, ગરિષ્ઠં ગુણે-
 જ્ઞાનિદં ધ્યાન ધીરં ॥ ૧ ॥ નરા નન્મનાં દુઃખ નયે તે દૂ
 રેં, મનોવાંછિત શ્રી મહાવીર પૂરે ॥ ૨ ॥ નસ ધ્યાન-
 થી ન્હૂઓ શ્રેણિક રાન્ન, પદં તીર્થનાથં ચ જંઘં સ
 કાન્ન ॥ લલવ એક માંહે ચતુર્ગતિ ચૂરે, મનોનાશ
 દુષ્ટ ચંડ કોશી અહીં ડંક દાસ્યો, કૃપાનાથ તેહને
 કૃપાએન તાસ્યો ॥ દીઓ દેવ વાસો કીઓ દુઃખ
 દૂરેં ॥ મનો ॥ ૩ ॥ ગિરા વાદ વાદીઅ ગૌતમ આયો,
 ગણાધાર પદવી લહી પ્રેમ પાઓ ॥ ૪ ॥ અહીં ત્રીપદી

ज्ञान अज्ञान धूरे ॥ मनो ॥ नारथे विगडो देव
 ता देव राया ॥ भक्ति चितुःषष्टि सजे धर्म आया
 ॥ लवो ताप निर्नाशिनी लज्जि लूरे ॥ मनो ॥ पा
 अतिशय वली त्रीशने थार घारी, गुणा पंथ त्री
 शंथ वाणी विथारी ॥ आठे प्रातिहार्य संघें सनू
 रे ॥ मनो ॥ गादा प्रलु लज्जिथी शुध्य समडित पा
 वे, प्रलु लज्जिथी अष्ट सिद्धि न्युं आवे ॥ प्रलु ल
 ज्जिथी पापनां थक्र धूरे ॥ मनो ॥ गादा प्रलु नामथी
 पाभियें मुक्तिमावा, प्रलु ध्यानथी न्यावीयें कर्म
 नला ॥ प्रलु ध्यानथी आपदा दुःख दूरे ॥ मनो ॥ गादा
 धर्म अष्टकं प्रातः कालें पढेने, इताना दिनां कर्म प्रा
 थें कटे ते ॥ महानंद पदवी नहीं तास दूरे ॥ मनो ॥ गा
 दा ॥ कलशा ॥ अमे वीर निनवर संघ सुजडर, शा
 सन नायक सुरत ॥ सिध्धारथ नृप कुलें दिनडर,
 विशाला नंदन नयक ॥ में पुण्ये पायो गुणें गायो,
 अंतर आतम गिल्लश्यो ॥ हवे सेवक तारो कर्म वा
 रो, हर्ष घरी सुन ह्येउ वसो ॥ १० ॥ धृति ॥

अथ महावीर स्तव प्रलाते कहेवानुं ॥
 शासन नायक समई सदा, पद पंडित हुं प्राणभुं
 मुदा ॥ शम दम क्षमाना सागर धीर, मन वंछित

पूरे महावीर ॥ १ ॥ जन्नीय कुंड सिध्धारथ राय, नि
 शला देवी प्रलुनी भाय ॥ शीतगुणों नेम गंगा
 नीर, मनगाशा अशाठ शुद्धि छद् स्वर्गधी ये
 व्या, येन शुद्धि तेरश नन्मन लद्या ॥ भागसिर
 वह दशमी दीक्षा धीर, मनगाडा ॥ जार वरस छ
 द्मस्थे रद्या, त्यां तप प्रलुब्धये जहुतां डीयां ॥
 भास यिगीभास छभास सधीर, मनगा ॥ १ ॥ पार
 एा नृणां शो ओगाण पथ्याश, जीन दिन सर्वे-
 णिपवास ॥ णिपसर्गादिह सद्या शरीर, मनगा
 ॥ १ ॥ ध्यातां प्रलुब्ध शुद्धितन ध्यान, प्रगस्थो डेव
 ल ज्ञान निधान ॥ वर्णशाज शुद्धि दशमी दिन धीर,
 मनगादा ॥ समवसरण सुर रथिना डरी, अधिड
 लाव णिलट मन धरी ॥ त्रिगट रूप सुवर्ण भणि
 हीर, मनगाडा ॥ गीतभादि गणधर अणी आर,
 साथे शुम्भालीश सो परिवार ॥ श्रुतधारी संय-
 म शत धीर, मनगाटा ॥ सिंह लंछन सोपन डाय, व
 रश जहोतेर पावी आय ॥ शिहुंगति छेदी थर
 म शरीर, मनगा ॥ १ ॥ डार्तिड वदि अभावास्या
 तिथि, पंथम गति पाम्या न्निन पति ॥ डेवल लहेगो
 तम गंलीर, मनगा ॥ १ ॥ थिगीह सहस साधु संय
 म धार, छत्रीश सहस्स श्रमणी परिवार ॥ डर्म

જપાવી પામ્યાં તીર, મનના ૧૧૧ એક લાજ ઓ
 ગણશાઠ હુનર, શ્રાવક પ્રભુના સમકિત ધારા
 શ્રાવિકા ત્રિગુણી શીયત સધીર, મનના ૧૨૧ શા
 સન નાયક ગાયો સહી, શુદ્ધ સમકિતની અધ્યા
 તહી ૥ લણે ગુણે નર લાવે નેહ, મહાનંદ પદવી
 પામે તેહ ૥ ૧૩૦ ઈતિ ॥

અથ હિતોપદેશ પરિચીશી ૥ દોહામાં પ્રારંભ
 શ્રીસદ્ગુરુ જ્ઞાનીયે ઉચ્ચિત્યું, આગમસાર સિ
 ધ્યાંત ૥ ધર્મદત્ત ગુરુ દાખવા, પૂરણ જ્ઞાન મહાંત
 ૥ ૧૧૦ ઉપદેશ અમારો અગમ્ય છે, મહા રસ આ
 ગમ સાર ૥ આતમ જ્ઞાન અનંતમેં, સિધ્ધ શાસન
 સિણગાર ૥ ૨૨૧ દ્વાદશ અંગ સિધ્ધાંતમાં, અસંખ્ય
 સમુદ્ધ પ્રમાણ ૥ શ્રીભિનરાજ પ્રકાશિઓ, વીંદા
 લેદ વજાણ ૥ ૩૦૦ તેવી દામ હીરા મણિ થકી, ડા
 હ્યો અગમ સાર ૥ પરમ સિધ્ધાંત વાણી વદે,
 કરવા લક્ષિ ઉદાર ૥ ન્ના ગુહ્ય પણે રાખી ગણી,
 કીનેં ચલ્લ અપાર ૥ આતમ અર્થી ને હુવે, દીનેં
 જ્ઞાન વિચાર ૥ ૫૦૦ ને ગુરુ લક્ષિ સંગ્રહે, રાખે ચ
 તન વિશેષ ૥ સદ્ગુરુ ધર્મને આદરે, ગુહ્ય ગતિ
 છે અશેષ ૥ ૬૦૦ વાણી ગુરુ ઉપદેશની, સકલ શા

સ્વ મયી સાર ॥ કુંથી હિત આગમ તણી, રાજો ગુ
 હ્ય વિચાર ॥ ૭૮ ॥ ઊત્તમ પ્રાણી દેખીને, કીને ગુરુ-
 ઊપદેશ ॥ આગમ વાણી સુણાવીયે, નિહ હિત લા
 વ વિશેષ ॥ ૮૦ ॥ ક્રોધી કપટી કદા અહી, હિત વા
 ણીના ચોર ॥ તેહને શ્રુત ન વિદાખિયે, રાજો ગુ
 હ્યની હોર ॥ ૮૧ ॥ બિહાં તિહાં વાણી શૂપીઓ, રત
 ન ન નાખે કોય ॥ તે સદ્ગુરુ મારગ સંગ્રહે, તિહાં
 પ્રકાશો સોય ॥ ૮૨ ॥ પારખ પારખ પારખી, દીને
 નિહ ઊપદેશ ॥ સમકિત રતન શિખાવિયે, રાજી
 હેત વિશેષ ॥ ૮૩ ॥ પણ ચોરે કુંથી જ્ઞાનની, લેશે
 અનર્થ વિચાર ॥ તેહને હિત ન વિદાખિયે, ગુરુ લા
 ખે નિરધાર ॥ ૮૪ ॥ સમકિત સમકિત સહુ કરે,
 પણ સમકિત વિરલા પાસ ॥ અંહેહવી વાણી અનુ
 લવી, તેહને સમકિત લાસ ॥ ૮૫ ॥ સમકિત અ-
 ર્થિને દાખવી, કુંથી વચન રસાલ ॥ અનુભવસે આ
 દર કરે, સમકિત લહે તહાલ ॥ ૮૬ ॥ તેહને સમ
 કિત દીલ્યે, કીને વાણી ઊપદેશ ॥ શ્રીભિન આ
 ગમ વાણી લહે, સદ્ગુરુ જ્ઞાન વિશેષ ॥ ૮૭ ॥ વિર-
 લા વિરલા દેખીને, લલ્ય પ્રાણી નર નાર ॥ તેહને
 ધર્મ શિખાવિયે, કીને હિત ઊપગાર ॥ ૮૮ ॥ સદ્ગુરુ
 ની અં આગના, લાંખી ધર્મદત્ત ગુરુ દેવ ॥ તે કોઈ

धर्मने संग्रहे, लांज्यो आगम लेव ॥ १७ ॥ मुनि
 थिंदनाथल नगगुई, लविड ठिंध्यारण ऊन ॥ वा
 एणी अविचल आपवी, देवा शिवपुर गुन ॥ १८ ॥
 लही भारग गुई देशना, पाले सद्गुई धर्म ॥ गुई
 भारग वधतो डरे, तेहने दीनें लरम ॥ १९ ॥ श्री
 नायक न्ग गुई, धर्मदत्त गुई राय ॥ आगम शास
 न न्गुगधणी, निनवाणी नित गाय ॥ २० ॥ राजे गुई
 परनालिका, निन भारग हित शोय ॥ तेहने समकित
 हाजिये, सीने प्राणी सोय ॥ २१ ॥ हित शिजामण हा
 जेवी, मुनिथिंदनाथ भइत ॥ गुई भारग लही पातशे
 तारे तस लगवंत ॥ २२ ॥ गुह्य धणी राजो सही, वा
 एणी गुई ठिपदेश ॥ धरमदत्त गुई समरतां, इतशे
 अगम अशेष ॥ २३ ॥ हित शिजामण ग्रंथनी, लां
 जी सद्गुई देव ॥ हित पथीशी आजवी, रतन न
 तन करी लेव ॥ २४ ॥ धन धन सद्गुई देवळ, धन
 धन सेव ते न्गण ॥ ग्रंथ तणी अे थूलिका, गातां
 होड कल्याण ॥ २५ ॥ ॥ ॥

अथ ज्ञान पथीशी प्रारंभः ॥

सुर नर तिरि नग योनिमें, नरक निगोद ल
 त ॥ माहा मोहडी निंदमें, सोवे डाल अनंत ॥ १ ॥

नैसैं न्वरडे नेरसैं, लोन्नकी शिथि नय तातैसैं कु
 उरम डे छिद्य, घरम जयिन न सुहाय तातगे लूज
 न्वरडे गये, शिथिशुं लेत आहार आशुल हीन शु
 लंडे नगे, सो नने धर्म जिथार आडा नैसैं पवन
 नकोलथें, ललमें छिडे तुरंग तातुं मनसा थिथल ल
 खे, परिग्रह डे परसंग तात्ता निहां पवन नहीं संथ
 रे, निहां नहीं कस्तोत तातुं सज परिग्रह त्यागथें, म
 नसा होखे अडोल तात्ता न्युं डाहु विषघर डंशे, शि
 थिशुं नीज यजाय तातुं तुम भभता शुं भेदे भगन
 विषय सुज थाय तादा नीज रस रस नही, निर्विष
 तनु नज होय ता भोह घटे भभता भिटे, विषय न वं
 छे डोय तात्ता न्युं सछिन्न नौका थिटे, जूडे अंध अ
 देज तातुं तुम लवलमें पडे, जिनुं विवेक घरी लेजा
 तात्ता नहां अजंडित गुण लगे, जेवट शुभ विथारा
 आतम शिथि नौका थिटे, पावे लवल पार तात्ता
 न्युं अंकुश माने नहीं, महा मतंग गनरातातुं म
 न तृसनामें दिरे, गिने न डाल अडालावणा न्युं न
 र हाय छिपाय करि, गही आने गनरातातुं मन
 या वस करनकुं, निर्भल ग्यान सभान तावता नि
 र रोगसैं नयन न्युं, लजे ओरडी ओर तातुं मन
 संशयमें परे, मिथ्या मतकी घोर तावरा न्युं औष

अंलन डीअने, निमिर रोग भिट नय ॥ त्युं सहगुर
 णिपदेशथें, संशय वेग पलाय ॥ १३॥ तैसैं सज
 न्दु नरे, द्वाराभतिडी आग ॥ त्युं भायामें तुम
 पडे, उहा न्दोगे लाग ॥ १४॥ द्वीपायनसों ते ज
 थे, ने तपसी नियंथ ॥ तल भाया समता ग्रहो
 अह भुगतिडो पंथ ॥ १५॥ न्युं कुघातुके लेटशुं,
 घटवधे कंथन कंत ॥ पाप पुण्य करतो लवें, भूढ
 भति जुहु लंत ॥ १६॥ कंथन निबगुण नहीं तने,
 वान हीन नहीं होत ॥ घट घट अंतर आतमा, स
 हेन स्वलाय णियोत ॥ १७॥ पना पीठ पड्डाछियें,
 शुध्य कनक न्युं होय ॥ त्युं परगट परमातमा, पु
 ण्य पाप भल घोय ॥ १८॥ परव राहुके गहनसैं, स
 र सोम छजि छीन ॥ संगत पाछे कुसाधुडी, स
 न्न होत भलीन ॥ १९॥ नीजादिउ थिंन करे,
 भलयायिलडी जास ॥ दुर्लभथें सन्न लये, र
 हुत साधुके पास ॥ २०॥ तैसैं तलाव सहा लरे, नल
 आवत थिहुं ओर ॥ तैसैं आश्रव द्वारथें, कर
 म जंधडो नेर ॥ २१॥ न्युं नल आवत भुंहीयें,
 शूडे सरवर पान ॥ तैसैं संवरडे डीअने, करम-
 निरन्नरा नन ॥ २२॥ न्युं जूटी संयोगथें, पारा
 भूछित होय ॥ त्यों पुद्गलसुं तुम मिले, आतम

સક્તિ સમોય ૥૨૩ ૥ મેલ જરાઈ માંઝયેં, પારા પ
 રગટ રૂપ ૥ શુકલ ધ્યાન અલ્યાસયેં, દરશન જ્ઞા
 ન અનૂપ ૥૨૪ ૥ કહે બીપદેશ બનારસી, ચૈતન અ
 બ કછુ ચૈત ૥ આપ બુન્નવત આપડું, બિદ્ય ક
 રનકે હેત ૥૨૫ ૥ ઈતિ ૥

અથ જાલચંદ જત્રીશી પ્રારંભઃ ॥

૥કવિત્ત ૥ અન્નર અમર પદ પરમેશ્વરકોં ધ્યા
 ઈયેં ૥ સકલ પાતક હર વિમલ કેવલધર, ન્નકો વા
 સ શિવપુર તાસોં લય લાઈયેં ૥ નાદ બિંદૂ રૂપ રંગ
 પાણિ પાદ ઉત્તમંગ, આદિ અંત મધ્યલંગ ન્નકોં
 નાહિં પાઈયેં ૥ સંઘેણ સંઘાણ ન્નણ, નહિં કોઈ અ
 નુમાન, તાહિંકો કરત ધ્યાન શિવપુર નઈયેં ૥ લણે
 મુનિ જાલચંદ સુનોહો લવિક વૃંદ, અન્નર અમર પ
 દ પરમેશ્વરકોં ધ્યાઈયેં ૥ ૧ ૥ એક અરિહંત દેવ દેવ
 કરિ ન્નનિયેં ૥ ન્નકોં ક્રોધ નાહિં મૂર માન માયા-
 લોલ દૂર, કર્મ કિયે ચક્રચૂર નિને મોહ નાણીયેં ૥
 ન્નકોં નમે ઈંદ ચંદ સુરિંદ મુનિંદ વૃંદ, નંત ગુણહિ નિ
 નંદ ત્રિલુવન માનિયે ૥ ન્નકોં હે અનંત જ્ઞાન દેત હે
 મુગતિદાન, અહોનિશ તાકો ધ્યાન મનમાંહિ આનિ
 યેં ૥ લણે મુનિ જાલચંદ સુનહો લવિક વૃંદ, એક અ

ਰਿਹੰਤ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕਰਿ ਨਿਨਿਧਿ ॥ ੧ ॥ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ
 ਲਵ ਪਾਰਯੋ ॥ ਪਾਂਥੇ ਈਸ਼ਿ ਸੰਵਰਤ ਨਵ ਵਿਧਿ ਯਜਮਨ
 ਵਰਤ, ਧਰਤ ਤਨਤ ਨਿਤ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਧਾਰਯੋ ॥ ਮਹਾ
 ਵ੍ਰਤ ਪੰਥ ਧਾਰ ਪਾਲੇ ਹੇ ਪੰਥ ਆਧਾਰ, ਸੁਮਤਿ ਗੁਪਤਿ
 ਸਾਰ, ਮਾਤਾ ਨਯਕਾਰ ਯੋ ॥ ਯੋਸੇ ਗੁਨੇ ਗੁਰਿ ਹੋਯ ਯੋਗ
 ਭਾਯ ਪਾਲੇ ਸੋਯ, ਗੋਤਮ ਭੀਸਮ ਨੇਯ ਮੁਗਤਿ ਧਾਤਾ
 ਰਯੋ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਤ
 ਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ ਲਵ ਪਾਰਯੋ ॥ ੩ ॥ ਭਗ ਈਸ਼ ਭ
 ਵ ਦਯਾ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ਧਰਮਹਿੰਤੋਂ ਭੁਧਿ ਬੁਧਿ
 ਧਰਮਹਿੰਤੋਂ ਨਵਨਿਧਿ, ਧਰਮਹਿੰਤੋਂ ਸਭਲ ਸਿਧਿ ਯਹੁ
 ਭਵ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮਹਿੰਤੋਂ ਦੇਵਲੋਕ ਧਰਮਹਿੰਤੋਂ ਸਯ
 ਥੋਕ, ਯਹੁ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ਯਾਤੁੰਨ
 ਮੇ ਸੁਰਵਰ ਨਰਵਰ ਯਹੁ ਪਰ, ਧਰਮਹੀ ਸੁੰਨਿਨ ਨਰ ਯੋ
 ਕਲਥ ਲਾਯੋ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ, ਸੁਨਹੋ ਲਵਿ
 ਕ ਵੁੰਦ, ਭਗ ਈਸ਼ ਭਵ ਦਯਾ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ੪ ॥
 ਭਿਭ ਭਿਭ ਧਰਮਕਰ ਸੋਯੇ ਮੂਢ ਭਹਾਰੇ ॥ ਦੁਸ਼ਟਰ ਸਾਗਰ
 ਤਰ ਭੋਧਿ ਤਟ ਪਾਯ ਕਰ, ਸੋਯੇ ਤਿਹਾਂ ਨਿੰਦਨਰ ਫਿਰ
 ਆਯੇ ਭਿਹਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਾਂਹਿੰ ਨਕੀ ਆਦਿ
 ਅੰਤ ਨਾਂਹਿੰ, ਲਮਤ ਲਮਤ ਤਾਹਿੰ ਪੁਢਾਲ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਭਾਂਭੇ ਹੇ ਮਾਨਵ ਲਵ ਨੀਭ ਮੂਢ ਪਾਯੋ ਅਯ, ਸੋਯੇ ਮਤਿ
 ਭੀਨ ਲਵ ਧਿਤਕਰੇ ਈਹਾਰੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ

ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਭਿਠ ਭਿਠ ਧਰਮੰਡਰ ਸੋਵੇ ਮੂਢ ਡਹਾਰੇ
 ॥੫॥ ਸੁਰਤਰੇ ਡਾਟਕਰ ਆੜਿ ਚਾਢੇ ਤੇਹਰੇ ॥ ਧਿੰਤਾਮਧਿ
 ਪਾਯਕਰ ਮੂਢਤਾਭੰ ਪਰਹਰ, ਡਾਧਿ ਘਰੇ ਰੰਗਲਰ ਤਾਸੀਂ
 ਕਰ ਨੇਹਰੇ ॥ ਗਨਪਤਿ ਵੇਧਿਕਰ ਸੋਤੀ ਮੂਢ ਲੇਤ ਯਰ, ਪਾਵੇ
 ਨਹਿ ਝੈਰ ਝੈਰ ਮੁਹੁ ਪਰੇ ਜੇਹਰੇ ॥ ਮਹਾ ਮੂਢ ਹੋਤ ਸੋਧ ਡਾ
 ਮਲੋਗ ਰਕਤ ਹੋਧ, ਹਾਰੇਹੇ ਰਤਨ ਨੇਧ ਮੁਨੁ ਧੜੀ ਦੇਹ
 ਰੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਯਾਵਧਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਸੁਰਤ
 ਰੇ ਡਾਟਕਰ ਆੜਿ ਚਾਢੇ ਤੇਹਰੇ ॥ ੬ ॥ ਭਿੰਤਮਧੀ ਸੰਗ ਕਰ
 ਨੀਧਿ ਸੰਗ ਟਾਲਕੇਂ, ਦੇਖੀ ਹੋ ਸਾਗਰ ਸੰਗ ਯਾਰੀ ਹੋਤ
 ਮਹਾ ਗੰਗ, ਨੀਂਯ ਨ੍ਧੁੰ ਧੰਦਨ ਸੰਗ ਧੰਦਨ ਨ੍ਧੁੰ ਲਾਲਕੇਂ ॥
 ਨਨੇਂ ਯੀਰ ਹੋਤ ਨੀਰ ਤਾਭੰ ਮਿਲੇ ਨਸੁ ਵੀਰ, ਸ਼ੋਯੀ ਯੇਠ
 ਨਨਤ ਯੀਰ ਨਿਯੁਯਾ ਯਾਲਕੇ ॥ ਪਾਤ੍ਰ ਯਿਨ ਤਾਰੇ ਚਾਰ
 ਟਾਲੇ ਰਕਤਭੀ ਧਿਡਾਰ, ਟੁੰਯ ਲੇਖ ਲਧੇ ਧਾਰ ਲਿਯਨ ਸੰਗ
 ਧਾਲਕੇਂ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਯਾਵਧਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਭਿ
 ਤਮਧੀ ਸੰਗ ਕਰ ਨੀਧਿ ਸੰਗ ਟਾਲਕੇਂ ॥ ੭ ॥ ਘਡੀ ਘਡੀ
 ਮੂਢ ਤੇਰੀ ਆਧੁ ਭਲ ਨਧੰਯੇਂ ॥ ਡਾਰਮੀ ਕੁਟੰਯ ਐਹੁ ਡਾ
 ਹੇਂਡੁ ਕਰਤ ਨੇਹ, ਹਾਰੇਹੇ ਮਨੁ ਧੜੀ ਦੇਹ ਝੈਰ ਡਹਾਂ ਪਾਧੰਯੇਂ ॥
 ਮਾਧ ਨਾਧ ਧਰ ਯਾਰ ਯੇਟਾ ਯਹੂ ਪਰਿਵਾਰ, ਆਵੇ ਨਾਹਿੰ
 ਤੋਰੀ ਯਾਰ ਨਸੀਂ ਮਨ ਧਾਧੰਯੇਂ ॥ ਐਕ ਮੇਰੀ ਸੀਯ ਸੁ
 ਨ ਧਰਮੰਡਰ ਐਕ ਮਨ, ਮਾਨਥ ਲਵ ਰਤਨ ਡਾਯੇਂਡੀ ਗਮ
 ਧੰਯੇਂ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਯਾਵਧਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਘਡੀ

घडी मूढ तेरो आयु नल न्छेअं ॥ टाढिनमद क
 हा लयो करे अयुं न ग्यान रे ॥ गिपन्यो तुं गर्लवास
 जसियो सवानोभास, नईकी गिपभा नस दूज-
 नहि डाए रे ॥ गिह कोडी सोई रोम थांपे कोई रो
 म रोम, आह गुणो प्रतिलोभ गर्ल दुःज नए रे ॥
 अज तुं ननम पाय संसारके लागे वाय, ईर रद्यां
 ज्यों लुलाय तुंतोहे अग्यान रे ॥ लए मुनि जा
 लथिंद सुनहो लविक वृंद, गिनमद कहा लयो करे
 अयुं न ग्यान रे ॥ जालरा दूर नज लगे तज लगे
 नग रे ॥ नरा नज आय लगे लाव पडि मुज मज,
 दंत गये सजे लग डग भग पग रे ॥ नरा आछि ग
 र्छ जुधि रही नही उछु शुधि, रोग लगे विध विध
 नरा पडो धीग रे ॥ उद्यो जोई माने नाहिं दुःज घ
 रे मनभाहि, यौवनको दीस नय गिही घर्म लगे ॥
 लए मुनि जालथिंद सुनहो लविक वृंद, नरा दूर न
 ज लगे तज लगे नग रे ॥ १० ॥ यमको विसास नां
 हि मूढ तुं संलाव रे ॥ डाहे लूले देज लाव थेते-
 ज्यों न प्रानी लाव, अहेगो दुर्जन डाल जालही गोपा
 ल रे ॥ सरग पाताव नय औषध लेषध जाय, करे
 जहूही गिपाय तोहि असे डाल रे ॥ घटत घटत न
 त पव घडी दिन रात, आयुष गलत लात करत नन

ਯਾਰੇ ॥ ਲਯੋ ਭੁਨਿ ਜਾਵਥਿੰਦ ਸੁਨਹੀ ਲਕਿਤ ਵੰਦ, ਧਮ-
 ਭੋ ਵਿਸਾਸ ਨਾਂਹਿ ਮੂਢੁ ਤੁੰ ਸੰਲਾਯਾਰੇ ॥੧੧॥ ਸੰਸਾਰ ਅ-
 ਸਾਰ ਤਾਸੇਂ ਸਾਰ ਐਕੁ ਧਰਮੁ ਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਸਾਰ ਐਹੁ
 ਦੀਸਤ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਨੇਹੁ, ਸਾਂਝੁ ਸਮੇ ਨਾਂਹਿੰ ਤੇਹੁ ਡਾਂਹਿੰ ਪਰੋ
 ਲਮਰੇ ॥ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਝਹਾ ਝਰੇ ਸਗੋ ਨਾਂਹਿ ਭੀਠੇ ਤੇਰੋ,
 ਲੁਭਹੀ ਐਕਿਲੀ ਫਿਰੇ ਭਯੋ ਨੀਥਿੰ ਭਰਮੁ ਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
 ਧੀਰ ਲਮ੍ਹਯੋ ਲੁਭ ਧੀਰ ਧੀਰ, ਡਾਹੇ ਹੀਤ ਐਕੁ ਧੀਰ ਡੀਧੀ
 ਨਾਂਹਿੰ ਅਮਰੇ ॥ ਲਯੋ ਭੁਨਿ ਜਾਵਥਿੰਦ ਸੁਨਹੀ ਲਕਿਤ ਵੰਦ,
 ਸੰਸਾਰ ਅਸਾਰ ਤਾਸੇਂ ਸਾਰ ਐਕੁ ਧਰਮੁ ਰੇ ॥੧੨॥ ਆਪ
 ਸਮ ਰਾਜੋ ਧਾਨ ਹਿੰਸਾ ਦੂਰ ਟਾਲਕੇਂ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹੇ ਅਨਰਥ
 ਧਾਨ ਹਿੰਸਾ ਤਿਹਾਂ ਪਾਪ ਨਨ, ਲੁਭ ਹਿੰਸਾ ਚੋਡੀ ਧਾਨ
 ਰਾਗ ਭੇਖ ਗਾਲਕੇਂ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹੀਤੇਂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਧਾਨ ਪਾਨ
 ਹੀਨ ਲੋਗ, ਯਹੁ ਦੁਃਖ ਸਹੇ ਲੋਗ ਹਿੰਸਾ ਹੀਤੇਂ ਲਾਲਕੇਂ
 ॥ ਸੁਲੂਮ ਥਕੁ ਵਰਤਿ ਦੇਖੋ ਧਮ ਧਾਪੂਤ, ਸਾਤਮੀ ਨ
 ਰਾਪਤ ਹਿੰਸਾ ਪੰਥ ਥਾਲਕੇਂ ॥ ਲਯੋ ਭੁਨਿ ਜਾਵਥਿੰਦ ਸੁ-
 ਨਹੀ ਲਕਿਤ ਵੰਦ, ਆਪ ਸਮ ਰਾਜੋ ਧਾਨ ਹਿੰਸਾ ਦੂਰ ਟਾ-
 ਲਕੇਂ ॥੧੩॥ ਅਲੇ ਧਾਨ ਯਟ ਭਾਯ ਲੁਭ ਨਿਤ ਦੀਲਯੇ ॥
 ਅਲੇ ਧਾਨ ਯਤੋ ਧਰਮੁ ਟਾਲੇ ਹੇ ਦੁਃਖ ਤ ਭਰਮ, ਅਰਹੇ ਮਿ-
 ਥਯਾਤ ਲਰਮ ਡਾਹੇ ਡੁੰਡੁ ਡੀਲਯੇ ॥ ਦੇਯੋ ਰਾਯੋ ਪਾਰਾਪਤ ਮੇ-
 ਧਰਥ ਨਰਪਤ, ਸਿੰਘਾਨੇ ਡੁੰਡੁ ਡੇਨ੍ਹਪ ਮੇਰੋ ਭਾਂਸ ਲੀਲਯੇ
 ॥ ਅਲੇ ਧਾਨ ਦਿਯੋ ਤਿਨ ਥਕੁ ਵਰਤਿ ਹੁਯੋ ਬਿਨ, ਸਾਂਤਿ ਨਾ-

थ दिन दिन त्रिलुपन पूनियें ॥ लणो मुनि जावयिं
 द सुनहो लविड वृंद, अले घन जट काय लवनि
 त दीनियें ॥ १८ ॥ काहेडों जोलत हे तूं जुड नरा-
 तावरे ॥ १९ ॥ लाषा महा दुष्ट पापहीडों करे पुष्ट,
 लोड सहू करे जष्ट तुंतोहे लजाररे ॥ २० ॥ जोलो
 डहे लोय भाने न वयिन डोय, तिरयंथ होत सोय
 आणभ संलाव रे ॥ २१ ॥ राजा वसु लोर भीसर व
 थिन जोल, सातमी नरड घोर गयो करी जावरे ॥
 लणो मुनि जावयिंद सुनहो लविड वृंद, काहेडों जो
 लत हे तूं जुड नरा तावरे ॥ २२ ॥ विमल वयिन स
 ल्य सहू सुज डारहे ॥ २३ ॥ विमल वयिन लणो सुज घा
 र्ह सहू नन, ननडी सुनत डन अभूतडी धार हे
 ॥ २४ ॥ सिध्द ने साधक नर ताडी विद्या सिध्द डर, सुसे
 वित मुनिवर सत्य लंग सार हे ॥ २५ ॥ सत्यतें पावक लव
 महोदधि होत थल, दुष्ट विष विषधर अभूत अ-
 पार हे ॥ २६ ॥ लणो मुनि जावयिंद सुनहो लविड वृंद,
 विमल वयिन सत्य सहू सुज डार हे ॥ २७ ॥ थोरी
 डरो डोर्ध भत्त थोरीतें विनाशरे ॥ २८ ॥ थोरीतें ले रान्न
 छंड मार डरे सत जंड, गंधे थडे शिरभूंड डेरवत
 तास रे ॥ २९ ॥ मार मार डरे नन आरत डरत मन्न, रा
 न्न नने ततजिन्न देत जलझंसरे ॥ ३० ॥ हो अलं

गसेन थोरी जघ पायो तेन, कुटंज सहित नेन डि
 यो नरकुवासरे ॥ लणो सुनि जालथिंद सुनो हो ल
 विड वृंद, थोरी करो कोठ भक्त थोरी ते विनाशरे ॥
 ॥ १७॥ पाठिये अभरपद दत्तव्रत पावते ॥ देज हू
 अंजड सीस संज्या वीस पेंतरीस, नेह भास अंक
 दिस पंथशिर थावते ॥ तृषा लागी परिजल पि-
 यो नां हि गंगल, व्रत पाव्यो निरमल दूषण्डे-
 टावते ॥ सत सय डाल कर हुआ महर्षि ड सुर, सा
 ज लाले छनपर आगम संलावते ॥ लणो सुनि जा
 लथिंद सुनो हो लविड वृंद, पाठिये अभरपद दत्तव्र
 त पावते ॥ १८॥ भमडर भमडर परनारी संगरे ॥
 परनारी संग करे कटाक्ष नयन लरे, आपद पावत
 नर दीपन्यु पतंगरे ॥ क्षन मात्र होत सुज देजे लव
 सत दुःख, करत विषय विष भूरति डो लंगरे ॥ छिट
 छिट करे लोथ अन्स कीरति होय, रमणि डारण
 नेय होत मोटा नंगरे ॥ लणो सुनि जालथिंद सुन
 हो लविड वृंद, भमडर भमडर परनारी संगरे ॥
 ॥ १९॥ शील व्रत पावो निभ शिवपूर न्छिये ॥ शी
 लहीते नमे देव सुरनर सारे सेव, शीलवंत नित्य
 मेव देव हीनु ध्याये ॥ ॥ देजो हो सुहरान शील
 पाव्यो अंक मन, शीलहीते त्रिलुवन नस गुणगान

र्छये ॥ शीलते संकट दले संपदकुं आय मिले, मांहे स
 भक्ति लले तोषि कहा पाछये ॥ लगे मुनि जालखिंद
 सुनो हो लविड वृंद, शील व्रत पावो निभ शिवपूर
 न्छये ॥ रणा अति घणो परिग्रह दुःज ही डोहे तेरे ॥
 डोछ नर नरपति थलत परत गति, परिग्रह देज भी
 त साथ नांहि लेत रे ॥ देजो ज्युंन जल्लक्ष्म सयं लू
 भ थि कवर्त्त, सात भी नरक पत्त सूत्र साजि देत रे ॥ भा
 त पिता लाछि जंध पाप थडे तोरे जंध, कांछ भूढ
 होत अंध हिये कछु थेत रे ॥ लगे मुनि जालखिंद
 सुनो हो लविड वृंद, अति घणो परिग्रह दुःज ही डे
 हेत रे ॥ ११ ॥ संतोष करत लव नित्य सुज पाछिं
 ॥ संतोष करत नर दुःज डो सागर तर, परम आनंद
 घर ततस्तिन पाछिं ॥ देजो हो डपिल मुनि संतोष
 करत निन, पायो हे डेवल धन धन्य गुणु गाछये ॥
 निनवर गणधर गणिवर मुनिवर, परम संतोष कर
 शिवपुर न्छिं ॥ लगे मुनि जालखिंद सुनो हो ल
 विड वृंद, संतोष करत लव नित्य सुज पाछिं ॥ १२ ॥
 क्रोध हे अनर्थ भूल क्रोध दूर छोड रे ॥ क्रोधते नर
 उ नय बाघ सिंध सर्प थाय, क्रोध हीते लवे ला
 य लव डोडा डोड रे ॥ क्रोध हीते प्रीत नय क्रोध ही
 ते विष जाय, क्रोध जहू दुःज दाय लव आने जो

उरे ॥ क्रोध कियो वन्हि आल न्नेओ तुमें ततकाल, उ
 री नाजो आलमाल पीछा मन मोडीरे ॥ लगे मुनि
 जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, क्रोध हे अनर्थ भूल
 क्रोध दूर छोडरे ॥ २७ ॥ क्षमा करो लरपूर भम उ
 रो रीशारे ॥ क्षमाहीते वेर न्नय दुषमन लागे पाय,
 बिलुचन नस थाय सही विम्बावीसरे ॥ देजो गन
 सुकुमाल क्षमा करि क्रोध भार, संसारको पायो पार
 वंदो निशदिशारे ॥ राय परदेशी घन्य क्षमा करिओ
 उमन, देवलोड पायो तिन्न पूरी हे ण्गीशारे ॥ लगे-
 मुनि जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, क्षमा करो लर
 पूर भम करो रीशारे ॥ २८ ॥ काहेकुं करत हेतुं भूढ
 अहंकाररे ॥ लक्ष्मी तो नांहि थिर आत न्त झिर
 झिर, यौक्न ली न्त जीर तुंतो हे गमार रे ॥ नाहि
 ओ करत गर्व सोय जिणस न्त सर्व, पावे नांहि-
 णिहि सर्व सीतो वारवाररे ॥ रावहीते रंड होय रंड
 हीते राव न्नेय, थिर रह्यो नांहि डोय अथीर संसा
 ररे ॥ लगे मुनि जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, काहे
 कुं करत हेतुं भूढ अहंकाररे ॥ २९ ॥ भम कर भूढ मा
 या हूडही उपट्टरे ॥ मायाते नरुड घोर माया हीते
 होत ढोर, मायाहीते पावे न्नेर दुःखही डो थट्टरे ॥
 न्ने करत परहोह मंडत उपट भोह, आपकुं सोषण

जोह डांहे होत नट्टरे ॥ हियां हीसु थैत डर मोह मा
 या परिहर, संसार सागर तर पायोहि तें तट्टरे ॥
 लगे मुनि जालथिंद सुनो हो लविड वृंद, भम डर
 भूढ भाया डूड ही उपट्टरे ॥ २६ ॥ सुज होत लोलव
 स डरत डरत रे ॥ लोलहितें रात दिन थितें मेळुं मे
 लुं घन्न, दुःज होत लोल मन धरत धरत रे ॥ नरे
 घन्न रस रस आयु घटे पल पल, नत न्युं अंनलि
 नत डरत डरत रे ॥ सुलभ प्रभुज लूप डरत ने-
 दोर लूप, छोड गये लोल रूप लरत लरत रे ॥ लगे
 मुनि जालथिंद सुनो हो लविड वृंद, सुज होत लोल
 वस डरत डरत रे ॥ २७ ॥ डांहेडुं डरत लोल घेत ड्युं
 न घनरे ॥ घन शिव सुज घाय घनयें घालिंद नथ,
 घरे नवनिधि थाय भाने राय रानरे ॥ घन घेवो
 थित लाय घने घन वृद्धि थाय, नेसें वाडी रूप
 पाय होत वृद्ध भानरे ॥ २८ ॥ जोहो सुभुज निन प्र-
 ति लाल्यो महा मुन, कुंभर सुजाहू तिन रूपडो
 निघानरे ॥ लगे मुनि जालथिंद सुनो हो लविड
 वृंद, डांहेडुं डरत लोल घेत ड्युं न घनरे ॥ २९ ॥ ज
 जो व्रत व्रत मांहे शीलव्रत ननरे ॥ सागर आगर
 मांहि स्वयंलू जीवधि मांहि, वडो घन घन मांहि न
 लय न्युं घनरे ॥ ३० ॥ अह गण मांहि जल लोक

उत्पमांहि, जडो ज्ञान ज्ञान मांहि डेवल न्युं ज्ञानरे
 ॥ अरिहंत भुनि मांहे मनोरम गिरि मांहे, जडो घ्या
 न घ्यान मांहे सुकल न्युं घ्यानरे ॥ लणो भुनि जा
 लथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, जडो व्रत व्रत मांही शी
 लव्रत न्ननरे ॥ रज ॥ लवडोटि हृतकर्म तपहीतें टा
 लियें ॥ तपतें वांछित इल होत लव निरमल, तप
 रूप दवानल कर्म वन जालियें ॥ देजो घना अणगा
 र दुडुकर तपडार, छोडकें जतीस नार बिनव्रत पा
 लियें ॥ सागर तेनीस वर हूया अणुत्तर सुर, न
 डे गुणरूप लल आत्म पजालियें ॥ लणो भुनि जा
 लथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, लवडोटि हृतकर्म तप-
 हीतें टालियें ॥ उणा लावहीतें होत सिध्य लावहीं प्र
 धानरे ॥ जहू विधि व्रत लीध तप डीध दान दीध,
 लावविंना नाहिं सिध्य होत इलहानरे ॥ सुल ला
 व लावे नेह लवनिधि तरे तेह, पायो न्युं भुगति गे
 ह लरत रन्ननरे ॥ भईदेवी भात घन दुडुकर तप
 जीन, शिव पद पायो बिन घ्याछ शुल घ्यानरे ॥
 लणो भुनि जालथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, लावहीतें
 होत सिध्य लावहीं प्रधानरे ॥ उणा धर्म हे मंगल भू
 ल धर्महीहुं सेवरे ॥ धर्म हे उलप वृक्ष देजो नतें
 परतक्ष, लोगवेहीं लोक लक्ष सुज नित्य मेवरे ॥ ध

મીકે ઊત્તમ ફેલ ન્હતિ કુલ રૂપ જાલ, વિહર સંકટ ટ
 લ ન્હતે તતજેવરે ॥ ધર્મહીતેં દુષ્ટત દહે ઈન્દ્રાદિ
 પદ લહે, ધર્મે શિવ સુજ કહે અરિહંત દેવરે ॥ લણે
 મુનિ જાલથિંદ સુનોહો લવિહ વૃંદ, ધર્મહે મંગલ
 મૂલ ધર્મહીં સેવરે ॥ ૩૨ ॥ મહાનંદ સુજકંદ રૂપ-
 થિંદ ન્હનિયેં ॥ શ્રીચરૂપ ભવગણિ કુંચર શ્રી મલ્લ
 મુનિ, રતનસી ન્હસ ધની ત્રિલુવન માનિયેં ॥ વિ
 મલ શાસન ન્હસ મુનિ શ્રીચ ગંગદાસ, હસ્ત દીક્ષિ
 ત તાસ જત્રિસી જાજાનિયેં ॥ જાણ વસુ રસ-
 થિંદ દીવાલી મંગલ વૃંદ, અહમ્મદાવાદ મ્હગ રંગ મા
 ન આનિયેં ॥ લણે મુનિ જાલથિંદ સુનહો લવિ
 હ વૃંદ, મહાનંદ સુજકંદ રૂપથિંદ ન્હનિયેં ॥ ૩૩ ॥ ઈ
 તિ શ્રી જાલથિંદ જત્રીશી સંપૂર્ણા ॥

અથ આદિભિન વિનતિ પ્રારંભઃ ॥

ન્યપદમ ભિનેસર અતિ અલવેસર, આદેશ
 ર ત્રિલુવન ઘણીઅં ॥ તું શિવસુજ કારણ સુણ
 લવિ તારણ, વીનતડી સેવક તણિ અં ॥ ૧ ॥ આદેશ
 ર અરિહંત અવધારો, દૂપા કરી સેવકને તારો ॥ તું
 ત્રિલુવનપતિ તાત અમારો, લાવસાયર જૂડત નિ
 વારો ॥ ૨ ॥ હું લખિઓ લવ ડોડડોડી, તાહરી લક્ષિ

में डीधी थोड़ी ॥ तत्त्व तणी में वात विजोड़ी, पा
 प तणी भती लजे पर न्नेडी ॥ उा ३६५० निगोद
 अनंतो डाल, सूक्ष्म जादर अहिन् ढाल ॥ तुं प्र
 लु लवहया प्रतिपाल, डर डर स्वामि सार सं-
 लाल ॥ च्चा पृथिवी पाणी तेछि वाय, सात सात
 लाज तेह डहेवाय ॥ वणसर्घ दसलजे जादर मां
 हें, थौद लाज अनंती डाय ॥ पा ॥ जिति थौरिंदि
 दो दो लाज, तिरिय पंथेंदि नी थछिद लाज ॥ सुर
 निरय गर्ध थछि थछि लाज, थछिद लाज भणुआ
 तणी छोज ॥ दु ॥ लवा योनि ने लाज थोरासी, ते
 प्रलु नगतमें पुहवी प्रडाशी ॥ में न्नेयुं मनमांहे वि
 भासी, ते में वार अनंत अल्यासी ॥ जा स्वामी
 थछिदह रान संपूत्या, सूक्ष्म जादर पुह्याल पू
 र्या ॥ वार अनंति में प्रलु पूर्या, डेता डर्म अंश
 नवि थूत्या ॥ टा ॥ डोडट डीघा में लव डेरा, थरणा
 न लेल्या निनवर डेरा ॥ दीन देव अनेड अनेरा,
 डंठ डार्य न सिध्यां मेरा ॥ डा ॥ ठम थछि गति
 शिलीयो तुं प्रलु भलियो, सद्गुर साथो लेद डह्यो
 ॥ निनशासन न्नेणी, हेंयडे आणी, भुगति तणो
 में भारग लह्यो ॥ ११ ॥ देश अनारन डुले अवत
 रियो, पापें पिंड घणी परें लरिओ ॥ धर्म तणो

લવ લેશ ન કરિયો, પિંહું ગતિ માંહેં દુઃખલર કે-
 રિઓ ॥૧૧॥ દૂલ્લહો આરજ દેશ અવાન્ન, કલ
 મોટો મન દૂલ્લહો દીવાન્ન ॥ ઊત્તમ ન્નત દૂલ્લ
 હો બિન રાન્ન, દૂલ્લહો પાંથેં ઈન્દિય સાન્ન ॥૧૨॥
 દૂલ્લહો દેહ લહું નિરોગ, દૂલ્લહો ચિરંજીવિનો
 નેગ ॥ દૂલ્લહો સદ્ગુરૂ તણો સંનેગ, દૂલ્લહો ઘ
 ર લજેમીનો યોગ ॥૧૩॥ દૂલ્લહો સાથો ધર્મ સુ-
 યોગી, દૂલ્લહો પાપ તણો પરિહરવો ॥ દૂલ્લહો ધ
 ર્મ તણો મન ધરવો, દૂલ્લહો ધર્મ શરીરેં કરવો ॥
 ॥૧૪॥ સમકિત વિણહું અતિ રડવડિઓ, મૂઠપ
 યો મિથ્યામતિ પડિયો ॥ નિમ ન્નેગી કર મંકડ-
 થિડિયો, કરમ નટાવે તિમ હું નડીયો ॥૧૫॥ ધર્મ
 કરેં પિંતું મન માંહેં, આવસ વૈરી આડો થાય ॥
 તે પાપી પરહો કરી ન શકાય, બનમ દિવસ એ-
 મ એલેં ન્ય ॥૧૬॥ આરત ન ટલી એકે વાર, બ
 ન્મ મરણ વિથ એક લગાર ॥ લવ સાચર હું લ
 મ્યો અપાર, તુમ વિણ સ્વામિ કહો કુણ તાર ॥૧૭॥
 ઘર ઘરણીને લારેં જુતો, આગે બનમ ઘણા વિગૂ
 તો ॥ માયા મોહ નિદા લર સૂતો, પાપ કરમ કલિ
 કાઢવ જૂતો ॥૧૮॥ જાલ પણે ક્રીડા વશ હુંતો, યો
 વન વય યુવતી મુજ નેતો ॥ વડ પણે વ્યાધિ ઘણો

લોગવતો, ઘરમહીણ પણે એમ નિગમતો ॥૧૬૫॥
 ઈમ નવ નવ રસ રાતો મહલર માતો, કરતો લક્ષ
 અલક્ષ ઘણા ॥ પાતક ન વિઠાલ્યાં અંગ વિઠાલ્યાં,
 વચન ન પાલ્યાં સ્વામી તણાં ॥૧૬૬॥ તૃષ્ણા તરિણી ન
 વિ ઓલાય, લાલેં લોલ ઘણેરો થાય ॥ સત્ય વ
 ચન ન રહ્યો મન માય, ક્ષણ ક્ષણ કરમ અધિ
 ક જંઘાય ॥૧૬૭॥ મહિયલ ડૂંગર મેરૂ સમાન, તે
 હથી અધિક આરોગ્યા ધાન ॥ સાયર સલીલ
 અધિક ને માન, મેં પીધા માતાના થાન ॥૧૬૮॥ મેં
 માનવ લવ દેહ પુરાણે, સુજે લોગવિયાં ને મન
 માને ॥૧૬૯॥ રમાડ્યા છાને માને, તોહી પ્રાણી તૃપ્તિ
 ન પામે ॥૧૭૦॥ ન્ગ ન્ગવડલો કિમ સંતોષું, આ કા
 યા કહો કેણી પરેં પોષું ॥ ન્ગપતિ નામ નિવારેં જો
 ણું, તપ ન્પ કાયા તિવારેં શોષું ॥૧૭૧॥ તવ જો
 લ્યો પ્રાણી મુઝ પ્રાય, ભૂજે તરસ લાવઠ નજ
 માય ॥૧૭૨॥ લણી ધુરેં ચિત્ત ન નય, પરવશ દુઃ
 જે ઘણાં સહવાય ॥૧૭૩॥ પ્રેમદા પ્રેમદેખાડે,
 મોહ પાસ મુલ ફિરી ફિરી પાડે ॥૧૭૪॥ ક્રોધ મુલ
 ક્ષમા ન સમાડે, વિનય વિવેક વિચાર માંડે ॥૧૭૫॥
 વિષયા રસ વાહ્યો પરનારી, તેણેં કર્મે સદ્ગતિય
 નિવારી ॥ મેં તો ન્ગ દયા વિસારી, એમ હું ગયો

घणा लव हारी ॥ रजा घता गुण भुल मोहन भंडे,
 हृपण पणुं मुळ डेड न छंडे ॥ आठे मह भयंगल
 मुळ दंडे, भाया सापणी डसवा हीडे ॥ रटा वहेतो
 डरपण घन मुळ लेतां, अणजे हुंति घर्मे घन द
 तां ॥ डीघां हूड निनेसर लेतां, तुं त्रिलुवन पति
 न्नेतेतां ॥ रजा राख रिधि रामाशुं रातो, घन
 डंथेन नेवन मह मातो ॥ घन्य लणी ध्यावा घुर
 नतो, लगपति नेजण शो णिनतो ॥ उगादेश विदे-
 शे न्ने घन लाव्या, महोरा मंदिर हाट थणाव्यां
 ॥ घर घरणीने घाट घडाव्या, घर्मेने थान डते घ
 न नाव्यां ॥ उवाव्यां वटेतर घोढ सवांछे, अेम ड
 री डीघी डोड डमांछे ॥ सात व्यसन पोष्या दढ था
 छे, घर्मे डाम डंछे डाल न आछे ॥ उशा सामी स
 गा सहोदर वंथी, अरथ अनेक अेणी परें संथी
 ॥ घरम न डीघो में रोमांथी, लाव सहित प्रलु पा
 य न अंथी ॥ उवा प्रगत सात जेतर नवी पोष्यां,
 सुदृत तणां थान ड सवि शोष्यां ॥ सह गुरे गुरेणी
 नवि संतोष्यां, उहोने स्वामी हुवे डिम होश्यां ॥ उव
 ॥ लोल लगे में परघन डीघां, संपद सादे में दान
 न डीघां ॥ पाप डरम में नडडी डीघां, सुदृत अभृ
 त परिघल नवि पीघां ॥ उवा पश्यज्जाण पोस

હ અનુસરતાં, સામાયિક પડિદ્ધમણું કરતાં ॥ સંભ
 મ ધ્યાન ધરમનું ધરતાં, ન રહ્યું મન નિશ્ચલ
 પ્રભુ નિરતા ॥ ડહાનાલિ નરેસર નંદન કહિયેં, મા
 તા મરિદેવ્યા ઊર લહિયેં ॥ કસ્યાં કર્મ હવે કહિયેં
 સ્વામી, ધ્યાન તમારું હું શિર નામી ॥ ડહાનિમલ
 લહર મોરા ચંદ ચકોરા, દીન કર વંછે કમલવન ॥
 નેગીસર ધ્યાને ઊત્તમ માને, તિમ હું દરિશન -
 આદિ ભિનં ॥ ડહાઆલ લયો માનવ લવ મીઠો, શુ
 ભ ચિત્તે આદેસર દીઠો ॥ દુઃખ ઘલિન્ન સવિ ન્નયે
 લાગાં, ને આદેશર ચરણો લાગાં ॥ ડહા મુગતિ
 રતન મેં મહિમા લાધું, ને આદેશર શું મુઝ મન
 જાધું ॥ હું અપરાધી છું પ્રભુ ગાઢો, તોહી જોલ
 દીઓ મુઝ ટાઢો ॥ જ્ઞા છોરે હોય કુછોરે સોય,
 માય તાય સા સેવે તોય ॥ કોય નહીં મૂરજ મુઝ
 સરિજો, કાલાં કથન સુણી મન હરજ્યો ॥ જ્ઞા
 જાલૂડો ભિમ જોલે વાણી, માય તાય મન અભિચ
 સમાણી ॥ તું ઠકુર તું માયલ જાપ, જનમ જનમ
 મુઝ લાગાં પાપ ॥ જ્ઞા તેહ તણો ટાલો સંતાપ, ભિ
 મ કાયા અનુ આણું આપ ॥ રાજ રિધિ નવિ માણું
 સ્વામી, મુનિ લાવણ્ય સમય શિરનામી ॥ જ્ઞા સેવક
 માંહી સમો તો થાપો, આદેશર અવિથલ પદ આપો ॥

લવ લવના ઘણો સંતાપ, કેવલ જ્ઞાન તણી દીઓ-
છાપ ॥ જ્ઞાપનર જાશઠેં આદિ ન્નિન તૂઠે, વીનત
ડી સેવક તણી અં ॥ આશો મસવાડે દશમી ઘઠાડે
મુનિ વૈરાગેં એમ લણી અં ॥ રૂપ ॥ ઈતિ ॥

અથ સરસ્વતીનો છંદ પ્રારંભઃ ॥

સકલ સિધ્ધિ ઘતારં, પાર્શ્વ નલ્યા સ્તવે પ્યહં
૥ વરદાં શારદાં દેવીં. સુખે સૌભાગ્યકારિણીં ॥ ૧ ॥
છંદ અડીઅલ ॥ સરસતિ ભગવતિ ભગ વિજ્યાતા,
આદ્ય ભવાનિ કવિભન માતા ॥ શારદ સ્વામિની તુ
ભ પાય લાગું, દોય કર નેંડી હિત બુધ્ધિ માગું ॥ શા
પુસ્તક હાથ કમંડલુ શોહે, એક કર કમલ વિમલ
મન મોહે ॥ એક કર વીણા વળે જાણા, નાદ ચતુ-
ર વિશ્વક્ષણ લીણા ॥ ૩ ॥ હંસ વાહિની હરજેં ધ્યા
ળિં, રાત દિવસ તોરા ગુણ ગાળિં ॥ ૪ ॥ તુલ્ય સુત
સેવક કહેવાળિં, તેણેં કારણ નિર્મલ મતિ પાળિં ॥
૫ ॥ આકાશમીર મુખ દેશની રાણી, હરિ હર બ્રહ્મા
ઈન્દ્ર વજાણી ॥ ૬ ॥ ભગદંજા તું વિશ્વ ગોરાણી, ત્રિલુવન
કીરતિ તુલ્ય વજાણી ॥ ૭ ॥ બ્રહ્માણી રેન્દ્રાણી રા-
ણી, ગિરવાણી લાષા શુભ ન્નણી ॥ ૮ ॥ મુક્તિ જીભ
ની તુંહી નિશાની, તું ત્રિપુરા લારતિ બ્રહ્માણી ॥

॥દાઘુર થકી તું બાલ કુંવારી, તું ચામુંડા થોશઠ
 નારી ॥ આદ્યશક્તિ આરાસણ બેઠી, પ્રગટ પણે
 શો નયણેં દીઠી ॥જા તું નારા તોતલા હર સિધ્ધિ,
 જનનરી તું પુહવી પ્રસિધ્ધિ ॥બ્બાલા મુખી તું ન
 ગની માતા, લરજીવી તું નગ વિજ્યાતા ॥ટા
 શોલ સતીમાં તું કમલા વિમલા, વાઘેશ્વરી તોરા
 ગુણ સખલા ॥તું મહાસતિ ગુણવંતિ ગંગા, શાસન
 દેવિ તું ચતુરંગા ॥જા તું પળિમાવઈ તું શ્રુતદેવી,
 પિદ્ધેસરી તું સુરનર સેવી ॥જ્જહ્ન સુતા તું દુશ્મા-
 ગૌરી, અહોનિશ આસ કરે હું તોરી ॥૧૦ ॥લલ થલ
 લંગલ વસે કૈલાસા, ગિરિ કિન્નર પુર પાટણ વા-
 સા ॥સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલેં નણું, નામ અનેક કવિ
 ચ વંજાણું ॥૧૧ ॥ગૌર વરણ તનુ તેજ અપારા,
 નણેં પૂનમ શશિ આકારા ॥શ્વેત વસ્ત્ર પહેઠ્યાં
 શણગારા, મહકે મૃગ મદને ઘન સારા ॥૧૨ ॥ની
 લવટ દીલી તેજ વિશાલા, જોપે આરીસા સમ
 ગારા ॥અઘર જિંજ દશના વલી હીરા, નાશા દી
 પ શિખા ચંચુ કીરા ॥૧૩ ॥નાકેં મોતી મનોહર
 લકે, અધુર ઊપમ તે જણ જણ થલકે ॥મૃગલો
 ચન પિક સુસ્વર લલકે, સુણતાં ચતુર તણા ચિ
 ત્ત થમકે ॥૧૪ ॥અણિઆલી આંજ આજડલી, -

લમુહક જાણ સમી વાંકડલી ॥ મસ્તક ફૂંજડી મ
 ણિ રાજડલી, તુલ કર હીરે નડિત મુંદરડી ॥ ૧૫ ॥
 મુજ નિર્મલ શારદ શશી ઘીપે, કાને કુંડલ રવિ શ-
 શિ ભંપે ॥ ઊન્નત પીન પયોઘર માતા, કંથુક કસિ
 થા નીલા રાતા ॥ ૧૬ ॥ ઊર ઝોપે મુગતા ફેલ હારા,
 તારાની પરેં તેજ ઊઘારા ॥ જાનુજંઘ માદલી આ
 જાંહે, નેવાને સુર નર મન ચાહે ॥ ૧૭ ॥ કટિ મે
 ખેલા ખેલકે કર ચૂડી, રતન નડિત સોવન મય ફૂ-
 ડી ॥ ચિરણે ધૂધરી ધમ ધમ ધમકે, નંભરી રણઝ
 ણ રણઝણ રણકે ॥ ૧૮ ॥ હસ્ત ચિરણ અલતા સમ
 વાન, ભંધા યુગલ વલિ કેલ સમાન ॥ હુરિલંડી કટિ
 વિપુલ નિતંજી, અલિ કલ્લ સમ વેણી લંજી ॥ ૧૯ ॥
 ॥ હંસગમનિ ચાલે મલપંતિ, મુજ બોલે હંસી અમિ
 થ નરંતી ॥ નવ યૌવન ગુણવંતી બાલા, કદલી
 દલ તનુ અતિ સુકમાલા ॥ ૨૦ ॥ ત્રિલોચના તુલ
 બહુ ઠકુચઈ, ચારિ વિચક્ષણ અતિ ચિતુરાર્ઠાનહિં
 કોઈ નાણ પણું તુલ ભગમલ, દૈત્ય અસિતેં ભંત્યા
 લુલ્લખલ ॥ ૨૧ ॥ સૂર પણે પણ તું પરચંડી, વિદ્યા
 પરવત સઘલે મંડી ॥ તાહારી ફુંડી કિણે નવી ખં
 ડી, રાય રાણા તુલ માને ચંડી ॥ ૨૨ ॥ અલિક નબે
 લું એકહીં માયા, તિન લુવન સહી તેં નીપાયા ॥ તું

સર્પી નગ ત્રિહુંની માયા, સુર નર કિન્નર તુલ ગુ
 ણ ગાયા ॥૨૩॥ તારે તેન તપે ત્રિલુવનં, હરિ હર
 બ્રહ્મા સહુ તુલ મનં ॥ માર્ઘ અક્ષર ને જાવનં, તે
 નીપાયા નગ તું ધનં ॥ ૨૪ ॥ અલરહ લેદ પીંગલ-
 ની વાણી, શાસ્ત્ર સકલને વેદ પુરાણી ॥ નાદ લેદ
 સંગીત વંજાણી, પરગટ કીધાં તેં શુભ નાણી ॥ રૂપ
 ॥ કામિત પૂરણ સુરતરે સરજી, વિદ્યા દાન તું આપે
 હરજી ॥ પર ઊપગારણી મેં તુલ પરજી, તું હી સદા
 મુજ અમૃત વરજી ॥ ૨૫ ॥ નગ સહુ બેઠો જોલે તોરે,
 ભવ સકલની આસ્યા પૂરે ॥ અલિય વિદ્ય તું તેહ
 નાં શૂરે, તેણે કારણ તું વશ મન મોરે ॥ ૨૬ ॥ ને તું
 સ્વામિની સુપ્રશ્ન રાણે, તો કવિ ભાવ લલેરા આ-
 ણે ॥ કાવ્ય કવિત ગહ ગીત વંજાણે, રાજ સભામાં-
 જોલી નાણે ॥ ૨૭ ॥ સારદ માતા નેહને તૂઠી, અવિર-
 લ વાણી લહે અતિ મીઠી ॥ માતા નેહ સામું ભવ-
 લાલ્યું, તેહ તણું દાલિન સજ ધાલ્યું ॥ ૨૮ ॥ ને
 ડ મૂઠ મતિ બુદ્ધિ હીણા, તે તેં કીધા નિપુણ પ્રવી-
 ણા ॥ ને મુંગા વાયા નવિ જોલે, તે તેં કીધા સુર ગુ-
 રે તોલે ॥ ૨૯ ॥ નિર્ધનને વલી તેં ધન દીધાં, તસ વ-
 લી કીધા પુહુવિ પ્રસિધ્ધા ॥ રાજ રમણી સુજ ભો-
 ગ વિલાસા, તેં આપ્યા શુભ થાનક વાસા ॥ ૩૦ ॥

તારા ગુણનો પાર ન નાણું, ગુણ કેતાં એક જલ
 વળાણું ॥ શરણાગત વધ્ધલ કહે વાણી, મેં નાણી
 ત્રિલુપન ઠકરાણી ॥ ૩૨ ॥ આઈ આશ કરે દીન
 રાતં, શુધ્ધ વટ તું સહી મોરી માતં ॥ અનુદ જ
 નનો તાહારો કહિયેં, સમુદ્ર પરેં પણ પાર ન લ
 હિયેં ॥ ૩૩ ॥ માતા આશ પૂરો સેવકની, તુમ વિણ
 કોણ લીડ લંને મુળ મનની ॥ આશ કરી આવ્યો
 તુમ ચરણે, તું જ સાચી દીન બિધ્યરણે ॥ ૩૪ ॥
 વલતું માતા બોલી વચણેં, નેતું આવ્યો માહા
 રે ચરણે ॥ ૩૫ ॥ તું તૂઠી તું સહિ કરી માને, મન
 કદી સંદેહ મ આણે ॥ ૩૬ ॥ તું લક્ષ્મિ મેં સા-
 ચી નાણી, તું બિપર મેં કરેણા આણી ॥ અંહોનિ
 શ કરશું તોરી સાર, એ પરીક્ષક પરમમર્થ વિ-
 ચાર ॥ ૩૭ ॥ વલી આવી માતા સુત પાસેં, હિત આ
 ણી શુભ વાણી પ્રકાશી ॥ બિંદે હિયડે કાંઈ વિમા
 સે, હું આવી વશી તું મુજ વાસે ॥ ૩૮ ॥ માતા-
 વચન પામ્યો બિલ્લાસ, મેં આણ્યો અજ તુમ વિ
 મ્વાસ ॥ ૩૯ ॥ સહિ સદ્ગત રૂલી મુજ આશ, હું તું
 ન ચરણ કમલનો દાસ ॥ ૪૦ ॥ તારો મહિમા મ-
 હોતો જગમાં, તું તૂઠી સકલ રિધ્ધિ દે ક્ષણમાં ॥
 દેવિ અવર નહિં તું તોલે, ગુણ છતાં કવિચણ-

સિંઘ જોડે ॥૩૬॥ પ્રણવ અક્ષર વલી માયા જી
 નં, હ્રીં શ્રીં નમો કર જીનં ॥૩૭॥ હ્રીં મહા મંત્રે
 નં, વાગ્વાદિની નિત સમરેનં ॥૩૮॥ લગવતિ
 લારતિ તુલ નમિનં, મંત્ર સહિત એક પિત્તલ
 ણીનં ॥૩૯॥ અષ્ટ મહાસિધ્ધિ શીઘ્ર લહીનં, લણ
 તાં ગણતાં લીલ કરીનં ॥૪૦॥ સંવત્ ચંદ્ર કલા
 અતિ બિન્વલ, સાયર સિધ્ધિ આસો સુદિ નિ
 મિત ॥૪૧॥ પૂનમ સુરગુરૂ વાર બિદારા, લગવતી છં
 દ રચ્યો ન્યકારા ॥૪૨॥ શારદ નામ નપો નગ
 નાણં, શારદ ગુણ ગાયો સુવિહાણં ॥૪૩॥ શારદ આપે
 બુધ્ધિ વિન્નાણં, શારદ નામેં કોડ કલ્યાણં ॥૪૪॥
 ક્વલશ ॥૪૫॥ ઈહ લરેલતિ તરેણ, અડીયલ છંદે
 ણ સંથુયાદેવી ॥૪૬॥ લગવઈ તુલ પસાયા, હોઈ
 સયા સંઘ ચેકકસ્સ ॥૪૭॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી સંલવનાથ સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

પ્રભુ પ્રણમું રે, સંલવનાથ શોહામણા ॥૧॥ વાણી
 સુણતાં રે, સંદેહ લાભે લવતણા ॥૨॥ કર નેડીરે, લા
 વ ધરી શિર નામિયેં ॥૩॥ ગુણ ગાતાં રે, મુક્તિ તણાં
 સુજ પામિયેં ॥૪॥ બીથલી ॥૫॥ પામિયેં સહિ મુક્તિ-
 નાં સુજ, લાવથી ને ધ્યાર્થ્યેં ॥૬॥ ગુણવંત ગિરવાદે

વ ત્રીન્ન, શ્રી સંતવનાથ આરાધિયેં ॥ રા નયરી સા
 વથ્થી તણો નરેસર, રાથ ભિતારી ભણિયેં ॥ રા-
 ણી તે સૈન્યા તણો નંદન, શ્રી સંતવનાથ વજા-
 ણીયેં ॥ ડા થાલ ॥ થ ઊદ સુપન શું રે, સ્વામિભ
 આવીને ઊપના ॥ તવ દેશમાં રે, દાનના સંતવ
 નીપના ॥ તેણેં ગુણેં કરી રે, સંતવ નામભ થા
 પિયું ॥ પુત્ર ભન્મે રે, દાન રાયેં બહુ આપિયું ॥ ના
 ઊથલો ॥ આપિયું બહુ દાન રાયેં, પુત્ર ભન્મ ન્યા
 રેં હૂંઓ ॥ તવ દેવ દેવી ઈન્દ્ર આવી, ભન્મ મહોત્સવ
 સુર કીઓ ॥ પા ॥ અનુક્રમેં ચૌવન વયે ન્નણી, પાણિ
 ગ્રહણ કરાવિયો ॥ સંસારનાં સુખ લોગવી પછી, સં
 ભ્રમશું મન આણિયો ॥ ડા થાલ ॥ એક ક્રોડને રે,
 આઠ લાખ દિન દિન પ્રત્યેં ॥ સંવત્સરી રે, દાન દી
 ઘાં એવા ભિનવરેં ॥ તેવ દેવતા રે, થોશઠ ઈન્દ્ર મ
 હોત્સવ કરે ॥ નર સહસશું રે, સ્વામિભ સંયમ ઊચ્ચ
 રે ॥ ડા ॥ ઊથલો ॥ ઊચ્ચરે સહી સ્વામિ સંતવ, સુર થ
 ઈને સંથરે ॥ મુનિવર તિહાં સહે પરિસહ, મેઝૂની
 પરેં નવિ થલે ॥ ટા ॥ તપ સંયમ ક્રિયા સંવર, જ્ઞાન
 કેવલ તવ લહ્યો ॥ પરષદ આગલ સ્વામિ સંતવ,
 દયા માર્ગ ધરમ કહ્યો ॥ ડા ॥ થાલ ॥ ભિનની વાણી
 રે, યોગન લગેં સહુ કો સુણે ॥ વૈરીનાં રે, વેર સર્વે

તિહાં ઊપશમે ॥ સોવન વાને રે, ચારશેં ધનુષ કાયા
 કહું ॥ આયુ પૂરવ રે, શાઠ લાજે બિનનું લહું ॥ ૧૦ ॥
 ઊથલો ॥ બિન તણારે વજાણ કીધા, ગુરૂ થકી એ
 વું લહું ॥ જીવો તે જીવો સાધે જીવો, જીવ રિજે ભેણે
 કહું ॥ ૧૧ ॥ દયા ધર્મ નાણી લાવ આણી, બિન ત-
 ણા ગુણ ભે સ્તવે ॥ અભેરાલ કહે સંસાર સાગર,
 સુખેં હેલાં તે તરે ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

અથ દ્યૌપદીની સઝાચ પ્રારંભઃ ॥ ગરજાની દેશી.

આવ્યા નારદ મુનિવર પાંડવ, પાંચ તણે ઘરે રે
 લો ॥ મલિઆ ઊઠી યુધિષ્ઠિર રાયકે, લીમ હર્ષ ધ
 રીરે લો ॥ અર્જુન નિકુલ જે બેડી હાથકે, નમન લ
 લેં કરેં રે લો ॥ સહદેવ તિમ વલી લાગે પાય, પધા-
 રો મુજ ઊચ્ચરે રે લો ॥ ૧ ॥ માંહેં જેઠા કુંતી માયકે,
 દ્યૌપદી પરિવાર શું રે લો ॥ તિહાં ગયા નારદ દેખી,
 સત્તા સદુ ઊઠી હર્ષ શું રે લો ॥ દ્યૌપદી ઊઠી ન લગા
 રકે, નવી પૂર્વ કરી રે લો ॥ રોષેં ભરિયો નારદ મ
 ન માંહેં જોલે રીશેં કરી રે લો ॥ શા દ્યૌપદી પાંચ પાં
 ડવની નારકે, મુલને કિમ નમે રે લો ॥ એહને સંકટ
 માંહે નાજું તો, મહાર્ષિ મન ગમે રે લો ॥ ચિંતવી ચા

લ્યો ન્ય આકાશકે, ઘાતકી જંડમાં રેલો ॥ તિહાં
 છે પમોત્તર વલી રાયકે, સ્ત્રીના નૂ કંડમાં રેલો
 ॥ ૩ ॥ જોલે નારદ સુણા પમોત્તર, મુળ એક વાત
 ડીરેલો ॥ એક છે સૌપદી નામેં નારકે, રતિ સમઝૂ
 અડીરેલો ॥ સુણી તેહ પમોત્તર વલી રાયકે, દેવ આ
 રાધીઓ રેલો ॥ દેવ પાસેં તેડાવી સૌપદી નારકે,
 નેહ નગાવીઓ રેલો ॥ ના સૌપદી તાહારે ડારણ
 મેં, કઠોર તે દુઃખ સહ્યું રેલો ॥ ત્રીને દિવસેં તુલ
 મુજ કમલનું, મેં દરિશન લહ્યું રેલો ॥ મુળને મલિ
 યો તાહરો યોગ, વંછિત સુખ વિલસીયેં રેલો ॥
 સુનળેં નેને સાહામું નારકે, દરિશન દીઠયેં રે
 લો ॥ ૫ ॥ તવ કહે સૌપદી નામેં નારકે, બંધવ રહે
 વેગલો રેલો ॥ મહારે વ્રત છે મોટું છમાસકે, શી
 લ પાલું નિર્મલું રેલો ॥ જોલ્યાનું નહીં હમણાં ડા
 મકે, સહી પછેને હોસે રેલો ॥ એમ કહી વિનિતા
 તિહાં રહીવાસકે, વલતું ઈહાં શું થયું રેલો ॥ ૬ ॥
 પ્રચલાથી ઊઠ્યો યુધિષ્ઠિર રાયકે, અરહું પરહું નુ
 વેરેલો ॥ રાતની રાતમાં ડિહાં ગઈ નારકે, એમ
 થાકીને સૂવેરેલો ॥ પ્રલાતેં ઊઠી યુધિષ્ઠિર રાય
 કે, ગામ ઢઢોલી ઊંરેલો ॥ ડિહાં યેં દીઠી સૌપ
 દી નારકે, પડહો વળડા વીઓ રેલો ॥ ૭ ॥ નમલી

બિનતા શુધ્ધ લગારકે, નગરીને દેશમાં રે લો
 ત્યારે કુંતિ નઈ નદુનાથકે, કહ્યું સુજ વેસમાં રે લો
 પાદીકરા સૌપદી લઈ ગયો કોઈક, વેરી દેવતારે
 લો ॥ અમને ન મલી તેહ ત્રિજંડમાં, શુધ્ધ કરી
 ઘો સુતારે લો ॥ વા નારાયણે તવ દીધો કોલ
 કે, જોલ છે માહરો રે લો ॥ સૌપદી સોં પું તુમ હા
 થો હાથકે, લત્રિને તાહરો રે લો ॥ એમ કહી જ
 જર કરાવી ત્રિજંડમાં, થઈ નહીં તે છતીરે લો ॥
 એહવે આજ્યો નારદ તેણે, પ્રગટ કરી સતીરે લો
 ॥ ૧ ॥ પાંડવ પાંચને વાસુદેવ સાથકે, પદીતા કંકા
 પુરી રે લો ॥ જલ્યો પદ્મોત્તર વલી રાયકે, સૌપદી -
 વાલી હરી રે લો ॥ વન્નવી તિહાં જતનો શંખકે,
 આજ્યા સહુ ઘરે રે લો ॥ મંગલ થાએ શીલ પ્રભા
 વકે, ઘર ઘર ગુડી બિછલે રે લો ॥ ૧૦ ॥ સૌપદીયે
 પાલ્યું નિર્મલ શીલકે, લીલ પામી ઘણું રે લો ॥ પા
 લી આયુ પામી જ્ઞહ્નલોકકે, આગમ વચ્ચેને સુણું
 રે લો ॥ પોરજંદરમાં રહી થૌં માસકે, સતી ગુણ વ
 રણવ્યા રે લો ॥ મુનિ મયાચંદને આવક સહુએ,
 લલે લાવે વીનવ્યા રે લો ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ ॥

અથ મેઘ કુમારની સજ્જાય પ્રારંભઃ

ધારણી મનાવેરે મેઘ કુમારને રે, તું મુન એ
કલ પુત્ત ॥ તુલવિણ સુનાંરે મંદિર મલિન્નાંરે, રા
ખો રાખો ઘર તણાં સૂતા ધારણીના ॥ તુલને
પરણાવીરે આઠ કુમારિકા રે, તે તો વહુ અતિ સુ
કુમાલ ॥ મલપતિ ચાલેરે વન લેમ હાથણીરે, નય
ણ વચણ સુવિસાલ ॥ ધારણીના ॥ મુઝ મન-
આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, નાણું રમાડીશ વહુ
નાંરે બાલ ॥ દેવ અટારોરે દેખી નવિ શક્યોરે, કી
ધો કીધો કવણ લંબલ ॥ ધારણીના ॥ ડાઘણ ક
ણ કંચનરે રાત્રિરિધિ ઘણી રે, લોગવો લોગ
સંસાર ॥ છતી રિધિ વિલસોરે નયા ઘર આપ
ણીરે, પછે લેને સંયમ ભાર ॥ ધારણીના ॥ ના મેઘ
કુમારેંરે માતા પ્રત્યે જૂઝવીરે, દીક્ષા લીધી વીર
ળની પાસ ॥ પ્રેમ મુનિસર રે ઈણી પરેં ઓચરેરે,
પામ્યા પામ્યા અનુત્તર વાસ ॥ ધારણીના ॥ પાઈતિ

અથ અરણીક મુનિની સજ્જાય ॥

અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોધરી, તડકે દાને
શીશોળા પાય અણવાણીરે વેલૂ પરલે, તનુ
સુકુમાલ મુની શોળા ॥ અરણીના ॥ મુજ કરમા

છું રે માલતી ફૂલ ન્યું, ઊભો ગોંખની હેઠોળા
 ખેરે ખપોરેં રે દીઠો એકલો, મોઢી માનની મીઠો
 લા અરણીનારા વચણ રંગીલો રે નયણેં વેધિ
 જો, રેખી થંભ્યો તેણેં ઠામોળા દાસીને કહે ન્ન
 તું ઊતાવલી, એ રેખી તેડી આણો લા અરણી
 પાડા પાવન કીનેં રે રેખી ઘર આંગણું, વોહોરો
 મોદક સારો લા નવ ચૌવન રસ કાયા કાં દહો,
 સફલ કરો અવતારો લા અરણીનાજા થંદા વ
 દની રે ચારિત્ર ચૂડવું, સુખ વિલસે દિન રાતોળ
 પાખેઠો ગોખેં રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિભ મા
 તો લા અરણીનાપા અરણીક અરણીક ક
 રતી મા ફરે, ગલિયેં ગલિયેં તિવારો લા ક
 હો કેણેં દીઠો રે મહારો અરણીલો, પુઠેં લોક હ-
 નરો લા અરણીનાદા ઊતરી તિહાંથી રે ન્ન-
 નીને પાથ નમ્યો, મનશું લાન્યો તિવારો લા વ
 છ તુલ ન ઘરે રે ચારિત્ર ચૂડવું, નેહથી શિવ સુ
 ખે સારો લા અરણીનાજા એમ સમન્નવી રે પા
 છો વાલિઓ, આણ્યો ગુફેને પાસો લા સહ
 ગુફે દીએ રે શીખ લલી પરેં, વૈરાગેં મન લાશ્યો
 લા અરણીનાટા અગની ધખંતી રે શીલા ઊ-
 પરેં, અરણીકે અણશણ કીધો લા શૂપ મુનિક

હે ઘન તે મુનિ વડૂ, પામ્યા સુજ અલંગોળાશ્ન
રણીનાલા ઈતિ ॥

અથ રેવતીની સજ્જાય ॥

સોવન સિંધાસણ રેવતી, જેઠી જેઠી મંદિર
મોન્નર રે ॥ ગળ ગતે દીઠા મુનિ આવતાં, સુંદર
શીઓ અણગાર રે ॥ મંદિર પધારો રે મેરે પૂન્ય
લાવા પૂરો પૂરો મન તણા કોડ રે ॥ હૈયડા માંહે હુ
રજ ધરી ઘણો વંદે વંદે જે કર નેડ રે ॥ મંદિરનારા
આજ સુરત રૂંડ્યો આંગણો, મીતીડે વૂહડા મેહ
રે ॥ શીઓ અણગાર પધારીઆ, પ્રગલ્થો છે ધર્મ
સ્નેહ રે ॥ મંદિરના ડાગંગારે નલ માંહે નેમક
મલડી, મધુકર કેલિ કરંત રે ॥ તિમ પૂન્ય કમલ
મહારિ મન મધુ, ઊલટ અંગ ધરંત રે ॥ મંદિરના
પાજા પૂન્ય જીનું વદન નિહાલતાં, તિમ તિમ રંગ
ની રેલ રે ॥ વલ્લભ પૂન્ય છે સોદામણા, મૂરતિ
મોહન વેલ રે ॥ મંદિરના પાજા આદર માન દેઈ ઘ
ણો, પુછીઓ સીઓ અણગાર રે ॥ કહો પૂન્ય
કેમ પધારીઆ, આદેશ દીઓ સુવિચાર રે ॥ મંદિ
રનાદા મુન ગુરૂ તુન ઘરે મોકલ્યો, માતાળ પાક
વોહીરાવ રે ॥ રેવતી કહે ગુરૂ કેમ લલ્યો, કેવલ-

જ્ઞાન પ્રભાવ રે ॥ મંદિરના જાશુલ પરિણામ ક-
 રી તદા, આપીઓ પાક ઊદાર રે ॥ મણિ રે માણિ
 ક મોતી તણી, વૃષ્ટિ હુઈ તેણી વાર રે ॥ મંદિર
 ॥ ૮ ॥ તીર્થંકર ગોત્ર તવ લહ્યો, રેવતીયેં સુવિચાર
 રે ॥ વીર પ્રભુ સુખ સંપદા, સફલ ફલ્યો અવતાર
 રે ॥ મંદિરના જાપુરેષ લલારે સંસારમાં, તિમ
 લલી નાર સંસાર રે ॥ રાનિમતિ સીતા કુંતા સૌપ
 દી, મૃગાવતી ચંદન જાલ રે ॥ મંદિરના જાળા ઈત્યા
 દિ નિન ધર્મ આદરે, ધન ધન તે નર નાર રે ॥ વલ્લ
 લ મુનિ એમ બીશ્વરે, દાનથી નય નય કાર રે ॥
 મંદિરના જાળા ઈતિ ॥

અથ પાર્શ્વનાથનો છંદ ॥

નય નય નગનાયક પાર્શ્વનિનં, પ્રણિતાખિલ
 માનવ દેવ ધનં ॥ નિન શાસન મંડન સ્વામિનયો,
 તુમ દરિસન દેખી આનંદ થયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન
 કુલાંબર લાનુ નિલં, નવ હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિલં
 ॥ ધરણેંદ્ર સુસેવિત પાદ યુગં, લર લાસુર કાંતિ સ
 ધ સુલગં ॥ ૨ ॥ નિન રૂપ વિનિર્નિત રંભપતિં, વ
 દન ધુતિ શારદ સૌમતતિં ॥ નયનાં ખુન દીપ્ત વિ
 શાલતરા, તિલ કુસુમ સંનિલ નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥

रसनाभृत उंद सभान सदा, दशनावलि अनार-
 डलि सुजदा ॥ अघराइएा विद्रुम रंग घनं, नय
 शंज पुरालिध पार्श्वनिनं ॥ १ ॥ अतिथारि मुकुट
 भस्तक दीपे, जाने कुंडल रवि शशि लुं पे ॥ तुन भ
 हिमा भहि भंडल गाने, नित्य पंथि शब्द वान्नं वा
 ने ॥ ५ ॥ सुर डिन्नर विद्याघर आवे, नर नारी ता
 रा गुण गावे ॥ तुन सेवे थोशठ ठंर सदा, तुन ना
 में नावे कष्ट कदा ॥ ६ ॥ ने सेवे तुनने लाव घरो,
 नचनिधि थाये घर तेहु तणे ॥ अडवडियां तुं आ
 धार कह्यो, समरथ साहेज में आन लह्यो ॥ ७ ॥
 दुःजीयाने सुजदायड तुं दाजे, अशरणने शर-
 णे तुं राजे ॥ तुन नामें संकट विकट टले, चीछ-
 डीयां वालां आवी भले ॥ ८ ॥ नट बिर लंपट दूरें
 नासे, तुन नामें थोर थरड त्राशे ॥ ९ ॥ राणा राजिल
 नथ तुन नाम थडी, सघले आगल तुन सेव थ
 डी ॥ १० ॥ अक्ष राक्षस डिन्नर सवि णिरगा, डरी
 डेशरी दावानल विहंगा ॥ वध जंधन लय सघ
 लां नये, ने अडे भना तुनने ध्याये ॥ ११ ॥ लूत
 प्रेत पिशाच छली न शडे, नगदीश तवालिध
 नप थडे ॥ १२ ॥ भहोरा नेटिंग रहे दूरें, दैत्यादिडना
 तुं भद थरे ॥ १३ ॥ जायणी सायणी नअे हटडी, ल

गवंत थया तुन लनन थडी ॥ कपटी तुन नाम ली
 यां ऊं पे, दुर्जन मुजयी ल ल नं पे ॥ ११ ॥ भानी भ-
 छरा ला मुहु मोडे, तेपण आगलथी कर न्नेडे ॥ दु-
 भुज दुष्टादिउ तुंही दमे, तुन नपें महोटा भ्तेछ
 नमे ॥ १२ ॥ तुन नामें माने नृप सजला, तुन नश
 छिन्न ल नेम थंरुडला ॥ तुन नामें पामे रिधि घ
 एणी, नथ नथ नगदीश्वर त्रिनग घणी ॥ १३ ॥ थिं
 तामणि डामगवी पामे, हुय गय रथ पायड तुन
 नामें ॥ नन पद डुराई तुं आपे, दुर्जन नननां
 दारिद्रु डापे ॥ १४ ॥ निरघनने तुं घनवंत डरे, तूणे
 डोहार लंडार लरे ॥ घर पुत्र डलत्र परिवार घणो,
 ते सहु भहिमा तुम नाम तणो ॥ १५ ॥ भणि मा-
 णिड, मोती रत्न नड्यां, सोवन लूषण जहु सुघड
 घड्यां ॥ वली पैहेरण नवरंग वेश घणा, तुम ना
 में नवी रहे डंछ मणा ॥ १६ ॥ वेंरी विश्चो नवि
 ताडी शडे, वली थड थुगल मनथी थमडे ॥ छव
 छिद्र डदा डेहनो न लगे, निनरा न सदा तुन न्योति
 लगे ॥ १७ ॥ ढग ढाडुर सवि थर हर डं पे, पाजंडी
 पण डो नवि डेरडे ॥ लूटादिउ सहु नाशी नखे, मा
 रण तुन लपतां नथ थाय ॥ १८ ॥ नड भूरजे ने भ
 ति डीनवली, अज्ञान तिभिर तसु नथ टली ॥

तुल समरएथी डाह्या थाये, पंडित पदपामीपू
 न्नशे ॥ शगाजश ज्ञाश ज्ञय न पीडा नासे, दुर्जल
 भुज दीन पणुं चासे ॥ गड गुंजड दुष्ट निडे संज
 लां, तुल नपे रोग शमे सघला ॥ रणा घहिला-
 गुंगा जहिराय लडे, तुल ध्यानें गत दुःख थाय
 तिडे ॥ तनु डांति डला सुविशेष वधे, तुल समर
 एशुं नवनिधि सधे ॥ रश ॥ डरीडेसरी अहि रण
 जंध सया, नल नलए नलोहर अष्ट लया ॥ रां-
 गण पमुहा सवि न्य टली, तुल नामें पामे रंग
 रली ॥ रडा ॥ ओं ह्रीं अहूं श्रीपार्ध नमो, नमि-
 णि नपंतां दुष्ट दमो ॥ शिंताभणि मंत्र निडे ध्या
 ये, तिण घर दिन दिन दोलत थाय ॥ रणा नि
 डरए शुद्धे निडे आराधे, तस न्स डीर्ति ल्ग
 मां वाधे ॥ वली डामित डाम सवे साधे, संमहि
 त शिंताभणि तुळ लाधे ॥ रच ॥ भट भछर भ
 नथी दूर तने, लगवंत लली परें नेह लने ॥ त
 स घर डमला डल्लोव डरे, वली रान्य रमणी-
 जहु लील वरे ॥ रद ॥ लय वारड तारड तुं वाता,
 सन्न मन गति भतिनी घाता ॥ मात तात स-
 होहर तुं स्वामी, शिवघायड नायड हितडाभी ॥ रज
 ॥ डरीणाडर डडर तुं महारो, निशिवासर नाम न-

पुं ताहरो ॥ सेवकशुं परम कृपा करने, वातेसर वं
 छित इत देने ॥ २८ ॥ निन राव सदा तुं न्यकारी,
 तुल सूरति अति मोहन गारी ॥ गुन्वर नन पद
 मांहे राने, त्रिलुवन ढकुराँ तुल छाने ॥ २९ ॥ ठि-
 म लाव लले निनवर गायो, वाभा सुत देजी ज
 हु सुज पायो ॥ रवि मुनि शशी संवच्छर रंगें, देव
 सूरि मांहे सुज संगें ॥ ३० ॥ न्य शंजपुरालिधे पा
 र्श्व विलो, सडलार्थ समीहित देहि प्रलो ॥ जुध ह
 र्ष शिथि विन्याय मुदा, तप लब्धि शिथि सुज था
 य सदा ॥ ३१ ॥ डलश ॥ ठिथ्यं स्तुतः सडलडाभि
 तसिध्दिघता, यक्षाधिरान नतशंजपुराधिरानः
 ॥ स्वस्ति श्री हर्ष शिथि पंडन सुप्रसादात्, शिष्येण
 लब्ध शिथिनेति मुदा प्रसन्नः ॥ ३२ ॥ ठिति पार्श्व
 निन छंद संपूर्ण ॥

अथ भांगलिङ प्रारंभः ॥

भांगलिङ पहेलुं डहुं अह, उत्तम रावे सयल
 संदेह ॥ अरिहंत अरि नेहने नहिं डोय, सोय शर
 ण स्वामी मुन होय ॥ १ ॥ भांगलिङ जीनूं मन घ
 रूं, लोड मांहे उत्तम छे जई ॥ सिध्दि गयाते सि
 ध्द अनंत, सोय शरण लव हृदय धरंत ॥ २ ॥ भां

ગલિક જોલું હવે તૃતી, લોકમાં ઊત્તમ છે ને જાતિ ॥
 સાધુ શરણ લવિયાં અનુસરી, નિમ લવ સાયર
 હેલાં તરી ॥ ૭ ॥ માંગલિક થોથું અવધાર, કેવલિ
 લાંબ્યો ધર્મ સંલાલ ॥ ચલે રોગ શોગ લય મરણ,
 સાથું જીવ દયાનું શરણ ॥ ૮ ॥ સરણ ચાર કરે નર ને
 હ, લવ સાયર નવિ જૂડે તેહ ॥ સકલ કરમનો આણે
 અંત, મોક્ષ તણાં સુજ લહે અનંત ॥ ૯ ॥ કહે કવિય
 ણ ઈણિ વિધ કરે, તે વેહેલો મુકતે સંચરે ॥ લાવ
 ધરીને ને ગુણ ગાય, તે જીવ તરીને મુકતે જ
 ય ॥ ૧૦ ॥ અનાદિનો ધર્મ પાંજે હું રહ્યો, હવે સા-
 થા દેવ ગુરૂને મલ્યો ॥ લલેં લાધો નિન શાસન ધ
 મ, નેહથી નાઠા સર્વે તરમ ॥ ૧૧ ॥ દોહા ॥ પુણ્યે-
 મલિયા સદ્ગુરૂ, ઊદ્યો જ્ઞાન દિણંદ ॥ કુલ લાધું
 આવક તણું, લાધા વીર નિણંદ ॥ ૧૨ ॥ જલ હલ તું ને
 રાજશે, શીયલને સમકિત ॥ વડો વ્યવહારી તે ક
 હિયેં, નેહને એ જે વ્રત ॥ ૧૩ ॥ સુતાં જેસતાં ઊઠતાં,
 ને સમરે અરિહંત ॥ ૧૪ ॥ બિયાનાં દુઃખ લાંબશે, લેશે
 સુખ અનંત ॥ ૧૫ ॥ અંદ કલંકી ઊનો લાણ, ચિંતા
 મણિ સન્યો પાષાણ ॥ સમુદ્ધ સહેનેં ખારો હોય,
 નિનવર તોલેં નિનવર નેય ॥ ૧૬ ॥ શીતલ નિનવ
 ર કડું પ્રણામ, શીત સતીનાં લેશું નામ ॥ ૧૭ ॥ સ્ત્રી

थिंदन राळमती, द्यौपदी डौशल्या भृगावती ॥ १३ ॥
 ॥ सुखसा सीता सुलक्ष्मणा, शिवा कुंती शी
 लवती वज्राणा ॥ नल घराणी दमयंती सती, शू
 वा प्रलावर्ध पद्मावती ॥ १४ ॥ ०० नाभें सवि सं
 डट दळे, मन थिंतव्या मनोरथ दळे ॥ ०० नाभें
 सवि शीने डाल, वहियें भुक्ति पुरीनुं राळा ॥ १५ ॥
 लूत प्रेत ०० नाभें दळे, रिधि वृधि घर आवी
 भले ॥ ०० नाभें लग होय लगीश, तेह लणी स
 भरीं निशदीश ॥ १६ ॥ ०० ति भांगलिक पडिऊ
 मणाभां उहेवानुं संपूर्ण ॥

अथ अनित निन स्तवन ॥

देशी नेमळना सातेवारनी ॥

अनित निनेसर देव, महारा स्वाभीरे ॥ भे
 पूरणा पुण्य पसाय, सेवा पाभीरे ॥ थिंतितनो द
 तार, मुळने भलिओरे ॥ हुवे मिथ्या मतनो नेर,
 सरवे दलिओरे ॥ १ ॥ तुम सम जीने देव, महारे
 नथणें रे ॥ नावे ओणें संसार, साये वयणें रे ॥ नी
 रागी लगवंत, डरेणा रसीयारे ॥ आवीने मनडा
 मांदे, लडतें वसीयारे ॥ रा विन्या राणीना नंद,
 महेर डरीने रे ॥ निनशात्रु नृपकुल थंद, पुरित ह

રિતેં રે ॥ મન મોહન મહારાજ, કંચન કાચારે ॥
 અવલંબ્યા મેં મહારાજ, તોરા પાચારે ॥ ૭ ॥ એમ
 નાણીને નગદીશ, મુનને તારો રે ॥ તલવોલવ તથ
 થી નાથ, મુનને ઊગારો રે ॥ ઘણી ઘણી શી વાત,
 તુમને કહિયેં રે ॥ પ્રભુ બાંહે ચહ્યાની લાજ, હવે-
 નિરવહિયેં રે ॥ આ તુમને છોડી ઓર, કેહને નચૂં રે
 ॥ પ્રભુ ઘાજો મુનને તેહ, કહિયેં સાચૂં રે ॥ અખય ચ
 દ સૂરીશ, ચરણ પસાચ રે ॥ ખુશાલ મુનિ મન
 જંત, પ્રભુ ગુણ ગાય રે ॥ ૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ વંકથૂલની સઝાથ પ્રારંભઃ ॥
 ડોઈલો પર્વત પૂંધલો રે લાલ ॥ એ દેશી ॥ નં
 બુદ્ધીપમાં દીપતું રે લાલ, જેત્ર ભરત સુચિશાલ રે
 ॥ વિવેકી ॥ શ્રીપુર નયરનો રાજાઓ રે લાલ, વિમ
 લજાશા લૂપાલ રે ॥ વિવેકી ॥ ૧ ॥ આદરને કાંઈ-
 આજડી રે લાલ ॥ એ આંકણી ॥ સુમંગલા પદરા
 ણીયેં રે લાલ, નન્યા તે યુગલ અમૂલ રે ॥ વિવેકી ॥
 નામ ઇચ્છું દોય બાલનું રે લાલ, પૂર્વ થૂલા વંકથૂ-
 લ રે ॥ વિવેકી ॥ આદરગારા અનુક્રમે ઊધ્યત થ
 યો રે લાલ, લોક કહે વંકથૂલ રે ॥ વિવેકી ॥ લોક વ
 ચનથી લૂપતિ રે લાલ, કાલ્યો સુત વંકથૂલ રે ॥ વિવે

ડી ॥ આગાડા પૂજ્ય શ્રી લઈ બેનડી રે લાલ, પલ્લી
 માંગયો વંડ શ્રી રે ॥ વિવેકી ॥ પલ્લી પતિ ડીઓ ભિ
 લલડે રે લાલ, ધર્મ થકી પ્રતિજ્ઞ રે ॥ વિવેકી ॥ આગ
 ॥ જા સાત વ્યસન સરસો રમે રે લાલ, નગમે ધર્મ
 ની વાત રે ॥ વિવેકી ॥ ગાર પાડે ને ચોરી કરે રે લાલ,
 પાંચિશે તેણે સંઘાત રે ॥ વિવેકી ॥ આગાખાગળ પુ
 ર પતિ દીએ દીડરી રે લાલ, રાજવા નગરનું રાજ રે ॥
 વિવેકી ॥ સિંહ ગુફા તિણે પાલમાં રે લાલ, નિરલ
 ચ રહે ભિલ્લ રાજ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાદા સુસ્થિત
 સદ્ગુરૂથી તેણે રે લાલ, પામ્યા નીમ તે ચાર રે ॥
 વિવેકી ॥ ફલ આગાદાગ માંસનું રે લાલ, પટ રાણી
 પરિહાર રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા સાત ચરણ ઓ
 સત્યા ધિના રે લાલ, ન દેવો રિપુ શિર ઘાય રે ॥
 વિવેકી ॥ અનુક્રમે તે ચારે નિયમના રે લાલ, પા
 રજું લહે ભિલ્લ રાય રે ॥ વિવેકી ॥ આગાદા વંડ
 શ્રી ચારે નિયમના રે લાલ, ફલ લોગવ્યાં પ્રત્ય
 ક્ષરે ॥ વિવેકી ॥ પરલવેં સુર સુખ પામિયો રે લા
 લ, આગલેં લેહેશે મોક્ષ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા
 કષ્ટ પડે ને સાહસી રે લાલ, ન લોપે નિન્સ સીમ રે ॥
 વિવેકી ॥ કહે મતિ નીકી તેહની રે લાલ, નેહ કરે ધ
 મ નીમ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા ઈતિ ॥

અથ ચોવીશ તીર્થંકર સ્તવના

પ્રથમ ભિનરે, આદિ ભિનેસર ધ્યાયિયેં ॥ મ
 ન શુધ્ધેરે, બીન્ન અનિત ભિન ગાઈયેં ॥ ભગના
 યકરે, ત્રીન્ન સંલવ બનાયેં ॥ અભિનંદનરે, ચો
 થા દેવ વંજાણીયેં ॥ પાઞિથલો ॥ વંજાણીયેં અ-
 ભિનંદન ચોથા, પાંચમા શ્રી સુમતિ ॥ ધન્ય ધ-
 ન્ય પદ્મ પ્રભુલ છટ્ટા, નેણેં રાન્ય રિધિ સર્વે તલ
 ॥ ૭ ॥ આશુપાર્શ્વ સ્વામીને મુક્તગામી, સાતમા શ્રી ભ
 ગ ગુરુ ॥ આઠમા શ્રી ચંદ્ર પ્રભુલ, સકલ સંઘને
 સુજ કરે ॥ ૯ ॥ ઢાલ ॥ વંછિત પૂરણ પાસ ॥ એ દે
 શી ॥ નવમાં સુવિધિ ભિનંદ ॥ હાંભ નવમા ॥ ઈ
 રુ સહુ પાય નમેરે ॥ ઈરુ સહુ ॥ શીતલ દશમા
 દેવ, હાંભ શીતલ દશ ॥ સેવક ભન મન ગમેરો ॥
 સેગાજી ॥ અગ્યારમા શ્રેયાંસ ॥ હાંભ ॥ આશા
 પૂરે સહીરે ॥ આશ્યા ॥ વાસુ પૂન્યનું લીભિયેં ના
 મા ॥ હાંભ ॥ પાતક રહે નહીંરે ॥ પાતક ॥ પાતેર-
 મા કહિયેં દેવ ॥ હાંભ ॥ વિમલનાથ સ્વામિ આરે
 ॥ વિમલનાથ બીદમા ભિન અનંત ॥ હાંભ ॥ અનંત
 સુજ પામિયારે ॥ અનંત ॥ ડા ॥ ઢાલ ॥ ધર્મનાથ
 વંદૂરે, ધર્મનાથ ધરમમતિ ॥ શાંતિ ॥ શોભના
 રે, સુજ આપે તે અતિ ॥ ૧૦ ॥ ઞિથલો ॥ અતિ સુજ

આપે શ્રી શાંતિ સ્વામિ, દુઃખ દાવિદ નિવારણો ॥
 એક રોગ રોગ અપહરણ કહિયેં, લવિક પાર ॥
 તારણો ॥ ટા નવનિધ્ય છંડી સંયમ મંડી, કર્મ આ
 ઠે કાયેં કરી ॥ શ્રી શાંતિ બિનનું નામ નપતાં, મુક્તિ
 રમણી હેતાવરી ॥ જા ટાલ ॥ સુજકારણ લવિય
 ॥ એ દેશી છે ॥ સત્તરમા કહિયેં, કુંથુ બિનેસ
 રસ્વામી ॥ અહોનિશ પાથ વંદૂં, મુક્તિ સંપદ પામી
 ॥ જગાઅરનાથ અઢારમા, ગુણવંત ગુણ તંડારામ
 લિલિન ઓગણીશમા, પામ્યા લવનો પાર ॥ જા
 મુનિસુવ્રત વીશમા, એકવીશમા નમિ દેવ ॥ નેમ
 નાથ બાવીશમા, એહની કીલેં સેવ ॥ જા પાર
 સનાથ ત્રેવીશમા, ચોવીશમા વર્ધ્યમાન ॥ એ બિ
 ન ચોવીશો, ગાતાં નવે નિધાન ॥ જા સંવત શો
 લો કહિયેં, ચાલીશો તે સાર ॥ એ સ્તવન નર
 થીયું, વણથલિ નયર મોનર ॥ જા સેવક લા
 ઈયંદ વીનવે, ઊતારો લવ પાર ॥ એ સ્તવન ન
 તાં, હોય તે ન્ય ન્ય કાર ॥ એ સ્તવન ન લણતાં
 હોય તે મંગલ માલ ॥ જા ઈતિ ॥

અથ સુવિધિ બિન સ્તવન ॥
 પ્રવચન વચન શોહામણ ॥ એ દેશી ॥ સુવિધિ

નિનેસર સુંદરૂં રે, સુવિધિ તણો કિરતાર રે ॥ નિણં
 દરાય ॥ સુવિધિ ઘાતા સહુ સંઘને રે લાલ ॥ ગુણ મ
 ણિ રચણ લંડાર રે ॥ નિણં દરાય ॥ ૧ ॥ સુવિધિ
 નિનેસર સેવિયેં રે લાલ ॥ એ આંડણી ॥ નયરી કા
 કંડીનો રાજ્યો રે લાલ, સુગ્રીવ નામેં લૂપ રે ॥ નિ
 ॥ તસ ઘરણી રામા ઊરેં રે લાલ, ઊપનો કુમર અ
 નૂપ રે ॥ નિ ॥ સુગાર ॥ અનુક્રમેં સંભમ આદત્યો
 રે લાલ, સહસ્ત પુરૂષ થયા સાથ રે ॥ નિ ॥ ચાર
 ભાસેં કેવલ લહ્યું રે લાલ, થયા થયા ત્રિલુવન ના
 થ રે ॥ નિ ॥ સુગાડા ॥ બે લાજે પૂરવ આઊજું રે
 લાલ, પાલી પામ્યા સુખ અનંત રે ॥ નિ ॥ નર
 નારી નિત ભપે રે લાલ, તસ ઘર થાયે શંત રે ॥ નિ
 ॥ સુગાર ॥ ગુજરાતી ગઘ્ઘ મંડણો રે લાલ, શ્રી પૂ
 ન્ય કેશવજી બુણીંદ રે ॥ નિ ॥ તસ શિષ્ય લણે તે
 જસિ ઘજી રે લાલ, સંઘ સહુને આણંદ રે ॥ નિ ॥ ણં
 ॥ સુવિધિ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ ધર્મ નિન સ્તવન ॥

છેડો નાંજી ॥ એ દેશી માં ॥

ધર્મ નિનેસર ધ્યાવો પ્રાણી, જગતારક નિન
 નણી ॥ આતમ અનુલવ રસ ચિત્ત આણી, ગાવો

गुण भणि जाणी ॥ १ ॥ निन गुण गावो ॥ हांरे
 प्रलु गुण गावो ॥ गावो गावो गावो, प्रलु गुण
 गावो ॥ निन गुण गावो ॥ अजे आंडणी ॥ रत्न
 पुरी रान्न श्रीलाए, राणी सुव्रता साथी ॥ भा
 त पिताना मन मोहे, निन घरमें रंग राथी ॥ प्र
 लुगा रा शुद्ध वैशाजनी सातमें थवीने, भातानी
 कुजें आवे ॥ महा शुद्ध व्रीनें न्नम डल्याण्डि,
 छपन्न कुमरी गीत गावे ॥ प्रलुगा डा ठिन्नवत
 तेरसनी दीक्षा, प्रलु वीजे लते लावे ॥ पोष पू
 नमें डेवल पाभी, ध्यान शुद्ध प्रलु घ्यावे ॥ प्र
 लुगा ॥ घेनुष पीस्तालीश डंथन वरणी, देह
 प्रलुनी दीपे ॥ वल संछन प्रलु पाय गिराने,
 मोह सुलटने लपे ॥ प्रलुगा चालेह शुद्ध पंथ
 भीनो दिन न्हाणी, समेत शिजर गिरि राया ॥
 महानंद आनंद पदवी पाया, नय नय श्री निन
 राया ॥ प्रलुगा दुर्गति ॥

अथ अन्वित निनस्तवना

ઓથો આરો નિનવર વારો, અન્તિનાથ અ
 ઘિઠારી ॥ અઝ્ઝશો સિતેર નિનવર વિથિરે, નવડો
 ડિ કેવલ ઘારી ॥ આરો સદુથી સારો રાન, અન્તિ

તનાથનો વારો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નવ સહસ્ત
 કોડી મુનિવર મહોટા, અઢી દ્વીપેં ઊપગારી ॥ સાધુ
 સાધવી આચક આવિકા, ઊત્કૃષ્ટ નર નારી ॥ આરો
 ॥ શારાયશું રમતાં રાણી ભંત્યાં, ગરલ તણો ગુણ
 લીધો ॥ પુત્ર ભન્ન નાણીને રાન્નયેં, અનિત નામ
 તસ દીધો ॥ આરોગાડા અનિત કામ મોહ અ-
 ભતેં ભલ્યા, જ્ઞાન કેવલ તવ પાયો ॥ થોશાદૂ ઈન્દ્ર
 મલી મહોત્સવ કીધો, ભિન વરના ગુણ ગાયો ॥
 આરોગાજા પૂરવ લાજે જહોંતેર આયુ, પાલી પો
 હોતા મુગતેં ॥ અંગ ઊલ્લાસેં ગણી તેન્સિંઘ-
 ભ લાંજે, ભિનવરના ગુણ નુગતેં ॥ આરોગાપા
 ઈતિ અનિત ભિન સ્તવન ॥

અથ દશારણલક્ષ્મી સજ્જાય પ્રારંભઃ
 શારદા બુદ્ધિદાયક, સેવક નયણાનંદા ॥ હું પ્ર
 ણમું નિભગુરૂ, લલિત ભન દર્શન ચંદા ॥ સમરૂ-
 શાસન પતિ, સાથો વીર ભિણંદ ॥ ૧ ॥ ઊચલો ॥
 દશારણલક્ષ્મી દેશેં અતિ ઊત્તમ, દશારણ લક્ષ્મી
 સોહે ॥ દશારણ લક્ષ્મી રાન્ન અતુલી જલ, લલિ
 ભનનાં મન મોહે ॥ શાન્યાયરાજ પ્રભ પ્રત્યેં પાલે,
 દાલે પર દલ પીડા ॥ વ્યસન નિવારે ધર્મ વિચારે,

કરે રંગ રસ ક્રીડા ા ડા ઢાલ ા ઈણેં અવસર અ-
 નુક્રમેં, નિનવર વિહાર કરંતા ા પહોતા તિણેં નગ-
 રી, સમવસરણ વિરથંતા ા મુનિવરને ગણધર,
 ખેચિર ભૂચિર વૃંદા ા સુરપતિને નરપતિ, પામ્યા
 પરમાનંદા ા જાળિયલો ા પરમાનંદ પામ્યો વન
 પાલક વેગેં નય ા વધાયા સ્વામી તુમ મન વલ્લ-
 ભ, શ્રી વીર નિનેસર આય ા પા સાત આઠ પગ
 સાહામો નેઈને, લાવેં વંદન કીધો ા અંગ વિભૂ-
 ષણ સોવન રચિના, લાજ દાન તસ દીધો ા ડા ઢા-
 લ ા હવે પિંતવે રાન્ન, મુલ સમ અવર ન કોઈ ા
 હય ગય રથ પાચક, મણિ માણિક રિધિ નેઈ ા
 હું તેણી પરેં વંદૂં, નેમ ન વાંઘા કેણેં ા અભિમા-
 ન ધરીને, પડહો વન્ડાવ્યો તેણેં ા જાળિયલો
 ા તેણે નગરી માંહે પડહો વન્ડાવ્યો, વેગેં કરો
 સજ્જાઈ ા સોના રૂપા ઘાટ સાવટૂં, ને નેઈયેં તે-
 લ્યો લાઈ ા ા સરસ સણગાર પાટ પટંજર,
 સકલ સન્નઈ કીનેં ા અધિર આયુષો સાસય
 સુજ, નિનવર વાંદી લીનેં ા ડા ઢાલ ા ભદ્ર ભ-
 તિક સરિજા, હાથી તે સહસ્ત અઢાર ા હયવર
 પાજરીઆ, ચોવીશ લાજ બીદાર ા વર રથ નેત-
 રીઆ, દઢ એકવીશ હન્નર ા એક સહસ્ત સુ-

ખાસન, અંતે ઊર પરિવાર ॥ ૧૭ ॥ ઊથલો ॥ અં
 તે ઊર પાંચિશેં મનોહર, સોલ સહસ્ત રાન્નના ॥
 સેવા સારે કોડ એકાણું, પાયક લીમ સમાના ॥
 ॥ શોલ સહસ્ત ધ્વન્ન લહકંતી, આમર ચિહું દિ
 શ સોહે ॥ મેઘાડંબર છત્ર બિરાને, લવિયણનાં
 મન મોહે ॥ ૧૨ ॥ ઢાલ ॥ કરી લલીય સન્નઈ, પુર
 બાહિર નૃપ આવે ॥ પટ ગયંવર ચિહિઓ, રાન્ન
 મન એમ ભાવે ॥ ચતુરંગી સૈન્યા, રિધિ દેખી
 એમ જોલે ॥ મહારી રિધિ આગલ, અવર સહુ
 તૃણ તોલે ॥ ૧૩ ॥ ઊથલો ॥ તૃણ તોલે સહુ મુળ
 ગલ, એમ અલિમાનેં હરજે ॥ સુર ભુવનેં તિહાં
 જેડો ઈન્દ્ર, અવધિ જ્ઞાનેં નિરજે ॥ ૧૪ ॥ બિનવર
 લક્ષિ કરી બહુ રાન્ન, પણ અલિમાનેં ચિહિઓ
 ॥ બિનવર લક્ષિ કરી કુણ વંદે, ત્રિભગ આવે
 નડીઓ ॥ ૧૫ ॥ ઢાલ ॥ હવે ચિંતવે ઈન્દ્ર, ઐરાવ
 ણ સુર તેડ્યો ॥ અંબલિ નેડીને, આવી બિલો નેડો
 ॥ વીર વંદન નશું, માન બિતારણ કાળ ॥ ઐરાવ
 ણ સરિખા, ચોશઠ સહસ્ત ગબરાળ ॥ ૧૬ ॥ ઊ
 થલો ॥ ગબરાળ એક એકથી સોહે, મસ્તક પંચ
 શો ખાર ॥ મસ્તક મસ્તક આઠ દંતૂશલ, સોહે -
 અતિહિ સફાર ॥ ૧૭ ॥ ઘાંત ઘાંત પ્રત્યેં આઠ વાવ-

ડી, વાલ્ય વાલ્યે આઠ કમલ ॥ કમલ કમલ પ્રલે લા
 ખ પાંખડી, લાખ નાટડી તિહાં વિમલ ॥ ૧૮ ॥ ઢાલ
 ॥ ડોડા એક એક વિથિ, કમલ પ્રલે પ્રાસાદ ॥ અ
 ય મહિષી આઠ આઠ, સાર્યે ઈન્દુ બિલ્લાસ ॥
 પતિ ભુવને બેઠો, આલ્યો ઈન્દુ નમ ॥ બની-
 શ બધે નાટક, રમક નમક વહે તામ ॥ ૧૯ ॥ બિ
 લાલો ॥ તિહાં વીર વાંદીને બેઠો, દશારણ ભર
 નરેશ ॥ શુભ બિન્નલ ગળ ઘંટા સંઘાતે, ઈન્દુ કી
 સો પ્રવેશ ॥ રંગાબિંચો વદન વિલોકે રાન, ચિહ્ન ધિ
 શિ રિધિ અસમાન ॥ મહારો મદને એણે બિતા
 ર્યો, તો ભલ્યો અપ્રમાણ ॥ રંગાદાલ ॥ મેં રિધિ
 નો ગારવ, ફોડટ કીસો આળ ॥ ઈન્દુની રિધિ આ
 ગલ, એ આવે કિણ કાન ॥ હવે ને એ છંદુ, તો હ
 રે સ્વર્ગ વાસી ॥ વીર ચરણે પોહોતો, રાય મન
 ઈશ્યો વિમાસી ॥ રંગાબિંચલો ॥ ઈશો વિમાસી
 ને અભિમાને, રાયે ચારિત્ર લીધો ॥ ઈન્દુ કહે અજ
 મેં નવિ થાલે, તેં બોલ્યો તેમ કીધો ॥ ૨૦ ॥ મેં ને
 હોડ કરી તુમ સાર્યે, તે બમને રિજિરાન ॥ મુન
 માં શક્તિ ઘણી છે બીજી, પણ એ નવિ થાયે
 આળ ॥ રંગાદાલ ॥ ઈન્દુ વાંદીને બોલે, ધન્ય માનવ
 અવતાર ॥ અભિમાન ધરીને, નૃપ પામ્યો લવ પાર

॥ હવે વીર પયંપે, માન માનવને હોય ॥ ઈન્દ્ર પાચ
 લગાજ્યો, જોહ સમો અવર ન કોય ॥ રૂપા ॥ ઊથલો ॥
 જોહ સમ અવર ન કોય દૂને, ભૂને કરમ સં-
 ઘાતે ॥ કેવલ પામી મુક્તે પહોતો, માંગલિક હોઈ
 ॥ વાતે ॥ રડાલણતાં ગુણતાં ઊત્તમના ગુણ, પો
 હોંથે સકલ ભગીશ ॥ શુભ વિનય પંડિત એમ જો-
 લે, લાલ વિનય નિશ દીશ ॥ રજા ઈતિ ॥

અથ પાર્શ્વભિન્ન સ્તવન ॥

દેશી નણદલની ॥

॥ ભિન્નવર હે ભિન્નવર, આદેશર ધરણે નમી
 ॥ મન સમરી ગુરૂરાય ॥ ભિન્નવર ॥ ત્રેવીશમો ભિ
 ન ગાયશું, ઈન્દ્ર નમે ભક્ત પાચ ॥ ભિન્નવર ॥ ૧ ॥ મુ
 ભ મન મોહ્યું પાસલ ॥ આશ પૂરણ નિત્ય મેવ ॥
 ભિન્નવર ॥ ડમઢ મહા હઢ છેદીઓ, તુંતો પ્રત્યક્ષ
 દેવ ॥ ભિન્નવર ॥ મુળ મન મોહ્યું પાસલ ॥ રાએ
 આંડણી ॥ નયરી વણારસીનો ઘણી, અમ્બ સેન
 નૃપ મહા બ્નણ ॥ ભિન્નવર ॥ વામા તસ ધરણી
 કહી, ભેહની અમૃત વાણ ॥ ભિન્નવર ॥ મુળનાડા
 ભિન્નવર હે હો ભિન્નવર ॥ લોહ થડી કંથન કરે, જો
 તુળ નામ પ્રતાપ ॥ ભિન્નાનીલ વરણ નવ હાથના,

નિત્ય પ્રત્યેં જીપીયેં નનપા નિના મુલ્લા નિનવ
 રહેં નાના મોર મલ્લાર સુણિ કરી, નિમ રીને
 નગ માંહે નાના મયગલ રેવા નલ લહી, પામે
 અંગ ઊછાહ નાના મુલ્લા નિનવર ફેં નાના
 તરશ્યાને નલ બેઢવું, ત્લૂજ્યાને વલિ અન્નાભિ
 નાસીતા મન ભેમ રામલ, તિમ તુલ્યું મુલ્લ મ-
 ન્ન નાના મુલ્લા નિનવર ફેં નાના પારસ પર
 મ પદ પામિયા, શહેર રાણપુર ગામ નાના ગુ
 રે લેખમીચિંદ પસાયથી, ગંગેં કસ્યા ગુણ ગ્રામ
 નાના મુલ્લા નિનવર ફેં નાના ઈતિ ના

અથ જંજુ સ્વામીની સઘ્ઠાય પ્રારંભ:

સરસતી સામિને વીનવું, સદ્ ગુરે લાણું
 પાથ નાગુણે ગાણું જંજુસ્વામીના, હરજ ધરી
 મન માંહે નાધન્ય ધન્ય ધન્ય જંજુ સ્વામીને નાના
 એ આંકણી ના સંભમ પંથ સામી દોહિલો, વ્રત
 છે જાંઝની ધાર નાવેલુના વાલવા ડોલિયા, તે
 કેમ વાલ્યાલ નન્ય નાધન્ય નાશ પાથ અણવાણે-
 લ થાલવું, કરવોલ ઊગ્ર વિહાર નાજેરે જપોરે
 કરવી ગોચરી, દિન કર તપેરે નિલ્લાડ નાધન્ય ના
 નાના ડોડ નવાણું સોવન તાહરે, તાહરે છે આઠે

નારિ ॥ લોગ વેલારે ન્નેગ કાંઠીં ધરો, લોગવો લો
 ગ વિલાસ ॥ ધન્યગાજ્ઞાપરણીને શું ન પરિહરો,
 હાથ મેલ્યાનો સંજંધ ॥ લોગ તણાં રે સુજ સુહૃદ
 નહીં, લોગવો લોગ સંસાર ॥ ધન્યગાપારામ
 સીતાને વિન્નેગડે, જહોત કીયા સંગ્રામ ॥ છતીરે
 નારી પીયુડા કાંઈ તન્ને, કાંઈ તન્ને ધનને ધાન્ય
 ॥ ધન્યગાદા સંભ પાલવો સ્વામી દોહિલો, પા
 લવા પાંચે આચાર ॥ પછેને કદશો સ્વામી ઓરતો
 ભિમ કીધો મેઘ કુમાર ॥ ધન્યગાજાલંબુ કહે ના
 રી સુણો, અમે લેશું સંયમ તાર ॥ સાથો સનેહ
 કરી લેજવો, તો સંયમ લીઓ અમ સાથ ॥ ધ
 ન્યગાટાતિણ સમે પ્રલવો આવિયા, પાંચશેં થો
 રની સાથ ॥ તેહને નંબુ સ્વામિયેં જૂનબ્યો, જૂનવી
 આઠે નાર ॥ ધન્યગાજ્ઞા સાસુ સસરાને જૂનબ્યાં,
 જૂનબ્યા માયને જાપ ॥ પાંચશેં અઢાવીશ થી,
 લીધો ન સંભ તાર ॥ ધન્યગાજ્ઞા સુધરમા -
 સ્વામી પાસેં આવિયા, લીધો છે સંયમ તાર ॥ કર્મ
 જપાવી કેવલ પામીયા, પાહોતા છે મુક્તિ મોન
 ર ॥ ધન્યગાજ્ઞા સંવત સત્તર છબીશ મેં, કડૂયર
 નગર મોનર ॥ સેવક સંધો એમ ઓથરે, જુના
 મેં ન્યન્યકાર ॥ ધન્યગાજ્ઞા ઈતિ ॥

અથ રાત્રિમિતિની સઝઝાય પ્રારંભઃ ॥

સાંલલ રે તું સભની હમારી, કંથેં કામણ કી
ધાંભ ॥ મોહનભયેં મૂરતિ દેખાડી, ચિત્તડાં હરિ-
હરિ લીધાં ॥ રથડો વાલોભા ॥ ૧ ॥ રથડો વાલો નેહ
નિહાલો ॥ અમને તે પ્રતિપાલોભા ॥ પાતલીયાભ
જાંહુ પસારી, પ્રેમેં પાલવ બલો ॥ રથડો વાલોભા ॥
પાશાનારી પરણો નાથભ તમેં, રંગમાં રોષન કીને
ભાનેજનીયામાં ભુગત કરીને, પ્રેમેં રસ તે પીને
ભા ॥ રથડો ગાડાતોરણ આવી વિરહ ભગાવી, કિ
મ વલિયેં પ્રભુ પાછાભ ॥ અમેંતો અખલા નારિ
તુમારી, પૂરણ પાલો વાપા ॥ રથડો ગાઠાકેશરી
ચા કરેણા કરીને, મનમંદરિયેં આવોભા ॥ હૈયડા
માંહે હર્ષ ધરીને, હસી કરીને જોલાવો ॥ રથડો ગા
પા ॥ પરણો નારી પાતલિયાભ, તે કોહી નવિ મૂકે
ભા ॥ શું કહિયેં શામલિયા તુમનેં, ચતુર થઈને શૂ-
કે ॥ રથડો ગાડા નયણ તુમારાં નિરખી હરખી, હર્ષ
યજું શીતલ થાયભા ॥ લલે મલીઓ વીરભનો વા
લો, લીધા કંત મનાય ॥ રથડો ગાડા ઈતિ ॥

અથ મેઘ મુનિનું ચીઢાલીયું પ્રારંભઃ ॥

પ્રથમ ગણધર ગુણનીલોરે, શ્રીગૌતમ ગણ

ધારામન સમરી હું ગાયશું રે, શ્રેણિક હુત સુ
 જકારો રે ॥ વીર સમોસર્યાં ॥ રાજ્યહી જીવાનો
 રે, સકલ ગુણેં ભર્યા, સુંદર સોવન વાનો રે ॥
 વીર ॥ રાજા વેગેં આવી વધામણી રે, આવી પરજ
 ઘાખાર ॥ મેઘકુમર પણ આવિયારે, વાંઘા ભગદા
 ધારો રે ॥ વીર ॥ ગાઝા મેઘકુમાર વૈરાગીઓ રે, વાણી
 સુણી રે રસાલ ॥ સાર સંનમ સંસારમાં રે, બાકી
 માયા ભલો રે ॥ વીર ॥ ગાજા ધરે આવી કહે માત
 ને રે, આપો અનુભતિ સાર ॥ વચન કથન કહ્યાં ધ
 ણાં રે, સૂત્રેં છે વિસ્તારો રે ॥ વીર ॥ ગાજા ધીરજ થિ
 ત્ત કરી ધારણી રે, આપે અનુભતિ હેવ ॥ માહા મ
 હોત્સવેં દીક્ષા દીધે રે, શ્રી દેવાધિદેવ રે ॥ વીર ॥ ગાજ
 ॥ પ્રથમ તો પોરસી લણી રે, ભિનશાસન આચાર
 ર ॥ સાધુની રીત તિહાં સાચવી રે, છેડે મેઘકુમા
 ર રે ॥ વીર ॥ ગાજા ઢાલ જીભ ॥ કોઈક થંપે સાચ
 રો રે હાં, કોઈક સંઘટે અણગાર ॥ મેઘ મુની સૂ ॥
 કોઈક છાંટે રેણુકારે હાં, ચિંતે મેઘકુમાર ॥ મેઘ
 ॥ ગાજા છોડી રાજ રિધિ ભંડાર, પણ મન ધીર ધ
 રૂં ॥ બીધો સંનમ ભાર, મેઘ મુનિસૂ ॥ રાજા કિહાં
 કંથન કિહાં કાચલાં રે હાં, કિહાં સાચરો કિહાં સે
 ॥ મેઘ ॥ ગાજા કિહાં સંનન કિહાં સાધુભરે હાં, કિહાં

भातानां हेन ॥ मेघगाडा ॥ किहां भंदिर किहां भा
 तिआं रे हां, किहां साधुनी रीत ॥ मेघगाडिहां
 प्रेमघनी भीतडी रे हां, किहां गौरीनां गीत ॥ मे
 घगाडा ॥ किहां झूल किहां डांडरारे हां, किहां थंहन
 किहां लोथि ॥ मेगा पूरव लोग संत्नारतो रे हां, मे
 घ मुनि करे सोथि ॥ मेघगाथा ॥ मेघ मुनि ओपेंथ
 ड्यो रे हां, मनमें थिते अेम ॥ मेघगा लट पट
 उरी दीक्षा दीअे रे हां, हवे करे छे केम ॥ मेगादा
 डांठ न लीधुं अेहनुं रे हां, नवी डीधो बली आ-
 हार ॥ मेगाभन भान्युं करे माहरे रे हां, अेतो छे
 व्यवहार ॥ मेगाडा ॥ ढाल ब्रील ॥ डांठलो पर्वत धू-
 घलो रे लाल ॥ अे देखी ॥ प्रात सभय गितावलो रे
 मेघ, आव्यो वीरलने पास रे ॥ मुनीसर ॥ पडिड्ड
 मणुं पण नवि उर्युं रे मेघ, गिलो भनने गिदास
 रे ॥ मुनीगा ॥ वीर निनेसर अेम लगे रे मे
 घ, तुंतो गितभ नतरे ॥ मुगा ॥ अेगिड सुत न
 ग न्गणीये रे मेघ, ताहरे भन अे शी बात रे ॥
 मुगा ॥ वीर ॥ राब रिधि मुनि तें त्यल रे मेघ,
 तन्या लोग विसास रे ॥ मुगा ॥ थिंताभणि पा-
 म्या पछी रे मेघ, केम निगमिये आल रे ॥ मुगा ॥
 ॥ वीरगा ॥ अकीथी अघिडो उह्यो रे मेघ, संलभ

સુજ સંસાર રે ॥ મુગા એ દુઃખ મુનિ તું શું ગ
 હો રે મેઘ, પૂરવ લવ સંભાલ રે ॥ મુગા આવી
 ॥ પૂરવ લવ તવ સાંભળ્યો રે મેઘ, હાથીનો
 અવતાર રે ॥ મુગા શરીર શુશ્રૂષા નવિ કરે રે મે
 ઘ, કરે દોય નયણની સાર રે ॥ મુગા પાવી ગાઢા
 લથોથી ॥ પંથ સમિતે સમિતો સદા, નિત પા
 લે રે પાલે પંથાથાર ॥ દીક્ષા પાલે દીપતી, નિત્ય
 લણે રે લણે અંગ ઈચ્છાર ॥ પા ધન ધન મેઘ
 મુની સરૂ, ધન ધન એ ચિતુર સુન્નણ ॥ ધિર ક
 રીને થાપીઓ, વીર વાણી રે વાણી અભિય સમા
 ન ॥ શા ધન ॥ ડુકડર કારક તપ તપી, અંતકાલે
 રે અંતકાલે અણસણ કરી સાર ॥ અનુત્તર વિ
 માને સુજ લોગવે, વલી સીંચે સીંચો મ
 હા વિદેહ ખેત્ર મોનર ॥ ધન ॥ ડામ્રી પૂજ્ય
 શ્રીગણેશજી, પ્રસાદે રે કીધી એહ સજ્જાય
 ॥ રિજિ ચાદવ યુગતે કહે, નિત્ય લણતાં રે લ
 ણતાં સુજ થાય ॥ ધન ॥ આ ઈતિ ॥

અથ એલાયથિ કુમારની સજ્જાય ॥
 નામ એલા પુત્ર નણિયે, ધનદત્ત શેઠનો
 પુત્ર ॥ નાટક નેવાને નીસર્યો, રાજે ઘરનાં રે સુ

તાપાકર્મ ન છૂટે રે પ્રાણીઆપાએ આંકણીપા
 નટવી દેખી રે મોહિ રહ્યો, પૂરવ મોહ વિકારાણિ
 નકુલ છંડી રે નટ થયો, નાણી સરમ લગારાક-
 મંગાશામાત પિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થાયેરેન્
 તાપુત્ર પરણાવું રે પદમણી, સુખ વિલસે સોહાં
 તાકર્મગાઢા કેણ ન માન્યું રે તાતનું, નજ્યો નેહ
 વિકારા નટ થઈ શીખ્યો રે નાથિવા, નાણી સરમ
 લગારાકર્મગાજાએક પુર આણ્યો રે નાથિવા, થ
 ઢિઓ વંશ વિવેકા નોધારા ઊપર નાથિતો, મલિ
 થાં લોકે અનેકાકર્મગાચા ઢોલ વન્નવેરે નટ
 વી, ગાવે કિન્નર સાદાપાય તલ ઘૂઘરા ઘમ
 ઘમે, ગાને અંજર નાદાકર્મગાદા દોય પગ પ
 હેરી રે પાવડી, થઢિઓ વંશ ગળગેલ પાતિહાં રા
 થ આગલ નાથિતો, ખેલે નિત નવા ખેલપાકર્મ
 પાજા તવ તિહાં ચિંતે રે ભૂપતિ, મોહ્યો નટવીને
 સાથ પાને નટ પડે રે નાથિતો, નટવી રહે મુળ હ
 થાકર્મગાટા દાન ન આપે રે ભૂપતિ, નટેન્
 ણી રે વાત પાહું ઘન વંછૂં છૂં રાયને, રાય વંછે મુ
 ન ઘાત પાકર્મગાજા દાન લીધું હું રાયનો, તો
 મુળ ભવિત સાર પાઈમ મન માંહે ચિંતવી, થ
 ઢ્યો થોથી રે વાર પાકર્મગાજા તવ તિહાં મુનિ

વર પેજિયા, ધન ધન સાધુ નિર્ગ્રંથ ॥ મોદક વો
 હોરાવે માનિની, માન્ય કરો કહે મહંત ॥ કર્મગાણ
 ॥ તવ તિહાં મુનિવર વોહોરતાં, નદેં પેજ્યા મહા
 લાગ ॥ ધિગ્ ધિગ્ વિષયારે ભવને, એમ નટ પા
 મ્યો વૈરાગ ॥ કર્મગાણ ॥ સંવર ભાવેં રે કેવલી,
 થયો કર્મ જપાય ॥ કેવલ મહોત્સવ સુર કરે, લ
 જ્ઞિ મુનિ ગુણ ગાય ॥ કર્મગાણ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીર જ્ઞિ સ્તવન ॥

નહીં માનું રે અવરની આણ, નારે પ્રભુ નહીં
 માનું ॥ માહારે તાહરેં વચન પ્રમાણ, અવરને નહીં
 માનું ॥ શા એ આંકણી ॥ હરિ હરાદિક દેવ અનેરા,
 દીઠા મેં ભગ માંહેં રે ॥ લામિની લમર કુટિલ સહુ
 ભોગી, તેતો મુઠને ન સુહાય ॥ નારેગારા કોઈ
 ક રાગી કોઈક દ્વેષી, કોઈક લોલી દેવરે ॥ કોઈ
 ક મદ માયાના લરિયા, શી કરવી તસ સેવા ॥ ના
 રેગાઠા મુઠ પણ દીસે નહીં નેહ માં, તારી પ્રભુ
 તિલ માતરે ॥ તે દેખીને દીલ નવી રીને, શી કર
 વી તસ વાત ॥ નારેગાજી ॥ તું ગતિ તું મતિ તું મુન
 સ્વામી, ભવ ભવન આધારરે ॥ રાત દિવસ
 સપનાંતર તું હી, તું હી તું હી મારે નિરધાર ॥ ના

રેનાપા ॥ થોવીશમો બિન ત્રિલુવન સ્વામી, રા
 ન્ન સિધ્ધારથના નંદરે ॥ ત્રિશલાળના નાહા
 નડીયા તુમ, દીઠડે અતિ હિ આનંદ ॥ નારેનાદા
 અવગુણ સરવ ઊવેજીને મુને, સેવક કરીને નિ
 હાલરે ॥ નગજંધુ એ વિનતિ માની, મહારા દુ
 ખને દૂરેં દાલ ॥ નારેનાગા સુમતિ વિન્ય ક
 વિરાયનો, કહે રામ વિન્ય કર નેડરે ॥ ઊપગા
 રી અરિહંતલ, મહારા લવ લવ જંધન છોડ
 ॥ નારેના ॥ ૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીર બિન સ્તવન ॥

ગિરવારે ગુણ તુમ તણા, શ્રીવર્ધમાન બિ
 ન રાથારે ॥ સુણતાં શ્રવણેં અમીઝરે, નિર્મલ
 થાય મોરી કાયા રે ॥ ૧ ॥ ગિરવાના તુમ ગુણ ગ
 ણ ગંગાલેં, હું લીધીને નિર્મલ થાગિંરે ॥ અવ
 ર ન ધંધો આદરેં, નિશ દિનતોરા ગુણ ગાગિંરે
 ॥ ગિરવાના શા લલ્યા ને ગંગાલેં, તે છિલ્લર
 લલકેમ પેસેરે ॥ માલતિ ફૂલેં મોહિઓ, તે જાવ
 લ નઈ કેમ જોસેરે ॥ ગિરવાના ગા ઈમ અમેં તુમ
 ગુણ ગોઠશું, રંગેં રાધ્યાને વલી માથ્યારે ॥ તે કિ
 મ પર સુર આદરે, ને પર નારી વશ રાધ્યારે ॥ ૨ ॥

રવાગાજા તું ગતિ તું ભતિ આસરો, તું આલંબન મુ
 ન પ્યારો રે ॥ વાચક નસ કહે માહરે, તું ભવન પ્રા
 ણ આધારો રે ॥ ગિરવાગાપા ઈતિ ॥

અથ શિખામણની સજ્જાય ॥

ધારણી મનાવે રે મેઘ કુમારને રો ॥ એ દેશી ॥
 કાંઈ નવિ થેતો રે ચિત્તમાં ભવડારે, આયુ ગલે દિ
 નરાત ॥ વાત વિસારી રે ગર્ભાવાસની રે, કુણ કુ
 ણ તાહરી ભત ॥ કાંઈ નગાપા દોહિલો દીસે રે
 માનવ લવ તણી રે, શ્રાવક કુલ અવતાર ॥ પ્રાપ
 તિ પૂરી રે ગિરવા ગુરૂ તણી રે, તુલ ન મલેવારો
 વાર ॥ કાંઈ નગાપા તું ભત ભણે રે એ ધન માહ-
 રે રે, કુણ માતા કુણ તાત ॥ આપ સંવારથે સ
 હુ કોઈ મલ્યું રે, મ કર પરાઈ તું તાત ॥ કાંઈ ન
 ॥ ડા પુણ્ય બિહૂણારે દુઃખ પામે ઘણારે, દોષ દી
 એ કિરતાર ॥ આપ કમાઈ રે પૂરવ લવ તણી રે,
 ન મિટે તેહ લગાર ॥ કાંઈ નગાજા કઠિણ કમ્પને
 અહુર્નિશ ને કરે રે, તેહનાં ફલ ને વિપાક ॥ હું ન
 વિ ભણું રે કુણ ગતિ તાહરી રે, તે ભણો વીત રા-
 ગ ॥ કાંઈ નગાપા તેં દુઃખ સહ્યારે બહુ રમણી
 તણારે, અનંત અનંતી વાર ॥ લઙ્ગિ કહે રે ને

નિનને લને રે, તે પામે મોક્ષ દુવાર ॥ કાંઈ ન
પાડા ઈતિ ॥

અથ પરનારી પરિહાર સઝાયા ॥

નેહ ન કીનેં રે ભવ પરનારી શું, દેખી અનોપ
મૂંડોળા કિંપાક કલરે દીસે સોહામણાં, પણ છે
દુર્ગતિ મૂંડોળા નેહ ન કીનેં ॥ ૧ ॥ એક સીતાને રે
કારણેં રાવણે, જોયું લંકાનું રાનેળા સત્ય પ્રલા-
વેં રે રામચંદ્ર સમુદ્રમાં, પથ્થરે જાંઘી પાનેળા
નેહ ન ગાશાંઈ નથાવ્યો રે અહિલ્યા તાપસી, સુ-
ભ ન થાવ્યો નારીળા લીજ મંગાવી રે રાન-
મૂંડને, નારી નેહ નિવારોળા નેહ ન ગાડા થુલણા
રાણી રે સુત હણવા કીઓ, સૂરિ કંતારેં કંતોળા
એહવું નાણી રે લવિયણ પરિહારો, નેહનાં ચરિત્ર અ-
નંતોળા નેહ ન ગાજા નેમિ નિનેસર લંબુ કુમર
નિશ્યા, ન પડ્યા નારિ પ્રસંગોળા કવિયણ કહે રે-
તે નર પામિઆ, નિહાં છે સુખ અલંગોળા નેહ
ન ગાપા ઈતિ ॥

અથ કુમતિ સુમતિની સઝાયા ॥

વાંશલડીની દેશીમાં ॥ અહો કુર્મતડી, વેરણ

થઈ લીધોરે મહારા નાથને ॥ એ દેડાતુને મ
 મતા માતાયે નઈ છે, તું તો દૂતપણામાં ગાહી છે,
 તું તો વાઘણ થઈને વાહી છે ॥ હો દુરમત ॥ ૧ ॥
 તું મિથ્યાત ચરની થેદી છે, તું કપટપણાની પેદી
 છે, તું તો લોલ સંઘાતે લેદી છે ॥ હો દુર ॥ ૨ ॥ તે
 મોહ મદિરા પ્યાલો પાયો છે, મહારો નાથ તેણે
 લરમાયો છે, તેં સુદૃત જનનો જાયો છે ॥ હો
 દુર ॥ ૩ ॥ તેં કપટ કેલવણી કીની છે, વલી વાત
 કરે બહુ ભણી છે, પણ ગુણ ઠાણે તું હીણી છે ॥
 હો દુર ॥ ૪ ॥ મહારો કંત પાસમાં પાડ્યો છે, મહ
 રો વિવેક પુત્ર વિણસાડ્યો છે, મહારો સમકિત
 મંત્રી તાડ્યો છે ॥ હો દુર ॥ ૫ ॥ તાહારો માન પુ
 ત્ર મને જારો છે, તેનો દુર્ગતિ પુરનો દારો છે,
 એ તો ભવ અટવીનો આરો છે ॥ હો દુર ॥ ૬ ॥
 કહે દુરમતડી દોષ નહીં મહારો, મેં તેડ્યો નહીં
 સ્વામિ તાહારો, એ જીપાધિ તણો સહિ જીપગા
 રો, હો સુમતિ ॥ મુળને એવડો દોષ દીઓ શ્યા
 માટે ॥ ૭ ॥ એ દેડ છે ॥ નીર વહે નીચે ઢાલે, જંથું
 ન વહે કોઈ ઢાલે, એતો કલબલ કરી કોઈક
 વાલે હો ॥ સુમતિ ॥ ૮ ॥ મેલા ખેલા નિહાં હોવે,
 આણ તેડ્યો નગ સહુ નેવે ॥ એ તો ખાતે નિશિ

સઘલી જોવે ॥ હો સુમતિગાજી ॥ તિહાં દેવગુરુ
 દર્શન કરવા, કથા સુણી પાતક હણવા, તિહાં મો
 હુ આવે છે મન હરવા હો ॥ સુમતિગાજીના સંગે ક
 થા સુણવા નવે, આવસ જીંઘ તિહાં આવે, લગ
 વાન વચન નહીં મન લાવે ॥ હો સુમતિગાજી ॥ હ
 વે કંત તમારો સમન્વો, પ્રેમ વાયકથી પરથા
 વો, તિહાં દુર્મતિનો નહીં કાંઈ ઘવો ॥ હો સુમતિ
 ગાજી ॥ સમતા ઘરમાં ને ઠરશે, શુદ્ધ સમકિત
 તેહિન ઘરશે, લવ સાગર પણ તેહિન તરશે
 ॥ હો સુમતિગાજી ॥ ને જીપાધિ તણા ઘરથી દ
 લશે, સમાધિ તણા ઘરમાં લલશે, તેતો મહાનં
 દપદમાં નઈ મલશે ॥ હો સુમતિગાજી ॥

અથ જ્ઞાન પંથમીનું સ્તવન ॥

પંથમી તપ તુમેં કરો રે પ્રાણી, નિમ પામો
 નિર્મલ જ્ઞાન રે ॥ પ્રથમ જ્ઞાનને પછે કિરિયા, ન
 હીં કોઈ જ્ઞાન સમાન રે ॥ પંથમીગાજીનાં દિસૂત્ર
 માં જ્ઞાન વોજાણું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે ॥ મન
 તિ શ્રુત અવધિને મનઃપર્યવ, કેવલ જ્ઞાન જી
 ઘાર રે ॥ પંથમીગાજી ॥ મતિ અઢાવીશ શ્રુતના
 ચીજીદહ, અવધિ જર અસંખ્યાત રે ॥ દોય લેદે

મનઃપર્યવ દાણ્યું , કેવલ એક વિખ્યાતરે ॥ પંથમી
 ॥ ડાઠા પંદ સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર તારા, એસો તેજ આ
 કાશરે ॥ કેવલ જ્ઞાન ઊદ્યોત લયો નજ, લોકા
 લોક પ્રકાશરે ॥ પંથમીનાજા પારસનાથ તણે
 સુપસાર્યે, પૂરો હમારી ઊમેદરે ॥ સમય સુંદર ક
 હે હું પણ માણું, જ્ઞાનનો પંથમો ભેદરે ॥ પંથ
 મીનાપાઠિતા

અથ પંથમીની સઝડાય પ્રારંભઃ ॥

સરસતિ લગવતી મન વસી, નિન ચરણે ન
 મીને ॥ જ્ઞાન આરાધો પંથમી, ઈન્દ્રિય વશાડીને
 ॥ તપ કરી નિનવર સેવિયે, સરવ આરંભ દાલો
 ॥ સત્ય વચન મુજ જોલિયે, મહોદય વ્રત પાલો ॥
 ॥ પાપા સાધુ સેવા સુજે કારણે, આલસ મન છંડો ॥
 દૂડ કપટ છલ છેદીને, તીરથ મન મંડો ॥ નવરંગ
 સંગ કરી સદા, નવકાર ગણીને ॥ થોથને છઠ્ઠ એ
 કાસણું, ત્રિવિહાર કરીને ॥ રાસેણી ભુઈ તપ -
 આદરો, પણ હાર કરીને ॥ થોરાશી લાજ ભવાયો
 નિની, ચતના નવડીને ॥ મિથ્યાત્વ પાંચે પરિહરો,
 ધરન્ને સમકિત ॥ પડિક્ક મણું ઊલય કાલનું, ક
 રન્ને મોરા મિત્ત ॥ ડાઠા સદ્ગુરુ પુસ્તક પૂનિયે, ધ

ન પાંચે પ્રધાના પોથીય ઠવણી પંચ પંચ, કવ-
 લી પકવાણા નોકરવાલી ચંદ્રવા, પૂંઢાને રીમાલ
 ાઝાગલ લેખણ ડોથલી, ખેડીઓ ટંકશાલાના
 પંચમી તપવિધિ ને કરે, દેવતા ગુણ ધ્યાય ાઝ
 વધિ તે પાંશઠ માસની, એમ કહેરે ગનાની ાસિ
 ધ્ય પરમ પદ ને સિધ્યા, જ્ઞાની ગુરુ જોલે ાઝનવા
 લી પાંચમ ને કરે, તપને નહીં તોલે ાપ ાતપ નપ
 સંયમ ધ્યાનથી, લહિયેં દેવલોક ામાનવ લવમાં
 છે ઘણું, સુપને નહીં શોક ાઝણ કલ્યાણિક એ દિ
 ને, પંચમી દિન મહોરો ાદ ાપંચ જ્ઞાન એમ પા
 મીયેં, કહિયો નવી જોરો ાઝે સઝઝાય લણતાં
 થકાં, લવપાર લહીનેં ા મુનિચંદ અમિચંદ ના
 મથી, શિવ સુજને વરીનેં ાગા ઈતિ ા

અથ ગૌતમ સ્વામીનો રાસ પ્રારંભઃ ા
 ા પ્રથમ લાષા ા વીર નિનેસર ચરણક-
 મલ, કમલા કયવાસો ાપણ મવિ પલણિશું સા-
 મિસાલ, ગોયમ ગુરુ રાસો ામણ તણુ વચણ એ
 કંત કરવિ, નિસુણો લો લવિયાં ાનિમ નિવસે તુ
 હ્લ દેહ ગેહ, ગુણગણ ગહગહિયા ાપા નંબૂદીવ
 સિરિ લરહ ખિત, ખોણીતલ મંડણ ામગધ દેસ

सेणिय नरेस, रिछि दल जल जंडा ॥ घणवर
 गुब्बर गाम नाम, निहां नण गुण सन्न ॥ विष्ण
 वसे वसु लूँ तथ्य, नसु पुहवी लन्न ॥ शाताण
 पुत्त सिरि छं दलूँ, लूवलय पसिद्धो ॥ चिछि दह
 विद्या विविहूँ इव, नारीरस विद्धो ॥ विनय विवेक
 विचार सार, गुण गणह मनोहर ॥ सात हाथ सुप्र
 माण देह, शूपें रंतावर ॥ छानयण वयण डर थर
 ए निण, विपंडन नल पाडीय ॥ तेनें तारा चिं दसू
 र, आडास लमाडिय ॥ शूवें मयण अनंग डरवि,
 मेदिह्यो निरघाडीय ॥ धीरमें भेश गंलीर सिं
 धु, चंगमयय थाडीय ॥ न्हा पेजवि निश्व भेश
 व न्नस, निण नंपे किंथिय ॥ अजडी किल लीत
 छथ्य, गुण मेल्हा संथिय ॥ अहवा निश्चें पुब्ब न
 म्म, निणवर छण अंथिय ॥ रंता पणिमा ग
 ठीरी गंगा, रतिहा विधि वंथिय ॥ पानहिं जुध न
 हिं गुइ डवि न डोछ, नसु आगव रहिय ॥ पंथस
 या गुण पात्र छात्र, हीडे परवरिय ॥ डरे निरंत
 र यज्ञ कर्म, मिथ्या मति मोहिय ॥ छल होसे
 थरम नाण, दंसणह विसोहिय ॥ दा वस्तु छंदा
 नंजू दीवह, नंजू दीवह लरह ॥ वासंभि, जोणी तल
 मंडणो ॥ भगध देस सेणीय नरेसर, वर गुब्बर

ગામ તિહાં ॥ વિષ્ણુ વસે વસુલૂઈ સુંદર, તસુ લ
 ન્ન પુહવિ સયલ, ગુણ ગણ રૂવ નિહાણ ॥ તાણ પુ
 ત્ત વિઝા નિલજો, ગોયમ અતિહિ સુન્નણ ॥ ૭ ॥
 દ્વિતીય લાષા ॥ ચિરમ નિણેસર કેવલ નાણી, ચ
 ઊવિહ સંઘ પઈઠા નણી ॥ પાવાપુર સામી સંપત્તો,
 ચિજિવિહ દેવનિજાયેં નુત્તો ॥ ટા દેવેં સમવસરણ
 તિહાં ડીનેં ॥ નિણ દીઠે મિથ્યામતિ ણીનેં ॥ ત્રિલુવ
 નગુરે સિંહાસણ જઈઠા, તતજિણ મોહ દિગંતેં
 પઈઠા ॥ ૮ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, નયે ના
 ઠા નિમ દિન ચોરા ॥ દેવ ડુંદુહિ આકારેં વાળ, ધ
 રમ નરેસર આવિજો ગાળ ॥ ૯ ॥ કુસુમ વૃષ્ટિ વિ
 રયે તિહાં દેવા, ચોશાહ ઈંદુ નસુ માગે સેવા ॥ ચા
 મર છત્ર સિરોવરિ સોહે, રૂપેં નિણવર નગ સહુ
 મોહે ॥ ૧૦ ॥ ઊવસમ રસત્નર લરી વરસંતા, ને
 નવાણિ વંજાણ કરંતા ॥ ન્નણવિ વદ્ધ માણ નિણ
 પાયા, સુર નર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૧ ॥ ઝાંતિ
 સમૂહેં ઝલ હલડંતા, ગયણ વિમાણેં રણ રણકં
 તા ॥ પેજવિ ઈંદુલૂઈ મન ચિંતે, સુર આવે અહ
 ન્નગન હોવંતે ॥ ૧૨ ॥ તીર તરંડક નિમ તે વહતા, સ
 મવસરણ પહોતા ગહગહતા ॥ તો અભિમાનેં ગો
 યમ નંપે, ઈણ અવસરેં ડોપેં તણુ કંપે ॥ ૧૩ ॥ મૂ

લોક અન્નણિગિં જોલે, સુર નાણંતા ઈમ કાંઈડો
 લે ॥ મુન આગલ કોઈ નણ લણીનેં, મેર અ
 વર કેમ ઊપમા દીનેં ॥ ૧૫ ॥ વસ્તુ હંદ ॥ વીર
 નિણવર વીર નિણવર નાણ સંપન્ન ॥ પાવા પુરિ
 સુર મહિય પત્તનાહ સંસાર તારણ ॥ તિહિં દે
 વેહિં નિમ્મવિય સમવસરણ બહુ સુજ કારણ ॥
 નિણવર નગ બિન્નેય કરે તેનેં કરિ દિનકારાસિ
 હાસણ સામિય ઠવિઓ હુઓ તે ન્યન્યકારા ॥ ૧૬ ॥
 તૃતીય લાષા ॥ તો થિદિઓ ઘણમાણ ગનેં, ઈદ
 ભૂઈ ભૂયદેવ તો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવણ
 સુનિણવર દેવતો ॥ ૧૭ ॥ નેન્ન ભૂમિ સમોસરણ
 પેજવી પ્રથમારંભ તો ॥ દહદિસિ દેખે વિબુધ ધ
 ધૂ, આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૮ ॥ મણિમય તોરણ
 દંડ ધન, કોસીસેં નવ ઘાટતો ॥ વચર વિવર્નિત
 નંતુગણ, પ્રાતીહારન આઠતો ॥ ૧૯ ॥ સુર નર કિ
 ન્નર અસુરવર, ઈન્દ ઈન્દાણી રાયતો ॥ ચિત્તચમ
 કિડિય ચિંતવે એ, સેવંતાં પ્રભુ પાયતો ॥ ૨૦ ॥ સહ
 સકિરણ સમ વીર નિણ, પેજવી રૂપ વિસાલ તો ॥
 એહ અસંભવ સંભવ એ, સાથો એ ઈન્દનલ તો ॥
 ૨૧ ॥ તવ જોલાવે ત્રિભુગ ગુરૂ, ઈદભૂઈ નામેણ
 તો ॥ શ્રી મુજ સંસય સામિ સર્વે, રૂંડે વેદ પખેણ તો

૧૨૨ ॥ માન મેલ્લિ મદ ઢેલિ કરી, લગતેં નામેં સીસ-
 તો ॥ પંથ સયાશું વ્રત સિઓએ, ગોયમ પહિલો સી-
 સતો ॥ રડા જંધવ સંભ સુણવિ કરિ, અગ્નિ લૂઈ
 આવેઈતો ॥ નામ લેઈ આલાષ કરે, તે પુણ પ્રતિ
 જોધેઈતો ॥ રજા ઈણિ અનુક્રમેં ગણ હર રથ
 ણ, થાપ્યા વીર ઈગ્યારતો ॥ તો ઊપદેશેં લુચન ગુ-
 રે, સંભ મશુ વ્રત જારતો ॥ રપા ॥ બિહું ઊપવાસેં-
 પારણુંએ, આપણપેં વિહિરંતો ॥ ગોયમ સંયમ
 નગ સયલ, નયનયકાર કરંતો ॥ રદા ॥ વસ્તુ
 છંદા ઈંદલૂઈ ઈંદલૂઈ ચઢિય જહુમાન ॥ હુંકા
 રો કરિ કંપતો સમવસરણ પુહતો તુરંતો ॥ ઈંદ
 સંસા સામિ સવે ચરમનાહુ રૂંડે કુરંતો ॥ જોધજી
 ન સંભનય મને ગોયમ લવહુ વિરત્ત ॥ દિજ્જ લેઈ
 સિજ્જા સહિય, ગણહર પય સંપત્ત ॥ રજા ॥ ચતુર્થ
 લાષા ॥ આન હુઓ સુવિહાણ, આન પથે સિમાં
 પુણ લરો ॥ દીઠા ગોયમ સામિ, ને નિય નય
 ણેં અમિય લરો ॥ રદ ॥ સિરિ ગોયમ ચણહા-
 ર, પંથ સયા મુનિ પરવરિય ॥ લૂમિય કરય વિ-
 હાર, લવિયાં નન પડિજોહુ કરે ॥ રજા ॥ સમવસર
 ણ મઝાર, ને ને સંસય ઊપનેએ ॥ તે તે પર ઊપગા-
 ર, કારણ પૂછે મુનિપવરો ॥ ડના નિહાં નિહાં દીને દિ

ખજ,તિહાં તિહાં કેવલ ઊપનેએ ॥ આપકન્હે અણ
 હુંત,ગોયમ દીને દાન ઈમ ॥૩૫॥ગુરૂ ઊપરગુરૂ
 લત્તિ,સામી ગોયમ ઊપનિયા ॥ ઈણ છલકેવલ
 નાણ,રાગન રાજે રંગલરે ॥૩૬॥અણપદ શૈ
 લ,વંદે ચઢિ ચૈઊવીસ નિણ ॥ આતમ લઙ્ગિવ
 સેણ,ચરમસરીરી સોઈ મુનિ ॥૩૭॥ઈઅ દેસણ
 નિસુણેઈ,ગોયમ ગણહર સંચવિઓ ॥ તાપસ પ
 ન્નરસએણ,તો મુનિ દીઠો આવતો એ ॥૩૮॥તાત
 વસોસિય નિય અંગ,અમ્હુ સક્તિ નવિ ઊપનેએ
 ॥૩૯॥ચિઢશે દૃઢ કાય,ગન નિમ દીસે ગાનતો-
 એ ॥૪૦॥ગિરૂઓ એ અભિમાન,તાપસ ને મન
 ચિંતવે એ ॥૪૧॥તો મુનિ ચિઢિઓ વેગ,આલંબિ દિ
 નકર કિરણ ॥૪૨॥કંચેણ મણિ નિપ્પન્ન,હંડ ક
 લસ ઘેન વડ સહિય ॥૪૩॥પેજવિ પરમાણંદ,નિણ
 હર ભરહેસર મહિઆ ॥૪૪॥નિય નિય કાય પ્રમા
 ણ,ચિહું દિસિ સંઠિઅ નિણહજિંજ ॥૪૫॥મવિ
 મન ઊલ્લાસ,ગોયમ ગણહર તિહાં વસિયા ॥૪૬॥
 ॥૪૭॥વયર સામીનો જીવ,તીર્યક નૃલક દેવ તિહાં
 ॥૪૮॥પ્રતિજોધ પુંડરીક,કુંડરીક અધ્યયન લણી ॥
 ॥૪૯॥વલતા ગોયમ સામિ,સવિ તાપસ પ્રતિજો
 ધકરે ॥૫૦॥લેઈ આપણે સાચ,ચાલે નિમ નૂયાધિપ

તિ ॥ જીના ખીર જંડ ઘૃત આણિ, અમિજ વૂઠ અંગુ
 ઠ ઠવે ॥ ગોયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે
 ॥ જીના પંચસયા સુલ લાવ, ઊઝડલ લરિઓ
 ખીરમીશે ॥ સાચા ગુરે સંનેગ, કવલ તે કેવલ
 રૂપ હુઆ ॥ જીના પંચસયા નિણનાહ, સમવસ
 રણ પ્રાકાર ત્રય ॥ પેજવિ કેવલ નાણ, ઊપ્પન્નો
 ઊન્નેય કરે ॥ જીના નાણો નિણાહ પીયૂષ, ગાનં
 તી ઘણ મેઘ નિમ ॥ નિણવાણી નિસુણેઈ, ના
 ણી હુઆ પંચસયા ॥ જીના વસ્તુ છંદા ॥ ઈણે અ
 નુક્રમે ઈણે અનુક્રમે નાણ સંપન્ન ॥ પન્નરહ -
 સય પરચરિય હરિય દુરિય નિણનાહ વંદે ॥ ન્નણ
 વિ નગ ગુરે વયણ તિહ નાણ અપ્પાણ નિંદે ॥ ચિર
 મ નિણેસર ઈમ લણે ગોયમ મ કરિસ જેઓ ॥
 છેહ નઈ આપણ સહી હો સું તુલ્લા જેઓ ॥ જીપ
 ॥ પંચમ લાષા ॥ સામિઓ એ વીર નિણંદ, પૂ
 નિમ ચંદ નિમ ઊલ્લસિ અ ॥ વિહરિઓ એ લ
 રહવાસમ્મિ, વરિસ બહુત્તર સંવસિ અ ॥ ઇવતો એ
 કણાય પજિમેવ, પાયકમલ સંઘે સહિ અ ॥ આવિ
 ઓ એ નયણાણંદ, નયર પાવાપુરિ સુર મહિય
 ॥ જીના પેજિઓ એ ગોયમ સામી, દેવસમા પ્રતિ
 જોધ કરે ॥ આપણ એ વિશલા દેવિ, નંદન પહો-

તો પરમ પચ્ચે ॥ વલતો એ દેવ આકાશ, પેજવિ
 ન્નણિય નિણ સમે એ ॥ તો મુનિએ મન વિજવા
 દ, નાદ લેદ નિમ ઊપનો એ ॥ જગા ફુણ સમો એ
 સામિય દેખી, આપ કન્હે હું વાલિઓ એ ॥ ન્નણ
 તો એ તિહુજણ નાહુ, લોક વિવહાર ન પાલિઓ
 એ ॥ જ્ઞતિ લલું એ કીધલું સામિ, ન્નણિં કેવ-
 લ માગશે એ ॥ ચિંતવિઈં એ જાલક નેમ, જ
 હવા કેડેં લાગશે એ ॥ જગા હું કિમ એ વીર નિણ
 દ, લગતેં લોલો લોલવિઓ એ ॥ આપણો એ જ
 વિહલ નેહ, નાહુ ન સંપે સાચિવ્યો એ ॥ સાચો એ
 ઈહુ વીતરાગ, નેહુ ન નેણેં લાલિઓ એ ॥ ઈણ
 સમે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ વૈરાગેં વાલિઓ એ
 ॥ જગા આવતો એ ને ઊલટ, રહેતો રાગેં સાહિ-
 ઓ એ ॥ કેવલ એ નાણ સંપન્ન, ગોયમ સેહેનેં જ
 માહિઓ એ ॥ ત્રિલુવન એ નય નયકાર, કેવલ
 મહિમા સુર કરે એ ॥ ગણા ધરૂ એ કરચ વજાણ
 લલિયણ લવ ઈમ નિસ્તરે એ ॥ પગા વસ્તુ છંદ
 ॥ પઠમ ગણાહર પઠમ ગણાહર વરસ પંથાસ ॥
 ગિહિવાસેં સંવસિય તીસ વરિસ સંનમ ચિલૂ
 સિય ॥ સિરિ કેવલ નાણ પુણ જાર વરિસ તિહુ
 યણ નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરી ઠવિજ જાણવ

ठि वरिसाओ ॥ साभी गोयभ गुण निवो होशे सि-
 वपुर हाओ ॥ चपा ॥ षष्ठ लाषा ॥ निभ सहजारे को
 यल दहुडे, निभ कुसुभावनें परिभल महडे ॥ निभ
 थिंदन सुगंधनिधि ॥ निभ गंगानल लहेरें लह-
 डे, निभ कणायल तेनें अलडे, तिभ गोयभ सौ
 लाग निधि ॥ चपा ॥ निभ मानसरोवर निवसे हंसा,
 निभ सुरवर सिरि कणायवतंसा, निभ भद्रुयर
 रान्ठववनी ॥ निभ रथणायर रथणें विलसे, नि-
 भ अंजर तारागण विकसे ॥ तिभ गोयभ गुण
 डेखिवनी ॥ चपा ॥ पूनिभ निसि निभ ससि हर सो
 हे, सुरतरे महिमा निभ नग भोहे, पूरव दिसि
 निभ सहस डरे ॥ पंथायण निभ गिरिवर रान्ठे,
 नरवर्ध घर निभ भयगल गान्ठे, तिभ निनशा-
 सन भुनि पवरो ॥ चपा ॥ निभ सुरतरेवर सोहेश
 णा, निभ उत्तम भुज भधुरी लाजा, निभ वनडे
 तडी महमहे ॥ निभ लूभिपति लुयजल थि
 मडे, निभ निनमंदिर घंटा रणडे, तिभ गोयभ
 लज्जि हि गहगहे ॥ चपा ॥ थिंताभणि डरथ
 ठिओ आन, सुरतरे सारे वंछित डान, डाम
 कुंल सवि वश हुआ ॥ डामगवी पूरे मन ड
 मिय, अष्ट महासिद्धि आवे घाभीय, साभी गो-

યમ અણુસરોએ ॥૫૬॥પણ વજ્જર પહેલો પ
 લણીને, માયાળીન અવણ નિસુણીને, શ્રીમતી
 શોભા સંભવે એ ॥દેવહ ધુરિ અરિહંત નમીને,
 વિનયપદ્મ ઊવઝ્ઝાય થુણીને, ઈણ મંત્રે ગોચમ
 નમોએ ॥૫૭॥પુરપુર વસતાં કાંઈ કરીને, દેશ દે
 શાંતર કાંઈ લમીને, કવણ કાન આયાસ કરો ॥
 પ્રહુ ઊઠી ગોચમ સમરીને, કાન સુમંગલ તત-
 ખેણ સીને, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે ॥૫૮॥
 ચિઠિદહ સય બારોત્તર વરસે, ગોચમ ગણહર કેવ-
 લ દિવસે, કિયું કવિત ઊપગાર કરો ॥આદે મંગલ
 એહ પલણીને, પરવ મહોદ્ધવ પહિલો લીને, રિ
 ધ્વિ વૃધ્ધિ કલ્સાણ કરો ॥૫૯॥ધન્ય માતા નિણે
 ઊયરે ધરિયા, ધન્ય પિતા નિણ કુલ અવતરિ-
 યા, ધન્ય સહગુરુ નિણે દિખ્જિયા એ ॥વિનય વં
 ત વિદ્યા લંડાર, નસ ગુણ પુહવિ નલપ્પે પાર, વડ
 નેમ સાજા વિસ્તરોએ ॥૬૦॥ગૌતમ સ્વામી ત
 ણો એ રાસ, લણતાં ગુણતાં લીલ વિલાસ, સ
 થલ સંઘ મંગલ કરોએ ॥ગૌતમ સ્વામીનો રાસ
 લણીને, ચિઠિજિહ સંઘ રલિઆયત કીને, ખેલા
 ખેલે રંગ લરોએ ॥૬૧॥કુંડુમ ચંદન છડે દેવ
 રાવો, માણક મોતિના ચોક પૂરાવો, રચણ સિં

હાસણ જેસણું એ ॥ તિહાં જેસી ગુરૂ દેશના દે-
શો, લવિડ જીવનાં કાલ સરીશો, વિનય ભદ્ર સુ-
રિ ઈશ લણે એ ॥ ૬૨ ॥ ઈતિ ગૌતમ સ્વામીનો
રાસ સંપૂર્ણ ॥

અથ નેમનાથ સ્તવન ॥

રાયજી અમેં તો હિંદુ આંણી કે, રાજગરાશી
ચારે લોપાએ દેશી પાનેમજી તોરણથી રથવાલી કે,
પ્રભુ પાછા વલ્યા રે લોપા ઘણા નેમજી રે લોપા નેમ-
જી તતક્ષણ રાન્નૂલ નાર કે, જલ નયણેં લક્ષ્યાં રે લોપા
ઘણા પાનેમજી એમ કેમ તોડો પ્રેમ, કઠિણ હૃદયું ક-
રી રે લોપા ઘણા નેમજી પૂરવ લવની પ્રીત કે, તે કે
મ વીસરી રે લોપા ઘણા પાનેમજી થોલ મજી ઠો-
રંગ કે, સુગુણી પ્રીતડી રે લોપા ઘણા નેમજી દિન
દિન થઈતે હેત, ઊત્તમની રીતડી રે લોપા ઘણા પા-
નેમજી વાદલિયાની છાંહે, ઘડી થિર નથિર રહે રે લો-
પા ઘણા નેમજી તેમ નિર્ગુણ નિઃસ્તેહ કે, નેહ નહિં
રહે રે લોપા ઘણા પાનેમજી હુંતો તુઝ ગુણ લીન,
વૈરાગી તું સહી રે લોપા ઘણા નેમજી જલિ જલિ મ-
રેય પતંગ, દીવાને મન નહિં રે લોપા ઘણા પાનેમ-
જી નિરંજન લગવાન, તુનેં કાંઈ નથિ અડે રે લોપા

ધનાનેમળ એહ એકાંગી પ્રીત કે, કેમ પૂરી પડે
 લો ॥ ધનાદાનેમળ વિરહ અગ્નિની જ્વાલકે,
 હૈકે પર નલેરે લો ॥ ધનાનેમળ મનના દુઃખની
 વાત, કહિયેં કોણ આગલેરે લો ॥ ધનાજાનેમળ
 સહન સુરંગા સાબન, ક્ષણ ક્ષણ સાંભરે રે લો ॥
 ધનાનેમળ નેહશું લાગ્યું ચિત્ત કે, તે કેમ વિસરે
 રે લો ॥ ધનાદાનેમળ ગુણ અવગુણની વાત કે,
 નેતાં કેમ વિસરે રે લો ॥ ધનાનેમળ જાંહે અધ્યા-
 ની લાભ, સુખાણસ સાચિવે રે લો ॥ ધનાજાનેમ
 લ રાન્નૂલ દીક્ષા લેઈ નેં મુક્તિ, મેહેલેં મલ્યાં રે-
 લો ॥ ધનાનેમળ હંસ રતનપ્રભુ હેન, સદૃશ વં
 છિત કલ્યાં રે લો ॥ ધનાજા ॥ ઈતિ નેમનાથ
 સ્તવનં સંપૂર્ણ ॥

અથ નવતત્ત્વની ચોપાઈ પ્રારંભઃ ॥

પાસ જિનેસર પ્રણમિ પાચ, સહગુરૂ દા-
 મ તણે સુપસાય ॥ નવે તત્ત્વનો કહું વિચાર, સાં
 લલને ચિત્ત દઈ નર નાર ॥ ૧ ॥ જીવ અજીવ પુ-
 ન્યૈ પાપનું હોય, આશ્રવ સંવર નિરંજન નેય ॥
 જંઘ મોક્ષ નવતત્ત્વ એ સાર, હવે કહું એહનો
 વિસ્તાર ॥ ૨ ॥ જીવ તત્ત્વ ચૈતન્ય લક્ષણ નાણ, ચૌદ

લેદ એહના વખાણા ॥ અલ્લવ અયેતન લક્ષણ
 નેય, ચૌદ લેદ એહના પણ હોય ॥ ડાપુણ્ય તત્ત્વ
 શુભ કર્મનો સંચ, જેતાલીશે લેદેં તંચ ॥ પાપ
 તત્ત્વ અશુભ કર્મને ઊદે, બ્યાશી લેદેં નિનવર વ
 દે ॥ જાઆશ્રવ કર્મ આવવાનું ઠામ, જેતાલીશ લે-
 દેં છે તામ ॥ સંવર તત્ત્વ આશ્રવ ડૂંધવો, સત્તાવન લે
 દેં તે સ્તવો ॥ પા ॥ નિર્ભરા કર્મ ખપાવે તામ, બારે
 લેદેં તપ અલિરામ ॥ જંઘ તત્ત્વના ચાર પ્રકાર, દે
 વ નર તિરિ નરક વિચાર ॥ ૬ ॥ મોક્ષ તત્ત્વ કર્મ ક્ષ
 યેં થાય, નવ લેદેં તેહીન કહેવાય ॥ બશેં છહોત્તે
 ર લેદ વખાણ, આવક તે ને એહના ન્નણ ॥ ૭ ॥ ચૈ
 તન્ય લક્ષણ એક પ્રકાર, ત્રસ થાવર દોચે વિધિ
 સાર ॥ ત્રણ વિધ સ્ત્રી પુરૂષ નપુંસકેં, સુર નર તિ-
 રિ નારક ચિળિ થાનકેં ॥ ૮ ॥ પંચ પ્રકારેં ભવલ કુંઠ,
 એકેંદ્રી બેંદ્રી લહું ॥ તેંદ્રી ચૌરિંદ્રિ સાર, પંચિંદ્રિ
 યના બહુ પ્રકાર ॥ ૯ ॥ ષટ્વિધ પૃથિવી અપ તેજિ-
 કાય, વાળી વણસઈને ત્રસ કાય ॥ ઈણ વિધ પંચ
 શેં ત્રેશઠ લેદ, ભવ નિનવર ભ લાંબે સદૈવ ॥ ૧૦ ॥
 બે લેદેં એકેંદ્રિ નેય, સૂક્ષ્મ બાહર એ બે હોય
 ॥ સન્નિ અસન્નિ પંચેંદ્રિય કહ્યા, ગુરૂ વચનેં આ
 ગમચી લહ્યા ॥ ૧૧ ॥ બે ઈંદ્રિ તે ઈંદ્રિ સાર, ચૌરિં-

દિ એ સાત પ્રકારા એ સાતે પર્યાપ્તો કહ્યા, વસ્તી
 અપર્યાપ્તો સાતે લહ્યા ॥૧૨॥ પર્યાપ્તો તે કહિયે
 તેહ, પર્યાપ્તિ પૂરી કરે તેહ ॥ અપર્યાપ્તો પૂરી નવિ
 કરે, થોથી પર્યા વિણ કીધા મરે ॥૧૩॥ એહ જી
 વનાયોદ પ્રકાર, ધારે સમદિદિ નર નારા ॥ જીવ
 નાણ્યા વિણ સમકિત નહીં, એહવી વાત બિનેસર
 કહી ॥૧૪॥ હવે કહું પર્યાનું જ્ઞાન, ને ધાર્યાથી
 આવે વિજ્ઞાન ॥ સંસારી જીવને પરન્ન કહીં, સિધ્ધ
 ના જીવને પરન્ન નહીં ॥૧૫॥ આહાર પર્યાપ્તિ પે
 હેલી નાણ, શરીર પર્યાપ્તિ જીજી વજાણ ॥ ઈન્દ્રિ
 ય પરન્ન ત્રીજી કહી, શ્વાસોચ્છ્વાસ એ થોથી લ
 હી ॥૧૬॥ લાષા પરન્ન પંચમી નાણ, મન પર-
 ન્ન છઠી વજાણ ॥ એકેન્દ્રિને પરન્ન ચાર, આહા
 ર શરીર ઈન્દ્રિય બેદાર ॥૧૭॥ શ્વાસોચ્છ્વાસ એ
 ચારન નાણ, વિગલેન્દ્રીને પાંચ પ્રમાણ ॥ પાંચ-
 મી લાષા વૃદ્ધિ સાર, સંજ્ઞીને મનનો વિસ્તાર
 ॥૧૮॥ એકેન્દ્રીને ચારન પ્રાણ, દ્વરસેન્દ્રીને કાય
 જલ નાણ ॥ શ્વાસોચ્છ્વાસ અને આગિજો, પ્રા-
 ણ ચાર એમન જોલજો ॥૧૯॥ પ્રાણ જટ
 જે ઈન્દ્રી નેય, દ્વરસેન્દ્રીને કાય જલ હોય ॥ વચિ
 ન જલ શ્વાસોચ્છ્વાસ આયુ નાણ, લાંબ્યો સિ

ध्यातें ओह प्रमाण ॥२॥ ते ठीने सातन प्रा
 ण, ईरस रस घ्राणें^३ मी न्ना ॥ काय जल वाङ्-
 जल श्वासोश्वास, सातभु आयु उहीये तासा
 ॥२॥ प्राण आह थोरिं^३ मी होय, ईरस रस घ्रा
 णने थसु नेय ॥ तनु जल वाङ्जल न्ना ओह,
 श्वासोश्वास आजीजो तेह ॥२॥ पांथें^३ मी ते पांथे
 प्राण, मन वयनें काय जल न्ना ॥ श्वासोश्वा-
 स अने आजीजो, सन्नि असन्नि नव दस ओव
 जो ॥२॥ लव तेहीने प्राण लघरे, प्राण विना तो
 निश्चय भरे ॥ ने नर लवनां प्राण न हरो, ते हिंसा
 ये नर डें संथरे ॥२॥ धर्म अधर्म अने आका
 श, त्रण त्रण लेह ओहना परकाश ॥ जंघ देस
 अने प्रदेश, दशमो काल उद्यो सुविशेष ॥२॥
 यलण स्वलाच धर्मास्ति काय, अधर्मास्ति तेथि
 र सहाय ॥ अवकाश लक्षण आकाश उद्यो, गुरि
 प्रसाद आगमथी लक्ष्यो ॥२॥ काल तेने सभ-
 यादिउ न्ना, हवे हुं उहुं तेहना परिमाण ॥ अ-
 संज्या समयें आवलिडा नेय, डोड ओड सड
 सह लज्जे होय ॥२॥ सत्तोत्तर सहस्सने ज
 शें शील, ओटली आवलिडायें भुहूर्त तोल ॥
 त्रीश भुहूर्त दिन रात्रि नय, त्रीशे दिवसें मास

ન થાય ॥ રટા ॥ જારે માસે વરસન ગણો, પાંચે
 વરસે નુગ એમ સુણો ॥ વીશે નુગે સોનું માન,
 કાલ સંજ્યા તો ઈણી પરે નાણા ॥ રજા ॥ પુદ્ગલ
 ના તો ચાર પ્રકાર, જંઘ દેશ પ્રદેશ એ સાર ॥
 થોથો લેદ તે પરમાણુઓ, જંઘ દેશ પ્રદેશથી
 નુઓ ॥ ડગા એ ચણિદ લેદ અન્નવના નાણા,
 સમદિદિ તે કરે પ્રમાણ ॥ હવે નવવિધ પુણ્યના
 સાર, ઊપાર્ણવાનો કહું પ્રકાર ॥ ડગા ॥ દાન માંહે
 ઊત્તમ અન્ન દાન, જીનું પુણ્ય પાણી પ્રધાન
 ॥ યાનંક પુણ્યનું શ્રીનું સહી, શય્યા પાટ પાટલો
 ગ્રહી ॥ ડગા ॥ વસ્ત્ર દાન દીને શીતકાલ, પુણ્યે શ્વે
 મનોરથ માલ ॥ મૂળ પુણ્ય વય પુણ્ય કાર્ય પુણ્ય
 નાણ, નવમો નમસ્કાર પુણ્ય વજાણ ॥ ડગા ॥ એ
 નવ પુણ્ય ઊપાર્ણવાનાં ઠામ, તેહના કહ્યા નુ-
 બુવાં નામ ॥ પુણ્ય ભોગવવાનો કહું પ્રકાર, જે
 તાલીશ લેદે તે સાર ॥ ડગા ॥ સાતા વેદનીથી સુ
 જ થાય, જંથ ગોત્રે ધુર આસન લેવાય ॥ મનુ
 ષ્યગતિ મનુષ્યાનું પૂર્વી, ગતિ નતો નવિ ભૂલો
 ભમી ॥ ડગ ॥ દેવગતિ દેવ પૂર્વી નાણ, પંચે શ્રી
 ની નત પ્રમાણ ॥ ઝોદારિક શરીર મનુષ્ય તિ
 ર્યંથ, વૈક્રિય દેવતા નારકી સંથ ॥ ડગ ॥ આદ્યાર

કચૌદ પૂર્વીને હોય, તેને સ આહાર પચાવે સોય
પાડાં મેળુ તે કોઢાલી રૂપ, ઔદરિક અંગો પાંગ
સરૂપ પાડગા વૈક્રિય અંગો પાંગે હુણું, આહા
રક અંગો પાંગે હુ લણું ॥ વન ઋષલ નારાય
સંઘયણ, બિનભના એ સાચાં વચણ ॥ ઉટાવ
બ કહેતાં જીલી નાણ, ઋષલ તેહ પાટો વજા
ણાનારાય જે પાસે મક્કર જંધ, પ્રથમ સંઘ
યણ ઈણી પરે સંઘ ॥ ડગા વામ દીંચણથી ન
મણો ખંતો, દાહિણ દીંચણથી ડાવો ખંતો ॥
મસ્તક અગ્રથી પલાંઠી અંત, નમણ દીંચ-
ણથી ડાણું નંત ॥ જગા સમ ચિત્તે રસ કહિયે સં
સ્થાન, ચિત્તે લાગે તે સરખો માન ॥ શુભ વર્ણ
લાલ પીલાદિક કહો, શુભ રસ તે મધુરાદિક લ
હો ॥ જગા શુભ ગંધે કપૂર પંચાદિ નેહ, શુભ સ્પ
ર્શ સુંહાલો તેહ ॥ અગુરે લેધુ ભારે હતવો સહી,
પરાધાત તે અન્ય ભંપે નહીં ॥ જરા આસો સ્ફૂ
સ લેતો નણાય, ચોવીશમો એ તેહ કહેવાય ॥
આતે પ તે સૂર્યની પરે, ઊઘોતે તે અનવાણું ક
રે ॥ જગા નિર્માણ કર્મને સંઘે સાર, અંગો પાંગ
રૂડો આકાર ॥ રૂડી ગતિ હંસ સરખી નાણ, ત્રેસ
શક્તિ આવવાની આણ ॥ જગા જાંદર આવે

દષ્ટિ ગોચરે, પર્યાપ્તો પરન્ન પૂરી કરે ॥ પ્રત્યેક શ
 રીરે એક જીવન ન્નેય, ધિર નામ અંગોપાંગ નિ
 શ્વલ હોય ॥ ૪૫ ॥ શુભ નામ નાલિ ઊપર ફૂડો
 લણું, શુભગતે લોકને સોહામણું ॥ સુસ્વર જો
 લે મીઠે સ્વરે, આદેય વચન પ્રમાણ ન કરે ॥ ૪૬ ॥
 ૩૬ ॥ નશા કર્મ નેહનો નશા જોલાય, સુર નર તિ
 રિ આયુ બંધાય ॥ તીર્થ કર નામ કર્મ ન નણ, ૩૭ ૪૦ ૪૧
 લેદ બેતાલીશ પુણ્ય પ્રમાણ ॥ ૪૭ ॥ દોહા ॥
 થોથું તત્ત્વ હવે સાંલલો, પાપ તણો બિદ્ય નેહ
 ॥ બ્યાશી લેદ બિનવર કહ્યાં, મત સુધારો તેહ ॥
 ૪૮ ॥ મતિ શ્રુત અવધિ મનઃ પર્યવ, કેવલ જ્ઞા
 ન એ પંથ ॥ આવરણ ઢાંકત હોય તે, પાપ તણા
 ફૂલ સંથ ॥ ૪૯ ॥ ચોપાઈ ॥ દાનાંતરાય દાન ન
 દેવાય, લાલનાંતરાય લાલ ન વિથાય ॥ લોગાં
 તરાય છતે લોગવવા યોગ્ય, બિપલોગનો પણ
 એમ વિયોગ ॥ પના હવે કહું વીર્યાંતરાય, જ
 લ પરાક્રમ ન વિદ્રોવાય ॥ ચક્ષુ દર્શનાવરણી
 નેત્ર, વિષય ન હોયે તેહને યત્ર ॥ ૫૦ ॥ અચક્ષુ
 દર્શનાવરણી નેહ, ઈન્દ્રિયજલેં તે નવી લહે તે
 હા ॥ અવધિ દર્શનાવરણી કર્મ, અવધિ નહી બિ
 પને એ મર્મ ॥ ૫૧ ॥ કેવલ દર્શનાવરણેં કરી, કે

वल दर्शन न छिपने वली ॥ सुजे नगते निम्हा
 नेय, दुजे नगृत निम्हा निम्हा होय ॥ पडा जेठा नि
 म्हा आवे नेह, प्रथला निम्हा उहियें तेहा वाटे
 नतां छिद्यतो नय, प्रथला प्रथला तेह उहेवा-
 य ॥ पडा निम्हा मांहे करे सर्व डाम, थी एध्मी
 निम्हा तेहनं नाम ॥ नीथि गोत्र ने नीथी नत, अ
 शाता वेदनीयें पामे घात ॥ पपा मिथ्यात्वी ने
 माने कुदेव, दुगुरे कुदेवनी करे ते सेव ॥ हाव्या
 थाव्यानी शक्ति न होय, थावरपणुं ते उहियें
 सोय ॥ पडा दृष्टि गोथिर नावे लव, तेह उहियें
 सूक्ष्म सदैव ॥ पर्याप्ति पूरी नवि होय, अपर्या
 प्तो ते उहियें सोय ॥ पडा अंक शरीरने लव अ
 नंत, साधारण ते उहियें नंत ॥ घंत हाथ अंग-
 हावे घणुं, पाप छिद्य ते अथिरन पणुं ॥ पटा
 नालि छिपर पांडुओ आकार, अशुल पणुं ते पा
 प प्रकार ॥ लूंडो जोले लोड सज डोय, दौल ग्य
 पणुं तेह सहि होय ॥ पडा स्वर जोले ते असुहा
 मणुं, पाप छिद्य ते दुःस्वर पणुं ॥ वथिन नभा
 ने नेहनं डोय, अनादेय वथिन प्रभाए न हो
 य ॥ दुगा डूंडुं डरतां नस न जोलाय, अपनस प
 णुं ते तेह उहेवाय ॥ नरडगति नरडानुपूर्वी, न

રકાયુયેં પાપ અનુલવી ॥ ૬૧ ॥ ક્રોધ માન માયા
 લોલ નણ, સંલવના એ પક્ષ પ્રમાણ ॥ ક્રોધ-
 માન માયા લોલ એ ચાર, પ્રત્યાજ્યાની આ મા
 સન ચાર ॥ ૬૨ ॥ ક્રોધ માન માયાને લોલ, વ
 રસ એક લગેં એહનો થોલ ॥ અપ્રત્યાજ્યાની
 તે કહેવાય, પાપ બિદ્ય ત્યારેં નવિ નય ॥ ૬૩ ॥
 ક્રોધ માન માયાને લોલ, લવલવના એ ચારે
 મોલ ॥ અનંતાનુજંધિ એહિન ચાર, પાપ બિ
 દ્યેં રહે સંસાર ॥ ૬૪ ॥ હાસ્ય રતિ અરતિ લ
 ય શોક, છૂટે તે દુગંછા થોક ॥ પુરૂષ સ્ત્રી નપું
 સક વેદ, ગતિ તિર્યંચ એક શઠમો લેદ ॥ ૬૫ ॥
 તિર્યંચની આનુપૂર્ણ નણ, એકેંદ્રીની નતિ પ્ર
 માણ ॥ જેઠંદ્રી તેઠંદ્રી સહી, ચૌરિંદ્રી પાપ પ્રદ
 તિ લહી ॥ ૬૬ ॥ કુચ્છત ગતિ રાસલ્લની નણ, બિ
 પદાત તે પડલ્લી નાણ ॥ વરણ ગંધ રસ રસ
 વિચાર, એ પામે તે અશુભ અસાર ॥ ૬૭ ॥ પાદો-
 જિહુંદિસિ મઝ્ઝડ જંધ, અષ્ણ નારાય ઈણી પરેં
 સંધ ॥ જિહુંદિસિ મઝ્ઝડ જંધ ખીલી નહીં, ના
 રાય સંધયણી વાતન કહી ॥ ૬૮ ॥ એક દિશિ
 મઝ્ઝડ જંધન હોય, અર્ધ્ય નારાય ઈણી પરેં નેય
 ॥ ૬૯ ॥ બિડ ખીલી ઢીલી નેય, છેવટે સંધ લગા-

ડી હોય ॥ દુજાના નાલિ ઊપરેં રૂડો લહ્યો, ન્યયોધ
 સંસ્થાન ઈણી પરેં કહ્યો ॥ નાલિ નીથેં તે રૂડો ન્ન
 ણ, ઊંથો ભૂંડો સાદિ સંસ્થાન ॥ જગાવા મન સં
 સ્થાનેં મસ્તક ગ્રીવા, હાથ પગ એ દુંડા હવા ॥ કુ-
 જન પૂંદે ઊદર અસાર, એકયાશી મું પાપ વિચાર
 ॥ ૭૧ ॥ સઘલા અંગો પાંગ કુરૂપ, હુંડ સંસ્થાન
 નું કહ્યું સ્વરૂપ ॥ ગ્યાશી લેદ એ પાપના નેય, સ
 મદષિ તે છંડે સોય ॥ ૭૨ ॥ દોહા ॥ શ્રી નિનલ્યે
 લાંબેયા, પ્રશ્ન વ્યાકરણ મનરા ॥ પાપ આવેં તે
 ણેં થાનકેં, તેહના પંથ પ્રકાર ॥ ૭૩ ॥ લેદ જેંતા લી-
 શા જે કહ્યા, સૂત્ર માંહેં વિસ્તાર ॥ સમકિત ધારી તે
 સહી, ન્નણે એહ વિચાર ॥ ૭૪ ॥ થોપાઈ ॥ ઈંદ્રી પાં
 થિ તે નિનવર કહી, પાપ આવેં તેણેં કરી સહી ॥
 ક્રોધ માન માયા લોભ વિચાર, પ્રાણાતિપાત
 ભવનો સંહાર ॥ ૭૫ ॥ મૃષાવાદ ભવ ને ઊચ્ચેરે,
 અદત્તદાન ને ચોરી કરે ॥ મૈથુન ને પરસ્ત્રી સેવ,
 પરિગ્રહ ઊપર મન નિત્યમેવ ॥ ૭૬ ॥ મન વચન
 કાયના યોગ, વિપરીત પણે વર્તિવે લોગ ॥ કાય
 અનયણાયેં કરે નેહ, કાયકી કિરિયા કહિયે તે
 હા ॥ ૭૭ ॥ હલ ઊજલ ઘરંટી કોદાલ, અધિકરણકી
 ક્રિયા એ ચાલ ॥ ભૂખ અભૂખ ઊપરેં બહુ રોશ, પા

ठसिडी किरिया निश दीस ॥ जटा पारितापिनी
 किरिया धरे, पर आपणने पीडा करे ॥ प्राणाति-
 पात लवनो संहार, आरंल करशाए हाट प्रकाश
 ॥ जटा अनेक पदार्थ पर भभता सही, परियहुडी
 किरिया ते कही ॥ भायावती किरिया नए, पर-
 नी वंथना करे अनए ॥ टणा भिथ्या दंसए वसि
 देव, दुधर्म दुगुनी करे सेव ॥ अपथ्यज्जाए
 पथ्यज्जाए नवि धरे, स्त्री प्रशंसा दृष्टिडी करे ॥
 ॥ टणा पुष्टिडी किरिया अेम अथ्यरे, लालो लूंडो
 देजी राग द्वेषन धरे ॥ पाडुथीडी किरिया ते क
 हेवाय, किएहिडनी वस्तु देजी नवी नय ॥ टर
 सांभतोपन किरिया आपनडी, ठाम अघाडा रा
 ज्यां थडी ॥ निःशस्त्रडी अन्य पासें शस्त्र,
 स्वहस्तडी ते पोतें शस्त्र ॥ टडा लव अलवपा
 सें हुणाय, आनपनी किरिया कहेवाय ॥ विघा
 रिणी किरिया ते नए, लव अलव विघारे आ
 ए ॥ टर ॥ नभतां लाणाभां भाजी भरे, अना
 लोग किरिया ते धरे ॥ नेणों डीधे लोकभां लूं-
 डो थाय, अएवकंजि किरिया कहेवाय ॥ टपा
 अन्य पासें ने पाप कराय, अनापयोगडी किरि
 या लगाय ॥ घणा नएनुं मन अेकन थाय, स

મુદાયિકી કિરિયા જંઘાય પાટડા મિત્રાદિ અર્થે
 ને કરે કર્મ, પિત્ર વત્તિઆ એહનો સરમ પામજો
 તેં કિરિયા જંઘાય, દોસવત્તિયા તેહ કહેવાય
 પાટજાઈયાપથિકી કિરિયા વિચરતાં નેય, પ-
 થીશામી ક્રિયા લાગે સોય પાલેદ જેંતાલીશ-
 આશ્રવના કહ્યા, ગુરૂ વચ્ચને આગમથી લહ્યા પા
 પાટડા દોહા પાલેદ સત્તાવન હવે કહું, સંવરના ન
 ગ સાર પામન શુદ્ધ પાલે પ્રેમશું, તે જીતરે ભવ
 પાર પાટડા ચોપાઈ પાધુસર પ્રમાણે નેવે નેહ, ઈ
 ર્યા સમિતિ કહિયેં તેહ પાસાવઘ ટાલે નિરવઘ જી
 થ્યરે, લાષા સમિતિ ઈણી પરેં ધરે પાજના દોષ
 રહિત ને લીયે આહાર, એષણ સમિતિ કહિયેં
 નગ સાર પાલીયે મૂકે નથણા કરે, આદાન નિ
 જેવણ મન ધરે પાજના ભવ નતન કરીને પરઠ
 વે, પારિહાવણી સમિતિ ચિત્ત ધરે પામનેછાયેં પ
 ણ નવિ કરે પાપ, મનોગુપ્તિ તે ઈણી પરેં થાપા
 પાજના સાવઘ વચ્ચન ને જોલે નહીં, વચ્ચન ગુ-
 પ્તિ તે કહિયેં સહી પાસંવરી રાજે આપની કાય,
 કાયા ગુપ્તિ તેહ કહેવાય પાજડા આરંભ ન કરે
 લૂંજ્યો રહે, ક્ષુધા પરીસહ ઈણી પરેં સહે કાય
 પાણી ન પીએ લગાર, તૃષા જમે તૃષા પરિસ

હું સારાજીજીશીત પરીસહ શીતન જેમે, અ-
 ગ્નિ ન વાંછે કાયા દમે ॥ ઊષ્ણ પરીસહ લાગે
 તાપ, સ્નાન ન વાંછે કહિયે આપ ॥ જપા ડાંસ
 મંસા પરીસહ સહી, ડાંસ મંસા ઊડાડે નહીં ॥
 વસ્ત્ર છતે વસ્ત્ર વાંછે નહીં, અયેલક પરીસહ ક-
 હીયે સહી ॥ જડા અરતિ પરીસહ મન ઊઢેગ,
 સ્ત્રી દેખી ન પામે ખોલ ॥ ચર્યા પરીસહ વિહાર
 ન કરે, કષ્ટ સહે મન ધીરન ધરે ॥ જાસઝડા
 ય ભૂમિ ડોલે નહીં, નિસિહિઆ પરીસહ એ-
 હીન સહી ॥ ડૂંડું ભૂંડું થાનક નવી કહે, શય્યા
 પરીસહ નિશિદિન સહે ॥ જટા કડવાં વચન
 અહિઆસે નેહ, આક્રોશ પરીસહ કહિયે તેહ
 ॥ માણતાં ફૂટતાં ક્ષમા આદરે, વધ પરીસહ ઈ-
 ણી પરેં ધરે ॥ જજા નિક્ષા માગતા ન કરે અ-
 ભિમાન, યાચના પરિસહ ઈણવિધ ન્નણ ॥ અ-
 ણાલાધે દીન હીન નવિ થાય, અલાલ પરિસહ
 તેહ કહેવાય ॥ જગારોગ આવે ઔષધ નવી કરે,
 રોગ પરીસહ નિશિદિન ધરે ॥ જાલ તરણાંનો
 ફેરસન સહે, તૃણ ક્રાંત પરીસહ ઈણવિધ કહે
 ॥ જગા શરીરનો મેલ ઊતારે નહીં, મલ પરીસહ
 તે કહીયે સહી ॥ આદર દેખી ન કરે અભિમાન,

સહાર પરીસહ એહિન માન ॥૧૦૨॥ લણ્યા ગ
 યાનો ગર્વ ન કરે, પ્રજ્ઞા પરીસહ નિશિદિન ધરે
 ॥ લણતાં નાવડે દીન ન થાય, અન્નાણ પરીસહ
 તેહ કહેવાય ॥૧૦૩॥ સમકિતથી ડોલે નવી નેહ,
 સમકિત પરીસહ કહિયેં તેહ ॥ એ બાવીશ પરી
 સહ કહ્યા, ગુરૂ વચને આગમથી લહ્યા ॥૧૦૪॥
 ક્ષાંતિ ક્ષમા ને ક્રોધ નવિ ઠરે, માર્દવ તે અલિ-
 માન ન ધરે ॥ આર્યવ પણું તે કપટ ન કરે, સરલ
 પણું ચિત્ત માંહે ધરે ॥૧૦૫॥ મુત્તિ તે લોલનો-
 પરિહાર, તપ બારે લેદેં કહીયેં સાર ॥ સંયમ સ
 ત્તર લેદેં આણ, સત્ય સાર્યું બોલે તે ન્નણ ॥૧૦૬॥
 ॥ બેળેં કિરિયા કર્મ લાગે નહીં, શૌચ પણું તે ક
 હિયેં સહી ॥ અકિંચન પણે ધન ન રજાય, નવ
 વાડ સહિત બ્રહ્મચર્ય કહેવાય ॥૧૦૭॥ દશવિ
 ધેયતિ ધર્મ કહ્યો સાર, બાવીશમો એહ સંવર
 દ્વારા પ્રથમ અનિત્ય લાવના કહી, બીજી અ-
 સરણ લાવના લહી ॥૧૦૮॥ સંસાર લાવના ત્રી
 જી ન્નણ, ચોથી એકલ લાવના વેજાણ ॥ પાંચ
 મી અન્યત્વ લાવના સુણો, અશુચિ લાવના
 છઠી યુણો ॥૧૦૯॥ આશ્રવ લાવના કહી સાત
 મી, સંવર લાવના લહી આઠમી ॥ નવમી નિર્ભ

रा लावना भान, दशमी लोडसइप भन आणा ॥
 ॥११॥ ज्योधि लावना ठग्यारभी उहुं, धर्म लावना
 जारभी लहुं ॥ आभायिड थारिन्न पहेलो उह्यो, छेद्यो
 पस्थापनीय जीने लह्यो ॥११॥ परिहारविशु-
 धि त्रीने न्हा, सूक्ष्म संपराय थोथो भन आणा
 ॥ यथाज्यात उहियें पांथिभो, संवर लेह सत्ताव-
 न्नभो ॥११॥ सत्तावन लेहें संवर द्वार, आवड ते
 धारे निरधार ॥ छ लेहें जाह्य तप उह्यो, छ लेहें
 अल्यंतर लह्यो ॥११॥ जारे लेहें निर्भरा सा
 र, पासे ते गितरे लव पार ॥ अनशन छहू अहू
 भादिड करे, गिणोदरी पेट पूरो नवि लरे ॥११॥
 व्रति संक्षेप उह्यो ते सार, सचित्त द्रव्य करे परि-
 हार ॥ रसत्याग ने आयंजिल करे, काय कितेश
 आतापना धरे ॥११॥ अंगोपांग संवरीने र-
 ह्यो, संलीनता तप तेहुने उह्यो ॥ दूषण लागे -
 प्रायश्चित्त धरे, ज्ञानी गुईनो विनयन करे ॥११॥
 ॥ गुईने आणी आपे आहार, वैय्यावस्थ तप उ-
 ह्युं ते सार ॥ भन नथिन ठाम राजी काय, पंथ न
 करें करो सज्जाय ॥११॥ शुद्ध ध्यान धर्म ध्य-
 नन धरो, कर्म जेपावी इतिस्तथा करो ॥ जार
 प्रकारें निर्भरा उही, पांथिमे अंगें गुई मुज लही

॥११८॥ प्रकृति जंधनो अहेन लाव, दूडो पाडूवो
 होय स्वलाव ॥ स्थिति जांधी उर्मे नेटली, निम्ने
 ते लोणवे नेटली ॥११९॥ अनुलाग रूप ते रस डे
 लवो, प्रदेश उर्मनां हल मेलवो ॥ अहे जंधना था
 र प्रकार, टाले ते गितरे लव पार ॥१२०॥ भोक्ष त
 त्त ते नवभो द्वार, तेह तणो हवे उहुं अधिकार ॥
 छतो ग्रहीतो भोक्षन सही, आकाश कुसुम परें
 ते नही ॥१२१॥ जीने लेहें रुच्य प्रमाण, भोक्ष वि
 पे सिध्य डेटला न्हा ॥ छव रुच्य सिध्यना छे अ
 नंत, अहेवी वात उही लगवंत ॥१२२॥ सिध्य जे
 व ते डेटली होय, सिध्य रक्षा अवगाहि नेया ॥ अ
 र्जाण्यात लागें लोडने न्हा, सिध्य रक्षा अडे अ
 नंता ॥१२३॥ स्पर्श द्वार ते थोथो उह्यो, सि
 ध्य डेटली क्षेत्र इरसी रह्यो ॥ क्षेत्र थडी भानो नि
 रधार, ननेरो ते स्पर्शना सार ॥१२४॥ सिध्यने
 हुजो डेटली डाव, ते लांज्यो छे दीन घ्याव ॥
 अडे सिध्याशि सादि अनंत, सर्वाश्रयि अनादि
 अनंत ॥१२५॥ छट्टो उह्यो अंतर द्वार, सिध्य सि
 ध्यमां अंतर सार ॥ सिध्य सिध्यमां अंतर नही
 अहेवी वात निनेसरे उही ॥१२६॥ लाग द्वार -
 सातभो वजाण, डेटलेमें लागें सिध्य रक्षा न्हा

૥સંસારી ને સઘલા જીવ, અનંતમે લાગેં સિધ્ધ
 સદીવ ૥૧૨૪ ૥ આઠમો દ્વાર તણો પ્રસ્તાવ, સિધ્ધ
 રહ્યા છે કેવે લાવ ૥ જ્ઞાન દર્શન તે ક્ષાયક લાવ,
 જીવ પણું પરિણામિક લાવ ૥૧૨૫ ૥ જીવ ફીટી
 ને અજીવ ન થાય, અજીવ ફીટીને જીવ ન કહાય
 ૥ અલય્ય ટલીને અલય્ય ન હોય, અલય્ય ટલીને લ
 ય્ય ન નેય ૥૧૨૬ ૥ પારિણામિક લાવ એહુ ન્નણ
 વો, ન્નણીને સમકિત આણવો ૥ સમકિત પામે -
 સુજ અનંત, ઈણી પરેં લાંજ્યો શ્રી લગવંત ૥૧૨૭ ૥
 અલ્પ જહુત્વ ને સિધ્ધ ન તણા, કયા થોડાને કયા
 છે ઘણા ૥ નપુંસક સિધ્ધ તે થોડા ન્નણ, અસંજ્યા
 ત ગુણી સ્ત્રી સિધ્ધ વળાણ ૥૧૨૮ ૥ સ્ત્રી સિધ્ધ -
 થી પુરિષ ન નેય, અસંજ્યાત ગુણ અધિકા હોયા ૥
 એક સમયેં સિધ્ધ કેટલા થાય, તે પણ વાત કહી -
 ન્નિનરાય ૥૧૨૯ ૥ દશ નપુંસક સિધ્ધ ન્નણ, વીશ
 તે સ્ત્રી સિધ્ધ વળાણ ૥ એકશો આઠ પુરિષ ન ક
 હ્યા, ન્નિન વચનેં આગમથી લહ્યા ૥૧૩૦ ૥ બશેં છ
 હોંતેર લેદળ સાર, આગમથી કીધો વિસ્તાર ૥ ન
 વ તત્ત્વની થોપઈ એહુ, લાણે ગુણે સુજ પામે તે
 હુ ૥૧૩૧ ૥ શ્રી શ્રી લોકાગચ્છ શણગાર, પૂન્ય શ્રી
 તેજ સિંધ ગણધાર ૥ તાસ પાદેં બિરાને સાર, કા

નળ આચાર્ય ન્યું દિનકાર ૥૧૭૫ ૥ તાસ શાસન
 માંહે શોભતા, દામ મુનિવર પંડિત હતા ૥ તાસ શિ
 શ્ય રિજસિંચળ કદ્યા, એહ જોલ સિધ્યાંતથી ગ્ર
 હ્યા ૥૧૭૬ ૥ સંવત સત્તર ઘાશઠ્ઠા ઊલ્લાસ, નગર
 કાલાવડ રહ્યા થોમાસ ૥ ગાંધી ગોકુલ વિનતિ કરી,
 દામ મુનિ વાક્ય ચિત્તમેં ધરી ૥૧૭૭ ૥ ઈતિ મન
 હા માંગલિક નવતત્વ થોપાઈ પ્રકરણ સંપૂર્ણ ૥

॥ સમાપ્ત ॥

આ પુસ્તક છાપીને પ્રસિધ્ધ કરવા સાર જે
 નૈનધર્માભિરૂચિ આવડોએ નાણાની મદત કરી છે,
 તે સાહેબોનાં નામ નાણાની રકમ મુઘ્યા આ પુસ્તક
 કના અંતમાં દાખલ કરીયે છેએ.

૧૧૫) શ્રી પૂન્ય લદ્દારક શ્રી કલ્યાણચંદળ નથચંદ-
 નના રૂ. ૧૧૫)

૧૦૦) શા. કાનળ રાઈચંદ તથા શા. શેનપાલ રાઈ-
 ચંદ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૧૦૦)

૨૫) શેઠ ગણેશ વેલળ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૨૫)

૨૫) શા. લાલચંદ નાનળ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૨૫)

૨૬૫) એ રીતે ઊપર લખ્યા મુજબ નુદા નુદા આવડો-
 ની સહાયથી આ પુસ્તક છપાયું છે.

